پرده یا حجاب

لیکوال

مولانا مودودي

ژباړن

Ketabton.com

قریب الرحمن سعید

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

ډالۍ

دحجاب دکتاب د ژباړې دغه هدیه، تر ټولو د مخه خپلې محترمې او محجوبې مور بې بې ته چې تل یې خپلې کورنۍ او دوستانو ته د شرعي حجاب او عفت د ساتلو نصیحت کړې او بیا خپلې پتمنې میرمنې ته چې د هجرت او لیږد په ډیرو ستونزمنو شرایطو کې یې د ډیرو زیاتو مجبوریتونو سره سره خپل شرعي حجاب خوندي ساتلې او بالاخره ټولو هغو پتمنو او محجوبو میندو ، خویندو او لوڼو ته چې دخپلو ځانو په قیمت یې د اسلام د سپیڅلي دین د حجاب ، عفت او پت ساتنه کړې ، په ډیر درنښت وړاندې کوم او د الله تعالې څخه یې د قبولیت هیله لرم.

په درنښت

قریب الرحمن سعید

ketabton.com - The Digital Library

دژباړې په هکله:

د الله تعالي څخه ډير زيات ممنون يم چې ما ته يې توفيق را په برخه کړ چې د اسلام د ستر مفکر او د نوې عصر د اسلامي قافلې د سالار دغه په زړه پورې او ژوره څېړنه مې ، چې د شرعي حجاب تر عنوان لاندې يې کړې د خپلو زياتو مصروفيتونو تر څنګ په خپلې مورنۍ سپيڅلې ژبې پښتو و ژباړله.
طبيعي ده چې په دومره لږ فرصت کې به د دومره ستر کار په تر سره کولو کې د درنو لوستونکو ترمخ څه کمښت او زيادښت تر سترګو شي چې دهغې په هکله زه په دغه کرښو کې د وړاندې څخه معذرت غواړم.
دپردې يا شرعي حجاب په هکله او همدا راز په غربي ټولنو کې د ښځې د حيثيت ، مقام او اهميت په اړوند ما په خپله څه ډير مواد را ټول کړی چې د يوه ځانګړي کتاب د ليکلو غوښتنه کوي ، چې په هغې کې د غربي ټولنې ځانګړتياوي ، د کورنۍ نظام رڼګيدل ، د کوچنيانو خپل سري کيدل ، ورځ په ورځ د نفوس کمښت ، د ازدواجي مسئوليتونو څخه د نرو او ښځو يو شان تيښته او دواده کولو څخه کرکه ، د فحاشت او ځانپلورنې مارکيټونه ، ددولت لخوا د (An alone mother) يا بې ميړه ښځې ته د کوچنيانو د پيدا کولو په لور ترغيب او په دې هکله ډيرې زياتې پيسې د هديې په توګه ورکول ، د يواځنيو يا بې خاونده ښځو ډيرښت ، نا پيژندل شويو کوچنيانو شتون ، يوه ښځه او بې شميره مينه لرونکې ملګري ،يو نارينه او بې شميره محبوبې ، د جنسي اشباع له پاره د حيواناتو او يا مصنوعي الاتو څخه کار اخيستل او ددې شيانو د پيدا ښت له پاره ستر ستر مارکيټونه ، د حيواناتو په خير د شهواني عمل تر سره کول او داسې نور.....
خو کله چې مې د سيد ابولاعلي مودودي (رح) دغه ژوره څېړنه او ليکنه چې نژدې پنځوس کاله د مخه يې د غربي ټولنې او په دې ټولنو کې يې د ښځو د ارزښت په هکله ، او بلاخره په اسلامي ټولنه کې د ښځې د مقام او اهميت به هکله کړي تر نظره تيره شوه نو په دې هکله يې زما د ليکلو تنده لږه را ماته کړه او غوره مې و ګڼله تر څو د همدې ليکنې ژباړه و کړم تر څو ګران هيوادوال يې په خپلې مورنۍ ژبه د لوست څخه ګټه پورته کړاې شي.
بدبختانه چې زمونږ يو شمير روزل شوي او تعليم يافته خويندې په غربي ټولنو کې د ښځو په اصطلاح ازادي او دهغوې د ازاد ژوند څخه داسې اغيزمنې شوي چې خپل کلتور ، دين او عفت يې ټول په ډانګ پيلې توګه د خطر سره مخامخ کړی او يا يې بلکل له لاسه ورکړې. دغه کار په ښاري اوسيدونکو او په ځانګړې توګه په هغوې کې چې د غربي ټولنو په لور يې دوخت او فرصت نه په ګټې اخستلو سره هلته ليږد کړې ،ډير اغيز کړې. دوې د خپل دغه عادت له مخې نه يواځې د خپل کورنۍ سيستم د رڼګيدو په لور قدم پورته کړې بلکې خپل اولاد يې په غربي ټولنو کې په ور غورځولو او دهغوې د ژوند په رنګ باندې په رنګولو سره يې ، له لاسه ورکړې . همدا علت دې چې په زيات شمير افغاني کورنيو کې د رواني ناروغتياو څخه پرته د ځان وژنې پيښې هم صورت نيسي ، په دې اساس هيله ده چې د دې کتاب لوست به زمونږ د ټولو وطنوالو له پاره او په ځانګړې توګه هغوې ته چې په غربي ټولنو کې ژوند کوي، ډير ګټور ثابت شي.
د الله تعالي څخه غواړم چې ټولو هغه کارکونکو ته چې د دې کتاب په چاپولو او خپرولو کې يې له ماسره بسپنه کړې ، د دنيا او اخرت ټولې ښيګڼې ور په برخه کړی.

په درنښت

قريب الرحمن سعيد

ketabton.com - The Digital Library

دلمړي چاپ په هکله:
د پردې په موضوع ما نژدې څلور کاله دمخه په پرلپسې توګه یو لړ څیړنې کړې چې د «ترجمان القران» مجلې په پرلپسې ګڼو کې چاپ شوې وې. په هغه وخت کې ددې څیړنې ځینې څنډې قصداً پریښوول شوې وې او د ځینو نورو بیا د بحث او څیړنې تنده نه وه ماته ، ځکه چې ما یو مضمون لیکه ، نه کتاب.
اوس مو هماغه ټول موضوعات را ټول کړي او دپوره بحث او څیړنې سره یو ځای مې ددې کتاب په شکل کې ترتیب کړې دی. که څه هم ددې دعوه نه کیږي چې دا به په دې موضع اخري څیړنه وي خو زه لږ تر لږه دومره هیله کولې شم چې که څوک په دې موضوع باندې په رښتیا هم پوهیدل غواړي نو په دې لیکنه کې تر ډیره ځایه دلائل او مواد تر لاسه کولې شي.
و بالله التوفیق و هوا المستعان
ابو الاعلي
۲۲ محرم ۱۳۵۹ هجري قمري کال

دمسئلې څرنګوالې:

انساني تمدن د دوو ډیرو مهمو مسئلو پورې اړوند دي ، او دا مسئلې ډیرې زیاتې پیچلې او تر ټولو زیاتې مخته راځي. د انسان بریاوې او پرمختګ د همدې مسئلو پر صحیح او متوازن حل پورې تړلې دي.
دا هغه موضوعات دي چې دهغې د حل کولو په خاطر د پخوانۍ زماني څخه تر اوسه پورې د نړۍ پوهان او عاقلان سرګردانه دي.
لمړي موضوع په ټولنیز ژوند کې د ښځې او نر تر منځ اړیکې دي ، چې څه ډول باید پیوند کړل شي؟ ځکه چې همدا اړیکې د تمدن د بنسټ تیږه ده او که د دې اړیکو په پیوند کولو کې لږ څه کمښت او یا کوږوالې راشي نو تر پایه پورې به د تمدن مانۍ کړه خیژي.
دوهمه موضوع د وګړي او ټولنې تر منځ اړیکې دي چې که په تناسب کې یې لږ څه نا اندولي را پیدا شي نو تر پیړیو پورې به انسانیت د هغې ترخې پایلې ګالي.
یوه اړخ ته ددې دواړو موضوعاتو اهمیت او بل اړخ ته د هغوې نغښتې دومره پیښلې شوې چې د پو هیدو له پاره یې د فطرت په ټولو حقایقو باندې د نظر حاوي کیدلو ته اړتیا لیدل کیږي او تر هغې چې د فطرت په ټولو حقایقو د چا نظر په پوره توګه حاوی نه وي نو هغه به ددې موضوعاتو د حل نه هم عاجز وي.
دا خبره رښتیا ده چې انسان ځانته یوه نړۍ ده ، «عالم اصغر» دي ، د هغه د جسم جوړښت ، دهغې د نفس ترکیب ، دهغه ځواکمنتوب او پوهه ، دهغه غوښتنې ، اړتیاوې ، جذبې او احساسات ، او د خپل وجود نه بیرون د بې شمیره شیانو سره دهغه فعلي او انفعالي اړیکي او .... دا ټول شیان یوه نړۍ ده چې په خپل ځان کې یوه بله نړۍ لري. انسان تر هغې په پوره توګه نشي پیژندل کیدې تر څو چې ددې نړۍ یوه یوه څنډه د سترګو په وړاندې روښانه نه شي. همدا راز انساني مسایل هم تر هغې نه شي حل کیدلې تر څو چې پخپله انسان په پوره توګه و نه پیژندل شي. دا هغه نغښتې او مسائل دی چې د پوهې او حکمت د ټولو هڅو او هاند تر څنګ دهماغه لومړۍ ورځې څخه تر اوسه پورې شتون لري ، تر اوسه ددې نړۍ ټول حقایق د انسان تر مخ نه دې را

ketabton.com - The Digital Library

ځرګند شوي . په انساني علومو کې هیڅ داسې علم نه شته چې د کمال اخري پوړۍ پورې رسیدلې وي. یا په بل عبارت: د هیڅ علم په هکله دا ادعا نه شی کیداې چې ټول هغه حقیقتونه چې ددې علم پورې اړه لري د علم دغې څانګې په خپل ځان کې راټول کړي دي. مګر هغه حقایق چې په پوره رڼا کې را پیدا کیږي دهغې د پراختیاو او باریکیو حال دادې چې د هیڅ انسان یا انساني ډلې نظر پرې په یوه وخت کې نه شي حاوي کیداې. کله یې چې یو اړخ مخته را ځي نو بل اړخ یې تیاره پاته کیږی ، کله نظر لنډون کوي او کله ځانګړې تمایلات پرې غالبیږي ، دهمدغې دوه ګونې کمزورتیا له مخې چې انسان د خپل ژوندانه ددغې مسائلو دحل کولو له پاره څومره تدبیرونه په کار اچوي د ناکامۍ سره مخ کیږي. او بالاخره تجربه د هغه زیانونه را بر سیره کوي. سهي حل هماغه وخت شونې دې چې د عدل او انصاف نقطه تر لاسه شي او دعدل او انصاف نقطه تر هغه وخته پورې نه شي تر لاسه کیداې تر څو چې ټول حقایق نه وې را برسیره شوی او یا لږ تر لږه د څرګندو حقایقو ټول اړخونه یو ډول تر نظر لاندې نه وي راغلي. خو چیرې چې د کتنې او نظر پراختیا دومره زیاته وي چې لید او نظر په هغه نه شي حاوی کیداې او تر څنګ یې دهغه غوښتنې او دهغه رغبت ، کرکه او میلان دومره ځواکمن وي چې د ښکاره شیانو څخه پخپله سترګې واړوي نو بیا به هلته دعدل نقطه څنګه تر لاسه کړل شي ؟ هلته خو چې حل هم را پیدا کیږي د افراط او تفریط څخه به خالي نه وي.

د کومو هغه دوه موضوعاتو یادونه چې مو وکړه د هغوې څخه یوازې لمړۍ موضوع اوس زمونږ د بحث او څیړنې له پاره ټاکل شوې ده ، کله چې په دې هکله مونږ تاریخ ته وګورو نو هلته د افراط او تفریط تر منځ دکشمکش یوه عجیبه لړۍ تر سترګو کیږي . یو اړخ ته وینو چې همغه ښځه چې د مور په حیث انسان زیږوي او همغه ښځه چې د ژوند په ټولو لوړو ژورو کې د ماندینې په څیر د نارینه د خورا غوره ملګرې په توګه ژوند کوي ، د یوې مزدورې او وینځې په مرتبه کې ایښودل شوې. هغه اخیستل کیږي او پلورل کیږي ، هغه د ملکیت او وراثت د ټولو حقوقو څخه بې برخې کړل شوې ، هغه د ګناه او ذلت مجسمه ګڼل کیږی او دهغې د شخصیت د را پورته کولو او ودې له پاره هیڅ موقع او فرصت نه ورکول کیږي.

له بله پلوه وینو چې همدې ښځې ته په داسې توګه رشد او نمو ورکول کیږي چې د بد اخلاقۍ او بد نظمۍ طوفان ورسره را پورته کیږی. دهغې څخه د حیوانې غوښتنو او جنسي غریزې د اشباع له پاره د لوبو اله جوړول کیږي. د هغې څخه یې په ربښتینې توګه د شیطان او شیطانیت یو عنصر جوړ کړې چې په غوړیدو یې د انسانیت د پریوتو او سقوط لړۍ پیل کیږي.

دغه دواړه خواوې مونږ یوازې په نظري توګه د افراط او تفریط په نومونو نه شو نومولې بلکې دهغو ترخو حقایقو له مخې چې تجارب یې د ریکارډ په څیر مونږ ته را مخته کوي ، د اخلاقو په ژبه یو ته د افراط او بل ته د تفریط نوم ورکوو. هغه تاریخي شالید چې مونږ ورته ګوته نیسو مونږ ته را په ډاګه کوی چې کله هم یو ولس د وحشت ددورې څخه د تهذیب او پوهې لورې ته را وځي نو دهغوې ښځې د خدمتګارانو او وینځو په څیر د هغوې د نارینه و سره یوځاې موجودې وي ، په لمړیو وختو کې د کلیوالې ځواکمنۍ د زور له مخې هغوې مخته ځې خو کله چې د تمدني پرمختګ یو ځانګړی منزل ته رسیږي نو هغوې ته په ډاګه کیږی چې په تورو تروړمیو کې د خپلې پوره نیمې برخې د پریښولو له امله نور مخته نه شی تللاې.

هغوې ته دخپل پرمختګ اثار او ننبې ولاړې بریښې او د پر مختګ د اړتیاو احساس هغوې مجبوروي چې دغه نیمه برخه هم د همغه لمړنۍ نیمې برخې سره یو ځاې د تګ وړ و ګرځوي. خو کله چې هغې د دغه زیان جبرانول پیل کړي نو یوازې د هغې په پوره کولو بسنه نه کوي او نور هم مخته ځي. ان تر دې چې د ښځې د ازادۍ څخه د کورنۍ جوړښت « چې د تمدن بنسټ او اساس دې» په بل مخ واوړي ، د ښځو او نرو د اختلاط

ketabton.com - The Digital Library

او ګډون څخه د فحاشي او بد اخلاقۍ سیلاب را په څپو شي. شهوانیت او عیش د ټول ولس اخلاق د بربادۍ سره مخ کړي. ددې اخلاقي تنزل سره یو ځاې د ذهني ، جسماني او مادي قوتونو تنزل هم په لازمي توګه را برسیره کیږی چې پاې یې د هلاکت او بربادۍ پرته نور څه نه دي.

ښځه په مختلفو وختونو کې:

که څه هم دلته دومره ځاې نشته چې مونږ د تاریخ زیات مثالونه په تفصیل سره نقل کړو خو دخپلې ادعا د ثبوت په خاطر ددې څلورو مثالونو یادول اړین ګڼو.

یونان:

په پخوانیو ولسونو کې چې دکوم ولس تهذیب او تمدن ډیر ځلانده ښکاري هغه د یوناني ولس تهذیب او تمدن دې. ددې قوم په لمړنیو وختونو کې هم د اخلاقي آند له مخې اوهم د قانوني حقوقو او ټولنیزو اړیکو په اړوند ، بلکې له هره اړخه د ښځې حیثیت یو لویدلې حیثیت و. په یوناني خرافاتو کې یوه خیالي ښځه پانډورا (Pandora) همغسې د ټولو انساني بدبختیو بنسټ ګڼل کیده لکه څنګه چې په یهودي خرافاتو کې بې بې حوا (علیها السلام) ګڼل کیږي.

دبې بي حوا (علیهاالسلام)په هکله د عبثو او بې هوده افسانو د خپرولو په بنسټ چې د یهودي او عیسوي ولسونو په کړچار کوم زښت زیاد اغیز شوې او تر څنګ یې قانون ، اخلاق او ټولنیزې اړیکې تر کوم ناوړه اغیز لاندې راوستي د هیڅا نه پټ نه دي. نژدې نژدې همداسې اغیز د «پانډورا» کیسو او افسانو د یوناني ولس په ذهن هم کړې و. دهغوې له آنده ښځه یو پست او ذلیله مخلوق و ، د ټولنیزو اړیکو په هر اړخ کې یې هغه ته په کم نظر کتل ، د عزت مقام یوازې نارینو ته ورکړل شوې و.

د تمدن دې پر مختګ په لمړیو وختو کې دغه کړنلاره تر یوه وخت پورې په خپل ځاې و ساتل شوه ، د تهذیب او پوهې رڼا یوازې همدومره اغیز وکړ چې د ښځې قانونی حیثیت په هماغه خپل ځاې پاته شو ، البته په ټولنه کې ورته لږ څه لوړه درجه ورکړل شوه. هغه د یوناني کور ملکه وه ، دهغې دکړنو دایره یوازې د کور د چاپیریال پورې را ټوله شوې وه ، اوپه دې پولو کې هغې ته پوره واکمني ورکړل شوې وه ، دهغې ابرو او عصمت ډیر ارزښتناکه و او دقدر او عزت په سترګه ورته کتل کیده. دعزتمندو یو نانیانو دکور په ښځو کې د پردې کولو رواج و ، دهغوې ښځې به د ښځو او نارینه و په ګډو محفلونو کې نه را ټولیدې او نه به دخلکو تر مخ د ځان ښودانې په خاطر باهر را وتلې. دنکاح په واسطه د یوه نر سره د ښځې یو ځاې کیدل د ښځې له پاره د شرافت او عزت مقام و. برعکس د یوې بې عصمته او نا پاکې ښځې په توګه اوسیدل ورته د ذلت او رسوایې موجب ښکاریدل. دا دهغه وخت حال دې چې یوناني ولس پوره ځواکمن و او په پوره ځواک سره د پر مختګ او ودې په لور روان و. که څه هم په هغه وخت کې اخلاقي کمزورتیاوې موجودې وې خو هغه ټولې په خپلو حدودو کې را نغښتې وې. د ښځو څخه چې د اخلاقي پاکوالي او عصمت کومه غو ښتنه په یوناني ټولنې کې کیده له هغه اندازه د نارینه و څخه نه کیده له. نه د نارینه و څخه دغسې غو ښتنه کیده او نه د هغوې څخه لږ تر لږه دغسې هیله کیده له چې هغوی دې پاکیزه ژوند تر سره کړي. بې عصمته ښځې د یوناني ټولنې یوه نه بیلدونکي برخه وه او دداسې ښځو سره د نارینو اړیکې کوم عیبجن کار نه ګڼل کیده.

بلاخره د یونان په ولس د نفس پالنی او عیش او شهوانیت غلبه پیدا شوه او په هغې دور کې بې عصمته ښځو ته هغه مقام او درجه ورکړل شوه چې تر اوسه یې په انساني تاریخ کې نمونه نه لیدل کیږي . د عصمت

ketabton.com - The Digital Library

پلورلو مرکزونه د ټولنې د ښکته او پورته طبقو د خلکو د راټولیدو ځایونه و ګرځیدل. فلسفیان ، شاعران ، تاریخپوهان ، د ادب او فنونو ماهرین او بالاخره د ټولنې ټول ستوري دهمدې لمر تر شاوخوا را څرخیدل. هغوې نه یوازې د ادب او د علم د محفلونو ستوري شوې بلکې ډیر ستر ستر سیاسي معاملات او راکړه ورکړه هم دهمدوې په شتون کې تر سره کیدله.

دولس د ژوند او مړینې د پریکړو پورې د ټرلو مهمو مسائلو د حل له پاره د هغو ښځو را یو ته ډیر زیات اهمیت ورکول کیده چې دوه شپې یې هم د یوه نارینه سره په وفاداری نه تر سره کولې. د ښایست او حسن پالنې ذوق په یوناني ولس کې د شهوانیت اور نور هم تازه کړ. هغوې چې دخپل دې ذوق څرګندونه په کومو مجسمو یا د هنر په بربنډو او لوڅو نمونو کې کوله همغې د هغوې شهوانیت ته نوره هم هوا ورکوله. ان تردې چې د هغوې د ذهنونو څخه دا خبره بلکل ووتله چې شهوت او شهوت پالنه هم کوم عیبجن کار ګڼل کیږي . دهغوې اخلاقي معیار دومره تبدل شوې و چې دهغوې لوې لوې فلاسفه او د اخلاقو مربیانو هم زنا او فحش کوم قبیح او خراب کار نه ګاڼه . په عامه توګه په یوناني ولس کې د نکاح خبره یوه غیر ضروري مسئله وګرځیده. او د نکاح پرته دنر او ښځې اړیکې یو معقول کار ګڼل کیده چې دپټولو له پاره یې هیڅ اړتیا نه لیدل کیده. دهغوې مذهب هم دهغوې د حیواني غو ښتنو په مقابل کې ماته وخوړه ، د «کام دیوي**Aphrodite**» پالنه او بندګي په ټول یونان کې پیل شوه چې دهغې داستان یې په خپلو خرافاتو کې داسې جوړ کړې و چې:

(«کام دیوي» په داسې حال کې چې د یوه «دیوتا» ښځه وه د نورو دري دیوتاګانو سره یې هم اشنایې کړې وه. تر څنګ یې یو فاني انسان هم ددې سره «روحاً» په یو ځاې کیدو کې برخمن و. ددې د نس څخه د محبت «دیوتا» (کیوپډ) را پیدا شو چې پیدایښت یې ددې ښځې او دهغې د عاشقانو دعشق پایلې وې. دا ښځه ددې قوم معبوده و ګرځیده.)

نو تاسې اوس ووینئ چې یو ولس چې دغه ډول فاحشه او بد کاره ښځه نه یوائې د خپل ځان له پاره نمونه و ګرځوي بلکه د معبودیت او پالنې تر پورې یې ورسوي نو د هغې قوم د اخلاقي معیار پستې به تر کومو پولو پورې رسیږي.

دا د اخلاقي را پرزیدو هغه اندازه ده چې په کې له ورغورزیدو نه وروسته یې هیڅ قوم بیا سر نه شي را پورته کولاې. په هندوستان کې «بام مارګ» او په ایران کې د «مزدوکیت» را څرګندیدل د همداسې انحطاط په وخت کې شوې. په بابل کې فحاشي ته د مذهبي تقدس درجه په همداسې حالاتو کې ورکړل شوه چې دهغې وروسته په نړۍ کې د بابل نوم د تیرې زمانې د افسانې پرته په بل کوم حیثیت باندې نه اوریدل کیږي.

کله چې په یونان کې د «کام دیوي» عبادت پیل شو نو قحبه (زنا) ځایونه په عبادت ځایو تبدیل شول. فاحشې ښځې معبودانې و ګرځیدلې او زنا پر مختګ وکړ او د یوه مقدس مذهبي فعل پوړۍ ته ورسیده. د همدې شهوت پالنې یو بل ښکاروندوې داو چې په یوناني ولس کې د لوط علیه السلام د قوم په څیر وبا خپره شوه. او مذهب او اخلاقو هغه ته ښه راغلاست ووایه. د «هومر او هیلوډ» په وخت کې ددې فعل نوم او ننبه هم نه وه ، خو د تمدن د پر مختګ تر څنګ چې کله دهنر او د جمال د ذوق (**Aesthetics**) تر نامه لاندې د بربنډوتوب اودنفس د لذتونو د بندګۍ ستایل پیل شول نو شهواني جذبې تر دې پولو پورې ورسیدلې چې د فطري لارې نه په تیریدو سره یې یو نانی ولس په غیر فطري لاره د خپل شهواني سکون له پاره لټون پیل کړ. هنر پوهانو خپله دغه جذبه په لوڅو مجسمو کې رانښکاره کړه. د اخلاقو مربیانو ورته «ددوه وګړو تر منځ د دوستۍ د ټینګو ریښو» نوم ورکړ. تر ټولو د مخه هغه دوه یونانیان چې ددې وړ وبلل شول چې هیواوال یې د

ketabton.com - The Digital Library

یاد مجسمې جوړې کړې «هرموډلیس او ارستوګیتن» وو چې تر منځ یې د مینې غیر فطري (لواطت) اړیکو شتون درلود. د تاریخ له مخې ددې دورې نه وروسته یوناني قوم ته بل کوم داسې دوران بیا نه دې ور په برخه شوې. (خو اوسني دوران یې د هغې پخوانۍ څخه له هره ارخه لویدلې او ډیر ناوړه دې ځکه چې دیونان په ګډون په زیات شمیر اروپایي هیوادنو کې د نارینه و تر منځ د غیري فطري اړیکو (لواطت) شتون اوس قانوني بڼه نیولې ده. ژباړن)

روم:

له یو نانیانو وروسته دروم ولس په نړۍ کې د عروج او لوړتیا سترو مرتبو ته ورسید. دلته هم هماغسې د لوړتیا او ځوړتیا انځور زمونږ مخې ته راځي چې د یوناني ټولنې په اړه مو ولوست. کله چې رومي ولس د وحشت له تیارو څخه را ووت او د تاریخ په روښانه منظر باندې را څرګند شو نو دهغوې د ټولنیز ژوند انځور دا و چې نارینه د خپلې کورنۍ سردار دې، هغه پر خپلې ښځې او کوچنیانو باندې د ملکیت پوره پوره حقوق لري بلکې په ځینو وختونو کې هغه د خپلې ښځې د وژلو واک هم لري.

خو کله چې وحشت را کم شو او په تمدن او تهذیب کې رومیانو پر مختګ وکړ، نو که څه هم پخوانې کورنې نظام هماغسې پاته و خو دهغې په سختیو کې څه کمښتونه را غلل او تر ډیره ځایه پورې یې د اعتدال حالت و مند. د رومي جمهوریت د عروج په وخت کې که څه هم د یونان په څیر د پردې او حجاب رواج نه و خو ښځه او ځوان نسل د کورنې نظام پورې را محدود کړل شوې وو. د ښځې له پاره عصمت او عفت یو ارزښتناکه څیز و او د شرافت ستر معیار ګڼل کیده. د اخلاقو معیار کافي پورته و، یو ځل د روم د سنا دغونډې یوه غړې خپله ښځه د خپلې لور تر مخ ښکل کړه دهغې دغه عمل د ولسي اخلاقو توهین او سپکاوې و ګڼل شو او د سنا په غونډه کې د هغې د ملامتولو له پاره اواز پورته کړل شو.

د ښځې او د نر تر منځ د اړیکو شریفانه لار د نکاح پرته بله نه وه. یوه ښځه هغه وخت د عزت وړ ګڼل کیده چې هغه د یوې کورنۍ مور (Matron) وي. که څه هم هلته عصمت پلورونکو ښځو شتون درلود او یو شمیر نارینه و دهغوې سره ناروا اړیکې هم درلودل خو د عامو رومیانو په آند دا یوه ذلیله طبقه وه او دهغوې سره د اړیکو ساتونکي نا ینه و ته هم په ښه سترګو نه کتل کیدل.

د تهذیب او تمدن د پر مختګ سره سره د ښځې په هکله د رومیانو په آند کې هم بدلونونه را غلل او ورو ورو نکاح، کورنې نظام او د طلاقو په قوانیو کې د پخوا پرخلاف دومره زیات تغیرات را پیدا شول چې په حالاتو کې یې پوره پوره بدلون راوست.

نکاح یوازې د یوه قانوني تړون (Civil contract) په څیر پاته شوه او پایښت یې هم د دواړو اړخونو د رضامندۍ پورې منحصر و. د ازدواجي اړیکو مسئولیتونه ډیره ساده ګڼل کیده، ښځو ته د وراثت او مال د ملکیت پوره پوره حقوق ورکړل شول او قانون هغه د پلار او میړه د واکمنۍ څخه بلکل ازاده کړه.

رومي ښځې نه یوازې په اقتصادي توګه خپلواکې شوې بلکې د ولسي دولت ډیره برخه دهغوې په واکمنۍ کې ورغله، هغوې به خپلو مړونو او نارینه و ته په ډیر زیات سود باندې پورونه ورکول. د شتمنو ښځو میړونه به په عملي توګه د هغوې غلامان ګرزیدل، طلاق دومره اسان او ساده شو چې په وړو وړو خبرو به دا پیوند ماتیده.

یو مشهور رومي فیلسوف او پوه «سنیکا ۴ ق م-۶۵ق م» په ډیره کلکه توګه د رومیانو تر منځ د طلاقو په زیادښت باندې اندیښنه ښکاره کوي. هغه وایي چې اوس د روم په ولس کې طلاق د شرم خبره نه ده.

ketabton.com - The Digital Library

ښځوبه دخپل عمر حساب دخپلو میړونو په شمیر باندې کاوه، په هغه وخت کې به ښځو یو په بل پسې څو څو ودونه کول [اوس هم هماغسې دود او رواج شتون لري ، بلکه تر هغې زیات.«ژباړن»]
(مارشل ۴۳ز-۱۳۰ز) د یوې ښځې یادونه کوی چې لس میړونه یې کړي و . (جودنیل ۲۰ز۱۳۰-ز) د یوې ښځې په اړوند لیکي چې هغې په پنځه کالو کې اته میړونه بدل کړي. (سنټ جروم ۳۴۰ز۴۲۰-ز) د یوې ډیرې هنرمندې ښځې حالات څرګندوي چې اخري ځل یې دیرشم میړه کړي و اودا دهغې د اخري میړه یوویشتمه ښځه وه ، په هغې وخت کې د ښځې او نر تر منځ له نکاح پرته اړیکې ساتل شرم نه ګڼل کیده ان تردې چې د اخلاقو سترو سترو مربیانو هم زنا یوه معمولي څیز ګانه.
(کاټو Cato) چې په(۱۸۴ ز)کال په روم کې د اخلاقو محتسب ټاکل شوې و په ښکاره توګه یې د ځوانۍ بې لارې توب سهې کړچار ګانه او د سسرو په څیر وګړو خو بیا د ځوانانو له پاره د اخلاقو په پولو کې د نرمۍ سپارښتنه کوله ، ان تردې چې (Epictetus) چې په(Stoics)فلسفیانو کې د سختو اخلاقي اصولو ساتونکي ګڼل کیږي خپلو پیروانو ته لار ښوونه کوي چې د واده تر مخه د ښځې سره دخبرو اترونه ځان په څنګ و ساتي ، خو هغوې چې په دې هکله خپل ځان و نه شي ساتلاې باید ملامت هم نه کړل شي.
هغه وخت چې د اخلاقو او معاشرت اړیکې او بند دومره کمزورې شو نو بیا په روم کې د شهوانیت ، لوڅوالي او فواحشو سیلاب راغې ، په تیاترونو کې بې حیایې او لوڅوالي پیل شو. لوڅ او برنډ انځورونه د هر کور د ښایست له پاره اړین و ګڼل شول . د زنا بازار دومره اوج ته ورسید چې د قیصر(ټائبیزئس ۴۱ز ۳۷-ز) د واکمنۍ په وخت کې د عزتمندو کورنیو د ښځو د فحاشۍ نه د مخنیوي په خاطر قوانین جوړ کړل شول.
(Flora) نومې لوبه د رومیانو تر منځ ډیره مشهوره وه ، څکه چې په دې لوبه کې به بربنډو ښځو د څغاستې مقابله کوله ، دښځو او نرو لوڅ یو ځاې غسل هم په دې وخت کې په پوره اوج کې و . په رومي ورځپاڼو او مطبوعاتو کې لوڅ انځورونه او د فحشاو په هکله لیکنې پرته له کومې ستونځې خپریدې ، او په عوامو او خواصو کې هماغه ادب ډیر مقبول و چې په کې د استعارې او کنایې پوره پرده نه ساتل کیده.
دحیوانې غوښتنو په مقابل کې د سرټیټولو وروسته د روم د عظمت او لویې قصر داسې پرځمکه را پریوت چې یوه خښته یې هم په ځاې پاته نه شوه.

مسیحي اروپا:

د غربي نړۍ د دې اخلاقي زوال د مخنیوي او علاج په خاطر مسیحیت ډګر ته را ودانګل چې په لمړیو کې یې په زړه پورې خدمت تر سره کړ. د فواحشو مخنیوي یې وکړ. لوڅوالې او بربنډتوب یې د ژوندانه له ټولو څانګو څخه وویست ، د زنا دمخنیوي له پاره یې تدبیرونه جوړ کړل ، عصمت پلورونکو ، سندرغاړو او نڅاکونکو ښځو د خپلو دندو نه توبه وویسته او په خلکو کې یې پاک او سپیڅلي آند را پیدا کړ . خو د ښځې او صنفي اړیکو په هکله چې مسیحي مشرانو کوم لید درلود نو هغه د انتها غوښتنې څخه هم اخوا و او په حقیقت کې د انساني فطرت پر خلاف د جنګ پیلامه وه. دهغوې بنسټیز آند داو چې ښځه د ګناه مور او د بدیو جړې او ریښې دي ، د نارینه و له پاره د ګناه په لور د تګ سرچینه او د ددوزخ دروازه ده ، د ټولو انساني مصیبتونو پیلامه له همدې څخه پیلیږي . دهغه ښځینه حیثیت پخپله دهغې د شرم له پاره بسنه کوي. هغه باید په خپل حسن او ښایست باندې و شرمیږي او دا ځکه چې هغه د شیطان لویه وسیله ده هغه باید ټول عمر په کفاره ورکولو کې تیر کړي ځکه چې هغې په نړۍ او نړیوالو باندې لعنت او مصیبت راوړې دي.

ketabton.com - The Digital Library

«ترتولیان Tertullian» چې د مسیحي لومړیو امامانو څخه و د ښځې په هکله د مسیحي آند ژباړنه په دې ټکو سره کوي:

[هغه د شیطان د راتلو دروازه ده ، هغه دمنه کړل شوې ونې په لور وړونکې «د الله جل جلا له» د قانون ماتوونکې او د «د الله جل جلا له» دانځور «نارینه» لوټونکې ده.]

«کراې سوستم Chrysostom» چې د مسیحیت دسترو اولیاؤ څخه شمیرل کیږي د ښځې په هکله وایي چې:

[ښځه یوه نه غوښتونکي بدې ، یوه پیدایښي وسوسه ، یو خوندور افت ، یوه کورنۍ خطره ، یوه غارت کوونکي زړه وړونکي او ښایسته مصیبت دې.]

دهغې بل آند دادې چې د نر او ښځې ترمنځ اړیکې، که هغه دنکاح په بڼه هم وي ،په خپل ځاې یو نجس او ناولې او د نیوکې وړ کاردي. د اخلاقو دا را هبانه لید د پخوا نه د اشراقي فلسفې «یا Neo- Platonism » تر اغیز لاندې په غربي نړۍ کې خپلې ریښې ټینګولې. خو د مسیحیت په را تګ سره هغه خپل حد ته ورسیدلې.

اوس تجرد او پیغلتوب د اخلاقو معیار وګرځید. خو د واده ژوند د اخلاقو له اړخه پست او ذلیل. خلکو د واده نه ځان ساتل تقوې ، تقدس او د لوړو اخلاقو علامه ګڼله. د پاک ژوند د تیرولو له پاره دا اړینه ګڼل کیده چې یا خو باید یو څوک بلکل واده و نه کړي او که نکاح یې کړې هم وي نو میړه او ښځه دې یو د بل سره د ښځې او میړه په څیر اړیکې نه ساتي . په ډیرو مذهبي غونډو کې دا قوانین جوړ کړل شو چې د چرچ مسئولین باید د خپلو ښځو سره په ځانته ځاې کې و نه وینې. د ښځې او میړه ترمنځ لیده کاته باید په یوه ازدا ځاې کې په داسې حال کې تر سره شي چې هلته دوه درې نور کسان هم شتون ولري. د ازدواجې اړیکو د ناولتوب فکر به د میسحیانو په زړونو کې د بیلا بیلو لارو څخه ورترزیق کیده. د نمونې په توګه یوه قاعده داوه چې په کومه ورځ چې په چرچ کې میله جوړیده نو هغه ښځې او میړه ته په کې د ګډون حقوق نه ورکول کیده چې د دې میلې ترمخه به یې یو ځاې شپه تیره کړې وه. دا داسې بریښیده چې ګویا هغو ې کومه ستره ګناه کړې وي او د دې ګناه نه وروسته هغوې په کومې مقدسې مذهبي میلې کې د برخې اخستلو حق او وړتیا نه لري. دغې را هیبانه آند او لید ټول کورنې اړیکې (ان د مور او زوې ترمنځ اړیکې) ترخه او پیچلې کړل. او ټولې هغه خپلوئ چې د نکاح په پایلو کې را منځته شوې وې ګندګي ، غلاظت او ګنا و ګڼل شوې.

دغه دواړو آندونو نه یوازې د ښځې اخلاقي او ټولنیز حیثیت د حد نه زیات را وغورځاوه ، بلکې مدني قوانین یې دومره اغیزمن کړل چې له یوه پلوه ازدواجې ژوند د ښځو او نرو له پاره یو مصیبت و ګرځید او د بل پلوه په ټولنه کې د ښځې حیثیت او مرتبه په هر اړخیزه ډول را پریوته .

د مسیحي کړنلارې څخه اغیزمن ټول قوانین چې په غربي نړۍ کې جاري کړل شوې دې لاندې ځانګړتیاوي لري:

د اقتصادې اړخه یې ښځه بلکل بې واکه کړه او د نارینه په ولکه کې یې وغورځوله.

د وراثت او میراث په برخه کې یې دهغې حقوق را محدود کړل او په ملکیت کې یې له هغې نه نور هم زیات را و نغاړل. ان تر دې چې ښځې د خپلې لاس په ګټې باندې هم واک نه دلود بلکې دهغې دهر څه مالک دهغې میړه وګرځید .

د طلاق او خلع حقوق هم تر ې واخستل شول او په دې هکله ورته د رجوع کولو اجازه نه وه ، هر څومره اختلافات به چې د ښځې او میړه ترمنځ را پیدا کیدل او یا به که څه هم کورني ژوند د اختلافاتو په پایلو کې د دوزخ په څیر سوزیدونکې ګرزیده ، خو دمذهب او قانون له مخې هغوې په یو ځاې ژوند کولو مجبور وو. په

ketabton.com - The Digital Library

ځینو ډیرو نابېره حالاتو کې یواځې دومره لاره پیدا کیده چې د ښځې او نر ترمنځ بیلتون(Separation) یواځې یو له بله څخه په جدا اوسیدو باندې منتج شي. ددې ډول بیلتون وروسته دهغوې دواړو څخه یوه ته هم د بلې نکاح کولو واک نه و. او دا حالت د پخوانی حال څخه هم بدتر و. چې یا خو دواړه ټول عمر راهب او راهبه شي او یا خپل پاته عمر په زنا او فحشا کې تیر کړی. د میړه دمړینې نه وروسته او یا د ښځې د مړینې نه وروسته بله نکاح یو عیبجن کار ګڼل کیده ، مسیحي علماؤ به ویل چې دا یوازی او یوازی د حیواني غو ښتنو او هوسونو بندګي ده. دهغوې په ژبه دغه کار ته « مهذبه زنا » ویل کیده. د کلیسیا په قانون کې مذهبي مشرانو او مسؤلینو له پاره دوېیمه نیکاح یو جرم ګڼل کیده. په عامو ملکي قوانینو کې په ځینو ځایونو کې هغه ته له یوه مخې اجازه هم نه ورکول کیده. خو په کومو ځایو کې چې قانون اجازه ورکوله نو هلته د عامو خلکو آند چې د مذهبي اغیز لاندې و دغه کار روانه نه ګانه.

نوې اروپا:

کله چې په اتلسمه پیړۍ کې د اروپا علماؤ او فلیسوفانو په ټولنه کې د وګړي د حقوقو په ملاتړ خپل اواز پورته کړ او د شخصي ازادۍ شپیلۍ یې پوه کړه نو دهغوې په وړاندې د تمدن هماغه غلط نظام و چې د مسیحي اخلاقي نظام او دژوند د فلسفې او د فیوډالي سیستم(Feudal System)دمنحوس او نا پاکه مثلث څخه راټو کیدلې و. په دې مثلث کې انساني روح په غیر فطري زنځیرونو کې را نغښتې او د پر مختګ ټولې دروازې یې ورته بندې کړې وې. ددې نظام ماتولو او دنوې نظام د جوړولو له پاره چې د نوې اروپا پوهانو او معمارانو کوم نظریات وړاندې کړل د هغې په پایلو کې د فرانسې لوې انقلاب منځته را غې او دهغې وروسته د غرب تهذیب او تمدن د پرمختګ په هغو لارو روان شو چې اغیز یې په ننې منرل کې تر ستر ګو کیږي.

ددغه نوې دور په پیل کیدو سره د ښځینه ټولنې د را پورته کولو له پاره چې څه وشول هغه په ټولنیز ژوند ډیر ښه اغیز وکړ. د نکاح او د طلاق دپخوانیو قوانینو سختئ را کمې کړاې شوې. د ښځو اقتصادي حقوق چې پخوا تر بلکل اخستل شوي و تر ډیره حده پورې بیرته ورکړل شو. او هغه معیارونه اصلاح کړل شو د کومو له مخې چې ښځه ذلیله او سپکه ګڼل کیده. د ټولنې په هغه قوانیو کې چې په کې ښځې یوازې د وینځې حیثیت درلود ، اصلاح وکړل شوه. د لوړو ښونو او روزنو دروازې لکه د نارینه و په څیر د ښځو تر مخ هم پرانستل شوې ددې تدابیرو له مخې د ښځو هغه وړتیاوې چې د ټولنیزو غلطو قوانیو او د جاهلانه غلطو اخلاقي تصوراتو په واسطه تر فشار لاندې راغلې و بیرته را وټوکیدل. هغوې خپل کورونه ښایسته کړل ، په ټولنه کې یې پاکیزه والې را پیدا کړ او د عمومي رفاه له پاره یې ډیر ګټور کارونه تر سره کړل. د عامه روغتیا پالنې پر مختګ ، دنوي نسلونو پالنه او روزنه ، د ناروغانو پالنه ، کورني فنونو ته وده ورکول .... دا ټول دهغه بیدارئ لومړۍ میوه وه چې د نوې تهذیب په واسطه ښځو ته ور رسیدلې وه. خود هغو نظریاتو دمتن نه چې دا نوې غورځنګ را ټوکیدلې و په هغې کې د هماغه لومړۍ ورځې څخه د افراط په لور میلان موجود و. په نولسمه پیړۍ کې دې میلان په ډیره ګړندۍ توګه پر مختګ وکړ او شلمې پیړۍ ته په رسیدو سره غربي ټولنیز جوړښت د بې اعتدالۍ یوې بلې انتها ته ورسید.

دنوې غربي ټولنې دري اصول:

هغه لید چې د غربي ټولنې بنسټ پرې اینبوول شوې ددې عنوانو لاندې څیړل کیږي:

د ښځو او نرو ترمنځ برابروالې.

د ښځو اقتصادي خپلواکي(Economic Independence)

ketabton.com - The Digital Library

ددواړو صنفونو ازادان اختلاط.
هغه پايلې چې د ټولنې د جوړښت له پاره ددغه دري اصولو څخه تر لاسه کيدل غوښتل هغه بلاخره را په ډاګه شول.
دبرابرۍ د اصل نه دا موخې تر لاسه شوې چې نر او ښځه نه يواځې دا چې په اخلاقي پولو او انساني حقوقو کې يو له بله سره برابر دي بلکه د تمدن په پر مختګ کې ښځه هم بايد همغسې رول ولوبوي لکه څنګه يې چې نر لوبوي. اخلاقي بندیزونه دې د ښځو له پاره هم همغسې نرم کړل شي لکه څنګه چې د نارينه و له پاره نرم کړاې شوې دي.
د مساوات او برابرۍ دغه غلط آند ، ښځه د خپل هغه فطري دندو څخه غافله او بې لارې کړه چې په پايښت پورې يې د تمدن او انسانيت لړۍ تړلې ده. اقتصادي ، سياسي او ټولنيزو کړچارو د هغې شخصيت په مکمله توګه په خپل ځان کې جذب کړ ، ټاکنيزو منډو ترړو ، په دفترونو او کارخانو کې ماموريت ، په ازدو تجارتي او صنعتي معاملو کې د نارينه و سره مقابله ، په سپورتي مسابقو کې ګډون ، د ټولنې په تفريحي کړو وړو کې فعاله ونډه ، د کلب ، سټيج ، نڅا او سرود مصروفيتونه ، دا او داسې نور ، د نه ويلو شيان ،په هغې باندې داسې اغيز کړې چې د هغې د ازدواجي ژوند فعاليتونه ، د خپلو کوچنيانو روزنه ، د کورنۍ خدمت ، د کورنۍ نظم او نسق او ..... ټول د هغې د عمل د ساحې څخه بيرون پاته شول بلکه په ذهني توګه يې د خپلو اصلي او فطري مصروفيتونو او وجايبو څخه کرکه پيدا کړه.
اوس په غربي ټولنو کې کورنۍ نظام چې د تمدن د بنسټ د تيرۍ په څير دي په ډيره بده توګه د خپريدو او له منځه تللو په لور روان دي. کورنۍ ژوند چې په سکون او ډاډ يې د انسان د کړو وړو نشونما تړلې ده ، عملا پايې ته رسيدلې دي. د نکاح ريښې چې د تمدن په خدمت کې د ښځې او نر تر منځ د اړيکو غوره لاره ده د غنې د تار نه هم زياته کمزورې شوې ده ، د نفوسو د ډيرښت مخنيوي د ولادت د کنټرول ، د حمل د ضايع کولو او د مور په رحم کې د کوچنۍ د وژلو لارې چارې او ..... د اخلاقي برابرۍ دغو غلطو خيالاتو د ښځو او نرو تر منځ د بد اخلاقۍ برابري را پيدا کړې. هغه بې حيايي چې کله به د نارينه و له پاره هم د شرم وړ وو اوس هغه د ښځو له پاره بلکل د شرم وړ نه بريښي.
د ښځو اقتصادي خپلواکۍ هغوې د نارينه و څخه بې پروا کړي دي ، هغه پخواني اصول چې نر دې يې و ګټې او ښځه دې د کور نظم جوړ کړي اوس په يوې نوې قاعدې اوښتې چې ښځه او نر يې دواړه بايد و ګټې او د کور نظم بازار ته وسپارل شي. د دې بدلون نه وروسته ، د دواړو په ژوندون کې د شهواني اړيکو پرته نورې کومې داسې اړيکې نه پاته کيږي چې د هغې په درلودلو سره دوې دواړه به يو ځاې اوسيدو مجبور کړي. او ښکاره ده چې يوازې د شهواني غوښتنو پوره کول داسې کوم کار نه دي چې د هغې له پاره نر او ښځه حتماً خپل ځانونه په تل پاتې اړيکو کې را ونغاړي او يا د يوې کورنۍ په جوړښت سره ګډ ژوند پيل کړي. هغه ښځه چې خپله روزي په خپله پيدا کوي او د خپلو ټولو اړتياو کفالت په خپله کوي او په ژوند کې د نورو ساتنې او مرستې ته اړتيا و نه لري نو هغه به د ولې يوازې د خپل شهواني تسکين په خاطر د يوه نر پورې ځان تړي او يا به د ولې په خپل ځان ډير دا ډول قانوني او اخلاقي بندیزونه عايدوي او ولې به د يوې کورنۍ د مسؤليتون په بار ځان درونوي ؟ په داسې حال کې چې د اخلاقي برابرۍ آند د هغې له مخې ټول هغه بندیزونه لرې کړي دي چې هغې ته د ازدۍ او شهوت پالنې د لارو په غوره کولو کې خنډ واقع کيږي ؟ هغه د خپلو غوښتنو د تسکين له پاره اسانه ، د مزو او خوندونو نه ډکه لاره پرانيزي او د مسؤليتونو ، قربانيو د دروند او ستونزمن بار څخه ډکه د قيانوسي زړه اوپاتې لار (Old Fashioned) د خپلولو څخه ځان ساتي. د

ketabton.com - The Digital Library

ګناه خیال د مذهب سره یو ځای له منځه تللي ، ټولنیزه ویره هم په دې اساس چې ټولنه اوس هغه د فاحشې او بدلارې ښځې په نوم نه ملامتوي ، له منځه تللي ، اخري خطر چې د یوه حرامي بچي پیدا کیدل و نو دهغې څخه د ځان ساتنې لارې، د حمل د منه کولو لارې اووسایل شته خو که ددې وسایلو د استعمال سره سره بیا هم حمل صورت و نیسي نو دهغې د اسقاط او ضایع کیدو په هکله هم کومه ستونزه نه پیدا کیږي او که په هغې کې هم بریا تر لاسه نه کړی نو بیا په پټه خوله د کوچنی د وژلو کار هم په ډیره اسانه توګه کیدای شي او که چیرې د مورنۍ جذبې په اساس چې «تر اوسه لا په پوره توګه له منځه نه ده تللي» کوچني د وژلو او هلاکیدو څخه خوندی شي نو د حرامي بچي په ساتلو او پیدا کولو کې هم کوم شرم نه احساسیږي، ځکه چې اوس یوازې د پیغلې او ناجایز بچي په هکله دومره تبلیغات شوې چې ټولنه هغه ته د کرکې په نظر د کتو جرئت هم نه شي کولې او که څوک داسې جرئت هم وکړي نو د «تیار فکري» دالزام لاندې به را ځي.

دا هغه شیان دي چې د غربې ټولنې بنسټ «کورنې نظام» یې له بیخه نړولې . نن په هر هیواد کې په سلونو زره ځوانې ښځې یواځې ژوند خوښوی ، او خپل ژوند د ازاد شهوت له لارې پرمخ بوزي ،ددوې تر منځ یو شمیر ښځې داسې دي چې په عارضي ډول د محبت د جذبې تر اغیز لاندې واده کوی خو څرنګه چې د شهوانی اړیکو پردته د نر او ښځې تر منځ کومې داسې اړونده اړیکې نه دي پاته شوې چې هغوې په خپلو کې د ازدواجي ژوند په تیرلو مجبور کړی نو په دې خاطر د نکاح په ټرون کې اوس کوم پایښت نه موندل کیږی.

ښځه او میړه چې اوس یو د بل څخه بلکل بې پروا شوي دي د خپلمنځې اړیکو دمراعاتولو په خاطر هیڅ ډول جوړجاړې (**Compromise**) ته تیار نه ښکاری. ښکاره ده چې یوازې شهواني جذبات ډیر زر سړیږي او بیا لږ اختلاف او ډیر کله صرف سړې اړیکي دهغوې تر منځ د بیلتون له پاره بسنه کوي. همدا علت دې چې د ډیرو زیاتو نکاحګانو پاې طلاق یا تفریق ته رسیږي. دحمل مخنیوې ، اسقاط ، د اولاد وژنه ، د پیدایښت په سلنه کې کمښت او د ناروا بچیانو ورځ په ورځ زیاتیدونکې شمیر تر ډیره حده پورې دهمدې لامل پورې تړلې دي.

بدکاري ، بې حیایې او د خبیثه ناروغتیاو په پرمختګ او زیاتوالي کې هم همدغې حالت ډیر زیات رول لوبولې دي ، دښځو او نرو ازادانه اختلاط ، په ښځو کې د ښکلا نندارې ، لوڅوالې ، بربنډ توب او فحاشۍ ته ډیره وده هم همدې لاملونو ورکړې ده.

صنفي میلان (**Sexual Attraction**) چې په فطري توګه د نر او ښځې تر منځ له مخکې نه شتون لري او پوره ځواکمن دی ددواړو اړخونو د ازادانه اختلاط داسانتیاو سره چټک پر مختګ کوي او په داسې یوې مخلوطې ټولنه کې په طبیعي توګه دا جذبه په دواړو صنفونو کې ځواکمنه کیږي چې د مقابل جنس له پاره خپل ځان ډیر جذبونکې جوړکړي. داخلاقي نظریاتو د بدلون وروسته دا کار عیب ناکه هم نه دې او په ښکاره توګه ځان سینګارول او په زړه پورې (**Attractive**) جوړول د خلکو له نظره ښه ښکاري. نو د حسن او جمال د ښکلا دغه نندارې ورو ورو ټولې پولې او بندیزونه ماتوی او دلوڅوالي او بربنډتوب اخري حد ته په رسیدو سره د ارام ساه اخلي. په غربي تهذیب کې اوس همدا کیفیت را پیدا شوې. د مقابل لورې د جذبولو له پاره دمقناطیس دغه ځانګړتیاوې په ښځینه طبقه کې دومره زیاتې شوې او ورځ په ورځ په پر لپسې تو ګه داسې زیا تیږی چې د شوخ لباس ، د رنګونو او سرخیو او سینګار په نوی الاتو او سامانونو دهغوې تنده نه ماتیږی. په دې خاطر هغه بیچاره په تنګ شي او د خپل لباس څخه ځان بیرون را وکاږي. ان تردې چې کله کله یو تار هم په ځان نه پریږدی او بل اړخ ته د نارینه و له لورې هم هر وخت د « هل من مزید » غوښتنه وی په دې خاطر چې هغه اور چې په جذباتو لګیدلې هغه د حسن په هرې بې حجابۍ سره نه مړ کیږي بلکې نور هم

ketabton.com - The Digital Library

ډيرښت مومي او دنورې بې حجابۍ غوښتنه کوي. دهغې غريبانو تنده هم وخت په وخت زياتيږي. داسې لکه څوک چې جل وهلي وي او د اوبو هر غړپ يې دتندې د ماتولو په ځاې ددې اور لمبې نورې هم زياتوی .تردې حده چې د زياتې شهواني تندې څخه بې تابه ، هر وخت د هر ې ممکني لارې څخه دهغې د تسکين سامان او وسايل را پيدا کوي.

دا لوڅ انځورونه ، دا شهواني کتابونه ، دا دعشق او محبت قصې ، دا لوڅه دوه ګونې نڅا ، د شهواني جذباتو څخه ډک فلمونه.....اخر دا ټول څه دی ؟دا خو ټول ددې اور د وژلو سامان نه بلکې په اصل کې ددې اور د لمبو د نورو زياتولو سامانونه دی چې دژوند دغې غلطې تګلارې د ټولنې د هر وګړي په سينې کې ورټومبلې دي. او بيا يې د خپلې دغې کمزورتياو د پټولو به خاطر په هغې د هنر (Art)نوم ايښې دې.

دا وېښه (کوچنې چينجيان) په ډيره چټکتيا سره د غربي ټولنو دژوند ځواکمنې خوري. ددې وېښو د لګيدو نه وروسته هيڅ قوم اوولس خوندې نه پاته کيږي. دا ټول هغه ذهنې او جسمانی ځواکونه يو په بل پسې له منځه وړي چې قدرت انسانانو ته د ژوند او پر مختګ له پاره وربښلي دي. ښکاره ده چې کوم وګړي چې دهرې لورې څخه په شيطاني محرکاتو کې را ګيروي او جذبات يې هره لحظه د يو نوي تحرک او اشتعال سره مخ کيږي او په چا چې د سخت هيجانی چاپيريال خپسکه راخپره شوي وي او د چا لوڅ عکسونه ، فحش کتابونه ، راپاروونکې سندرې او ګډې نڅاګانې د مينې او محبت فلمونه ، زړه وړونکې نندارې او د مقابل لورې څخه د ليدنې او ملاقاتونو پر لپسې زمينې دهغه احساس تل په جوش را ولي نو هغه به دکوم ځايه دامن ،سکو ن او ډاډ هغه حالت په ځان کې را پيدا کړي چې د تعميرې او تخليقي کارونو له پاره ورته اړتيا ليدل کيږي او نه يوازې دا بلکه ددغسې هيجاناتو په منيځ کې به هغه ته او په ځانګړې توګه د هغه ځوان نسل ته هغه يخه او دسکون نه ډکه فضا له کومه او څنګه ميسره شي چې دهغې د اخلاقي او ذهني قوتونو د ودې له پاره ورته اړتيا ده.

دانساني فکر دردونکی سرغړونه:

ددرې زره کلن تاريخي لوړتياو او ځوړتياو او لوړو او ژورو دغه پر لپسې داستان د ځمکې د يوې سترې برخې پورې اړه لري چې د پخوا څخه ددوه سترو تهذيبونو زانګو شميرل کيږي او اوس هم دهغې د تهذيب ډنډورې په نړۍ کې وهل کيږي. همدا ډول افساني په مصر ، بابل ، ايران او څه نورو هيوادونو کې هم شتون لري او پخپله زمونږ په هيواد هندوستان (دا کتاب د هندوستان د ويش نه مخته ليکل شوې دې) کې هم دپيړيو پيړيو را هيسې په همدغه ډول افراط او تفريط سره شتون لري او دغه هيواد ېې په خپل ځان کې را نغاړلې دي.

له يوه اړخه ښځه خدمتګاره او نر دهغې مالک او بادار دي ، هغه په کوچنوالي کې د پلار ، په ځوانۍ کې د ميړه او په کونډتون کې د اولاد مملوکه وی. هغه د ميړه په خاطر دهغه د مړي سره يو ځاې په اور کې سوځول کيږي ، د وراثت او ملکيت د حقوقو نه بې برخې شوې. په هغې د نکاح داسې سخت قوانين ورتپل شوې چې دهغې له مخې هغه دخپلې خوښې او رغبت پرته يو نارينه ته ورحواله کيږي او بيا د خپلې اخري سلګۍ پورې دهغې د ملکيت څخه نه شي وتلاې. همدا راز هغه د يهودو او يونانيانو د ګروهو په خير د ګناه ، اخلاقي او روحاني ذلت مجسمه ګڼل کيږي او دهغې د ځانګړې شخصيت د منلو څخه انکار کيږي. خو د بله اړخه کله چې د هغې په لور د محبت په نظر کتل کيږي نو بيا د حيواني غوښتنو له پاره د لو بو اله ګرځي. هغه د نر په اعصابو باندې سپريږي ، داسې سپريږي چې په خپله هم ډوبيږي او ټول ولس هم له ځانه سره ډوبوي. دا د شرم د ځاې (دتناسل د الې) عبادت کول او په عبادت ځايو کې لوڅې مجسمې درول، دا مذهبي فحاشي

ketabton.com - The Digital Library

(Religious Prostitutes)، دا دهولي لوبې (Holly Play دهندوانو درسم رواج يوه لوبه ده چې ښځې او نر په کې يو د بل سره يوځاې نځاوې کوي او يو په بل رنګونه شيندی او .....) او ددريابونو نيمې لوڅې (او يا پوره لوڅې) لامبوګانې اخر دکوم شي يادونه ده ؟

که چيرې دا ټول داستان په غور سره وکتل شی نو معلومه به شي چې د ښځې په هکله دعدل ټکې ميندل ، او په هغې پوهيدل ، او په هغې باندې ټينګ دريدل د انسان له پاره څومره ستونزمن ثابتيږي. دعدل نقطه دا هم کيدای شي چې د يوه اړخه نه ښځې ته دخپل شخصيت او وړتياو د ودې پوره فرصت په لاس ورشي او ددې وړ وګرځی چې د ډيرو پر مختللو صلاحيتونو سره يو ځاې د انساني تمدن په ارتقاء او پر مختګ کې خپله ونډه ادا کړې او له بله اړخه د اخلاقي تنزل او انحطاط ذريعه و نه ګرځي او نه د انساني تنزل له پاره دتباهۍ اله جوړه شي. بلکه د نر سره يوه سوی ځاې ورته د تعاون او بسپنې داسې لارې و ټاکل شي چې ددواړو ګډ عمل د تمدن له پاره صحتمند واقع شي. دعدل همدغه نقطه ده چې نړۍ يې د موندلو پسې د پيړيو پيړيو راهيسې سرګردانه ده ، خو تر اوسه پورې يې په موندلو نه دې بريالي شوې . کله د يوې انتها په لور درومي او د انسانيت پوره نيمه برخه بيکاره ،په تورور تروړميو کې پريږدي او کله بيا دبلې انتها په لور درومي او د انسانيت دواړه برخې را يو ځاې کوي او د پرزيدو او ډوبيدو په لور يې بيايې.

اما د عدل نقطه ناپيدا نه ده ، شتونه لري ، خو د زرګونو کالود افرا او تفريط تر منځ د ګردش کولو په اساس دخلکو سرونه د ومره ګنګس شوې چې ددې نقطې په مخته را تلو کې يې هم نه شي پيژندلاې او نه په دې پوهيدلاې شي چې دا هماغه مطلوب شي دي چې زمونږ فطرت يې د ميندلو په لټه کې و . کله چې دغه ربښتيا او حقيقت ورته مخته راځي نو مخ ترې اړوي په هغې باندې ډول ډول اوازونه کوی او د چا سره چې هغه په نظر راشي نوبيا دهغې د شرمولو هڅې کوي. ددې مثال دهغه کوچنی په خير دې چې د ډبرو د سکرو په کوم کان کې پيدا شوې وی ، هملته د ځوانۍ عمر ته رسيدلې وي نو ځرګنده ده چې هغې ته هماغه اوبه او هوا اوهماغه توره تياره فضا يو فطري شي ښکاري. خوکله چې هغه د کان څخه بيرون را وويستل شي نو د طبيعت په پاکيزه فضا کې چې هر شي وينې نو حتماً به يې د لمړي ځل له پاره په لېدلو دحيرانتيا سره مخ کيږي. خو انسان اخر انسان دې دهغې سترګې به د سکرو د کان د چت او د ستورو د ډک اسمان تر منځ د توپير د محسوسولو څخه ترکومه وخته انکار وکړاې شی. دهغې سړې به ترکومه د ناولې او چټلې او دپاکۍ او صافې هوا تر منځ توپير نه کوي ؟

داوسنې وخت مسلمان:

که د افراط او تفريط په کړه لاره کې ولاړه، لالهنده او سرګردنه نړۍ ته څوک د عدل او انصاف په لور لارښوونه کولاې شي نو هغه يوازې مسلمان دې. ځکه چې دهغه سره د ټولنيز ژوند د ټولو غوټو دخلاصون او پرانستو د حل لاره شته خو د نړۍ د بدنصيبۍ يو عجيب او دردناک اړخ دادې چې د هغه چاسره چې د دغې تيارې څراغ او روښنايې موجوده ده هغه کمبخت پخپله د شپې ږندېدو(شبکوری) په ناروغۍ اخته شوې. نورو ته لار ښوونه خو پريږده پخپله د ږندو په خير تنيدو کونه خوري او دهرې بې لارۍ پسې منډې وهي.

دپردې يا حجاب اصطلاح چې د کومو احکامو د مجموعې عنوان په توګه استعمالېږي په اصل کې هغه داسلام د ټولنيز نظام په خورا مهمو برخو مشتمل دې که ددې مکمل او بشپړه نظام په قالب کې دغه احکام په سهي ځاې کې کيښول شي نو هغه وګړي چې لږ هومره هم د فطريي ليد او بصيرت خاوندان وی په دې داعتراف کولو پرته نه شي پاته کيداې چې په ټولنيز ژوند کې له دې پرته د اعتدال او برابرۍ بله کومه لار نه

ketabton.com - The Digital Library

شته او که چيرې دا ضوابط د خپل اصلي روح سره يو ځاې د ژوند برخه و ګرځي نو په هغه باندې نيوکه کول خو پريږده چې په مصيبتونو کې ککړه او پريوتې نړۍ به د سلامتيا دغې سر چينې ته په خپله را منډې وهي او دهغې څخه به د خپلو ټولنيزو ناروغيو دوا ترلاسه کوي. خو دا کار به څوک کوي؟ چا چې دا کار کولاې شو هغه پخپله د يوې مودې را هيسې په ناروغتياو کې ککړ دې.
راځئ چې دمخکې تللو دمخه دهغې د ناروغتياو په هکله هم لنډه څېړنه وکړو.

تاريخي شاليد:

داتلسمې پيړۍ اخري او د نولسمې پيړۍ لمړنۍ ورځې وې چې د لويديځوالو د ښکيلاک سيلاب د طوپان په څير په اسلامي هيوادونو وروخوت او په لږ وخت کې يې له ختيځه تر لويديځه په ټوله اسلامي نړۍ خپلې کرغيړنې وزرې خپرې کړې او د نولسمې پيړۍ ترنيمايې پورې ډير اسلامي هيوادونه د اروپا غلامان شوې و. او څه چې لا تر دې وخته غلامان شوې نه و نو د ويرې او مغلوبيت ژوند يې تيراوه. کله چې دا بدلون سرته ورسيدنو د مسلمانانو سترګې هم په غړيدو شوې. هغه ولسي غرور چې اسلامي امت ته په نړۍ باندې دسلونو کالو بريالي حکومت کولو په بايلو کې په پوره فخر سره ور په برخه شوې و هغه يو دم دخاورو سره خاورې شو او دهغې شرابي په څير وګرځيد چې د شرابو نشه يې د يوه ځواکمن دښمن د پرلپسې وهلو ټکولو په واسطه له سره وتلې وي او اوس يې خپلې ناکامې او د فرنګيانو د سوبو په لاملونو باندې غور شروع کړې وي. خو لا تر اوسه يې ماغزه ځاې ته نه و راغلې او خپل توازن يې لا نه و برابر کړې چې د بدلون نور توپانونه يې مخې ته را پورته شول.
له يوې خوا د ذلت هغه قوي احساس و چې ددې حالت د بدلون غوښتنه يې کوله او له بلې خوا د پيړيو راهيسې دهغې ارام غوښتنې او هوسايې غوښتنه وه چې د بدلون تر ټولو آسانه او لنډه لاريې لټوله او له دريم پلوه دتفکير هغه زنګ وهلې او له کاره لويدلې ځواکونه وو چې د پيړيو راهيسې شنډ شوې و او ورځخه کار نه اخستل کيده او تر دې ټولو زيات هغه مرغوبيت او ويره وه چې په هر ماتې خورلې او غلام قوم کې په طبيعي توګه را ټوکيږي، دې مختلفو لاملونو اصلاح غوښتونکی مسلمانان په ډيرو عقلي او علمي بې لاريو کې اخته کړل. دهغوې زيات شمير وګړو دخپل وروسته والي او د اروپا د پرمختګ ريښتوني عوامل و نه شو پيژندلاې او چا چې هغه پيژندل په هغوې کې دومره ځواک، همت، او مجاهدانه روح نه و چې د پرمختګ هغه سختې لارې خپلې کړي، او ددې اخوا ويره پرې يو اضافي بارو. نو ددغه وران ويجاړ او ماتې خورلې ذهنيت سره هغوې ته د پرمختګ اسانه لاره دا ښکاريده چې خپل ژوند د غربي تمدن په رنګ کې رنګ کړي او دهغې هينداري په څير شي چې په هغې کې د باغ او بهار ښکلې نندارې او مناظر ټول موجود وي خو به حقيقت کې نه باغ وي او نه بهار.

ذهني غلامي:

د همدې کړکيچن حالت په وخت کې د غربي لباس، غربي ټولنيزو اړيکو، د غربي دودونو او لارو چارو خپلول پيل شول او ان تر دې چې په خبرو اترو کې به هم د غربي ټولنې نکل او پيښې کيدلې؟
په غربي قالبونو کې د اسلامي ټولنې د وراچولو هڅې ګړندۍ شوې. پرته له پوهې او درک نه ،الحاد، دهريت او ماده پالنه د يوه فيشن او رواج په څير خپله کړاې شوه. هر خام يا پوخ فکر به چې د غرب نه را ته،

ketabton.com - The Digital Library

دهغې په پټو سترګو منل او په خپلو علمي غونډو کې هغه د بحث او څېړنې لاندې نیول د یوه رونې اندې له پاره اړین ګڼل کیده. شراب، جواري، لاتري، ګډې ځغاستې، تیاتر، ډانس، نڅا او سرود د غربي ټولنې نورو ثمراتو سره یوځای لاس په لاس اخیستل کیده. د اخلاقو، ټولنیزو اړیکو، اقتصاد، سیاست، قانون او ان تر دې چې د مذهب او عقایدو او عبادتو په اړوند ټولې غربي تګلارې منل کیدې او داسې بریښیدې چې دا ګویا د اسمان څخه را ښکته شوې وحي ده چې د هغې په وړاندې د اوریدو او منلو (سمعنا وا طعنا) د ویلو پرته بلکه کومه چاره نشته. د اسلامي تاریخ پیښو، د اسلامي شریعت د احکامو او د قران او نبوي احادیثو د ارشاداتو څخه به چې په کوم اصل د اسلام دښمنانو نیوکه کوله او د نفرت په سترګو به یې ورته کتل په هغې باندې مسلمانانو هم د شرم احساسول پیل کړل او هڅه یې پیل کړه چې د اسلام د لمنې څخه دا داغ په څه توګه پریمنځي. دنمونې په توګه هغوې په جهاد نیوکه وکړه نو دوې وویل چې مونږ چیرته او جهاد چیرته؟ هغوې په غلامۍ نیوکه وکړه، دوې وویل چې غلامي زمونږ له اړخه بلکل ناروا ده. هغوې له یوه څخه په ډیرو ودونو نیوکه وکړه، دوې فورا د قرآن په یوه ایت د نسخ خط را کش کړ، هغوې وویل چې د ښځې او نر تر منځ مکمله برابري په کار ده، دوې وویل چې دا خو زمونږ دین دې. هغوې د نکاح او اخلاقو په قوانینو نیوکې وکړې، دوې سمدستي په هغوې کې د ترمیم عمل پیل کړ، هغوې وویل چې اسلام د هنر (Art) دښمن دې نو دوې وویل چې اسلام خو تل د ګډا، نڅا، سندرو او انځورۍ (رسامۍ) او بت جوړولو پالنه کړې ده.

دحجاب دمسئلې پیلامه:

دمسلمانانو په تاریخ کې دا دشرم نه ډکه دوره ده. همدغه دوره ده چې د پردې پر موضوع بحث پیل شو. که چیرې پوښتنه یوازې همدومره وای چې په اسلام کې د ښځې د ازادۍ له پاره څومره حدود ټاکل شوي نو ځواب به یې هومره ستونزمن نه و لکه څومره اختلاف چې په دې مسئله کې لیدل کیږي. هغه یوازې د مخ لاسونو د ښکار کولو د جواز او نه جواز پورې اړه لري او دا څه دومره ډیره د اختلاف وړ موضوع نه ده. خو په اصل کې دلته خبره بله ده ځکه چې په مسلمانانو کې دا مسئله په دې خاطر را پیدا شوې چې اروپایانو پردې او نقاب ته په کرکه کتلې او پخپلو لیکنو کې یې دهغې ډیر خراب او بد انځور د لوستونکو مخته ښکلې او د اسلام د عیبونو په لړلیک کې یې د ښځې «بندي کولو» ته یو ځانګړې ځای ورکړې. اوس څنګه ممکن وه چې مسلمانانو د خپل دود او رواج مطابق په دې کار د شرم احساس نه وې کړې. په دې اساس هغه څه چې هغوې د جهاد، غلامۍ، او یا د ښځو د شمیر په هکله او یا د همداسې نورو مسایلو په هکله تر سره کړې و نو همغسې یې د دې مسئلې سره هم وکړل. د قرآن، احادیثو او مجتهدینو کتابونه یې په دې خاطر پاڼه پاڼه واړول چې ووینې چې هلته په اصطلاح ددې «بدداغ» د پریمنځلو له پاره څه پیدا کیږي او که نه؟ ښکاره ده چې ځینې علماو د لاس او مخ د ښکاره پریښوولو اجازه ورکړې، دا هم په ډاګه شوه چې ښځه د خپلو ورځنیو اړتیاو په خاطر دکوره وتلای شي او دا هم په ډاګه شوه چې د جنګ په ډګر کې په زخمیانو پټې لګولې شي او هم مجاهدینو ته اوبه ور رسولې شي. مسجدونو ته د لمانځه داداء کولو له پاره او هم د پوهې او د زده کړې او یا درس او تدریس په خاطر د تللو اجازه هم ورته شتون لري. بس همدومره موادو ورته پوره وو چې ووایي اسلام ښځې ته پوره ازادي ورکړې. پرده یوازې یو جاهلانه رسم او رواج دې کوم چې تیاره ذهنو او تنګ آندو مسلمانانو د لمړیو پیړیو را هیسې خپل کړې. قرآن او حدیث د پردې د حکم نه خالي دی

ketabton.com - The Digital Library

هغه يوازې د شرم او حيا اخلاقي ښوونه اوروزنه کوی. کوم داسې چوکاټ نه دې جوړ شوې چې دښځې پر تګ راتګ کوم بندیز و لګوي.

بنسټیز لاملونه:

دا د انساني فطرت کمزورتیا ده چې کله د ژوند په چارو کې کوم مسلک او لاره غوره کوی نو په عمومي توګه د هغې پیل د یو احساساتي غیر عقلي میلان په واسطه کوي او بیا د خپل دغه میلان د معقول ثابتولو په خاطر د عقل او استدلال نه کار اخلي.

د پردې په هکله هم همداسې حالات را مخته شول. دهغه دبحث پیلامه د کوم عقلي یا شرعي اړتیا و په احساسولو سره و نه شوه بلکه د هغو تمایلاتو له مخې وشوه چې د یوه برلاسی قوم د خوشحاله تمدن تر اغیز لاندې او د اسلامی تمدن پرخلاف دهمغه ولس د تبلیغاتو او پروپاګنډ څخه د ویرې به پایلو کې را پیدا شوې و.

زمونږ اصلاح پالو او ښیګڼپالو وګړو چې کله د ویرې او دهشت نه په ځیرو سترګو دفرنګي (انګلیسي) ښځو ښکلا او ننداري ،دهغوې ازادنه تګ را تګ او په فرنګي ټولنه کې دهغوې کړو وړه لیدل نو په غیر عادی توګه دهغې په زړونو کې هیله پیدا شوه چې ارمان دې چې زمونږ ښځې هم همداسې شي ، تر څو زمونږ تمدن هم د فرنګي تمدن سیال وګرځي.

بیا نو هغوې د ښځو د ازادۍ ، دښځو د ښوونې او روزنې او دښځو او نرو تر منځ د برابرۍ د هغو نوو آندونو څخه هم اغیزمن شول چې د ځواکمنې تلیغاتي ژبې او د غوره چاپ او خپروني سره یو ځای د باران په څیر په پرلپسې توګه پر هغوې را وریدل. دغې خپرنیز ځواکممنتوب د هغوې د تنقید ځواک بې حسه کړ اود هغوې په وجدان کې یې دا خبره ورننویسته چې په دې آندونو باندې بالغیب ایمان راوړل او په لیکنو او ویناو کې دهغوې وکالت کول او دهمت او جرئت په اندازه په عملي زوند کې هم دهغې رواجول به دهر هغه وګړي له پاره اړین وي چې خپل ځان رونړاندې ګڼي اود تیارې آندۍ د ناوړه تورنه ځان ژغورل غواړي.

د نولسمي پیړۍ په اخري وختونو کې دښځو د ازادۍ ترنامه لاندې چې کوم غورځنګ په مسلمانانو کې پیل شو دهغې اصلي لاملونه همدغه احساسات او میلان و. د ځینو خلکو په تحت الشعور کې دا جذبه پټه وه او هغو ته پخپله هم دا خبره روښانه نه وه چه په اصل کی کوم شیان هغوې د دغې تحریک لوړې ته را کاږي .

دا خلک اصلاً د خپل نفس په غولولو کې اخته دي خو ځینو نورو ته دخپلو جذباتو پوره احساس و خو هغوې ته دخپلو اصلي احساساتو په را څرګندولو کې شرم محسوسیده. دوې په خپله غولیدلي نه و خو غوښتل یې نړۍ په غولونه اوفریب کې وا چوي. په هرصورت دواړو ډلو یو کار وکړ او هغه دا چې د خپلو جذباتو بنسټیز عوامل یې پټ او د یوه احساساتی غورځنګ پر ځای یې د یوه عقلي خوزښت د جوړولو هڅې پیل کړې.

دښځو روغتیا ، دهغوې عقلي او علمي ارتقاء ، دهغوې فطري او پیدایښې حقوق ، دهغوې اقتصادي ازادي، د نارینه و د تیری او تجاوز څخه د هغوې خلاصون ، او د ولس د نیمایې برخې په توګه دهغوې په پرمختګ د ټول تمدن د پرمختګ انحصار او همداسې نورې حیلې او بهانې چې نیغ په نیغه د اروپا نه را وراړیدې دې ددې غورځنګ په تائید کې را وړاندې کیدلې. تر څو عام مسلمانان په فریب کې ولویږي. او دا حقیقت د هغوې مخته را برېښ نشی چې ددې غورځنګ اصلي موخې په هغه لاره دمسلمانانو ښځو بوول

ketabton.com - The Digital Library

دي چې د اروپايانو ښځې په کې رواني دي. همدا راز دا غورځنګ په اقتصادي نظام کې هم دهغو لارو پيروي کوي چې په هغه وخت کې په فرنګي ولسونو کې رواج وې.

ترټولو زياته غولونه :

ترټولو زيات بد او ناکاره فريب چې په دې لړ کې مسلمانانو ته ورکړل شوې دي هغه د قرآن او احاديثونه په استدلال سره دا غورځنګ د اسلام موفق ښوول دي.

حال دا چې د اسلام او غربي تهذيب په موخو او د ژوند په دود کې د ځمکې او اسمان هومره توپير شتون لري . داسلام موخې د انساني شهواني ځواک د اخلاقو په جوکات کې په داسې توګه را نغاړل دي چې د بې ځايه ضايع کيدو څخه و ژغورل شي او ديو پاک او صالح تمدن د جوړښت له پاره په کار وا چول شي .

برعکس د غربي تمدن موخې دادې چې د ژوندانه په ټولو اړخونو کې د ښځې او نر په برابر ګډون سره د مادي پر مختګ مزل نور هم ګړندي کړل شي. او ددې ترځنګ شهواني غوښتنې په داسې فنونو او مصروفيتونو کې استعمال کړاې شي چې د ژوند ټولې ترخې په خوندونو او لذتونو باندې تبديل کړي.

د مقاصدو او اهدافو د اختلاف لازمي پايلې دادي چې د ټولنيزو اړيکو په لارو او طريقو کې هم د اسلام او غربي تمدن ترمنځ پوره توپير موجود وي. اسلام د خپل مقصد او هدف له اړخه د ټولنيزو اړيکو داسې نظام جوړ کړي چې په کې د نر او ښځې دکار ډګرونه تر ډيره حده پورې جدا کړل شوي . په دې نظام کې ددواړو صنفونو د ازادانه اختلاط مخنيوې شوې او ټولې هغه لارې چارې او وسايل يې بيخې د ريښونه غوڅ کړي چې ددغه ډول نظم وضبط د له منځه وړلو سبب ګرځي. خو د بلې اړخه هغه مقاصد چې غربی تمدن يې په طبيعي توګه مخته لري دا غوښتنه لري چې دواړه صنفونه (نر او ښځه) د ژوند يوازې يوه ډګر ته را ټول کړي او دهغوی ترمنځ ټولې هغه پردې له يوه مخې لرې کړي چې دهغوې د ازادنه اختلاط او تعامل تر منځ بنديزونه را پيدا کوي او هغو ې ته يو دبل د ښايست او صنفي کمالونو څخه دخوند او لذت اخيستو څخه نه پای ته رسيدونکې مواقع را پيدا کوي.

اوس هر دعقل خاوند په دې پوهيداې شی چې هغه وګړي که له يوه اړخه دغربي تمدن پيروي کوي او د بلې اړخه د اسلام ټولنيز قوانين دخپل ځان له پاره د حجت او دليل په څير وړاندې کوي نو هغوې خومره په خپله په فريب کې ډوب دي او يا نور خلک په کې ډوبول غواړي. په اسلامي ټولنيز ژوند کې د ښځې له پاره دازادی اخري حد دادې چې د اړتياو په وخت کې مخ او لاسونه ښکاره کولې شی او دخپلو اړتياو په خاطر له کوره وتلاې شي خو دا خلک هغه اخري حد خپل ځانته د سفر پيلامه ګرځوی يعنې هلته چې په تلو سره اسلام ددريدو حکم کوي دوي تګ پيلوي. او ترهغې حده پورې مخته ځي چې حيا او شرم يو لوړې ته ږدي او يوازې د مخ لواڅوالي نه بلکه خپل ښايسته غړي د لوڅو اوږو او سينو (تيونو) سره يو ځاې دخلکو د سترګو تر مخ وړاندې کوي او دخپل جسم پاتې ښايست هم په داسې نازکو لباسونو کې را نغاړي چې تر څو هغه څه چې د نارينه و د شهواني تندې د ماتولو سبب کيږي تر يه ښه توګه رابرسيره شي. بيا ددې ډول لباسونو او زيب و زينت سره يوازې دخپلو محرمانو تر مخه نه بلکه د ملګرو غونډو او ګډو محفلونو ته ښځې ، لورګانې او خويندې وړل کيږی او هغوې ته د پردیو سره دخبرو ،خندا کولو ، سندرو ويلو ، نڅا او رقص کولو او بالاخره په لوبو کولو کې داسې ازادي ورکول کيږی چې يوه مسلمانه ښځه يې دخپل سکه ورور سره هم زغم نه شي کولاې ، دکوره د وتلو اجازه چې د ځانګړي اړتياو او پوره ستر او حيا د شرط سره يو ځاې ورکړل شوې هغه په هغه بې باکه «سارپو »(يوډول هندې لوبې څادردې چې دهندوستان ښځې يې له ځانه داسې را تاووي چې د

ketabton.com - The Digital Library

ګډې او شا برخې يې لوڅې پاته کيږي) او نيمو لوڅو بلاوزرو او دبې باکه او بې حيا نظرونو سره په سړکونو د ګرځيدو په پارکونو کې د تفريح ، د هوټلونو په چکرونو او د سينماګانو په سيل کولو کې استعماليږي. د ښځو له پاره چې د کورنۍ چارونه پرته په نورو امورو کې کومه ګټوره مشروطه ازادي په اسلام کې ورکړل شوې ددې له پاره ددليل په توګه وړاندې کوي چې مسلمانې ښځې دې هم د فرنګي ښځو په څير کورني ژوند او د هغې مسئوليتونو ته طلاق ورکړي او د سياسي ، اقتصادي او ټولنيزو کارونو په هر ډګر کې دې د نارويني و سره يو ځاې منډ ترې ووهي.

دا خو د هندوستا حالت دي خو په مصر ، ترکيه او ايران کې سياسي ازادي لرونکې ذهنې غلامان ددې نه لس قدمه وړاندې تللي. هلته مسلماني ښځې همغسې لباس اغوندي لکه په اروپا کې چې اغوستل کيږي تر څو په اصل او نقل کې کوم توپير رانشي او ددې نه يو څو قدمه ور وړاندې د ترکيې د ښځو عکسونه په نيم بربنډ حال کې خپريږي چې د سمندر په غاړه دغسل په لباس کې لامبي . هغه لباس چې په هغې کې د وجود درې برخې ښکاره او يوازې يوه کورچنۍ برخه داسې پټه شوې وي چې د جسم ټولې لوړې ژورې يې د لباس څخه په ډاګه ښکاري.

ايا قران کريم او احاديثو څخه د ژوند دداسې شرمناکې طريقې او دود کوم جواز په لاس راځي ؟

کله چې تاسې په دې لارو روان ياست نو بيا په ډاګه اعلان وکړئ چې د اسلام او دهغې دقانونو څخه سرغړونه کوو . دا څومره ذلت، منافقت او بد ديانتي ده چې دکوم ژوند دود او ټولنيز نظام او دهغې اصولو ، اهدافو او عملي اړخونو ته چې قران حرام وايي تاسې په ښکاره توګه خپلوئ مګر په دې لار کې تر هر څه لومړې د قران نوم اخلئ تر څو په دې ترتيب نړۍ په دې دوکه کې وا چوئ چې پاته قدمونه به مو هم د قران مطابق وي.

زمونږ ترمخه کار:

دا د نوي دور د مسلمانانو حال دې اوس زمونږ ترمخ د ځيړنې دوه اړخه دي او په دې کتاب کې ددغې دواړو اړخونو لحاظ ساتل شوې دي.

لمړی دا چې مونږ بايد ټولو انسانانو ته ، که مسلمان وي او که دبل فکر خاوند ، د اسلام د ژوند ټولنيز نظام (ژوند دود) تشريح کړو او دا ورته ووايو چې په دې نظام کې د حجاب احکام د څه له پاره را غلي دی.

دوېيم دا چې مونږ ددغه نوي زماني د مسلمانانو په وړاندې د قرآن او احاديثو احکام او د غربي تمدن او ژوند دود نظريات وړاندې کړو او دهغوی دواړو پايلې يو دبل مقابل لورې ته کيږدو تر څو هغه منافقانه تګلاره چې هغوي خپله کړې له منځه ولاړه شي او دوې د نورو شريفو خلکو په خير ددې دوا ړو نه يوه لاره خپله کړي. نو که مسلمان پاته کيدل غواړي نو د اسلام لار به خپله کړي او که نه ، نو د اسلام سره به اړيکي پرې کړی چې په دې صورت کې به د ډکو هغو پايلو منلو ته تيار وي د کومو لورې ته چې غربي نظام ددې بوتلل غواړی.

آندونه :

د کومو لامولونو په بنسټ چې د پردې مخالفت کيږي هغه يوازې په سلبي توګه ، بلکه پر يو ايجابي بنسټ بنا شوې دي. دهغې اساس يوازې دا نه دي چې خلک ښځه په کور کې پاته کيدل او د نقاب سره بيرون ته تلل يو ناروا قيد وبند ګڼي او دهغې له منځه تلل غواړي بلکه د هغوي له آنده ژوند د ښځې له پاره يوه بله نقشه ده.

ketabton.com - The Digital Library

دښځې او نارينه تر منځ د اړيکو په هکله هغوې خپل يو ازاد ليد لري. هغوې غواړي چې ښځې دې داسې نه کوي بلکه څه نور دې وکړي او په پردې باندې نيوکې بې ځه داسې دې چې ګويا ښځه په کور کې په ناسته او(يا په بهر کې په) مخپټونې سره نه دخپل ژوند نقشه بدلولې شي او نه نور څه کولې شي.
اوس مونږ وينو چې دا نور څه، څه دي؟ او دهغې تر شا کوم ليد او اصول شتون لري ؟ او هغه تر کومه ځايه درست او معقول دي؟ او په عملي توګه دهغه څخه کومې زيښې تر لاسه شوي دي ؟ښکاره ده چې که دهغوې آندونه لکه څنګه چې دي همغسې و منل شي نو بيا به پرده او هغه ټولنيز نظام چې پرده يې يو برخه جوړوي له يوه سره غلط و ګرځي خو مونږ پرته له کوم تنقيد ، او عقلي او عملي ازموينې ولې دهغوې آند و منو؟ آيا يوازې نوښت ، يا يوازې دا چې يوه پيښه په نړۍ کې په زور او شور سره روانه وي ددې خبره له پاره بسنه کوي چې انسان د پلټنې او تحقيق پرته دهغې منلو ته سر ټيټ کړي ؟

داتلسمې پيړۍ د ازادۍ آند:

لکه څنګه چې مخته مور ورته اشاره وکړه په اتلسمې پيړۍ کې چې کومو فيلسوفانو ، طبيعت پوهانو او د ادب خاوندانو د اصلاح اواز پورته کړې و هغوې د تمدن د داسې يوه نظام سره په مقابله کې وو چې په ډول ډول بنديزونو رانغښتې و. په هغې نظام کې هيڅ ډول نرمي نه ليدل کيده ، د نامعقوله رواجونو ، جامدو اساساتو او د عقل او فطرت پر خلاف د څرګندو تناقضاتو څخه ډک و .
د پيړيو پيړيو پر لپسې انحطاط هر لورې ته دهغوې پر مختګ ستونزمن کړې و ، د يوه اړخه نه عقلي او علمي بيداري د ټولنې په منځ کې طبقه کې، په ذاتي کوښښونو ولاړه ، د پرمختګ جذبه را پاروله او د بله اړخه د اميرانو او مذهبي مشرانو طبقه وه چې د ځواک په چوکيو ناست د رواجي بنديزونو غوټې يې نورې هم ورکلکولې. دکليسا ،پوځ ، محکمو ، د کرنې او مالي را کړې ورکړې ادارو ، ټولنيزو ارګانونو بلکه دژوند ټولو شعبو په داسې ډول کار کاوه چې د نوي را پورته شوې زيارايستونکې ګارګرې طبقې دکار او کو کښښ ټول محصول او ګټه د يوې ځانګړې طبقې لاس ته ورشي. هر هغه هڅه به چې ددې حالت د اصلاح له پاره کيده د ځواکمنې طبقې د غرور ، جهالت او خپل غرضې په اساس به د ناکامۍ سره مخ کيدله. دهمدې لاملونو په اساس په اصلاح او بدلون غوښتونکو کې ورځ په ورځ يو ډول انقلابي جوش را پيدا کيده. ان تردې چې د دغه ټول ټولنيز نظام او د هغې د هرې څانګې او هر اړخ پر خلاف د بغاوت او تيري جذبه خپره شوه او د شخصي ازادۍ داسې افراطي غوښتنې عوامي مقبوليت پيدا کړ چې د ټولنې په مقابل کې يې وګړي ته مطلق خپلواکي ورکوله. غوښتنه کيدله چې بايد وګړي ته د پوره خپلواکۍ سره دا حق ور په برخه وي تر څو هر کار يې چې زړه و غواړي ويې کړي او کوم کار يې چې زړه و نه غواړي پريږدي يې . ټولنې ته دهغه وګړي د شخصي ازادۍ د سلب کولو هيڅ حق نه شته.
د ازادۍ دغه افراطي آند چې په حقيقت کې د يوه ظالمانه ټولنيز نظام پر خلاف د قهر او غضب پايلې وې ، پخپله پخپل ځان کې د ډير ستر فساد جراثيم او مکروبونه درلودل ، کومو خلکو چې دا فکر راوړاندې کړې و هغوې پخپله هم د هغې د منطقي پايلو څخه بې خبره نه وو او که چيرې دهغې پايلې ورته له مخکې نه په تمثيلي ډول ترمخ ايښودل شوې واې دکومو په نتيجه کې چې داسې بې قيده ازداي او داسې خپل سري انفراديت منځ ته راته ، نو روح به يې په جسم کې په لړزه راغلې واې. هغوې د ازادۍ دا شعار د هماغه ناروا ستونزو او دغير معقولو بنديزونو د ماتولو له پاره د يوې آلې په توګه استعالوو چې په هغه وخت کې دهغوې

ketabton.com - The Digital Library

په ټولنه کې موجود وو خو با لاخره دغې آند دغربي ولس په ذهنونون کې ریښې ټینګې کړې او وده یې په کې پیل کړه.

دنولسمې پیړۍ بدلونونه :

دفرانسې انقلاب[1] د ازادۍ دهمدغې فکر تر اغیز لاندې منځته راغې. په دې انقلاب کې پخواني ډیر اخلاقي آندونه او دتمدن او مذهبي ضوابطو ریښې را وویستې شوې او کله چې ددې ریښو د له منځه تلل د پرمختګ اساس وګرزید نو انقلابي دماغونو دهغې څخه دا پایلې را وویستې چې ګویا هره هغه نظریه او یا تګلاره چې د پخوا څخه را روانه ده د پرمختګ په لار کې خنډ جوړوي او دهغې د له منځه وړلو پرته مخ په وړاندې قدم نه شي اخیستل کیداې. په دې توګه چې د مسیحي اخلاقو د غلطو اصولو دماتولو نه وروسته ډیر ژر دهغوې تنقید د انساني اخلاقو د بنسټیزو آندونو په لور متوجه شو. ویل یې دا عصمت او پاک لمني څه بلا ده ؟ په ځوانۍ باندې د تقوې مصیبت ولې را نازل شوې دې ؟ د نکاح نه مخکې که څوک د چا سره محبت کوي نو څه بده به پیښه شي ؟او د نکاح نه وروسته ایا د انسان زړه د سینې نه بهر کیږي چې د میني او محبت حق ترې وا خیستل شي؟

دا او دا ډول نورې پوښتنې په دغه انقلاي ټولنه کې هرې لورې ته خپرې شوې او په ځانګړې توګه ورته د رومانتک ادب د ښوونځې پلویانو (Romantic School) زیاته هوا ورکړه.

د نولسمې پیړۍ په پیل کې جیورج سانډ(George Sand) نومې ښځه ددې ډلې مشره وه. دې ښځې ټول هغه اخلاقي اصول ورمات کړل چې تل پرې د انساني شرافت او په ځانګړې توګه د ښځې د عزت حساب کیده. هغې په داسې حال کې چې میړه هم درلودتر څنګ یې د نکاح ددایرې څخه بهر هم ازد اړیکي درلودل. بالاخره د میړه نه جدا شوه او دهغې وروسته یې دوست په دوست بدلاوه. دهیچا سره یې ددوه کالو نه زیات وخت تیر نشو کړاې. دهغې د ژوند په لنډ تاریخ کې د شپږو داسې کسانو نومونه شته چې ورسره یې تل پټه او ښکاره دوستي او اشنایي درلوده. دهغې دهمدې دوستانو څخه یوه دهغې په هلکه لیکلي دي چې:

«جورج سانډ لمړۍ یوه پروانه(پتنګ) رانیسي او هغه د ګلونو په پنجره کې بندوي. دا دهغې د محبت وخت وی. بیا هغه دهغې به زبیښلو پیل کوي او دهغې د پړتکو څخه خوند اخلي ، دا دهغې د سوړتیا او مخ اړونې وخت وې. ژر یا وروسته داسې وخت هم راځي چې بیا دهغه وزرونه کاږي او ټوټه ټوټه کوي یې او دهغې پروانو (پتنګانو) په ډله کې یې ور واچوي د کومو نه چې هغه دخپلو داستانونو د قهرمان په څیر کار اخلي.»

فرانسوي شاعر الفردو موس(Alfred do musse) هم د هغې د عاشقانو څخه و خو دهغې د بې وفاتوب څخه دومره زړه ماتې شو چې د مړیني په وخت کې یې وصیت وکړ چې جورج سانډ دهغې د جنازې لیدلو ته پرینښول شي، داد هغې ښځې ذاتي کړچار او کریکټر و چې لیکنو یې لږ تر لږه تر دیرشو کالو پورې د فرانسوي ځوان نسل په ذهنونو اغیز کړې و.

(۱)[دوګړیزې ازدۍ د تخیل څخه ، اوسنې پانګه وال نظام او د جمهوري تمدن نظام او اخلاقي بې لاریتوب را پیدا شو. او نژدې یوه نیمه پیړۍ یې په اروپا او امریکا کې دومره تیرې وکړ چې انسانیت دهغې پر خلاف بعاوت ته اړ شو. ځکه چې دې نظام وګړي ته د ټولنیزو ګټو پر خلاف دخپلو نفساني غوښتنو د پوره کولو واک ورکړې و او ټولنیزې ښیګړې یې د هغې تر مخ حلالې او قربان کړي وې او د ټولنیز نظام شیرازه یې خوروره کړې وه ، سوسیالیزم او فاشیزم دواړه دهمدې بغاوت نښې دې خو په دې نوي جوړښت کې هم دهماغه لومړۍ ورځې څخه داخرابوالي په یوه بڼه کې پټ پروت دې. او دا ځکه چې دا د یوه انتها علاج به

ketabton.com - The Digital Library

بلې انتها باندې کول دي. د اتلسمې پیړۍ د وګړیزې ازادۍ کمښت دا و چې ټولنه یې په وګړی ځاروله او د شلمې پیړۍ د ټولنیز فکر کمښت دادې چې وګړې د ټولنې څخه ځاروې. ددوې تر مخه د انسان دژغورني له پاره یوه متوازنه لار لا تر اوسه هم هماغسې ورکه ده لکه څنګه چې په اتلسمه پیړۍ کې ورکه وه.]

جیورج سانډ(George Sand)په خپل یوه ناول(Lelia لیلیا) کې د لیلیا له اړخه استینو ته لیکي چې:

«څومره ډیر چې ماته د نړۍ د کتلو فرصت تر لاسه کیږي نو زه احساسوم چې د محبت په هکله زمونږ د ځوانانو افکار ډیر زیات په غلطه دي. دا ډیر غلط فکر دې چې یوازي د یوه کس سره دې محبت او مینه وکړل شي او دهغې په زړه دې پوره تسلط پیدا کړل شي اودا تسلط دې بیا د تل له پاره شتون ولري. بې له شکه ټول مختلف فکرونه باید وزغمل شي زه ددې خبرې منلو ته تیاره یم چې ځینې ځانګړې روحونه په ازدواجي ژوند کې د وفادار پاته کیدو حق لري خو زیات یې نورې اړتیاوې لری. دې ته اړتیا ده چې دواړه خواوې یو بل ته ازادي ورکړي، یو بل وزغمي او دغه خپل غرضي د زړه نه وکاږي چې دهغې له مخې د رقابت اوبدنیتۍ لړۍ پیل کیږی، ټول محبتونه سهي دي، که هغه تیز او تند دی او که ارام، شهوانې دي یا روحاني، پایښت لرونکي وې او که بدلون مندونکې وي، خلک دځان وژنې په لور بوځي او یا دخوند او لذت په لور.»

په خپل یوه بل ناول (Jaccuse ژاک) کې دهغه میړه کریکټر او کړچار وړاندی کوي چې دهغې په وړاندې د ښه میړه نمونه او مثال دې. دهغې هیرو د «ژاک» ښځه د یوه پردي سړي په غیږ کې ځان ور اچوي خو هغه د پراخ زړه خاوند میړه دهغه نه نفرت نه کوي. بیا د نفرت دنه کولو لامولونه بیانوي او وایي:«کوم ګل چې زما پر ځاې بل چاته خوشبویي ورکول غواړی نو ماته ددې څه حق دې چې هغه تر پښو لاندې و مروړم.»

او بیا مخکې د ژاک د ژبې نه راوتلي الفاظ داسې وړاندې کوي:

«ما خپل فکر نه دې بدل کړې، د ټولنې سره مې سوله نه ده کړې، زما له آنده نکاح په ټولو ټولنیزو اړیکو کې یوازې هغه وحشیانه لاره او طریقه ده چې تصور یې کیداې شی. زه باورلرم چې با لاخره به دا طریقه له منځه ولاړه شي، که چیرې انسانی نسل په ریښتوني توګه د انصاف او عقل په لور قدم پورته کړي بیا به ددې ځاې یو بل رواج و نیسي او هغه به دنکاح څخه لږ څّه هم مقدس نه وي خو دهغې څخه به ډیره انساني طریقه او لاره وې. په هغه وخت کې به انساني نسل دداسې ښځو او نارینه و څخه جوړښت موندلې وې چې یو دبل په ازدۍ به هیڅ ډول بندیزونه نه لګوي. اوس خو نارینه دومره خپل غرضې او ښځې دومره بې زړه دي چې دهغوې څخه یو هم د موجوده قانون نه د بل ډیر شریفانه قانون غوښتنه نه شی کولې. بلې ! په هغوې کې چې د ضمیر او نیکۍ کمښت وي نو هغوې باید په درنو زنځیرونو کې و تړل شی.»

دا هغه آندونه دي چې د ۱۸۳۳ زیږدیز کال په شاوخوا وختونو کې بیانیدل او جیورج سانډ(George Sand) هم یواځې تر همدې ځایه ولاړه او خپل دغه افکار یې اخري منطقي تومنې ته و نه شورسولاې. ددې ټولې ازاد فکرۍ او روڼ پالنې سره سره پخوانیۍ رواجي او اخلاقي تیارې دهغې په ذهن کې څه نا څه پاتې وي. نژدې دیرش یا پنځه دریرش کاله وروسته په فرانسه کې د ادیبانو، فیلسوفانو، ډرامه لیکونکو یو بل لښکر راپورته شو چې مشري یې الکزانډر ډوماس(Alexander Dumas) او الفرید ناکې(Alfred Nquet) کوله. دې خلکو خپل ټول ځواک ددې فکر په خپرولو تیر کړ چې:« ازادي او د ژوند نه خوند اخیستل د انسان فطري حق دې او په دې حق باندې د تهذیب او اخلاقو قیود او بندیزونه لګول په وګړي باندې د ټولني تیرې دې». ددې نه مخته د وګړي له پاره دعمل د ازادۍ غوښتنه دمحبت په نامه کیدله خو ووروسته خلکو ته یوازې دا عاطفي او جذباتي غوښتنه یوه کمزورۍ ښکاره شو. په دې خاطر هغوې د وګړیزې خپل سرۍ، بې قیدو بنده

ketabton.com - The Digital Library

ازادۍ او اواره ګۍ ، دعشق ، فلسفي او حکمت او تدبيرد ټينګو بنسټونو د جوړولو هڅې پيل کړې . ددې د پاره چې ښځې او نارينه په پوره ازدۍ، ډاډ او احساس سره هر هغه څه چې و غواړي ويې کړي او دهغوې هر کار د ټولنې له اړخه يو روا او نيک عمل و ګڼل شي.

د اتلسمې پيړۍ په اخري وختو کې پاول آدم (**Paul Adam**) او هنري بتايلا (**Henry Bataille**) پيرلويې (**Pierne Louis**) او نورو زيات شمير اديبانو خپله ډيره ځواکمني په ځوانانو کې د جرأت په پيدا کولو کې صرف کړه تر څو پخواني اخلاقي اغيز که لږ څه پاته هم وي په مکمله توګه له منځه يوسي.

پولي اوان په خپل کتاب (**Lamorale De Lamour**) کې ځوانان په دې حماقت او بې عقلۍ دزړه دخلاصه ملامتوي او وايي چې: « کله چې هغوی (هلک يا نجلۍ) په خپلو منځو کې د محبت اړيکې پيدا کوی نو يو دبل د قانع کولو په خاطر درواغ وايي چې ګويا دهغه په خاطر ځان وژلو ته هم تيار دي او دهغې سره د زړه نه غواړی مينه وکړي او د تل له پاره غواړي دهغه يا هغې په څنګ کې واوسي» بيا وايي:

«دا ټولې خبرې په دې خاطر کيږي چې د جسماني خوندونو دغه غوښتنه چې په فطري توګه د هريوه کس سره شتون لري اوپه کې د ګناه يابدۍ کومه خبره هم نشته خو د پخوانيو فکرونو په بنسټ هغه معيوب ګڼل کيږي نو دهغې له پاره انسان خامخا ددرواغو د پردې ترشا دپټيدو هڅه کوي. دا د لاتيني ولسونو ستره کمزورتيا ده چې په هغې کې محبت کونکي جوړې يو بل ته په ډاګه دا څرګندول شرم بولي چې ووايي چې: د ملاقات او ليدنو څخه ددوې موخې يوازې جسماني غوښتنې پوره کول او خوند اخيستل دي».

ددې نه وروسته ځوانانو ته مشوره ورکوي او ورته وايي چې:« ښه پوه او معقول انسانان شي ، دخپلو غوښتنو او خوندنو د خادمانو ځخه خپل معبودان مه جوړوئ ، هغه خلک ډير بې عقله او ناپوه دي چې د محبت بوت خانه جوړه کړی او بيا په هغې بت خانې کې يوازې د يوه بت عبادت کوي ، د لطف او خوند په هره ګړۍ کې د يوه نوی ميلمه انتخابول په کار دی.»

پيرلويې (**Pierne Louis**) ددې ټولو نه څلور قدمه مخته ځې او اعلان کوي چې اخلاقي بنديزونه په حقيقت کې د انساني ذهن او دماغي ځواکونو د ودي په وړاندې خنډ جوړوي. تر څو چې هغه په مکمله توګه مات نه کړل شي او انسان د پوره ازادۍ سره د جسماني لذتونو څخه خوند وانخلي ، هيڅ ډول عقلي ، مادي ، علمي او روحاني ارتقاء شوني نه بريښي. (**Pierne Louis**) په خپل کتاب افروديت (**Afrodite**) کې په ډير کوښښ سره ددې خبرې د ثابتولو هڅه کوي چې بابل ، اسکندريه ، روم او د تهذيب او تمدن د ټولو مرکزونو د بهار ، عروج او شباب وخت هماغه و چې هلته عشق ، اواره ګي او نفس غوښتنې(**Licentiousness**) په خپل اوج کې وې. خو کله چې هلته اخلاقي او قانوني بنديزونه د انسان په نفسي غوښتنو باندې و لګيدل نود غو ښتنو سره سره د انسان روح هم همدې بنديزونو کې را و نغښت.

پيرلويې (**Pierne Louis**) همغه وګړي دي چې په خپل وخت کې دفرانسي يو نامتو ادیب ، ليکوال او د ادب د يوه ازاد مکتب لارښود و . هغه د خپل قلم ټول ځواک د لوڅوالي ، بربنډتوب اود ښځې او نارينه دازادۍ په صفت کې تير کړې. په خپل دغه کتاب کې هغه د يونان په ستانيه کې ليکي چې:

«لکه د لوڅ انسان.... پوره صورت چې مونږ يې په خپل مخکې انځورولې شو ... د چا په هکله چې مذهب مونږ په دې ډاډمن کړي يو چې هغه په خپله الله جل جلاله په خپل صورت کې پيدا کړې دي.... د يوې مقدس عصمت پلورونکي په بڼه د ټولو نازو نخرو سره يو ځاې د شل زره نندارچيانو تر مخ خپل عصمت را ښکاره کوي چې د شهوانی محبت اخري مرتبه ده ... دا هماغه بختور اسماني محبت دې چې مونږ ټول تري پيدا شوې يو ... نه ګناه وه ، نه د شرم کوم شې و نه ناپاکه او نجسه کار و.»

ketabton.com - The Digital Library

(۱)[ددې لفظ په پوهيدو کې غلطي و نه کړئ ددې څخه هدف هغه ښځې او نارينه دی څوک چې يو سړې يا يوه ښځه دخپلو نفسي غوښتنو د سړښت له پاره استعمالوي]

او وروسته بيا په داسې حال کې چې ټولې شاعرانه پردې او رموز يوې لورې ته وړدې او په پوره بې باکۍ سره په ډانګ پيلې توګه ليکې چې: «د يوه ځواکمن اخلاقي تعليم په واسطه د دغه مکروه فکر له منځه وړل اړين دي چې ښځې د مور په څير په هرې بڼه د شرم نه ډک ، ذليل او د شرف او عزت نه لويدلي کارهم ګڼل کيداې شي.»

د شلمې پيړۍ پرمختګونه :

په نولسمې پيړۍ کې د افکارو پر مختګ تر دې ځايه رسيدلې و خو په شلمه پيړۍ کې نوې باز په فضا کې را خرګند شو چې دخپلو مخکينو څخه يې هم دپورته الوتو هڅه کوله. په(۱۹۰۸) زيږديز کال پيرووولف (Pierre Wolff) او ګيستان ليرو(Gastonlerouk) يوه ډرامه د (Lelys) خپره کړه چې په هغې کې دوه ځوانې نجونې د خپل ځوان ورور تر مخه د خپل پلار سره په دې موضوع خبرې اترې کوي چې ګويا هغوې ته د ازادانه محبت کولو حق شته. او دا چې د زړه لګيدو (محبت) پرته يوې ځوانې نجلۍ ته د وخت تيرول څومره دردمن کار دې. دهغې زوړ پلار خپله يوه لور په دې خبره ملامتوې چې هغه د يوه ځوان سره نامشروع اړيکې لري . د خپل پلار په ځواب کې لور وايي چې (زه تا څنګه و پوهوم. ته په دې نه پوهيږې چې هيڅ نارينه ته دا حق نه شته چې د کومې نجلۍ څخه که څه هم دهغې لور يا خور وې دا غوښتنه وکړي چې هغه دې د محبت پرته زړښت ته ورسيږي.)

نړيوالې جګړې د ازادۍ دغه غورځنګ ته نور هم ځواک وروبانبه. بلکه د اخري مراتبو پورې يې ورساوه . د حمل د منعې کولو غورځنګ د فرانسې په ولس ډير زيات اغيزوکړ . څلويښت کاله په پرلپسې توګه د فرانسې ولس ددکوچنيانو د پيدايښت(ولادت) د کمښت په لور روان و . ددې هيواد د(۸۷) ولسوالیو څخه يوازې شل داسې وې چې د توالد شمير يې کې د مړينې له شمير څخه ډير و. په پاتې (۷۷) ولسوالیو کې د مړينې شمير د پيدايښت له شمير څخه ډير و ، ان تر دې چې په ځينو ولسوالیو کې د هرو سلو کوچنيانو د پيدايښت په مقابل کې د مړو شمير (۱۳۰-۱۴۰) او ان تر (۱۲۰) پورې رسيدله. کله چې جنګ و نښت نو په داسې حال کې چې د فرانسې ولس ته د خپل مرګ او ژوند په دغه کشمکش کې د خپلې بقا او پايښت موضوع تر مخ وه ، نو د فرانسې پوهانو ته دا په ډاګه شوه چې د فرانسې په غيږ کې د جنګيالیو ځوانانو شمير ډيره کمه ده. نو که چيرې اوس دغه کم شمير ځوانان دفاع وکړي او خپل ولس خوندې هم کړي نو بيا به د دښمن د دويمې حملې په وخت کې د ولس خوندی کول شونې نه وي. نو همدې فکر په فرانسې کې د ولادت د زيادښت احساس د ليونتوب تر پولو پورې ورساوه او هرې خوانه ليکوالانو ، ژورنالستانو ، خطيبانو او د دې نه اخوا پوهو علماو او سياست پوهانو په يوه اواز پورته کولو سره وويل چې: (بچي پيدا کړئ ، د نکاح د رسمي بندېزونو پروا مه ساتئ ، هره پيغله يا کونډه چې د بچي د پيدا کولو له پاره خپل رحِم يا ګيډه په خپله خوښه ورانديې کړي ، هيڅ ډول به نه ملامتيږي. بلکه برعکس به د عزت وړ وی.

په دې وخت کې د ښځو ازادي غوښتونکو وګړو ته يو طبيعي ځواک تر لاسه شو او د دې فرصت او وخت نه په ګټې اخستو سره يې ، ټول هغه آندونه خپاره کړل چې د شيطان په ځولۍ کې لا تر اوسه هم پاته وو .

ketabton.com - The Digital Library

د همغې وخت يو مشهور اخبار ليکونکې چې د (Republical La Lvon) اخبار مدير و په دې موضوع چې په زور زنا کول ولې جرم دې؟ داسې وليکل:

[کله چې غريب وګړي د لوګې له لاسه تنګ شي او په غلا او لوټمارۍ لاس پورې کړي ،نو ويل کيږي چې ده ته ډوډۍ ورکړۍ نو لوټماري او غلا به په پخپله بنده شي. خو عجيبه خبره دا ده چې کله دهمدردۍ او مرستې احساس د جسم د يوډول طبيعي اړتيا و په خاطر په جوش راځي نو بيا هغه دهمدغسې يوې بلې طبيعي همدغومره مهمې اړتيا يعنې محبت له پاره ولې پراختيا نه مومي ؟ لکه څنګه چې غلا د تل له پاره د لوړې د شدت له مخې صورت نيسي په همدې ترتيب هغه څه چې زنا بالجبر (په زور د کومې ښځې ابرو لوټول) او زيات وختونه وژنه دهمداسې اړتياو د زياتو او سختو غوښتنو په پايلو کې پيښيږي چې د لوړې او تندې څخه کم طبيعي نه دي..... يو صحت منده وګړي چې غښتلي او ځوان هم وي خپل شهوت نه شي کنترولولې ، لکه څنګه چې هغه خپله لوړه ددې وعدې په اساس ، چې په راتلونکې اونۍ کې به غذا را پيدا شي ، نه شي تم کولاې... په داسې حال کې چې زمونږ په بازارونو کې هر څه په پوره افراط سره موجود دي . ديواځوان وګړی شهواني لوړه همدومره دافسوس وړ ده لکه څومره چې د يو وړې انسان د نس لوړه. لکه څنګه چې يو فقير او غريب ته غذا په مفت ډول ورکول کيږي نو په همدې ډول د بل ډول لوړې څخه چې کوم خلک مري نو دهغې له پاره هم مونږ ته څه انتظام کول په کار دي].

بس په دې باندې همدومره پوه شئ چې دا کوم د ټوکو ټکالو مضمون نه و . دا په پوره غور سره ليکل شوې و او په پوره تدبير او پوهې سره په فرانسه کې خپور شو او ولوستل شو . په همغه وخت کې د پاريس د پو هنتون د درمل جوړونې په فاکولته کې يو مضمون د (پي ، ايچ ، ډي) د ورکړې په خاطر غوره کړاې شو او په رسمي جريده کې خپور کړې شو چې دهغې يو څو جملې دلته را اخلو.

[مونږ هيله لرو چې هغه ورځ به هم راشي چې مونږ د دروغجنو بهانو او د شرم او حيا د احساس پرته ووايو چې ما ته په شل کلنۍ کې د سوزاک ناروغتيا پيدا شوې وه او لکه څنګه چې تاسې پرته له ويرې او تکلف نه دا وايا ست چې زه يې د وينې د توکولو په خاطر غره ته وليږلم....دا ناروغتيا وې د ژوند څخه د خوند اخيستو قيمت دې چا چې خپله ځواني په داسې ډول تيره کړه چې د هيڅ ډول ناروغتيا اغيز پرې را نه کاره نه شو نو هغه يو نامکمله وجود دې. هغه دبې زړه توب سره دمزاجي او يا د مذهبي غلط فهمۍ په اساس د دغې طبيعي دندې د سرته رسولو څخه ډډه کړي چې ښايې دهغې په فطری دندو کې تر ټولو لومړنۍ دنده وه.

د(Neo-Malthusian Movement) د غورځنګ ليکنې:

دمخکې تللو تر مخه په هغو افکارو باندې هم نظر اچولو ته اړتيا ده چې د حمل(دکوچني د پيدا ايښت) د مخنيوی د خوزښت په لړ کې منځته راغلې. د اتلسمې پيړۍ په اخر کې ، يعنې هغه وخت چې انګريز اقتصاد پوه (Malthus)مالتوس د نفوسو دکمښت له پاره د حمل (دکوچني د پيدا ايښت) د کنټرول وړانديزوکړ نو په همغه وخت کې دهغه په فکر او ذهن کې دا خبره هم نه ګرځيده چې ددې دغه وړانديز به يوه پيړۍ وروسته د زنا او فحش دخپرواې له پاره تر ټولو ستر عامل او مرستندويه ثابت شي. هغه د نفوسو د ډيرښت نه دمخنيوي په خاطر ،په نفس کنټرول او په زيات عمر کې د نکاح کولو مشور ورکړې وه خو د نولسمې پيړۍ په اخر کې چې کله نيومالتوسي (Neo-Malthusian Movement) غورزنګ سر را پورته کړ نو دهغې بنسټيز اصول دا وو چې دنفس غوښتنې دې په پوره ازادۍ سره تر سره شي او دهغې فطري زيښنه يعنې د اولاد د پيدا ايښت مخه په علمي او طبي لارو چارو سره ونيول شي. ددې غورزنګ دغه وړانديزونو د زنا او

ketabton.com - The Digital Library

بدکاری په وړاندې هغه اخری بند هم ورمات کړ چې د ازادو جنسي اړیکو په مخ کې خنډ واقع کیداې شو. ځکه چې اوس یوه ښځه پرته له دې ویرې خپل ځان د یوه سړی په غیږ کې ور اچولې شی چې دهغې به اولاد پیدا شي او په هغې به د مسؤلیتونو بار وا چول شي.

دلته د هغې پایلو د بیانولو فرصت نه شته. مونږ یوازې یو څو داسې نمونې وړاندې کوو چې د دنسل د پیدایښت د کنټرول (Birth Control) په لیکنو کې ډیرې یادې شوې دي. په دې لیکنو کې چې دمالتوسې غورزنګ پلویانو کوم استدلال کړې هغه په لنډه توګه دادي چې:

[هر انسان په فطري توګه د درې ډیرو قوې ارتیاو سره مخ کیږي. د غذا ارتیا ، د ارام ارتیا او د شهوت ارتیا. فطرت دغه درې واړه ارتیاوې په انسان کې په پوره ځواکمنۍ سره پیدا کړې دي. او دهغوې په پوره کولو کې یې ځانګړې لذت ایښې دي ، تر څو انسان دهغې د پوره کولولیوال وي. د عقل او منطق غوښتنه داده چې انسان د هغې د پوره کولو له پاره هڅه وکړي. د لمړۍ دوو شیانو په هکله د هغه تګلاره همدا ده خو دریم په هکله دهغه تګلاره لږ څه توپیر لري. ټولنیزو اخلاقو په هغه بندیز لګولې چې جنسي غوښتنې د نکاح نه پرته باید تر سره نه شي او د هغې نه اخوا یې دا شرط هم پرې ایښې چې د اولاد پیدا ایښت باید تم نه شي. دا ټولې خبرې له یوه سره عبث دي. د عقل او فطرت پر خلاف دي. په خپلو اصولو کې غلطي دي او د انسانیت له پاره د ډیر بد استثمار او زیښناکۍ سبب ګرځي.]

په دې لکینو کې چې دکومې ودانۍ جوړښت شوې لږ څه هغه هم وویني:

[د جرمني د سوسیال دیموکرات ګوند مشر (Bebel) ډیر په ډانګ پیښلې توګه لیکي چې:

«ښځې او نارینه حیوانات دي ، نو ایا د حیواناتو په جوړو کې نکاح او بیا د تلپاتې نکاح پوښتنه را پیدا کیداې شي ؟»

ډاکټر ډریسیډل (Dr. Drysdale) لیکي چې:

[نږدې د ټولو غوښتنو په څیر محبت هم یو تغییر خوړونکې څیز دې نو هغه د یوې لارې سره ځانګړې کول د فطرت به قوانینو کې ترمیم کول دی. په ځانګړې توګه نوې ځوانان دې بدلون لورته میلان لري او دهغوې دغه رغبت د فطرت د هغې منطقي نظام مطابق دي کوم چې غوښتنه کوي چې زمونږ تجربې باید بې شمیره وي.... ازاد اړیکې د نورو ستړو اخلاقو ښکاروندې دي ځکه چې هغه د فطرت د قوانینو سره ډیر مطابقت لري. او په دې خاطر هم چې هغه نیغ په نیغه د جذباتو ، احساساتو او بې غرضه محبت او مینې ښکارندوې دی. دکوم میلان او رغبت څخه چې دغه اړیکی پیدا کیږي هغه ډیر اخلاقي ارزښت لري نو دا ارزښت کله هغه تجارتي راکړې ورکړې ته په برخه کیږی چې نکاح په حقیقت کې خپل کسب (Prostitution) ګرځوي.]

ګورئ چې اوس تصور او آند بدلیږي ، بلکه سرچپه کیږي. لمړۍ دا هڅه کیدله چې د زړونو څخه دا تصور وکاږي چې ګویا زنا له اخلاقي اړخه یو ناوړه کړچار دې او دا ثابته کړي چې زنا او نکاح دواړه برابر دي. اوس یو قدم مخته ږدي او نکاح یو معیوب کار او زنا ته د اخلاقي لوړوالي مرتبه ورکوي. لکه چې بل ځاې همدا ډاکټر وایې چې:

[د داسې تدبیرونو غوره کولو ته ارتیا ده چې د واده پرته هم محبت یو معزز څیز و ګرځوي.....دا د خوښۍ ځاې دې چې د طلاقو اسانتیا د نکاح رسم و رواج ورور ورو ختم کړي اوس نو نکاح د دوه کسانو تر منځ د یو ځاې ژوند کولو یو داسې تړون دې چې کله هم دواړه خواوې و غواړي هغه له منځه وړلاې شي او دا د جنسي اړیکو یوه سهي لار ده.]

دفرانسي مشهور نومالتوسي مشر پرل روبین (Paulrobin) لیکي چې:

ketabton.com - The Digital Library

[په تيرو پېنځه ويشت کالو کې مونږ ته دومره سوبې را په برخه شوې چې د هغې په پايلو کې مو د حرامي(دازادو جنسي اړيکو په واسطه د پيدا شوي) کوچني مور دحلالي کوچني دمور سره په يوه مرتبه کې ودرولە. اوس يوازې دومره کمښت پاته دي چې هماغه لومړۍ ډول (حرامیان) کوچنیان پیدا کړل شي تر څو د مقايسې پوښتنه له يوه سره شتون و نه لري.]

د انګليستان يو مشهور فيلسوف مل په خپل کتاب ازادي(**On Liberty**) کې په دې خبره ټينګار کوي چې [دداسې خلکو د ودونو څخه بايد قانوناً مخنيوی وشی چې هغوي ددې پوره شواهد ورانديې نه کړي چې ګويا هغه د ټول ژوند له پاره کافی وسايل لري.]خو کله چې په انګلستا کې د قحبه (زنا) ځايونو (**Prostitution**) د مخنيوي پوښتنه را پورته شوه نو بيا همدغې فيلسوف د هغې دله منځه ورلو کلک مخالفت وکړ ، علت يې دا ووايه چې دا په وګړيزه ازادۍ يوه حمله ده او د کسب ګرو سپکاوې او توهين دي. ځکه چې دا دهغې سره دکوچنيانو په خير سلوک کول دي.

غور وکړئ ، د وګړيزې ازدۍ درنښت په دې خاطر کيږي چې له دې څخه په ګټې اخيستلو سره د زنا کولو له پاره لاره هواره شي. خو که کوم بې عقل دهمدې وګړيزې ازادۍ نه په ګټې اخيستلو سره نکاح کول وغواړي نوداسې وګړي هيڅکله هم ددې ورټيا نه لري چې ازادي دې يې خوندي وساتله شی. دهغې په ازادۍ کې نه يوازې داچې د قانون مداخله وزغمل شي بلکه دا دازادۍ غوښتوونکی فيلسوف دضمير په بنسټ ، پخپله يوه مطلوبه لاسته راوړنه ده.

دلته د اخلاقي افکارو انقلاب خپل اخر ته ورسيد کوم. چې بد او ناروا وو هغه ښه شو او کوم چې ښه او نيکې وه هغه بد وګرځيده.

زبيښې او پايلې ئې :

ليکنه مخته ځې او دخلکو افکار دهغې پسې وروسته ځغلي. په آخر کې ټولنيز اخلاق ، د ټولنی اصول او دحکومت قوانين ټول مقاومت له لاسه ورکوي. هلته چې يوه نيمه پيړۍ په پرلپسې توګه فلسفه ، تاريخ ، د پوهې فنون ، ناولوونه ، ډرامې ، هنر او بالاخره ددماغونو دتيارولو او د قالب کول ټول الات د خپل متحد ځواک په واسطه يوازې او يوازې يو فکر او تګلاره د انسان د ذهن او دماغ دريښو ، ريښو سره نښلوي نو بيا هلته په همداسې يو فکر د ټولنې اغيزمن کيدل يو حتمي کار دې او بيا هلته چې د حکومت او ټولو ټولنيزو ګوندونو بنسټ په جمهوري اصولو ولاړ وي داهم شوني نه ده چې د عوامو دفکر د بدلون سره سم قوانين هم تغير و نه مومي.

صنعتي انقلابونه او اغيزې ئې:

په زړه پورې دا وه چې په همغې وخت کې چې صنعتی انقلاب (**Industrial Revolution**) منځته راغې، ګن شمير نور تمدني وسايل هم برابر شول. دغه انقلاب چې په ټولنيز او اقتصادي ژوند کې ئې په مدني ژوند ، د ګڼو بدلونونو په راوړلو سره ،کوم اغيز و شيند ، دهمدې اغيز له امله دټولو حالاتو مخه هماغه لورې ته وړل کيده کومی لورې ته چې انقلابي ليکنو د هغې بوتلل غوښتل.

دوګړيزې ازادۍ په آند ولاړ پانګه وال نظام ته دمشينونو ايجاد اود توليد(**Mass Production**) امکاناتو ډير ځواک ور بخښلې و. پانګه والو طبقو ستر ستر صنعتي او تجارتي مرکزونه جوړ کړل او دغه مرکزونه

ketabton.com - The Digital Library

بالاخره په‌لويو لويو ښارونو بدل شول. د کلیو او باندو ځخه په سلونو زره اویا په میلیونونو انسانان دغې لوري ته دکار موندلو له پاره وروهڅول شول او هملته را ټول او ځاې په ځاې کړل شول. ژوند کول تر ډیره حده پوې سخت شو. کور، کالي او خوراک او څښاک او د ژوند په ټولونورو اړتیاو باندې اور لګیدل پیل شو. او دا ټول، څه د تمدن په برکت او څه د پانګه والو په هڅو تر سره شول. د عیش او عشرت بې شمیره نور وسایل هم د ژوندانه په اړتیاو کې ورداخل کړل شول. خو پانګه وال نظام د دولت ویش په داسې ډول و نه کړ چې دهغې په واسطه د دغې ټولو اسانتیاوو د لاسته راوړلو وسایل هم په همدغه پیمانه خلکو ته ور ورسیږي. پانګه وال نظام هومره اقتصادي وسایل د عام ولس په واک کې ورنه کړل دکومو د لاس ته راوړلو له پاره چې هغوې ښارونو ته راغلي وو، تر څو د ژوند لمړنۍ اړتیا وې لکه (کور، کالي او ډوډۍ) پرې په اسانۍ سره تر لاسه کړي. دهغې زیښناک یا استثمار پایله دا شوه چې په میړه باندې ښځه او په پلار باندې خپل بچیان یو درونډ بار وګرځید. هر چاته د خپل ځان ساتل ستونزمن شول. اقتصادي حالات تر دې ځایه خراب شول چې هر وګړي پخپله خپل ځان و ساتي. ځوانو، واده شوو او کونډو ښځو ته په خپله د رزق د پیدا کولو له پاره دکوره وتل ورپیښ شول. او بیا چې کله ددواړو صنفونو تر منځ د اختلاط مواقع او فرصتونه نور هم زیات شول او دهغې فطري زیښې هم را منځته شوې، نو دهمدغې وګریزې ازادۍ تصور او د اخلاقو نوې فلسفې، پلرونو، لونو، خویندو، ورونو، میړونو او ښځو ته دا ډاډینه ورکړه چې د ویرې او خوف کومه پراوه و نه ساتي. څه چې کیږي ډیر ښه کیږي. دا را پرزیدل نه دي بلکه پورته والې (Emancipation) دي، دا بد اخلاقي نه بلکه د ژوند نه خوند اخیستل دي. په کومه کنده کې چې پانګه وال تاسې ورغورځوي هغه دوزخ نه دي بلکه جنت دي جنت.

پانګه والې ځان غوښتنه:

بیا خبره په دې پولو کې هم را تاوه نه شوه، د وګړیزې ازادۍ په کوم آند چې د دې پانګه وال نظام بنسټ ایښودل شوې و هغه نظام وګړی ته د هرې شونې لارې څخه د پانګې د پیدا کولو بې قیده او شرطه اجازه ورکړه. داخلاقو دې نوې فلسفې هره هغه طریقه حلاله او پاکیزه وګرځوله چې دهغې په واسطه پانګه او شتمني تر لاسه کړل شي که څه هم د دې لارې دهغه شتمنیدل د نورو ډیرو وګړو په له منځه تللو منتج شي. په همدې ډول د تمدن ټول نظام په داسې یوې لارې جوړښت وموند چې د ټولنې له خوا وګړي له هر اړخه ساتل کیدل خو برعکس د وګړي د خپل غرضیونه ټولنه په هیڅ ډول خوندی نه وه. خپل غرضه وګړو ته په ټولنې د سپرید و ټولې لارې پرانستې وې. هغوې ټولې انساني بې بسۍ نابسامانۍ را ټولې او هغه یې د خپلو شومو اغرضو د (Exploit) استثمار ولو له پاره دنوو لارو په خیر استعمالولې. دنمونې په توګه:

یو سړي راپورته کیږي او د خپل جیب د ډکولو په خاطر یو زیات شمیر وګړي د شرابو په تلپاتې ناروغۍ ککړوي، هیڅوک نه شته چې ټولنه د دغه ساري ناروغتیا له جراثیمو څخه و ژغوري.

بل راپورته کیږي او په نړۍ کې د سود خورلو جال خپروي، هیڅوک نه شته چې دغه وینې زیښونکې «ژوره» د خلکو د وینې د څښلو څخه لرې کړي. بلکه برعکس ټول قوانین د همدغې وینې څښونکې ژورې د ګټو د ساتنې په خاطر جوړیږي تر څو هیڅوک ورڅخه یو څاڅکی وینه هم خوندې نه کړاې شي.

دریم را پورته کیږي او هغه د قمار او جوارۍ عجیبې لارې پرانیزي. ان تر دې چې د تجارت هیڅ یوه څانګه هم د قمار او جوارۍ د اغیز څخه خالي نه پریږدي. هیڅوک نه شته چې د دې وبایي خپریدونکې ناروغۍ څخه د انسان اقتصادي ژوند خوندي وساتي. د وګړیزې ازادۍ، سرکښۍ، بغاوت او دښمنۍ په

ketabton.com - The Digital Library

دې کرغيړن وخت کې دا شوني نه وه چې د خپل غرضو او ګټې پالو انسانانو نظر د انسان په دې ستر ې او ډيرې زياتې ناتوانۍ «شهوت».....باندې پرې نه وځي ،دکومې د راپارولو له لارې يې چې ډيرې ګټې تر لاسه کولاې شوی . په دې توګه د انسان ددې کمزورتيا او ناتوانۍ څخه ګټه پورته کړاې شوه. د تياتر ، نڅا ، او ګډا په ځايو د فلم جوړونې په مرکزونو او .... کې د ټولې راکړې ورکړې اساس همدا «شهوانيت» وګرځيد. د حسينو او ښايسته ښځو څخه کار اخيستل پيل شول. هغوې بايد زياتې لوڅې او په زياته را پارونکې توګه دخلکو مخ ته راوړاندې کړی. او په همدې توګه دخلکو شهواني ځواک څومره چې کولاې شي را وپاروي او دهغوې په جيبونو ډاکه واچوي . ځينې نورو خلکو بيا ښځې په کرايه د چلولو تجارت پيل کړ اود قحبه ځايونو (زنا ځايونو) دندې ته يې توجه وکړه او دا کاريې د يوې منظمې بين المللې تجارتي دندې تر پولو پورې ورساوه ، ځينو نورو وګړو د ښکلا او آرايش عجيب عجيب سامانونه را وويستل او هغه يې ښه خپاره کړل تر څو د ښځو پيدا ينې ښايست ته نوره هم وده ورکړي او د ليونتوب تر پولو يې ور واړوي او په دې ترتيب په دواړو لاسو دخلکو جيبونه لوټ او دهغوې دولت را ټول کړي.

ځينو نورو وګړو بيا د لباس نوې شهوت پاروونکې او لوڅ فيشن را وويست. ښکلې ښځې يې په دې خاطر و ګمارلې چې دغه راپارونکې لباس واغوندی او په ټولنه کې وګرځي تر څوله يوه اړخه ځوان کول ځانته متوجه کړ او تر څنګ يې په نورو ځوانو نجونو کې ددې لباس د اغوستنې شوق را پيدا کړي او په دې ترتيب د نوو فيشني کاليو جوړونکو د تجارت له پاره د ودې ښه زمينه برابره شي.

ځينې نورو بيا دلوڅو عکسونو خپرول او د فحش مضامينو ليکل يې خپل ځانته د پيسو د پيدا کيدو وسيله جوړه کړه او په دې ترتيب يې عام ولس د اخلاقي جذام او ناسور مرض په ناروغتيا ککړ او دخپلو جيبونو ډکول يې پيل کړل.

په کلار کلار نوبت تر دې ځايه را ورسيد چې د تجارت هيڅ ځانګه د شهوانيت ددې عنصر څخه خالي پاته نه شوه. که د تجارتي راکړې ورکړې ، اعلاناتو او اشتهاراتو ته ځير شئ نو و به وينئ چې د ښځې لوڅ او يا نيم لوڅ عکس د هغې يوه نه بيليدونکې برخه ګرځيدلې. ان تردې چې د ښځې پرته اعلان ، اعلان نه ګڼل کيږي. هوټل ، رستورانټ ، شوروم(Show Room) ، اوهيڅ ځاې به داسې پيدا نه کړئ چې هلته ښځه ددې غرض په خاطر نه وې ساتلې شوې چې نارينه دې دهغې په لور را جذب کړل شي.

بې وزله ټولنه چې هيڅ ساتونکې نه لري يوازې د يوې لارې دخپلو ګټو ساتنه کولاې شي او هغه دهغوې خپل اخلاقي آند دې. کولاې شي دهمدې آند په واسطه دغه حملې په شا و تمبوي. او ددغه شهوانيت څخه ځان و ژوغورې. خو پانګه وال نظام په داسې خامو بنسټونو نه دې ولاړ چې په دې اسانۍ به د هغې د حملې مقا له وکړل شی. هغه د خپل ځان سره يوه مکمله فلسفه او يو شيطاني لښکر لري چې د اخلاقي نظرياتو په ويجاړتيا او له منځه وړلو کې پوره پوره اغيز لري. دقاتل کمال همدا دې چې دکله چې چا د وژلو پسې ځې نو هغه په خپلې خوښې او رغبت سره وژلو ته تيار کړي.

د جمهوري نظام سياست :

غم او مصيبت په دې ځاې هم پاې ته نه رسيږي. ددې نه اخوا د ازادۍ همدغې آند او فکر په غرب کې جمهوري نظام را و زيږاوه. او بيا همدغه نظام دپورتنې اخلاقي انقلاب د سر ته د رسولو يوه ځواکمنه وسيله وګرځيده.

ketabton.com - The Digital Library

دنوي جمهوريت بنسټيز اصل دادې چې خلک په خپله ځان حاکمان ګڼي او د ځان له پاره پخپله قانون جوړه وي. هر ډول قوانين چې غواړي ځانته يې جوړ کړي او کوم قوانين چې نه غواړي نو د خپلې خوښې مطابق يې اصلاح کړي او يا يې له منځه يوسي. دهغوي د پاسه کوم داسې ځواک نه شته چې د انساني کمزورتيا و نه پاک وي د کوم په اطاعت کولو چې انسان د بې لارې څخه خوندې پاته کيداې شي. دهغوي سره داسې کوم اساسي قانون هم نه شته چې تل پاتې وي او د انسان د لاس وهنې څخه پاک پاته شوې وي او اصول يې د هر ډول اصلاح او ترميم څخه پورته وي. دهغوي سره داسې معيار هم نه شته چې د سهې او غلط د بيلتون له پاره پيمانه و ګڼل شي او د انسان غوښتنو اوهوا او هوس سره بدليدونکي نه وي ، بلکه ازاد او ثابت وي. ددې ډول جمهوريت نوي آند انسان بلکل خپلواکه او غير مسؤل ګرځولې او دخپل ځان له پاره يې پخپله شارع کړي او دهر ډول قانون جوړونې حق يې د پرګنو د راې پورې اړوند کړې دي.

دا څرګنده ده چې هر چيرې چې د ټولنيز ژوند ټول قوانين د عمومي فکر تابع وي او چيرې چې حکومت ددې نوې جمهوريت غلام وي نو هلته بيا قانون او سياسي ځواکونه ټولنه د هيڅ ډول اخلاقي فساد څخه نه شي ژغورلې. بلکه ژغورل خو پرېږده چې هغه پخپله د ټولنې په تباهۍ اوبربادۍ کې ونډه اخلي. دعمومي رايو د هر بدلون سره سم قانون هم بدليږي ، دحق ، خير او اصلاح هيڅ معيار ددې نه پردته بل نه وي چې ووټ او رايې د چا ډيرې زياتې دي. نو که يوه خبره او وړانديز که څه هم هغه ډيره ناپاکه وي خو په عام ولس کې يې منښت پيدا کړي وي او دسلو څخه يو پنځوس ووټونه يوسي نو هغه د وړانديز ددرجې څخه پورته کيږي او دقانون او تشرع درجې ته رسيږي. ددې بدترينه نمونه دالمان د نازي دور څخه پخوا يوه پيښه ده. په هغه وخت کې د جرمني يوه ډاکټر ماګنوس هرشفيلډ (Magnus Hirsch Feld) چې د نړۍ د جنسي اصلاح (World League of Sexual Reform) د غونډې رئيس هم پاته شوې د لواطت په حق کې شپږ کاله پرلپسې مبارزه وکړه ، تر دې چې د جمهوريب په واسطه يې دغه حرام کال حلال کړ او د جرمني پارلمان د زياتو رايو په واسطه دا پريکړه وکړه چې اوس دا فعل (لواطت) په دې شرط چې د دواړو خواو په خوښه تر سره شي جرم نه ګڼل کيږي او د مفعول دکوچنيتوب په صورت کې دهغې کوم پالونکي دهغې قانوني اجازه ورکړې وي.

قانون د جمهوريت د غلامۍ په تر سره کولو سره کمزورې شوې دهغې د اوامرو تابعداري کوي خوکه چيرې په تنبلۍ سره کوم کمښت چې د غلامۍ په تکميل ترې پاته کيږي نو هغه د حکومت اداري پرزې پوره کوي. هغه وګړی چې ددغه جمهوري حکومتونو دندې پر مخ بوزي هغوي د قانون نه د مخه د هغو ليکنو او دهغو اخلاقي فلسفو او دهغو عامو ميلاناتو اغيز مني چې دهغوي په شا وخوا خپرې شوې. دهغې په اساس هره هغه بد اخلاقي په رسمي توګه منل کيږي چې رواج يې عام شوې وي. که څه هم هغه تر اوسه د قانون له مخې ممنوع وخو د عملي نفاذ څخه يې پوليس اوقضا دواړه ځان ژغوری او په دې ترتيب هغه د حلال درجې ته رسيږي. د نمونې په توګه د حمل داسقاط معاملې ته توجه وکړئ. دا په غربي قوانيو کې تر اوسه پورې ممنوع دي خو هيڅ داسې هيواد نه شته چې هلته دهغې په ډانګ پيلې ارتکاب نه وی شوې. په واده شوو ښځو کې لږ تر لږه پينځه ويشت په سلو کې داسې دي چې يا خو پخپله اسقاط کوي او يا د کوم فني وګړي تر سترګو لاندې . په ناواده شوو ښځو کې ددې تناسب دواده شوو ښځو نه ډير زيات دي. په ځينو ځايو کې د حمل د اسقاط کلبونه جوړ شوې چې ښځې ورته اونيز فيس ورکوي. تر څو د اړتيا په وخت کې تر ې د يوه پوه وګړی خدمات تر لاسه کړاې شي. په لندن کې يو زيات شمير (نرسنګ هوم) جوړ شوې چې زيات شمير ناروغان يې هماغه دې چې د حمل اسقاط يې کړي وي.

ketabton.com - The Digital Library

(په دې هکله پروفیسو جوډ په خپل کتاب «Guide to Modera Wickedness» کې ډیر حقایق خپاره کړی دی ، د نورو زیات پوهاوی په خاطر هلته مراجعه وکړئ).
خو ددې سره د انګلیس په قانون کې د حمل ضایع کول جرم لیکل شوې دي.

حقایق اوشواهد :

اوس غواړم خپله خبره و غځوم او وخیړم چې دغه درې واړه شیان یعني نوې اخلاقي آندونه ، مدني پانګه وال نظام او سیاسي جمهوري نظام درې واړه یو ځای په خه ډول تولنیز اخلاق او د ښځې او نارینه تر منځ جنسي اړیکې اغیزمنی کوي . او په حقیقت کې دهغې څخه څه ډول پایلې را ولاړیږی. څرنګه چې تر اوسه پورې ما ډیر د فرانسې نوم اخستې ، ځکه چې دهمدغه ځایه د دغې غورزنګ پیلامه شوې وه نو په همدې خاطر زه غواړم په خپل څیړنه کې د فرانسې ټولنه د شاهد او ګواه په ډول را وړاندې کړم.
[ما په دې هکله ډیر معلومات د فرانسې د یوه ستر پوه پول بیرو (Paul Bureau) د کتاب(Towards Moral Bankruptcy) څخه چې په ۱۹۲۵ زیږدیز کال کې په لندن کې خپور شوې ، تر لاسه کړي دي.]

د اخلاقي احساس بې کاره کیدل:

په مخکینو پاڼو کې چې دکومو افکارو یادونه وشوه دهغې د خپرولو لمړنۍ اغیزدا و چې په صنفي کړو وړو کې د خلکو اخلاقي احساس مفلوج(شل) پاته شو. شرم ، حیا ، غیرت او شرافت ورځ په ورځ د تړې تم کیدو په لور روان و. دنکاح او بدکارۍ تمیز له منځه ولاړ او زنا یو پاک عمل و ګرځید ځکه اوس هغه خلکو ته داسې کوم عیب نه ښکاري چې پټ یې کړی.
د نولسمې پیړۍ تر نیمائې بلکه تر اخره پورې د عامو فرانسویانو په اخلاقي آند کې یوازې همدومره بدلونونه راغلل چې د نارینه و له پاره زنا بلکل یو معمولي اوفطري عمل ګڼل کیده. مور ، پلار به د خپلو ځوانو زامنو خپل سري(په دې شرط چې هغه دخبیثه ناروغیو سبب و نه ګرځي او یا د پولیسي قوانینو خلاف عمل و نه کړي) په خوښۍ سره زغمله. بلکه که هغه به په مادی توګه ګټوره وه نو په هغې به یې خوښې هم ښوولې. دهغوې په فکر د نکاح پرته د کومې ښځې سره اړیکې کوم عیبجن کار نه و. داسې نمونې هم شته چې مورو پلار خپل ځوان زامن په خپله هڅولی چې د کومې اغیزمنې او مالدارې کورنۍ د ښځې سره اړیکې ټینګ کړي او خپله را تلونکي ددې لارې روښانه کړي. خو تر دې وخته پورې د ښځې په هکله فکر ددې نه ډیر توپیر درلود. ځکه چې د ښځو عصمت په هر حال یو ارزښتناکه متاع ګڼل کیده. هماغه مورو پلار چې د خپل ځوان زوې خپل سري یې د ځوانۍ یو ترنګ ګانه ، خو د خپلې لور په لمن یې داغ هم نه شو زغملې. لکه څنګه چې بد کاره سړي بې عیبه ګڼل کیده بدکاره ښځه هغسې بې عیبه نه ګڼل کیده. د فاحشو ښځو یادونه به په پوره ذلت سره کیده. په همدې توګه د ښځې او نر تر منځ اخلاقي مسؤلیتونه هم برابر نه و.
د میړه بدکاري زغمل کیده خو د ښځې بدکاري ډیر معیوب او کر غیړن عمل ګڼل کیده. د شلمې پیړۍ په راتلو سره دا حالت بدل شو. د ښځو د ازادۍ غورزنګ چې د ښځې او نر د اخلاقي برابرۍ په خاطر کومه شپیلۍ ووهله دهغې اغیز داشو چې خلکو د ښځو بدکاري هم د عیب نه داسې پاک کار و ګانه لکه څنګه یې چې د نارینه و ګانه او دنکاح پرته دکوم سړي سره د ښځې اړیکې ټینګیدل کوم داسې فعل پاته نه شو چې دهغې عزت او شرافت تر ې زیانمن شي.
پول بیرو (Paul Bureau) لیکي چې:

ketabton.com - The Digital Library

[نه یوائې په لویو لویو ښارونو کې ، بلکه د فرانسې په کلیو او باندو کې هم ځوان نسل دا اصول منې چې که چیرې مونږ پاک نه اوسو نو دخپلې کوژده شوې څخه هم باید د پاکۍ او عفت امید ونلرو . په برګنډې ، بون او نرورو سیمو کې اوس دا یوه عامه خبره ده چې یوه نجلۍ د واده تر مخه زیاتې «دوستۍ او انډیوالۍ» کولاې شي او د واده په وخت کې دخپل زلمي څخه دخپل پخوانې ژوند د پټولو هیڅ اړتیا نه لري. د نجونو نژدې خپلوان هم د نجونو په بدلمنۍ باندې کوم خجالت نه باسي. هغوی دهغې ددوستیو یادونه په خپلو غونډو کې داسې کوي لکه څوک چې د لوبو او یا ورځنې ژوند به هکله خبرې کوي.]

[دواده په وخت کې یوازې دا نه چې میړه د خپلې ښځې د تیر ژوند په هکله معلومات لري بلکه دهغې هغه ټول دوستان هم پیژني چې هر وخت به یې دهغې د جسم څخه خوند اولذت اخیست. دا هڅه کوي چې څوک دا ګمان هم و نه کړی چې ګویا هغې ته د خپلې نوې ښځې په کړو وړو څه ډول نیوکه شته]

مخته لیکي چې:

«په فرانسه کې د منځنۍ درجې د زده کړو خاوندانو کې دغه حالت په زښته زیاته توګه لیدل کیږی. اوس په هغې کې کوم غیر معمولیت نه دې پاته چې دکومې ښه کورنۍ رونې اندې نجلۍ چې په کوم دفتر یا تجارتي مرکز کې کار کوي او په ښه ټولنه کې ناسته پاسته لري د کوم ځوان سره اشنا شي او دهغې سره یو ځاې واوسي. اوس دې ته بلکل اړتیا نه شته چې هغوې دې په خپل منځ کې واده وکړي ،ځکه چې دواړه د واده پرته ژوند ته د لمړیتوب حق ورکوي. او دا په دې خاطر چې د دواړو د زړونو د لګیدو او بیا وروسته د بیلیدو او په بل کوم ځاې کې د زړه د لګیدو ازادي ورته په برخه وی. په ټولنه کې دهغوې اړیکې به همدغه ښه ټولو ته روښانه وي. نه یې هغوې خپله دخپل ځان په هکله د پټولو هڅه کوی او نه نور دهغوې په دغسې ژوند کې څه بدي احساسوي. په لمړیو وختو کې دغه تګلاره په فابریکو کې کارکوونکو وګړو پیل کړه مګر اوس دا خبره په رونې آندو او پورته طبقو کې عامه ګرځیدلې ، او په ټولنیز ژوند کې یې همغسې ځاې نیولې لکه څنګه یې چې تر مخه په نکاح کولو کې نیولې و .(۹۶-۹۴ مخونه)»

دغه ډول ملګري اوس پرته له کومې ستونزې منل کیږي. د فرانسې د پوهنتون د قانون استاد «موسو برتلیمي (M- Berthelemy)»لیکي چې:

[په کلار کلار ملګري ته همغسې قانوني حیثیت ترلاسه کیږی چې پخوا ښځې ته ور په برخه و . په پارلمان کې اوس په دې خبرې بحث او څیړنه کیږي ، حکومت دهغوې د ګټو دساتلو له پاره هڅه کوي. دیوه عسکر ملګری (معشوقې) ته همغومره نفقه ورکول کیږی لکه څومره یې چې ښځې ته ورکول کیږی. که چیرې عسکر و مری نو ملګری (معشوقې) ته یې همغومره تقاعد ورپه برخه کیږي څومره چې د هغې منکوحې ښځې ته. په فرانسوې اخلاقیاتو کې د زنا د نه معیوب کیدلو اندازه ددې نمونې د یادولو نه په ډیره څرګنده توګه معلومیداې شي چې په (۱۹۱۸ ز) کې د یوه مکتب معلمه د پیغلتوب په وخت کې حامله شوه ، د ښوونې او روزنې په اداره کې د پخوانیو فکرونو خاوندان هم موجود و . هغوې لږځه غږونه پورته کړل او دهغې په دغه کار یې نیوکې وکړې. د هغوې په دې نیوکو د معززینو یو هیئت د ښوونې او روزنې اداره ته حاضر شو او ددغه لاندې درنو دلایلو په وړاندې کولو سره یې د معلمې معامله حل کړه:

د چا په شخصي ژوند کې د خلکو کار څه دې ؟

هغې دکوم جرم ارتکاب کړې دې ؟

ایا د نکاح پرته مورکیدل ډیره جمهوري لاره نه ده ؟

ketabton.com - The Digital Library

په فرانسوي پوځ کې عسکرو ته دا ښوونه کيږي چې د خبيثه ناروغيو څخه د خوندې پاته کيدو او د حمل د مخنيوی له پاره بايد څه ډول ګامونه واخستل شي ؟ يعنې دا خبره حتمي ده چې هر عسکر به زنا کوي . په (۱۹۱۹ز)کال د مې په دريېمه د فرانسې د (۱۲۷مې) فرقې قومندان د عسکرو په نوم يو پيغام وليکه چې د هغې الفاظ په دې توګه دي:

[داسې بريښي چې په عسکري زنا ځايو نو باندې د ټوپک لرونکو عسکرو د هجوم له امله د سپور او پلې ځواک عسکرو ته ستونزې پيدا شوي . هغوي شکايت کوي چې ټوپکوالا و په زناځايونو اجاره کړي ده او نور هلته نه ورپريږدي. د عسکري قواو عمومي قوماندانۍ هڅه کوي چې د ښځو په شمير کې ډيروالي راوړي خو تر څو چې داشميره زياتيږي ټوپک والاو ته لار ښوونه کيږي چې ډير زيات دننه پاته نه شي او خپلې جنسي غوښتنې دي په بيړه تر سره کړي.]

فکر وکړئ چې دا اعلان د نړۍ د يوه پر مختللې هيوا د عسکري قواو د قوماندانۍ څخه په ځانګړي توګه صادريږي. ددې معنې داده چې په اخلاقي توګه د زنا د معيوب ګڼل کيدو وهم او ويره هم دهغوې په زړونو او دماغونو کې باقي پاته نه ده. ټولنه ، قانون او حکومت ټول ددې آند او فکر څخه خالي شوي دي[1]

ددويمې نړيوالې جګړې څخه لږ پخوا په فرانسې کې يوه مؤسسه په دې خاطر جوړه شوې وه چې هره ښځه چې د خپل چاپيريال ، مالي کيفيت او عادی اخلاقو له اړخه هر څنګه وې بايد د يوې تجربی له پاره تيار کړل شي . هر څوک چې دکومې ښځې سره اړيکې ټينګول غواړې هغه دې همدومره وکړي چې دهغې ښځې نوم او ادرس دې و ښيي او پنځه ويشت فرانکه دې د وړاندې څخه اداري ته تحويل کړي. دهغې وروسته دهغې ښځې راضي کول دهمدغې اداري کار دې.

ددې د نوملړ(Regester) دليدلو څخه دا په ډاګه کيږی چې د فرانسې د ټولنې هيڅ داسې طبقه نه شته چې يو زيات شمير خلکو يې په دغه ګټه ور تجارت کې برخه نه وې اخيستې ،او دا ټوله را راکړه ورکړه دحکومت د سترګو لاندې کيده (پول بيرو ۱۴مخ)

ددې اخلاقي ذلت لنډيز دا دې چې د فرانسې په زياتو ولسوالیو سترو ښارونو کې د ډيرو نژدې خپلوانو تر منځ ان تر چې دپلار او لور او ورور اوخور تر منځ ددغه ډول شهواني اړيکو جوړښت کومه ځانګړې پيښه نه بريښي.

---

(۱)دهغه د عسکري ځواک چې غه حال وي نو تاسې فکر وکړئ چې هغوی کوم هيواد ته فاتحانه داخليږي نو دهغوې په لاسو د يوه مغلوب ولس په ابرو او عزت به څه څه لوبې نه کيږي دا ددوې له نظره د عسکري اخلاقو معيار دې. خو د قران معيار بيا داسې دې چې وايې «الذين ان مکناهم في الارض اقاموا الصلوة و آتوا الزکاة و أمروا بالمعروف و نهوا عن المنکر و لله عاقبة الامور .» [که چيرې مونږ هغوې ته په ځمکه د حکومت واګې په لاس ورکړو نو هغوې بيا د لمانځه او زکات نظام جوړوي او د نيکۍ حکم به کوي او له بدو به منه کوي او د ټولو چارو پاې د الله په لاس کې ده.]

يو هغه عسکر دي چې پر ځمکه پرلاره بد مغزه او دمغرور په ځير ګرځي او بل هغه دی چې په دې خاطر يې سر په لاس کې نيولې چې د انساني اخلاقو ساتنه وکړي او نړۍ ته د پاکوالي درس ورکړي. نو ايا انسان دومره ړوند شوې چې ددواړو تر منځ توپير نه شي کولاې ؟

---

ketabton.com - The Digital Library

دبدکارۍ ډیرښت :

د نړیوالې جګړې تر مخه د فرانسې د هیواد لوې قانون پوه موسیو بیلوټ(M. Bulot) په خپل را پور کې د هغو ښځو شمیر چې خپل جسمونه نوروته په کرایه ورکوي د پنځه لکو څخه زیات ښوولې. خو دهغې ځاې د بازار ښځې د هندوستان د لوبې وچې په کسب ګرو فاحشو باندې مه قیاسوئ. ځکه چې هغه یو پر مختللې هیواد دې ټول کارونه یې په پوره ظرافت او تنظیم سره په ډیره ښه توګه مخته روان دی. هلته په دې کسب او دندو کې د اعلان او اشتهار څخه ډیره ستره ګټه اخستل کیږی. اخبار ، پوسټ کارډ ، ټیلې فون او شخصې بلن لیکونه او .... ټولې لارې د اخیستونکو د توجه د را ګرځولو په خاطر استعمالیږي، او ټولنه په دې کار د چا ضمیر او او احساس نه ملامتوي. بلکه دې کار کې چې کومو ښځو ته زیاته سوبه وربه برخه کیږی نو بیا هغوې دملکې سیاست او اقتصاد په ډګرونو کې او د هیواد د لوړ رتبه خلکو تر منځ د ډیرواک او ځواک خاوندانې وی ، دا همغسې پرمختګ دې چې یو وخت د یونان په تمدن کې دغه ډول ښځو ته ور په برخه شوې و.

دفرانسې د سنا د غونډې یوه غړې (موسیو فرناند دریفوز M. Ferdinand Dreyfus) د اوس نه څو کاله پخوا لیکلي و چې د قحبه ځایو کسب اوس یو انفرادي کسب نه دې بلکه د دې ادراې څخه چې څومره ستړي مالي ګټې تر لاسه کیږی دهغې په اساس اوس دغه یو تجارت (Business and organized Industry) او یو منظم کسب ګرځیدلې دې. دهغې د خامو موادو تیارووونکې ایجنټان نور دي. سفري ایجنټان یې جدا دي. د دې تجارت له پاره اوس ستر ستر مارکیټونه موجود دي. ځوانې نجونې او کم عمره نجونې هغه تجارتي مال دې چې هم واردیږي اوهم صادریږي. خو په دې هکله د لسو کالونه د کم عمرو نجونو غوښتنه زیاته ده. پول بیرو لیکي چې:

[دا یو ډیر مظبوط نظام دې چې په ډیره منظمه توګه د معاش لرونکو مسؤلینو او کارکوونکو له پلوه پر مخ ځي. د قلم خاوندان او خپروونکې ادارې(Publicist)، خطیبان او واعظان ، ډاکټران او قابلې (Mid Wives) او تجارتي سیاحان د دې ادراې اساسي غړي دی او د دې د اشتهار او اعلان له پاره د نوو طریقو څخه کار اخیستل کیږی]

د فحش د دې مرکزونو تر څنګ په هوټلونو ، رستورانونو او د ډانس او نڅا په ځایونو کې هم په ډانګ پیلې توګه د قحبه ګرۍ کاروبار کیږي او په ځینو وختونو کې د انتهاي تیری او قساوت تر پولو رسیږي. په ۱۹۱۲ زیږدیز کال کې یو ځل د شرقي فرانسې د ښاروالۍ د رئیس په مداخلې سره د یو پ داسې نجلۍ ژوند وژغورل شو چې د په یوې ورځې د ۷۲ اخیستونکو سره مخ شوې وه او نور خریداران یې لا تر اوسه په قطار کې ولاړ و. دوهمې نړیوالۍ جګړې ته د ا شرف ور په برخه شو چې د تجارتي قحبه ځایو تر څنګ ئې خیراتي قحبه ځایونه هم پرانستل. د جنګ او جګړې په وخت کې په وطن مینو ښځو د فرانسې د ځمکې څخه د دفاع په خاطر د جنګیدونکو ځوانانو د زړه د اخلاصه خدمت وکړ او هغوې ته د دې خدمت په بدل کې له یوه ارخه بې پلاره بچي په لاس ورغلل او له بله ارخه ورته د مقدس جنګ د میندو (War-God Mother) عزتمند لقب ورکړ شو. دا داسې یو حیرانونکی خیال دې چې زمونږ ژبه یې د ژباړې څخه هم عاجزه ده.

دې ښځو به منظمه توګه قحبه ګرې پیل کړه او د هغې سره بسپنه کول یو اخلاقي کړنلاره وګرځیده. ورځنیو ستړو ستړو اخبارونو او په ځانګړې توګه د فرانسې دوه مشهورو تصویرې جریدو فنتاسیون(Fantasion)

ketabton.com - The Digital Library

او لاوي پاريزان(La Vie Parisienne) د هغوي په لور د نارينه و د توجه په ورګرځولو کې ستر رول لوبولې دي. په ۱۹۱۷ زکال کې د وروسته یاد شوې اخبار یوه ګڼه ددې ښځو په ۹۹ اعلانونو ډکه وه.

د شهوانیت او بې حیا ېۍ توپان :

دفحش اوبدکارۍ دغه ډیرښت او په خلکو کې دهغې منښت چې دکوومو شهواني څپو دراپارولو په پایلو کې منځته راغې هغه د هغو جنسي لیکنو ، لوڅو انځورونو ، سینما ګانو ، تیاترونو ، دګډا ، نڅا او لوڅوالي د هغه ډیرښت پایلې دي چې په ټولنه کې په څرګنده توګه شتون لري. دځان غوښتو او ګټه پالو پانګه والو یو لوې لښکر دهمدې لارې د خلکو د شهواني قوې د راپارولو پسې لګیدلې او ددې لارې څخه اوس خپل کارو بار ته وده ورکوي. ورځني او اونیز اخبارونه ، انځوریزې جریدې او میاشتنۍ او نیمه میاشتنۍ مجلې تر اخري پولو پورې فحش مضامین او شرمناکه تصویرونه خپروي. او دا ځکه چې د خپرونو د تیراژ د لوړولو دا تر ټولو اغیزمنه وسیله ده. په دې کار کې اعلې درجه ذهانت ، هوښیارۍ او سیکالوجي په کار اچول کیږي تر څو ښکار په هیڅ صورت د پنجې څخه و نه وځي. ددې تر څنګ په جنسي مسایلو باندې ډیرې ناپاکه لیکنې ، د وړو رسالو او یا کتانو په شکل کې را وځي چې هر چاپ یې دپنځو سو زرونه زیات وي. ان تردې چې ځینې چاپ ځایونه یوازې او یوازې دهمدې له پاره ځانګړی کړل شوی دي او ځینې د اسې د قلم خاوندان هم شته چې دهمدې لارې د عزت او شهرت مقام ته رسیدلې دي. اوس د فحش کتاب لیکل د هیڅا له پاره دې عزتۍ خبره نه ده. بلکه که کتاب مقبولیت پیدا کړي نو د اسې لیکونکې بیا د فرانسې د اکاډومۍ غړی یا لږتر لږه د (Corix De Honneus) وړګرځي.

واکمنان دغه ټول حالات په سړه سنیه څاري ، کله چې ډیر د شرم نه ډک څه خپاره شی نو پولیس په ډیره ناخوښۍ سره دهغې پوښتنه کوی خو د پراخه زړه قاضیان دغه ډول مجرمینو ته یوازې یوه انتباه ورکوي. ځکه چې کوم وګړي چې د قضاوت په ګدۍ ناست دي هغوي پخپله د دغسې لیکنو څخه خوند اخلي ، ان تر دې چې د ځینو قاضیانو قلمونه هم په همدا سې کثافت کې ککړ دي. خو که چیرې په اتفاقي ډول کوم قاضي د «پخواني یا زوړ فکر خاوند» په دې کار د نقد ګوته کیږدی نو بیا د قلم خاوندان ، ادیبان او ټول په دې هکله مداخله کوي او اخبارونه په یوه اواز لیکي چې د لیک اولوست دپرمختګ له پاره ازاده فضا په کار ده اود پخوانیو پیړیو په څیر د اخلاقي بندیزونو معنې داده چې د لطیفه فنونو په مرۍ منګلۍ ښخي کړل شي.

اوس نو وینئ چې ددې لطیفه فنونو پر مختګ څه ډول صورت نیسي. ددې د خپریدو یوه ستره برخه دهغه لوڅو عکسونو او عملی انځورونو په بڼه ده چې په لکونو البمونه یې تیاریږی او نه یوازې په بارازونو ، هوټلونو او دچایو په ځایونو کې بلکه په مکتبونو او لیسو او پوهنتونو کې هم خپرول کیږی.

امیل پوریسي (Emil Poureisy) چې د فحاشۍ د بندیدلو د ټولنې په دریمه غونډه کې کوم راپور ولوست په هغې کې یې کښلې دي چې:

[دا نا پاکه انځورونه دخلکو په حواسو کې ډیر سخت توپان او کشمکش را پیدا کوی او خپل بد قسمته اخستونکي د اسې جرایمو ته راکاږي چې په آند او فکر کې یې هم نه راځي. په ځانګړې توګه په ځوانانو هلکانو او ځوانونجونو کې دهغې بده اغیزه د حد نه زیاته ده. د ډیرو مکتبونو او لیسو حیثیت

ketabton.com - The Digital Library

دهمدغسي اعمالو په واسطه په اخلاقي او جسماني توګه دتباهۍ سره مخ شوې په ځانګړې توګه د نجونو له پاره ددې نه زيات غارت کوونکي لوبونکي بل څه نه شي کيدا ې.]

دهمدغې لطيفه فنونو په خدمت کې تياتر، سينما ، موزيک ځايونه او قهوه ځايونه ټول فعاله رول ادا کوی.

هغه ډرامې چې د فرانسې لوړ پوړي طبقې په پوره علاقې او مينې سره وينې او ليکونکو او تمثيلونکو ته يې افرين اوشاباس وايې پرته له شکه ټولې د شهوانيت نه ډکې دي او دهغوې ځانګړتياوې دادې چې هغه کړچار (کريکټر) چې په اخلاقي توګه ډير بد دي هغه په ډيره ښه توګه تمثيل او د يوه ډير اعلي کړچار (کرکټر) په توګه يې دهغوې ترمخ ږدی.

د پول بيرو دخبرې په اساس: [د (۳۰-۴۰) کالو راهيسې زمونږ ډرامه ليکونکي چې مونږ ته د ژوند کوم آنځور وړاندې کوی دهغې څخه په ډاګه ښکاري چې زمونږ په ټولنه کې ټولې واده شوې جوړې خاينې دي او د ازدواجي وفارارپو څخه عاري دي. يا خو ميړه بې عقله دي او يا دښځې له پاره د ځان بلا. او دښځې بهترين صفت که چيرې کوم يو وي نو هغه به داوي چې هر وخت د ميړه نه زړه بدې اود نورو سره به ددوستۍ په لټه کې وی.]

کله چې د پورته طبقې د تياترونو دغه حال وی نو دعمومي تياترونو او تفريح ځايو به څه حال وي؟ ډير بد اواره خلک چې دکومو کړو رو ، د ژبې دنرمښت ، لوڅ توب او فحاشت څخه ډاډ من وي هغه پرته له څه شرم و حيا هلته را وړاندې کوي او خلکو ته د اعلاناتو په واسطه دا ډاډ ورکول کيږی چې هر څه چې ستاسې شهواني تنده ماتوی هغه ټول دلته حاضر دي. زمونږ سټيج د تکلف نه پاک او په حقيقت (Realistic) ولاړ دې.

اميل پوړې په خپل کتاب کې زيات شمر مثالونه بيان کړي چې د مختلفو تفريح ځايو څخه يې را ټول کړی او د تهجی د حروفو په پرده کې يې را نغښتی دي. دنمونې په توګه:

«ب» کې د يوې لوبغاړې سندرې ، خبرې اترې (Monologues) او حرکات په اخري درجه د فحش وو او هغه شاليد چې په پردې باندې مخته راته نو هغه د جنسي اختلاط اخري درجو ته رسيده. د زړو کسانو نه زيات کتونکې موجود وو ، چې شرفا هم په کې تر سترګو کيدل. او ټولو د بې هوشۍ په حال کې د افرين او شاباش اوازونه پورته کول.

«ن» کې وړې سندرې او دهغې ترمنځ وړې وړې خبرې او دهغې سره خوځيدل را خوځيدل د بې شرمۍ انتها ته رسيدلې و. کوچنيان د خپلو والدينو سره ناست ، دغه تماشايې کتله او په پوره جذبې سره يې هرې بې شرمۍ ته لاسونه پرکول.

«ل» د حاضرينو هجوم پنځه ځله زوګ پورته کړ او داسې يوه لوبغاړې يې بيا را وغوښتله چې خپله لوبه يې په يوه ډيره فحشه سندره باندې پاې ته رسوله.

«ر» کې تماشاچيانو بيا بيا دهمدغسې يوې لوبغاړې نه غوښتنه کوله چې يو ډير فحش حرکت بيا بيا تکرار کړي. اخر هغې په ناخوښۍ سره وويل ، (تاسو څومره بې شرمه ياست نه وينې چې په هال کې کوچنيان هم ناست دي) ددې خبرو په ويلو سره يې خپل ځاې پريښود. دا دومره فحش کارو چې هغه فاحشې يې هم د بيا تکرار ولو زغم نه درلود.

«ز» ټولو تماشاچيانو د تماشا نه وروسته په لوبغاړو باندې لاټې واچوله او دغه دلاټې ټکټ په لس لس سانيم باندې پلور کيده ، د هرچا په نوم به چې د کومې لوبغاړې نوم را ووت نو هغه به دهغې سره شپه سبا کوله.

ketabton.com - The Digital Library

پول بیرو لیکي چې: [ډیروخت به په ستیج باندې بلکل لوڅې ښځې راوتلې چې پر وجود به یې د کالیو یو تار هم شتون نه درلود.]

ډولف بریسان(Adolphe Briason)یو ځل د فرانسې په یوه مشهور اخبار (Tamps) کې په دې شیانو احتجاج وکړ او ویې لیکل چې اوس یوازې همدومره پاته دي چې په ستیج باندې د ښځې او نر جنسی عمل و ښوول شي. او دا ریښتیا ده چې د فن تکمیل به بیا په همغه وخت کې تر سره شي.

د حمل د منه کولو غورځنګ او د (Sexual Science) تش په نامه د جنسي علومو طبي لیکنو هم د بې حیایې او فحش په خپرولو او دخلکو د اخلاقو په خرابولو کې لویه ونډه درلوده. په عمومي غونډو کې دویناو او په مطبوعاتو کې د انځورونو او څیړونکو خبرو کې د حمل او د حمل نه د منه کونکو الاتو د استعمال د لارو چارو په هکله هغه تفصیلات په ډانګ پیلې الفاظو سره د خلکو په مخ کې بیا نیدل چې د هغې نه زیات بیا هیڅ شې نه پاته کیده چې تشریح یې وشي. په همدې ترتیب په جنسی کتابونو کې تر اخره پورې د بدن تشریح داسې تر سره کیده چې د جنسي کړو وړو په هکله تري هیڅ پټ نه پاته کیدل. په ښکاره توګه یې په دغه ټولو شیانو د ساینس پرده و غړوله ، تر څو د نیوکو نه پورته وي. بلکه نور هم پر مختګ ورکړي او دغه کار دخلکو دخدمت په نامه یاد کړي. اوعلت یې دا بیا ن کړل شی چې مونږ خو خلک په جنسي عمل کې دغلطیو څخه ژغورو. خو حقیقت دادې چې دې لیکنو او دغه ډول ښوونې او روزنې په ښځو ، نرو او ځوانانو کې ډیره کاواکه بې حیایې را پیدا کړه او د همدغې په برکت نن نوبت دې ځاې ته رارسیدلې چې یوه ځوانه نجلۍ چې په مکتب کې درس وایې او تر اوسه د بلوغ مرحلې ته هم نه وي رسیدلې خو د جنسي اړیکو په هکله د ومره معلومات لري چې یو وخت واده شوو ښځو ته هم نه و ورپه برخه.

همدا حال د نابالغه تنکو ځوانانو هم دې د هغوې جذبات دوخته مخکې را بیداریږي په هغوی کې د جنسي تجربې شوق را ولاړیږي او دځوانۍ مرحلې ته د رسیدو تر مخه خپل ځان د نفس د غوښتنو په غیږ کې ور غورځوي. په داسې حال کې چې د نکاح له پاره یو حد تړاکل شوې خو ددې تجربو له پاره هیڅ حد نه شته. د ۱۲ کلنۍ یا ۱۳ کلنۍ څخه ددې کار لړۍ پیلیږي.

دولس دبربادۍ نښې :

هلته چې بد اخلاقي ، نفسي غوښتنې او د جسماني لذت غلامي تردې پولو پورې رسیدلې وي او هلته چې ښځه ، نر ، ځوان او زوړ ، ټول په عیش و عشرت کې دومره ډوب شوې وي چیرې چې انسان د شهوانیت اغیز د خپل حال نه بیرون را باسي نو په داسې ځاې کې د ولس د هلاکت او بربادیدو طبیعي اسباب پخپله برابریږي. نو بیا چې خلک ددغسې (علي شفاحفرة من النار) را پرزیدو او راپریوتو په لار د روانو ولسونو لوړه الوتنه ګوري نو فکر کوي چې دهغو عیش پالنه د هغوې د پرمختګ تر مخه خنډ شوې نه ده ، بلکه بر عکس یې کومک ورسره کړې او دا چې یو ولس هغه وخت د لوړې الوتنې ځاې ته رسیږي چې هغوې د لذت او خوند اخستنې هغه پورته پورې ته ځان ورسوي. خو دا ډیره غلطه زبیښه ده. هلته چې د تعمیر او تخریب ځواکونه یوځاې مصروف وي او په مجموعي ډول د تعمیر نښې ښکاره په نظر را ځي نو هلته بیا تخریبي ځواکونه هم د تعمیري وسایلو په ډله کې شمیرل دهغو وګړو کار دې چې عقل یې له لاسه ورکړې وي ، دنمونې په توګه که یو هوښیار تاجر د خپل استعداد او ذهانت په اساس په لکونو روپۍ ګټي. او دهغې تر څنګ هغه په شرابو ، جوارۍ او عیاشۍ کې هم ککړ وي ، نو تاسې به څومره غلطي وکړئ چې دهغې د ژوند

ketabton.com - The Digital Library

دواړه اړخونه د هغې د خوشحالۍ او پر مختګ په وسایلو کې و شمیرۍ. په حقیقت کې د هغې لومړنۍ صفت د هغې د خوښۍ او دویم صفت یې په تخریب کې کار کوي. که چیرې د لومړي صفت په اساس تعمیر جوړښت مومي نو ددې معنې دا نه ده چې دویم صفت (تخریبي ځواک) د هغه په ژوند کې کوم اغیز نه لري. که لږ ژور و ګورو نو درک به کړو چې په اصل کې د غه تخریبي قوتونه د هغې د ذهن او وجود ځواک په کلار کلار خوري. د هغې په زحمت سره ګټلې دولت ترې غلا کوي او په تدریج سره د هغې د بربادیو پسې ننبتې وی او هر وخت ددې انتظار کوي چې کله به پرې اخري حمله کوی تر څو د تل له پاره یې کار ورفیصله کړي . په دې هکله د جوارۍ یا قمار شیطان هر وخت د هغه ټول زیار په یوې ثانیه کې لوټولې او چورولې شي او هغه دهمدغې ثانیې انتظار کوي ، د شرابو څښلو شیطان د بې هوشۍ په حالت کې په هغې داسې یوه غلطي کولې شي چې په هغه سره یې د هر څه خلاص کړي . د بدکارۍ شیطان هم همداسي په مورچل کې ناست وي چې هغه هر وخت د ځان په وژلو یا دبل په وژلو د تباهۍ په کنده کې ورټیل وهي. نو ایا تاسې ګمان کولې شئ چې ددا سې سترو سترو شیاطینو په پنجو کې د راګیر انسان د پر مختګ به څه حال وي؟

په همدې ترتیب یو ولس در واخلئ ، هغه د تعمیري ځواکونو په بنسټ پر مختګ کوي خو د صحیح لارې د نه میندلو په صورت کې د څو قدمه مخې تګ وروسته پخپله خپل ځانته تخریبي وسایل برابروي. تر یوه وخته پورې تعمیري ځواکونه په خپل قوت سره د هغې د مخکې تللو هڅه کوي. مګر ددې سره سم تخریبي ځواکونه د هغې د ژوند قوت د وجود په داخل کې د لرګي د واینه د چینجو په ډول له منځه وړي ، تر هغې پورې چې د هغې منځ دومره دخالي کړي چې یوه ناڅاپي پیښه د هغې د عظمت څلې د ځمکې سره ځمکه کړي.

دلته مونږ په لنډه توګه د هلاکت او بربادیدو د هغو سترو سترو عواملو او لاملونو یادونه کوو چې د فرانسې د ولس غلط اجتماعي نظام د هغوې له پاره را پیدا کړي:

د جسماني ځواکونو ځوړتیا :

د شهوانیت ددې تسلط لومړنۍ پایلې دا شوې چې د فرانسویانو جسماني قوتونه ورو ورو د تنزل او ځوړتیا په لور روان شول. د فرانسې د ولس اعصاب د تلپاتې هیجانونو په پایلو کې کمزوري شول . د بدني غوښتنو غلامي په هغوې کې د زغم ځواک ډیر زیات کمزوري کړ او د خبیثه ناروغیو توپان د هغوې په روغتیایي حالت ډیر بد اغیز وکړ.

د شلمې پیړۍ په پیل کې یې حال دا و چې د فرانسې عسکري قومندانانو هر کال د نوي عسکرۍ خدمت کوونکو د غوره کولو له پاره د وضع کړل شوو جسماني شرایطو کې کمښت راوست. ځکه چې په ځوانانو کې دا هلیت هغه لومړني معیارونه ورو ورو کمیدل. دا د ترمامیټر په توګه یوه ښه پیمانه ده چې مونږ ته څرګندوي چې د فرانسوي ولس بدني ځواکونه په تدریجي ډول د ځوړتیا او تنزل په لور روان دي او خبیثه ناروغتیاوې ددې تنزل یو مهم سبب دي.

د لومړنۍ سترې جګړې په لومړنیو دوو کالو کې چې یوازې د سوزاک د ناروغۍ له امله چې کومو عسکرو ته په شفا خانو کې د داخلیدو له پاره پاڼې ورکړل شوې وې د هغوې شمیره (۷۵۰۰۰) کسانو ته رسیده. یوازې په یوه منځنۍ درجه عسکري قشله کې نژدې (۲۴۲) کسه عسکرو په دغه خبیثه ناروغۍ ککړ وو.

اوس یوې خواته د وخت دا حساس پړاو ووینئ چې د فرانسې ولس د ژوند او مرګ په کشمکش کې اخته و او د خپل وجود د پاینبت له پاره یې د د ې عسکرو په خپله خاوره ځاریدو ته اړتیا درلوده ، یوې یوې روپۍ

ketabton.com - The Digital Library

ډير ارزښت درلود . د وخت ، ځواک او وسايلو ډيره برخه بايد د هيواد څخه په دفاع کې مصرف شوې واې خو له بله اړخه ددې ولس ځوانانو ته وګورئ چې خومره زره وګړي ددې عياشۍ په اساس نه يوازې دا چې خو خو ميا شتې بيکاره پراته و بلکه دخپل قوم دولت او وسايل يې په دغه ارزښتناکه وخت کې په خپل علاج باندې لګول.

ديو فرانسوي ډاکټر (Dr.Laredde) وينا ده چې په فرانسه کې هر کال د سوزاک او دهغې نه د را پيدا شوو ناروغيو له امله (۳۰۰۰۰) کسان مړه کيږي. دا يوازې د يوې خبيثه ناروغۍ حال دې په داسې حال کې چې د خبيثه ناروغيو لړليک په يوه ناروغۍ نه را لنډيږي.

د کورنۍ ژوند بربادېدل:

ددې کاواکه شهوانيت او خپل سرۍ دعام رواج موندلو په بنسټ د فرانسې په ولس يو بل مصيبت را غې او هغه د کورنۍ نظام بربادېدل و.

کورنۍ نظام د ښځې او نر تر منځ د هغو تلپاتې اړيکو له مخې جوړښت مومي چې نوم يې نکاح ده. ددې اړيکو په بنسټ د وګړو په ژوند کې سکون ، ارامتيا ، استقلال او ثبات را پيدا کيږي او همدغه نکاح دهغوې وګړيز ژوند په ټولنيز ژوند تبديلوي. د انتشار او ګډو ډيو ميلان تر پښو لاندې کوي او انسان د تمدن له پاره د يوه ښه خدمتګار په څير وړاندې کوي . دهمدغې نظام په چاپيريال کې د مينې ، محبت ، امن او ايثار پاکه او پاکيزه فضا را پيدا کيږي چې په هغې کې په نوو نسلونو کې سهي اخلاق ، سهي روزنه، ښه تعميري خوې اوخاصيت وده کوي. خو کله چې د نر او ښځې د ذهن او فکر څخه د نکاح آند او فکر بلکل لرې کړل شي اود هغوې تر منځ جنسي اړيکي يوازې او يوازې د شهوانيت د جذبې د مړه کولو څخه اخوا بله کومه موخه او هدف و نلري نو بيا هلته داسې نظام جوړښت نه شي موندلې او که جوړ هم شي پايښت نه مومي. ځکه چې هلته په ښځو او نرو کې دا صلاحيت بلکل پاته کيدای نشي چې د ازدواج د مسؤليتونو ، حقوقو او فرايضود اخلاقي پولو بار په خپلو اوږو پورته کړي. دهغوی د ذهني او اخلاقي کيفيت او څرنګوالي اغيز داسې وي چې د هر نسل روزنه د بل څخه خرابه پر مخ ولاړه شي . په وګړو کې ځان غوښتنه او خپل سري تر دې ځايه وي چې د تمدن شيرازه د يوې مخې خوره وره کړي په خلکو کې تلون او ښکته پورته کيدل دومره ډير شي چې په کورنۍ سياست او بين المللي اړيکو کې هم ثبات د لاسه ورکړي. دکورنۍ سکون د نه پيدا کيدو له امله د وګړو ژوند ورځ په ورځ تريخيږي او يو تلپاتې اندېښنه د هغوې ارامتيا او سکون د تل له پاره له منځه وړي. دا د نړيوال جهنم هغه عذاب دې چې انسان دخپلو احمقانه او بې عقله لذت غوښتنو په اساس په کې ځان پخپله را نغاړي.

په فرانسه کې هر کال په منځنۍ توګه په زرو کې يوازې (۷ يا ۸) ښځې او نر د واده له لارې خپلې اړيکې جوړوي. دا سلنه دومره کمه ده چې هر څوک تري دا اندازه کولاې شي چې خومره خلک د واده نه پرته په خپلو کې سره ژوند کوی. بيا نو دومره کوچنۍ شمير چې نکاح کوي دهغوې څخه ډير لږ داسې خلک دې چې په پاک لمنې سره ژوند تيروي.او د پاک اخلاقي ژوند په نيت نکاح کوي. خو دهمدې يوې موخې نه اخو نورې شونې موخې هم دهغې مخې ته پرتې وي. ان تردې چې د همدې موخو څخه يو داوې چې دواده تر مخه چې کومې ښځې کوم ناجايز کوچنۍ زيږولې وې هغه هم دنکاح په کولو سره جائز وګڼل شي. لکه چې پول بيرو ليکي:

ketabton.com - The Digital Library

[د فرانسې دکارګرانو د طبقې یا (Working Class) حال دادې چې د نکاح نه مخکې ښځه دخپل کیدونکې میړه څخه دا وعده اخلي چې دهغې(پخوانې نا جایز اولاد به) خپل اولاد ګڼي].
په (۱۹۱۷) کې د (Seine) په محکمه کې یوې ښځې دا وینا وکړه چې «ما دوادوه په وخت کې خپل میړه په دې خبر کړې و چې ددې واده څخه زما موخه داده چې د نکاح تر مخه چې د ازادانه اړیکو له شتون له مخې زما څه کوچنیان پیدا شوي هغه ټول حلال او جایز و ګڼل شي. پاته شوه دا چې زه دهغې سره کورنۍ ژوند وکړم نو دا کار نه هغه وخت زما په ذهن کې و او نه اوس شته. په دې اساس په کومه ورځ چې مونږ واده وکړ په همغه ورځ په پنځه نیمو بجو زه دخپل خاوند نه بیرته جلا شوم او تر نن ورځې پورې مې بیا ورسره نه دې کتلې او دا ځکه چې زه د واده د مسؤلیتونو د پورته کولو نیت او اراده نه لرم.»
د فرانسې د یوې مشهورې فاکولتی مدیر د پول بیرو په حواله ویلي چې عموما ځوانان په نکاح کولو کې یو ه موخه لري او هغه دا چې په کور کې دې هم یوه وینځه خادمه ولري. لس دولس کاله هغوې هرې لورې ته د مزو او عیاشیو څخه ستومانه را ګرځي بیا داسې یو وخت راځي چې ددې بې بنده وباره او خپل سري ژوند څخه ستړتیا احساسوي نو بیا دیوې ښځې سره واده وکړي تر څو دکور سکون او ارام هم تر یوه حده پورې تر لاسه کړاې شي او تر څنګ یې زادنه شوق هم د لاسه ورنه کړي.
په فرانسه کې د واده شوو ښځو سره زناکول کوم ناوړه او کرکجن عمل نه دې. که څوک د نکاح کړې ښځې تر څنګ بله ملګرې (معشوقه) هم ولري نو هغه ته ددې خبرې دپټولو اړتیا نه شته او ټولنه دغه کار یو معمولي او متوقع کار ګڼي. په دې حالاتو کې نکاح دومره کمزورې ده چې په وړو وړو خبرو ماتیږي او له منځه ځي. ډیر وختونه دهغې عمر د څو ګړیو څخه ډیر نه وي لکه چې د فرانسې یو معزز وګړی چې څو ځله یې د وزارت منصب هم سنبال کړې د خپل واده پنځه ساعته وروسته یې دخپلې ښځې طلاق واخیستل.
داسې کوچنۍ خبرې د طلاق او جدا کیدو سبب کیږي چې په اوریدو یې انسان ته خندا ورځي.
دنمونې په توګه که ددواړو څخه یو په خوب کې خراټې کوي یا یو دبل سپې نه خوښوي[او یا یو دبل د تلویزن پروګرام نه مراعاتوي] نو دا هم دطلاقو سبب کیداې شي. د سین (Seine) محکمې یوځل په یوه وار او په یوه تاریخ(۲۹۴) نکاح ګاني ماتې کړې کله چې په(۱۸۴۴ ز) کال کې د طلاقو نوې قانون جوړ شو (۴۰۰۰) جوړې طلاقې شوې په (۱۹۰۰ ز) کال کې د اشمیره تر اوه نیم زرو او په (۱۹۱۳ ز) کې (۱۲ زرو) او په (۱۹۳۱) کې (۲۱ زرو) جوړو ته ورسیده.

نسل وژنه :

دکوچنیانو پالنه د یو لوړ اخلاقي نظام کار دې چې پر نفس کنټرول ، د نفسي غوښتنو پریښودل ، د سختیو او زیارونو ګالل او د ځان او مال ځاروول دې. ځان غوښتي ، نفس پاله خلک چې د وګړیز ژوند او حیوانی فطرت آند پرې سپورې دداسې خدمت دتر سره کولو له پاره هیڅ کله هم نه تیاریږي.
د اوو(۷) کالو را هیسې په فرانسې کې دحمل د منعې په هکله پوره پوره تبلیغات کیږي. دهمدې پر پاګنډ په اساس د فرانسې هر وګړي ، ښځه او نر دهغو ټولو تدابیرو څخه پوره پوره خبر دي چې انسان ددې وړ ګرځوی چې د جنسي فعل او دهغې څخه دلذت اخیستو سره سره بیا هم دحمل د ثبات ،استقرار او د نسل دتولید مخنیوی وکړي. هیڅ کلې، باندې او یا بنار نه شته چې هلته دحمل څخه د مخنیوی ادویات او وسایل نه وي وررسیدلي، او هر سړي تر یې نه وي ګټور شوي . د دې پایلې داشوې چې نه یوازې د ازدې لارې د شهوت

ketabton.com - The Digital Library

پوره کوونکو وګړو بلکه د واده شوو جوړو ترمنځ هم دغه ډول تدبیرونه استعمال شي. ځکه چې د هرې ښځې او سړي دغه غوښتنه وي چې د هغوي ترمینځ کوچنۍ ، یعنې هغه بلا چې دهغوي د ژوند ټول لذت له منځه وړي په هیڅ توګه پیدا او دهغوي د اخلال سبب و نه ګرځي. په فرانسې کې چې د پیدایښت کچه په کومه اندازه ورځ په ورځ کمښت مومي دهغې له رویه پوهان دا ګومان کوي چې د حمل د مخنیوي د دغې وبایي ناروغتیا په اساس لږ تر لږه د شپږو لکو انسانانو پیدایښت درول کیږي.

ددې ټولو تدبیرونو تر څنګ چې بیا هم حمل منځته راشي نو بیا د اسقاط په ذریعه دهغې د ضایع کولو هڅه کوي. او په دې ترتیب د نورو څلورو یا پنځه لکو انسانانو د پیدایښت څخه هم مخنیوی کیږي.

دحمل اسقاط یوازې ناواده شوې ښځې نه کوي بلکه واده شوې ښځې په دې معامله کې دهغوي هم پله دي. دغه فعل د اخلاقي اړخه د نیوکې وړ نه دي بلکه د ښځې خپل حق ګڼل کیږي خو قانون ورڅخه خپلې سترګې ترڅې دي. سره ددې چې د قانون په کتاب کې دغه کار تر اوسه پورې جرم ګڼل کیږي خو په عملي توګه په درې سوه پینځو کې یواځې یوه پینځه محکمی ته رسیږي او هغه هم په سلو کې (۷۵) خلک په کې د محکمې څخه براءت اخلي.

د اسقاط طبي تدبیرونه دومره اسانه او عوامو ته دومره روښانه شوې چې ډیرې ښځې (د ډاکټر پرته) پخپله اسقاط کوي او کومې یې چې نه شي کولې هغوي ته د طبي مرستو په تر لاسه کولو کې هیڅ ډول خنډ نه پیدا کیږي. په ګیډه کې د ماشوم یا کوچني وژل دې خلکو ته دومره اسان ښکاري لکه څوک چې یوه درد لرونکې غاښ باسي.

دغه ذهنیت مورنۍ فطرت دومره مسخ کړې چې هغه مور چې محبت یې په نړۍ کې د ټولو محبتونو نه زیات ګڼل کیږي نن نه یواځې د خپل کوچنی څخه بیزاره او کرکجنه بلکه دهغې دښمنه ده ، د حمل د منعې او اسقاط نه د خوندې پاته کیدو په صورت کې چې کوم کوچني پیدا هم شي نو بیا دهغه سره ډیر بې رحمانه سلوک کیږي . پول بیرو دغه درناکه حقیقت په دې ټکو بیانوي:

[هره ورځ ددې کوچنیانو په هکله په اخبارونو کې خبرونه خپریږي چې مور او پلار یې پرې ډیر زیات تیري کوی. په اخبار کې یوازې د غیر معمولي پینځو یادونه کیږي خو خلک پوهیږي چې ددغو کوچنیانو ،(نابللې میلمنو) ، سره څه ډول بې رحمانه سلوک کیږي د کومو څخه چې د هغوي والدین په دې خاطر زړه توري دي چې دهغوي په پیدا کیدو سره ددوي د ژوند ټول لطف له منځه ځي. د جرأت کمښت کله کله د اسقاط دپینځو مخنیوي پیدا کوي او په دې ترتیب هغو مظلومانو ته د پیدا کیدو فرصت په لاس ورځی خو کله چې پیدا شي نو بیا به هغوي ددې پیدایښت سزا تیرولو له پاره تیار وي.](۷۴م مخ).

دغه بې زاري او کرکه تردې حده رسیږي چې یوځل د یوې ښځې شپږ میاشتنې کوچني ومړ نو دهغې مړ جسد یې ترمخ کینبود او په ګډا او سندرو یې پیل وکړ او خپلو ګاونډیانو ته یې وویل چې اوس به مونږ هیڅکله بچي پیدا نه کړو. ځکه زما میړه ددې په مړینې پوره سکون تر لاسه کړ . ګورئ یوکوچني څه شي دي؟ هروخت په ژړا ژړا مور او پلار سرګردانوي. ګندګي خپروي او انسان ته ترې هیڅکله ازادی نه په برخه کیږي.

ددې ټولو نه دردناکه خبره داده چې د کوچنیانو وژونکې وبایی ناروغتیا په ډیره چټکۍ سره خپریږي او فرانسوي حکومت او محاکم د حمل د اسقاط په څیر ددغې ستر جرم په هکله هم د پوره غفلت او بې پروائي نه کار اخلي.

ketabton.com - The Digital Library

د بیلګې په توګه د (۱۹۱۸ز) کال د فبروري په میاشت کې د لورا (Loira) په محکمه کې دوه ښځې د خپلو کوچنیانو د وژلو په جرم د محکمې مخ ته راوړلې شوې. په دې کې یوې ځوانې ښځې خپل کوچنې په اوبو کې ډوب کړې او وژلې یې و ځکه چې ددې لومړنې ماشوم دهغې خپلوانو پاله او هغه ددویم کوچني پاللو ته تیاره نه وه. خو بیاهم هغه پریکړه وکړه چې دا بیچاره ژوندې پرې نه ږدي. د محکمې په آند دهغې جرم د معاف کیدو وړو. یوې بلې بیا دخپل زوې ستونې ورخپه کړې و او کله چې د ساه دخپه کولو سره سره بیا هم په هغې کې څه ساه موجوده وه نو په دیوال یې وویشت او سر یې ورته مات کړ. دا ښځه هم د فرانسې د محکمې له خوا د قصاص د سزا وړ نه وه. په همدغه وخت کې د مارچ په اتلسمه د سین (Seine) په محکمه کې یوه نڅونکې (رقاصه) راوړاندې شوه چې دخپل کوچني زېه یې دحلق څخه را ښکلې وه ، سر یې ورمات کړې او مرۍ یې وربنده کړې وه. دا ښځه هم دمحکمې له خوا برې او پاکه وختله.

هر هغه قوم چې د خپل نسل په دشمنۍ کې تردې ځایه پورې ورسیږي نو دنړۍ هیڅ تدبیر یې د فناکیدو څخه نه شي خوندې ساتلې. دنوې نسل پیدا ایښت د یوه قوم د موجودیت له پاره حتمي دې. کوم ولس چې دخپل نسل سره دښمني کوی په حقیقت کې د خپل ځان سره دښمني کوی. دوې خو ځان وژنه کوي. که بیرون دښمن یې هم نه وي نو پخپله دخپل ځان د له منځه وړلو له پاره کافي دي. لکه چې د فرانسې د نوي نسل پیدا ایښت د تیرو شپیتو کلونو څخه په پرلپسې توګه د کمښت په لوري روان دې. ځینې کلونه د مړینې شمیره د پیدا ایښت د شمیرې څخه ډیره وي او کله کله دواړه یو شان وي او کله د پیدا ایښت شمیره چیرته په زرو کې یو زیاته وي. د بله اړخه په فرانسه کې د نورو ولسونو د مهاجرینو شمیره مخ په زیاتیدو ده لکه چې په (۱۹۳۱ز) کال کې د فرانسې په څلور کروړه او اتلس لکه نفوسو کې اته ویشت لکه او نوي زره د نورو ولسونو خلک وو که چیرې دا ستونزه په همدې توګه پاته شي نو د شلمې پیړۍ تر پایه پورې به دا دحیرانتیا خبره نه وي چې خپله فرانسوي ولس په خپل وطن کې د لږه کې په توګه واوسي.

دا دهغه فکرونو او آند یو منطقي پایله ده چې په بنسټ یې د ښځو د ازدۍ او د ښځو د حقوق غورځنګونه د نولسمې پیړۍ په لمړیو کې پیل شول.

څو نورې بیلګې :

امریکا :

مونږ یوازې د تاریخي پیښو د بیان لړۍ د پرلپسې والي د قایم ساتلو له پاره د فرانسویانو آندونه اوهلته په فرانسه کې دهغې په پایلو باندې لنډه څیړنه وکړه. خو دا ګومان کول به درست نه وي چې فرانسه په دې هکله یوازې ده. حقیقت دادې چې نن د ټولو هیوادونو، کومو چې همدغه اخلاقي آندونه او ټولنیز دغه نابرابره اصول خپل کړي ، نږدې هماغسې حال دې ، چې یادونه یې د کتاب په تیرو بانونو کې وشوه. دنمونې په توګه د امریکا متحده ایالات را واخلئ ،ځکه چې هلته هم همدغه نظام په پوره زور اوشور سره خپل اوج ته رسیدلې دې.

پرکوچنیانو د شهواني چاپیریال اغیزې:

ketabton.com - The Digital Library

قاضي بن لنډسي (Ben Lindsy) چې په ډنوور (Denvar) کې ورته د کوچنيانو د جرائمو دمحکمې (Juvenile Court) درئيس په څير ، د امريکا د تنکيو ځوانانو داخلاقي حالت د پيژندلو ښه زمينه برابره وه ، په خپل کتاب (Revolf of Modern Youth) کې ليکي چې: [په امريکا کې کوچنيان له وخته مخکې بلوغ ته رسيږي ، او په ډير خام عمر کې په کې د جنسي اړيکو احساس را پاريږي.]

هغه دنمونې په توګه د (۳۱۲) نجونو په هکله څيړنه کړي چې په هغوې کې (۲۵۵) داسې وې چې د (۱۱) او (۱۳) کالو په عمر کې بالغې شوې وې او په هغوې کې دومره جنسي او بدنې غوښتنې را پيدا شوې وې چې په يوې (۱۸) کلنې نجونې او يا دهغې څخه د زيات عمر په نجونو کې را پيدا کيږي. (د ۸۲-۸۶ مخونه)

ډاکټر ايډت هوکر (Dr. Edith Hooker) په خپل کتاب (Laws of Sex) کې ليکي چې ډيرو مهذبو او شتمنو طبقو کې هم دا کومه غير معمولي خبره نه ده چې د اووه کالو نجونې دې د خپلو هم عمرو هلکانو سره عشق او محبت وکړي. او ډير وخت دا محبت او مينه د هغوی تر منځ په مباشرت کولو پاې ته رسيږي. هغه ليکي چې: [يوه اووه کلنه کوچنۍ نجلۍ چې د يوې درنې کورنۍ لور وه ، د خپل مشرورور او دهغې ددوستانو سره جنسي اړيکي لري.]

په يوې بلې پېښې کې د پنځه کوچنيانو يوه ډله چې ددوه هلکانو او ددرې نجونو څخه جوړه شوې وه او کورونه يې يو د بل سره ډير لنډ وو ، يو د بل سره په ښه کلکو شهواني اړيکو کې ککړو. هغوې نور هم عمره کوچنيان هم دې لوري ته ترغيبول. په دې ډله کې د تر ټولو د لوې هلک عمر لس کاله و. يوه بله پېښه د يوې نهه کلنې نجلۍ ده چې په ښکاره توګه يې خپل ځان ډير کلک ساته خو دې نجلۍ په خپلو ډيرو عاشقانو فخر کاوه.]

د بالټي مور (Baltimore) د يوه ډاکټر په راپور کې ويل شوې چې د يوه کال په جريان کې د هغوې په ښار کې تر زرو زياتې داسې پېښې شوې دي چې د ۱۲ کالو څخه د لږ عمر پر نجونو جنسي تيري شوې.

دا دهغې هيجان پاروونکې چاپيريال لومړنۍ ميوه ده چې هر لوري ته په کې د جذباتو او احساساتو د راپارولو وسايل برابر شوې و. د امريکا يو ليکوال ليکي چې: [زمونږ د ولس ډيره برخه چې نن کوم ډول ژوند مخته بيايي هغه دومره غير فطري دي چې په کې نجونو او هکانو ته په لس کلنۍ کې دا فکر پيدا کيږي چې هغو بايد يو دبل سره عشق وکړي. ددې زېښې ډيرې زياتې غمناکې دي. ددغه ډول مخکې له وخته د جنسي غوښتنو څخه ډير بد ې پايلې را څرګندې دا ې شي. او همدا سې کيږي. دهغې لږ تر لږه پايلې دادې چې نوې ځوانې نجونې د خپلو دوستانو سره تښتي ، يا په کم عمرۍ کې واده کوي او که چيرې په محبت کې ناکامي ورپه برخه شي نو ځان وژنه هم کوي.

دښوونې اوروزنې مرحله :

په دې توګه چې په کومو کوچنيانو کې د وخت نه تر مخه کوم جنسي احساسات راپاريږي د هغوې له پاره لومړنې تجربه ځاې ښوونځې دي. شوونځي او مکتبونه دوه ډوله دي ، يو ډول هغه دي چې د يوه صنف يا يوه جنس کوچنيان په کې داخليږي. او بل هغه ډول دي چې هلته صنفونه مخلوط وي. په لومړي ډول صنفونو کې د همجنسو محبت «Homo Sexuality» او د موټک وهلو «Masturbatio» وبا خپريږي ځکه هغه احساسات چې په کوچنيانو کې را پاريدلې دي ، نو ددې پاريدنې وسايل هرې لورې ته خپاره وي نو هغوې دخپلې جنيسي غريزې د تسکين له پاره يوه نه يوه لاره پيدا کوي. ډاکټر هوکر ليکي چې د ښوونې اوروزنې په

ketabton.com - The Digital Library

دې ډول مرکزونو ، لیسو ، د نرسنګ په مکتبونو او مذهبي مدرسو کې تل داسې پیښې پیښیږي چې په هغې کې د یوه جنس دوه کسه په خپل منځ کې شهواني اړیکي ټینګوي او د مقابل جنس سره دهغوې محبت له منځه ځي. په دې لړ کې هغه ډیرې داسې پیښې بیان کړي چې په کې نجونې د نجونو سره[1] او هلک د هکلکانو سره په جنسي اړیکو کې ککړ ښوول شوې دي.

[1] (دښځو دښځو سره مینه او جنسي اړیکي د ((Lesbian) په نامه یادیږي او هم د نارینه د نارینه و سره اړیکې د «Homo Sexuality» په نامه یادیږي نن په غربي ټولنو کې دغه ډول اړیکي ډیر زیات شوې دي. (ژباړن)

د ځینو نورو کتابونو څخه هم همداسې را څرګندیږي چې دا د «همجنسو د محبت» د وبا ناروغتیا څومره ډیره په خپریدو ده. ډاکټر لوري(Dr.Lowry) په خپل کتاب (Hereself) کې لیکي چې یو ځل د یوه مکتب سر معلم (۴۹کورنیو ته په پټه خبر ورکړ چې دهغوې کوچنیان اوس په مکتب کې نه شي ساتل کیداې ځکه چې په هغوې کې بد اخلاقي ویرونکي حال ته رسیدلې ده.

اوس یو بل ډول مکتبونو ته ووینئ: دا هغه ښوونځي دي چې نجونې او هلکان په کې یوځاې درس وایې. په دې ښوونځیو کې د راپارولو وسایل هم شته او د هغې د تسکین او سړولو وسایل هم. دهغه هیجان ابتداء چې د وړکتوب څخه شوې دلته په رارسیدو سره هغه پوره کیږي. ډیرې خرابې لیکنې او کتابونه د هلکانو او نجونو د لوست لاندې وي ، دعشق قصې په اصطلاح د ننArt) مجلې په جنسي مسایلو باندې ډیر چټل کتابونه او د حمل د مخنیوې په هکله معلومات او مضامین لري. دا هغه څه دي چې د ځوانې په مرحله کې د لیسو او پوهنتونونو د شاګردانو (نجونو او هلکانو) نظر ځانته را اړوي ، یو مشهور امریکایی لیکوال هیندرچ فان لون(Hendrich Von Loain) وایې چې دا لیکنې چې په پوهنتونو او کالجونو کې یې ډیره غوښتنه کیږي د ګندګۍ ، غلاظت ، فحش او چټلتیا هغه ټوله ده چې یوه وخت په دومره ازاده توګه عوامو ته نه وړاندې کیده.

ددې لیکنو څخه چې کوم معلومات ترلاسه کیږي نو ددواړو صنفونو اړوند ځوانان پرې په ډیره ازادۍ او بې باکۍ سره بحث کوي او دهغې وورسته د عملي تجربو په لور قدم ږدي. نجونې او هلکان یو ځاې (Petting Parties) میله ځایو ته ځي او هلته په ازادانه توګه سګرټ او شراب استعمالوي او د ګډا او نڅا نه پوره خوند اخلي(How I can get married? P. 172).

د لنډې د وینا له مخې چې د لیسو د شاګردانو څخه(۴۵) په سلو کې نجونې د ښوونځي د پریښودو تر مخه استعمال شوې وي او بیا وروسته تعلیمي مدارجو کې یې منځنۍ کچه ددې نه هم زیاتیږي(او سنۍ شمیرنې ښئ چې اوس په ښوونځیو کې نجونې نژدې سل په سلو کې استعمالیږي ، ان تر دې چې په دې هکله ورته په ښوونځیو کې د جنسي زده کړو یو اونیز او یادوه اونیز کوروسونه جوړیږي «ژباړن»). دلیسې هلک شاګرد ، د نجلۍ شاګردې په پرتله د جذباتو په شدت کې ډیر وروسته پاته وي ، نجونې په دې هکله مخکې والي کوي او هلکان د هغوې په اشاره خوځیږي.

درې ستر پارونکي:

په ښوونځیو او لیسو کې خو بیا هم یو ډول نظم او ډسپلین شتون لري چې تر یوه حده پورې ددې عمل په ازادۍ کې خنډونه را پیدا کوي . خو کله چې دا ځوانان دخپلو هماغه شهواني پاریدلو احساساتو او بدو عاداتو سره د عملي ژوند په ډګر کې قدم ږدي نو بیا دهغوې خوښت د ټولو حدودو او قیوداتو څخه ازاد

ketabton.com - The Digital Library

وی. دلته د هغوي د جذباتو د اورد لازیاتولو له پاره د اور ځاي شتون لري او د جذباتو د اراموالو له پاره یې هر ډول سامان پرته له کوم ځنډه او خنډه تیاریږي.
یو امریکای مجلې هغه وسایل چې د هغې له لارې بد اخلاقۍ ته پوره وده ورکول کیږي دا ډول بیانوي:
[دري شیطانی ځواکونه دی چې د هغوي مثلث نن زمونږ په نړۍ باندې را خپور دي او د غه دري واړه د یو دوزخ په جوړولو کې مصروف دي.
لمړۍ محرک : فحش لیکنې دي، چې د نړیوال جنګ نه وروسته په ډیره تیزۍ او ډیرې بې شرمۍ سره په زیاته اندازه خپریږي.
دویم محرک: عکسونه دي چې نه یوازې د شهواني جذباتو د راپاریدو کار ترسره کوي بلکه نمونه او انځور یې هم وړاندی کوي.
دریم متحرک : د ښځو هغه را لویدلې اخلاقي معیار دي چې د هغوي د کالیو او ډیر وخت د هغوي د لوڅوالي او د سیګرټو د ورځني زیات استعمال او د نارینه و سره د هر قید و بند نه د ازاد اختلاط په شکل کې رابنکاره کیږي.
د غه درې واړه شیان زمونږ په ټولنه کې ورځ به ورځ ډیر بنسټ مومي او د هغې زیښنه د مسیحي تهذیب او ټولنې زوال او با لاخره تباهي ده. که د دې مخنیوي و نه شي نو زمونږ تاریخ به هم د روم او نورو هغه ولسونو په شان شي چې د همدغې نفس پالنې او شهوانیت ، د شرابود څکلو او د ښځود نڅا د خوندونو سره یو ځاي فنا شول.
د غه درې علتونه دي چې د تمدن او ټولنې په چاپیریال باندې را خپاره شوی د هر ځوان سړي او ځوانې ښځې په جذباتو کې یو تلپاتط خوځښت را پیدا کوی. نو د چا په وجود کې چې لږه ګرمه وینه هم موجوده وي د فواحشو ډیر بنسټ د هغې د خوځښت لازمي زیښنه ده.

د بدکاریو ډیروالې :

کومو ښځو چې په امریکا کې زنا او فحشا خپله دنده ګرځولې د هغوي شمیره لږ تر لږه د څلورو او پنځه لکو تر منځ ښوول شوې ده (Prostitution in the United States pp64-69)(اوس دا شمیره د میلیونو ښځو پورې شمیرل کیږي «ژباړن») خو امریکایې فاحشې د هندوستانی فاحشو په څیر نه دي. ځکه چې امریکایي فاحشي هغه ښځې دي چې تر پرونه پورې یې د یوې ازادې ښځې په څیر خپله دنده درلوده ، خرابو عاتونو د بدۍ لورې ته را ښکوده او په زنا ځایو کې کیناسته. هغه یو څو کاله دلته تیروي بیا دا کار پریږدي او په یوه کور یا دفتر کې ځانته دنده پیدا کوی. د یوې سروې له مخې د امریکا (۵۰) سلمه فاحشې په کورنو کې دکارکوونکو ښځو (Domestic Servents) څخه او پاته (۵۰) سلمه یې په روغتیایي مرکزونو ، روغتونونو ، دفترونو او دکانونو کې خپلې دندې پریږدي او د غه دنده پیلوي او د (۲۵) یا (۳۰) کالو عمر ته په رسیدو سره فحاشي پریږدي او بله کومه ازاده دنده تر لاسه کوی.

اوس تاسې ګمان کولې شئ چې په امریکا د څلورو یا پنځو لکو زناکارو او فاحشو موجودیت څه معنې لري. لکه چې پخوا مو وویلې په غربی هیوادونو کې زناکاري او فاحشه ګري د یوه منظم بین المللي کارو بار او تجارت (International Buseniss) حیثیت لري. د امریکا د نورو لویو ښارونو په څیر په نیویارک ، ریوډي جنیرو او بیونس آیرس کې د دې کاروبار لوې لوې مارکیټونه او پلورنځي دی.

ketabton.com - The Digital Library

د نيويارک ددوو لويو مانيو هر يوه يې يوه مشورتي اداره لري چې رئيس او سکرتر يې د غړو له خوا ټاکل کيږي. هر يو قانوني پوه مشاورين لري ، تر څو چې په کومې عدالتي پريکړې کې د نښتو په وخت کې د هغوي د ګټو ساتنه وکړي. د ځوانو نجونو په را جذبولو کې هلته په زرګونو دلالان کار کوي . دغه دلالان په هر ځاې کې د ښکار کولو په لټه کې مشغول اوسي. د دې ښکاريانو د زيښو او لاسته راوړنو اندازه ددې څخه معلوميږي چې د شکاګو نه د راتلونکو مهاجرينو د اتحاديې مشر يو ځل د ۱۵ ميا شتو شميره را ټوله کړه نو څرګنده شوه چې په دې وخت کې د (۷۲۰۰) نجونو ليکونه د مهاجرينو د اتحاديې دفتر ته رسيدلې و چې هغوي شکاګو ته را روان دي خو د هغوي څخه يوازې (۱۷۰۰) خپل منزل ته را ورسيدلې د پاته نجونو درک و نه لګيده چې چيرته او له چا سره ولاړې.

د زنا ځايو څخه اخوا نور د ليدنو کتنو ځايونه يا (Assignation Houses) او (Call Houses) دي چې په دې خاطر تيار ساتل کيږي چې که «شريف» وګړی او ښځې کله وغواړی يو د بل سره وويني نو هلته د هغوي د ليدنو کتنو له پاره تيارې نيول کيږي. د څيړنو څخه را څرګنديږي چې هلته په ښار کې د (۷۸) دغسي کورونه او مانۍ شته . په يوه بل ښار کې (۴۳) او په يوه بل کې (۳۳) داسې ځايونه موجود دي. دغه ځايو ته يواځې ناواده شوې ښځې نه ورځې بلکه ډيرې واده شوې ښځې هم هلته خپل سکون ترلاسه کوي.

د يوه مشهور اصلاح غوښتونکي (ريفارمر Reformer) وينا ده چې: [د نيويارک د واده شوو وګړو يو په درې برخه داسې ده چې د اخلاقي او جسماني پلوه خپلو ازدواجي مسؤليتونو ته وفاداره نه دي او د نيويارک حال د هيواد د نورو برخو د حالاتو څخه ډير توپير نه لري.

د امريکا د اخلاقو د مصلحينو يوه ټولنه چې د (Commettee of Fourteen) په نامه يادېږي . ددې ټولنې د اړخه د بد اخلاقۍ د مرکزونو لټون او د هيواد د اخلاقي حالت د څيړنې او د اخلاقو د اصلاح په خاطر د عملي لارو چارو د راپيدا کيدو کار تر ډيره حده پورې تر سره شوی. د هغې په راپورونو کې ويلې شوې چې په امريکا کې چې څومره د نڅا ځايونه ، نايټ کلبونه Night Clubs او د حسن او ښايست ځايونه (Beauty Saloons) او د لاسونو د ښايسته کولو دکانونه (Manicure Shops) د مالش او چاپې کولو ځايونه (Massage Rooms) او د ويښتانو د ښايسته کولو دکانونه (Hair Dressings) شته ، ټول په قحبه ځايو تبديل شوي بلکه د هغوي نه يې هم بدتر حال غوره کړې دي. دا ځکه چې هلته د نه بيانيدونکي افعالو ارتکاب کيږي.

خبيثه ناروغتياوې :

د فواحشو ددې ډيرښت حتمي زيښې د خبيثه ناروغتياو خپريدل دي. ګومان کيږي چې د امريکا نږدې (۹۰) سلمه خلک په دغه ناروغيو ککړ دي. د «انسائيکلو پيډيا بريټانيکا» د څيړنو نه معلوميږي چې د هغې ځای په دولتي روغتونو کې په منځنۍ کچه هر کال د اتشک د دوه لکو او د سوزاک د يو لک او شپيته زره ناروغانو علاج کيږي. (۲۵) روغتونونه د همدې ناروغتياو د درملنو له پاره ځانګړې شوي دي. خو د دولتي روغتونو په ځاې خلک شخصي درملتونو ته د درملو په خاطر رجوع کوي چې د اتشک (۲۱) سلمه او د سوزاک (۲۹) سلمه يې د ناروغانو په ډله کې دي.

ketabton.com - The Digital Library

د (۳۰) او (۴۰) زرو تر منځ کوچنيانو مړينه يوازې د ميراثي اتشک په واسطه صورت نيسي. د سوزاک د ماهرينو د تخميني په اساس (۲) سلمه ځوان وګړي په دغه موضي ناروغتيا ککړ دي چې په هغوې کې واده شوي هم شته او ناواده شوې هم.

دښځو دځانګړو ناروغتياو پوهان وايي چې د واده شوو ښځو په جنسي غړو چې څومره عمليات کيږي د هغوې څخه (۷۵) سلمه داسي دي چې د سوزاک اغيز پرې پيدا کيږي.

طلاق او بيلتون :

په دغسې حالاتو کې ښکاره ده چې د کورنۍ نظم او د ازدواج مقدس اړيکې په خپل ځاې نه پاته کيږي. په ازادۍ سره ځانته روزی پيدا کونکي ښځې چې د شهواني اړتياو پرته دخپل ژوند په هيڅ اړخه کې نارينه و ته اړتيا نه لري او د واده پرته ورته هم په ډيره اسانۍ سره نارينه پيدا کيداې شي واده يو عبث او فضول کار ګڼي.

نوې فلسفې او ماده پاله فکرونو د هغوې د وجدان څخه دا تصور هم لرې کړې چې د واده پرته د کوم نارينه سره اړيکي ټينګول هم کوم عيب ناکه کار دې. ټولنه دغې چاپيريال دومره بې احساسه کړې چې څوک هم دا ډول ښځو ته د نفرت يا ملامت په سترګو نه شي کتلې.

«قاضي لينډسي» د امريکايي عامو نجونو د افکارو ترجماني په دې ټکو سره کړيده.

[زه ولې واده وکړم زما تر څنګ چې په دې تيرو دوو کالو کې کومو نجونو ودونه کړي دي ، دهغې د هرو لسو څخه پنځه په طلاق منتج شوې دي. زه پوهيږم چې په دې وخت کې هره نجلۍ د محبت په معامله کې د ازادۍ فطري حق لري. مونږ ته د حمل نه د خوندی پاته کيدو تدبيرونه هم پوره پوره معلوم دي نو په دې خاطر دا خطر هم لرې کيداې شي چې د يوه حرامي کوچني پيدا کيدل کوم ستونزمن کار وګرځي . مونږ ډاډ من يو چې رواجي لارې او طريقې په نورو لارو او طريقو باندې بدلول د عقل غوښتنه ده.]

ددا ډول آندونو لرونکي بې شرمه ښځې که چيرې کوم احساس واده تيار وي هم ، نو هغه يوازې او يوازې د محبت او مينې جذبه وي. ليکن د غه جذبه هم د زړه له کومې نه وي. او يوازې د يوه عارضي کشش پايله وي او د نفسي غوښتنو د نشې د ښکته کيدونه وروسته بيا د ميړه او ښځې تر منځ الفت او محبت نه پاته کيږي. د مزاج او عاداتو ډير کوچني اختلاف دهغوې تر منځ منافرت او تفريق پيدا کوی.

«لينډسې» ليکي چې [په (۱۹۲۲م) کې په (ډينوور) کې دهر واده تر څنګ د طلاق او تفريق پينښه هم منځته راغلې او ددوه ودونو تر منځ د طلاقو يوه پينښه هم منځته راغلې.]

دا يوازې د (ډينوور) حالات نه دې بلکه د امريکا د ډيرو ښارونو حالات همد غسې دروا خله او بيا مخته ليکي چې :[د طلاقو او جدايي پينښې مخ په زياتيدو دې او که چيرې همدغه حالت پاته شو لکه څنګه چې

ketabton.com - The Digital Library

معلومیږی نو په اغلب ګمان چې په هیواد کې چې څومره د واده لایسنسونه ورکول کیږي په هماغه اندازه به د اطلاقو پیښې هم منځته راځي.](Revolt of Modern Youth "p.211-214)

څه وخت د مخه د ډیټرویټ(Detriot) په ازادو خپرونو(Free Press) کې په دغه حالاتو یوه مقاله خپره شوه چې دهغې یوه جمله داسې ده: [دنکاحګانو کمښت ، د طلاقو زیادښت او دنکاح پرته د ناجائزو تلپاتې او یا مؤقتو اړیکو زیاتوالې ددې معنې لري چې مونږ د حیوانیت په لور روان یو. د کوچني دپیدا کولو فطري غوښتنه له منځه تلونکې ده ، د پیدا شوو کوچنیانو په هکله غفلت کیږي او ددې خبرې احساس له منځه ځي چې کورنۍ او دکور ابادي د تهذیب او ازاد حکومت د بقا او پایښت له پاره اړین دي. ددې برعکس د تهذیب او حکومت به امورو کې ډیره بې درده بې پروائي را پیدا کیږي. د طلاق او تفریق ددغه ډیرښت علاج اوس دا ښوول کیږی چې باید (Comissionate Marriage)« ازمیښتې نکاح» ته رواج ورکړل شي خو دا علاج هم د اصل ناروغتیا څخه ډیرې بدې پایلې لري]

د ازمیښتې نکاح معنې داده چې نر او ښځه په« زړه طریقه Old Fashion » د واده پرته تر یوه وخته پورې یو دبل سره واوسي ، که چیرې ددې یو ځاې والي په واسطه ددوې زړونه یو له بله سره و لګیدل نو واده دې وکړي او که نه ، نو دواړه دې یو دبل څخه جدا شي او بل چیرته دې خپل قسمت او بخت و ازمایي. د ازمیښت په دوران کې به د اولاد د پیدا کیدو مخه نیسي. ځکه چې دکوچني دپیدا کیدو سره سم هغوې باید نکاح وکړي. دا هغه څه دي چې په روسیه کې دازاد محبت یا د (Free Love) په نامه یادیږي.

ولسي ځان وژنه :

نفس پالنه ، د ازدواجي مسؤلیتونو نه کرکه او نفرت ، د کورني ژوند څخه بې زاره کیدل او د ازدواجي اړیکو نه پایښت ، ښځه دخپل فطري مورنۍ جذبې څخه ډیره لرې کړې چې په نسواني جذباتو کې تر ټولو اشرف اواعلي روحاني جذبه ده ، او پایښت یې نه یوازې د تمدن او تهذیب له پاره اړین دي بلکه دانسانیت پایښت هم په همدې جذبې کې را نغښتې دي.

دحمل منه کول ، دحمل اسقاط او دکوچنیانو وژل دهمدغې جذبې د مړینې نه راپیدا کیږي. د حمل د منعې کولو معلومات د ټولو قانوني بندیزونو سره سره په امریکا کې د هر ځوان هلک اوهرې ځواني نجونې په واک کې شته.

دحمل د منه کولو درمل او وسایل په پوره ازادۍ سره په درمل پلورنځیو او دوکانونو کې پلورل کیږي. عامي ازادې ښځې خو پریږده ، د لیسو او او پوهنتونو شاګرداني هم دغه الات او درمل تل له ځانه سره ساتي.

قاضي «لینډ سي» په دې هکله لیکي چې:

[د یوې لیسې (۴۹۵) کمه عمره نجونو په خپله ماته اقرار وکړ چې هغوې د هلکانو سره جنیسي اړیکي تجربه کړې دي. دهغوې د ډلې څخه یوازې (۲۵) نجونې داسې وې چې حمل یې په ګیډه شوې و. په پاته نجونو کې ځینې اتفاقاً خوندي پاته شوې وې. لیکن زیاتو دحمل دمنه کولو په هکله اغیزمن تدبیرونه نیولې و. دحمل دمنه کولو په هکله د هغوې پوهه دومره زیاته ده چې عام خلک یې د پوهیدو څخه عاجز دي.]

ketabton.com - The Digital Library

پیغلي یا ناواده شوې نجونې دا تدبیرونه په دې خاطر استعمالوی چې د هغوې په ازادۍ کې کوم خنډ پیدا نه شی. واده شوې ښځې په دې خاطر دهغې نه ګټه پورته کوي چې د کوچني د پیدا کیدو په خاطر نه یوازې په هغوې د روزنې او ښوونې بار باریږي بلکه دمیړه څخه د طلاق او بیلتون د اخستو په وخت کې هم دا لوې خنډ ګرځي. دا ډول ټولو ښځو په دې خاطر دموروالي څخه نفرت پیدا کړې چې د ژوند څخه د پوره خوند اخیستلو له پاره هغوې ته د جنجال نه د خوندي پاته کیدو اړتیا ده. او ددې ترڅنګ دکوچني په پیدا کیدو سره دهغوې په ښایست کې هم توپیر را پیدا کیږی.(Macfaddin, Manhood and Marriage)

په هر صورت لاملونه چې هر څه دي خو د (۹۰) په سلو کې د ښځو او میړونو تر منځ اړیکې داسې دي چې د هغې فطري پایلې (دحمل منه کول) د همدې وقایوې تدابیرو له لارې صورت نیسي او پاتې پنځه په سلو کې داسې پیښې دي چې هلته اتفاقا حمل صورت نیسي دهغوې له پاره بیا د اسقاط او دکوچنیانو د وژلو لارې پرانستي دي.

«لینډسي» وایي چې:[په امریکا کې لږ تر لږه هر کال (۱۵) لکه کوچنیان دحمل اسقاط له لارې ضایع کیږی او په زرګونو نور کوچنیان د پیدا کیدو څخه وروسته وژل کیږي].(۲۲۰م مخ)

دانګلستان حالت :

زه نه غواړم دغو غمناکو پیښو ته نور هم تفصیل ورکړم خو مجبوریم چې په دغه برخه کې د «جارج رائلي سکات» دکتاب(A History of Prostitution)[د فحشاء د تاریخ] نه څو اقتباسات را واخلم. ددې کتاب لیکونکي پخپله انګلیس دي. نوموړي د خپل هیواد د اخلاقي حالت انځور په دې ټکو کې وړاندې کوي.

[یو ډول هغه ښځې دي چې ژوند یې په دې پورې تړلې چې دخپلو وجودو په کرایه ورکولو سره ځانته روزي وګټي. د دوې نه پرته یو زیات شمیر نورې ښځې دي ،اود هغو شمیره ورځ په ورځ زیاتیږی ، چې د ژوند د اړتیاو د لاسته را وړلو په خاطر نورې لارې لټوي او تر څنګ یې فاحشه توب او زنا هم کوي. تر څو په خپل عاید کې ډیر والې راوړي. داد کسب ګرو فاحشو څخه څه ډیر توپیر نه لري خو هغوې په دغه نومونو نه نومول کیږي ، مونږ دا ډول ښځو ته غیر کسب ګرې فاحشې (Amateur Prostitution) ویلې شو. ددغې شوقي یا غیر کست ګرو فاحشو ډیر ښت نن سبا دومره دې چې په تاریخ کې هیڅکله هم دومره نه و. د ټولنې د ښکته طبقې څخه نیولې تر پورته طبقې پورې ټولې ښځې په کې شاملې دي. که چیرې د غو معزوزو ښځو ته به کومه کنایه کې هم فاحشه وویلې شی نو دوې د اور سکروټه شي خو دهغوې په دغه نارضایت باندې حقیقت نه شي بدلیدای. په هر حال حقیقت همدا دې چې دهغوې او نورو د فاحشو تر منځ په اخلاقي معیار کې هیڅ توپیر نه شته . اوس د یوې ځوانې نجونې له پاره بد چلني او بې باکي د فیشن حیثیت لري او د سیګرټو څکول ، ترخه شراب استعمالول ،په شونډو سرخي لګول ، د جنسي اړیکو او دحمل د مخنیوي په هکله د خپلې پوهې څرګندول ،په فحش لیکنو باندې بحث اوخبرې کول دا ټول شیان دهغې فیشن له ډلې څخه شمیرل کیږی. همدا راز دداسې ښځو او نجونو شمیره ورځ په ورځ زیاتیږي چې د دواده ترمخه ، پرته له کومې ستونزې، صنفي اړیکې جوړوي او هغه نجونې ډیر په سختۍ موندل کیږي چې د کلیسا په وړاندې د نکاح د وفا د ټرون په وخت کې په سهي معنا پیغله پاته شوې وي.]

ketabton.com - The Digital Library

لیکوال لږ څه مخته ځي او لیکي چې: [دهر څه د مخه د ارایش شوق وویني چې دهغه له املې په هره نجلۍ کې د نوي فیشن د قیمتي کالیو او ښایست د زیاتوالي مختلف ډوله سامانونو د رانیولو حرص راپیدا شوې. دا دا هغه بې بنده باره فاحشه ګرۍ په وسایلو کې تر ټولو لوې لامل دي.]

هر هغه څوک چې لیدونکې سترګې ولري نو په اسانۍ سره کتلې شي چې هغه په سلګونو او زرګونو نجونې چې هره ورځ دهغوې تر سترګو کیږي عموماً دومره قیمتي کالي اغوندي چې دهغې خپل جایز معاش او مزدوري په هیڅ صورت دهغې ددا ډول قیمتي لباس بار نه شي پورته کولې. لهذا نن دا خبره همدومره سهي ده څومره چې نیمه پیړۍ مخته سهي وه. چې نارینه د هغوې له پاره کالي اخلي خو فرق دادي چې هغه وخت به هغه سړې ، دهغوې پلار ، ورور یا میړه و او اوس دهغې پر ځاې څه نور خلک دي.

ددغې ډول حالاتو په راپیدا کیدو کې د ښځو ازادي هم پوره پوره دخیله ده ، د تیرو څو کالو راهیسي په نجونو د والدینو کنترول تر دې حده پورې کم شوې چې هغه ازادي چې (۳۰) یا (۴۰) کاله پخوا هلکانو ته هم ور په برخه نه وه خو نن نجونو ته ورپه برخه شوې ده.

یوبل مهم لامل چې په ټولنه کې په پراخه پیمانه د جنسي خپل سرۍ د خپریدو سبب شوې دادې چې ښځې مخ په زیاتیدونکې توګه په تجارتي کاروبار ، دفترې دندو او نورو ډول ډول کارونو کې ورننوځي او هلته شپه او ورځ د نارینه و سره د خلط ملط کیدو موقع په لاس ورځي. دې کار د ښځو او نرو اخلاقي معیار ډیر را ښکته کړې او تر څنګ یې د نارینه و داقدام په وړاندې د ښځو د مزاحمت ځواک هم ډیر را کم کړې دې او د دواړو صنفونو شهواني اړیکې یې د ټولو بندیزونو څخه ازدې کړې دي. اوس د ځوانو نجونو په ذهن کې د واده او پاکیزه ژوند تصور هم نه شته. ازادانه خوشحاله وخت تیرول چې پخوا به یوا ځې خپلسري نارینه ورپسې ګرځیدل اوس هره نجلۍ دهغې پسې منډې تړې وهي. پیغلتوب او بکارت ته د یو ارتجاعی آند په سترګو کتل کیږي او د نوې زمانې نجونې خو هغه یو مصیبت ګڼي . دهغوې په آند د ژوند خوند په دې کې را نغښتې چې د ځوانۍ په دوران کې د نفس د لذتونو جام ښه په ډک زړه و چښل شي. دهمدې خیز د لټون په خاطر هغوې د نڅا ځایو د نائیټ کلبونو ، د هوټلونو او چاې خورلود ځایونو شاوخوا ګرځي را ګرځي او په همدې ارزو هغوې د یوه ناپیژندل شوې سړې سره دهغه په موټر کې چکر وهلو ته هم تیارې وي. یا په بل عبارت هغوې پخپله دخپل نفس د غوښتنې سره هم خپل ځان داسې یو چاپیریال ته ور رسوي چې جنسي جذبه نوره هم را وپاروي او بیا چې د دې کومې طبیعی زیښې دې د هغوې نه د وې ویریږي هم نه ، بلکه هغه ته ښه را غلاست هم وایي.

پریکنده پوښتنه :

زمونږ د هیواد په ګډون په ګڼو نورو شرقي هیوادو کې هم چې کوم وګړي د پردې ممانعت کوي نو د هغوې په وړاندې په حقیقت کې د ژوند همدغه یادکړل شوې انځور موجود دي. د همدغې ژوند ځلاندو وړانګو دهغوی حواس اغیزمن کړی دي. د همدغه افکار و اخلاقي اصولو او دهمدغې مادې او حسي ګټو او خوندونو روښانو اړخونو د هغوې په زړه او دماغ پنجې ښخې کړې دي. په دې خاطر هغوې دپردې نه کرکه او نفرت کوي. سره له دې چې ددوې اخلاقي فلسفه د هغه غربي اخلاقي فلسفي سره تو پیر لري چې دوې پرې ایمان

ketabton.com - The Digital Library

لري او عملا دهغې ګټو او لذتونو د ترلاسه کولو په مخ کې خنډ وې چې دې وګړو دخپل ځان له پاره هدف ټاکلې.

اوس دا پوښتنه چې د ژوند ددغې انځورد تیاره اړخ یعنې دهغې دعملي زیښنو د منلو له پاره هم دا وګړي تیار دي او که نه ؟

نو په دې خبره کې دهغوې تر منځ یووالې نه شته ، یوه ډله په دغه زیښنو پوهیږي او دهغې منلو ته هم تیار دي. دهغوې په وړاندې په حقیقت کې دا د غربي ژوند یو رونړ اړخ دي نه تیاره اړخ. یوه بله ډله دا تیاره ګڼي او دهغې دپایلو منلو ته تیار نه دی. مګر دهغې په هغه ګټو باندې یې زړونه له لاسه ورکړي چې ددې ډول ژوند سره تړلې دي. دریمه ډله نه خو په دې افکارو پوهیږي او نه یې د پایلو څخه واقفیت لري او نه په دې خبره غور کوي چې ددې افکارو او دهغې د پایلو تر منځ څه ډول اړیکي شتون لري. هغوې یوازې هماغه کار کوي چې په نړۍ کې یې رواج موندلې وي .

دغه درې واړه ډلې په حقیقت کې دومره سره را نژدې شوې او رانښتې چې د خبرو اترو او بحث په وخت کې ډیر وخت دا توپیر نه شی کیداې چې زمونږ مخاطب دکومې ډلې پورې تړلې دي . دهمدغې اختلاط په اساس غلطه څیړنه مخته راځي. په دې خاطر دې ته اړتیا ده چې دا درې واړه ډلې یو له بله جدا کړل شي او ورسره د هغوې دحیثیت په اندازه خبره وشي.

شرقي غرب پالونکي:

لمړۍ ډله په همغه فلسفي افکارو او تهذیبي اصولو پوخ باور لري چې غربي تهذیب او تمدن پرې ولاړ دي. دوې د نوي اروپا د جوړونکو په څیر د آندلرونکي او د ژوند مسایلو ته د غربي زاویې څخه ګوري او د خپلو خپلو هیوادونو تمدني او ټولنیز ژوند د غربي نقشې مطابق جوړول غواړي.

ددوې له آنده ، د ښځو د ښوونې او روزنې هغه اخري موخې دادي چې هغوې د ګټې وړتیا ترلاسه کړي او ترڅنګ یې د زړه راښکون سره سره له لطیفه فنونو څخه هم پوره پوهه او واقفیت ولري. په کورنۍ کې د ښځې صحیح حیثیت دهغوې په وړاندې همدا دې چې هغه د سړي په څیر یو ګټور غړي و ګرځي او په ګډه بودیجه کې خپله ونډه وا چوي ، په ټولنه کې د ښځې اصل ځاې د هغوې له آنده همدغه دې چې هغه دخپل ښایست او نازو نخرو له مخې په ټولنیز ژوند کې یو لطیف عنصر ور زیات کړي . دخپلو خوندورو خبرو په واسطه د زړونو تودوخه نوره هم زیاته کړي. دخپلې موسیقۍ په واسطه د غوږونو پردې و تخنوي او دخپلې نڅا په واسطه په نفسونو کې لار را پیدا کړي ، هغوې هڅه کوي چې د خپل جسم ټوله ښکلا راڅرګنده کړي تر څو د ځوانانو زړونه خو شحاله ، سترګې یې یخې او سړه وینه یې ګرمه شي. دهغې په وړاندې په ولسي ژوند کې د ښځې کار ددې نه اخوا نور څه نه دې چې هغوې دې ټولنیز کارونه کوي، ښاري او مشورتي غونډو ته دې ځي، په کنفرانسونو او کنګرو کې دې ګډون کوي ، د سیاسي ، مدني او اقتصادي ستونزو په حل کې دې خپل فکر او ذهن مصرف کړي. په لوبو ، سپورتونو او د منډو او ځغاستو په مسابقو کې دې برخه واخلي. لنډه دا چې ټول هغه څه دې وکړي چې د کوره دباندې دې او دهغه څه سره هیڅ کار ونه لري چې دکور دننه دي. هغوی همدغه ژوند ته نمونه یې ژوند وایي. دهغوې په وړاندې د نړۍ د پرمختګ همدغه یوه لاره ده او په دې لار د تللو په مخکې چې څومره پخواني اخلاقي آندونه خنډ شوې دي هغه له یوه سره لغو او باطل دي. ددغې نوې ژوند له پاره پخواني اخلاقي ارزښتونه (Moral Values) په هغه ډول په نوې ارښتونو تبدیل کړي لکه

ketabton.com - The Digital Library

ځنګه چې اروپاياانو تبديل کړی و . مالي ګټې او نوې جسماني نداره دهغوې له آنده ډير ارزښتناکه ده . او دهغې په پرتله حيا او عصمت ، پاکوالې او اخلاق په ازداواجې ژوند کې وفادار پاته کيدل ، د نسب ساتنه او په دې ډول نور شيان نه يوازې د ا چې بې ارزښته بلکه د تياره فکری يوه نمونه وه . چې د له منځه وړلو پرته يې د پر مختګ په لور قدم نه شو ايښودل کيداې . دا وګړي په حقيقت کې په غربي دين باندې ايمان لرونکي و او په کوم ليد يې چې ايمان راوړې و ، په شرقي هيوادونو کې يې دهغې د خپرولو له پاره د ټولو هغو تدبيرونو څخه ، چې په اروپا کې ترې کار اخستل شوې و ، کار واخيست .

نوي ادآب :

د ټولو تر مخه د هغوې هغو ليکنو ته و ګورې چې د ذهنونو د تيارولو له پاره تر ټولو ستر ځواک جوړوي . ددوې تش په نامه ادب کې ... چې په اصل کې بې ادبي ده ... ددې هڅه کيږي چې د نوي نسل مخې ته دغه نوې اخلاقي فلسفه په ډيره ښکلې بڼه وړاندې کړي او د همدې لارې پخواني اخلاقي ارزښتونه د زړه او د ماغ د ريښو څخه بيرون را وکاږي . دنمونې په توګه زه دلته د اردو ادب څو نمونې وړاندې کوم .

د هيواد يوې مشهورې مياشتنۍ مجلې د (خوږ سبق) تر عنوان لاندې يو اوږد مضمون نشر کړ . ددې مضمون ليکونکې داسې يو شخصيت دې چې د اعلي روزنې خاوند ، په ادبي حلقو کې مشهور او په يوه ستر منصب باندې کار کوي . د مضمون لنډيز دادې چې :[يوه ځوانه نجلۍ له خپل استاد نه د سبق د ويلو له پاره ناسته وه ، د سبق په دوران کې يې د استاد مخې ته د خپل يوه ځوان دوست د محبت ليک کيښود ترڅو د ځواب له پاره يې ترې مشوره واخلي . هغې دخپل دغه محبوب سره د چايو په يوه ټولنه کې کتلي و . هلته کومې ښځې ددې دواړو تر منځ پيژندګلوې کړې وه . ددوې تر منځ دهمغې ورځې څخه يو بل ته نژديوالې او د ليکنو لړۍ پيل شوې وه اوس دغه نجلۍ غواړي د خپل استاد څخه د مينې او محبت د ليک اخلاقي ځواب تر لاسه کړي . استاد هڅه کوي چې دا نجلۍ د بې هوده او عبث فکر نه واړوي او د لوست په لور يې متوجه کړی ، نجلۍ په ځواب کې استاد ته وايي چې :(لوست خو زه غواړم چې ويې کړم خو داسې لوست چې زما د ويښې دخوبونو او اميدونو په بربالتوبو کې له ما سره کومک وکړي ، نه داسې لوست چې له همدا اوسه ما زړه کړي . استاد ترې پوښتنه کوي چې ايا ددې ښاغلي نه پرته اخوا نور دوستان هم لرې ؟ شاګرده ځواب ورکوي چې څو نور هم دي مګر په دې ځوان کې يوه ځانګړتيا ده چې هغه په ډير خوند سره مارا پاروي . استاد ورته وايي چې که چيرې ستا پلار ددې ليک له ليکنې څخه خبر شي نو څه به درپيښ شي ؟ شاګرده ځواب ورکوي او وايي چې ايا پلار به مې د ځوانۍ په وخت کې دا ډول ليکونه نه وی ليکلي ؟ هغه خو ډير فيشني سړي دي . څه د حيرانتيا وړ نه ده چې اوس به يې هم ليکي . الله دې نه کړي زوړ شوې خو نه دې . استاد ورته وايي چې : له اوس نه پنځوس کاله وړاندې دا تصور هم شونې نه و چې د کومې شريفې کورنۍ نجلۍ ته څوک د مينې ليک واستوي . نجلي ورته وايي چې ايا دهغې وخت خلکو يوازې د بد ذاته خلکو سره مينه کوله . دا خو دهغې وخت بد ذات ډير په مزو کې او شريفان يې په ډير بد حالت کې وو . دمضمون اخري ټکي چې ليکونکي پرې دخپل ادبي ظرفيت ټوله هڅه تمامه کړې دادې چې :[مونږ ځوانان ستر مسؤليت لرو ، هغه خوښئ او لذتونه چې زمونږ مشرانو او پخوانيو له لاسه ورکړي مونږ يې بايد بيرته را ژوندي کړو او هغه د قهر او ددرواغو عادتونه چې تر اوسه ژوندي پاته دي بيرته خښ کړو .]

ketabton.com - The Digital Library

په يوې بلې ادبي مجله کې نزدې يو نيم کال دمخه يوه لنډه قصه د «پښيماني» تر عنوان لاندې نشر شوه چې لنډيز يې په دې توګه دي.

د يوې معززې کورنۍ کوژده شوې نجلۍ د بل سړي سره سترګې جنګوي. دخپل پلار په نه موجوديت کې او دمور نه په پټه هغه خپل دوست کورته رابلي دهمدغه ناروا اړيکو په واسطه ښځې ته حمل پيدا کيږي. ددې وروسته هغه خپل دغه کار دخپل ځان له پاره حق ګڼي او په زړه کې د ځان سره داسې استدلال کوي چې: زه ولي خفه شم ، زړه مي ولې و غورزيږي... ايا زما ضمير ما ملامتوي ؟ ايا زه په خپلې کمزورتيا باندې پښيمانه يم ؟ ممکن هو ! ليکن دهغې رومانتيکې رونې سپورۍ شپه خو زما د ژوند په يادونو کې په طلايې الفاظو ليکل شوې ده. د ځوانۍ مست وختونه او دهغې ياد زه دخپل ځان له پاره ډيره ستره خزانه ګڼم.

ايا زه دهغو وختونو د بيا دراوستلو په لاره کې دهر څه قربانولو ته تيار نه يم ؟ نو بيا ولې زما زړه رپيږي ؟ د کومې ګناه ويره ده ؟ ايا ما ګناه کړې ؟ نه ما خو ګناه نه ده کړې. زما د ګناه څخه چاته څه زيان رسيږي ؟ ما خو قرباني ورکړه. قرباني دهغې له پاره ، کاشکې چې ما دهغې له پاره نوره قرباني هم ورکړې واى... زه د ګناه څخه نه ويريږم ليکن زه ددغې ويره ونکې ټولنې نه ويريږم چې هغوې به څنګه څنګه د شک په سترګو ماته وينې . اخر زه ولي دهغوې نه ووېريږم ؟ د خپلې ګناه په خاطر ؟ خو اخر زما ګناه څه ده ؟ ايا هغه څه چې ما کړې د ټولنې بله کومه نجلۍ يې نه کوي ؟ هغه طلايي شپه او هغه يوازيتوب ، هغه ځومره ښايسته وه ، هغه څنګه خپلې شونډې زما په شونډو کيښودې او خپلې غيږې ته يې زه ورکش کړم. او زور يې را کړ...اف ، دهغې د ګرمې او معطرې سينې سره زه ځومره په ډاډمنه توګه و نښتم.، ما ټوله نړۍ په لغته ووهله او خپل ټول هر څه مې د عيش په هغه لحظو باندې قربان کړل. بيا څه و شول ؟ بل چا به څه کړې واى؟ ايا په نړۍ کې کومه ښځه په داسې وخت کې ددغسې لمحو سره ټکر کولې شي؟ ګناه ! ما هيڅکله نه ده کړې ، زه هيڅکله پښيمانه نه يم ، زه يو ځل بيا همغسې کولو ته تيار يم ، عصمت ! عصمت څه شې دي ؟ يوازې پيغلتوب ؟ يا د فکرونو پاکوالي ؟ زه باکره نه يم ، ليکن ما خپل عصمت له لاسه نه دي ورکړې ؟ د فساد نه ډکه ټولنه چې څه کولاې شي هغه دې وکړي هغه زما څه کولې شى ؟ هيڅ ؟ زه د هغوې د احمقانه ګوت نيونې څخه ولې نا ارامه شم ؟ زه دهغوې د پس پسکو څخه ولې وويريږم ؟ ولې خپل مخ ژيړ کړم ؟ زه د هغوې د بې معنې خندا او تمسخر څخه ولې ځان پټ کړم ؟ زما زړه وايې چې ما صحيح کار کړې ، ډير ښه مې کړې ، نو زه بيا ولې د غلې په څير و ګرځم ؟ ولې په ډانګ پيلې توګه اعلان و نه کړم چې ما دغسې کړې او ډير مې ښه کړې؟

دا هغه استدلال او طرز فکر دي چې زمونږ د زماني اديبان يې هرې نجونې ، ممکن خپلې خور اولور ته هم ورښوول و غواړي. دهغوې ښوونه دا ده چې کله هم يوې ځوانې نجونې ته د ۱۴ مې په شپه ګرمه سينه تر لاسه شي نو بيا دى د هغې پورې ځان ورو نښلوي ، ځکه چې په داسې وخت کې همدا يوه لاره ممکن ده او هره ښځه چې د داسې حال سره مخ شي نو هغه به د دې کار پرته نور څه ونه کړي. دا کار ګناه نه بلکه قرباني ده. او نه تر ې عصمت ته کوم زيان ور رسيږي. ددې کار په واسطه عصمت کې نور هم ډيرښت را ځي ، بلکه دا يو داسې روښانه کار دي چې بايد د يوې ښځې د ژوند په تاريخ کې په طلايې ټکو سره و ليکل شي او د هغې هڅه بايد داوي چې د هغې د ژوند ټول کتاب د همداسې طلايي ټکو څخه ډک وي ، نو که چيرې هغوې په با عصمته ښځو باندې ګوتنيونه کوي نو هغوې بيا فسادې او ډير ويونکي دي. هغوې په خپله ملامته دي چې د داسې فدا کارو نجونو په خلاف خبره کوي داسې تيرې کونکي ټولنه چې دومره ښه کارته بد وايې هيڅکله د دې وړ نه ده چې د هغې څخه ويره محسوس شي او د داسې د خيرد کار په کولو سره خپل ځان پټ و ساتي.

ketabton.com - The Digital Library

مګر اوس نوې ادب د هر کور لور اونګور د پخوانې وختونو د فحشا و څخه لس قدمه نوره هم مخته وړې ، ځکه چې دا د بد معاشۍ او فحش کارۍ د ملاتړ له پاره د اخلاقو نوې فلسفه را پیدا کو ي.

په یوې بله مجله کې د (لیور) په نوم یوه قصه خپره شوې ، لیکوال یې داسې سړې دې چې پلار یې د ښځو داخلاقي روزنې له پاره د ډیرو ښو لیکوالانو څخه و اوپه همدې اساس هغه د هیواد د اردو ژبې ویونکو ښځو ترمینځ پوره محبوبیت درلود . په دې قصه کې لیکوال د یوې ځوانې نجونې کړچار(کریکټر) په ډیر ښه انځور کې د نمونې په توګه خپلو خویندو ته وړاندې کوي ، چې دواده ترمخه یې د خپل لیور دښایسته ځوانۍ په تصور ، په خپل و جود کې لړزه محسوسوله. هغې په پیغلتوب کې دا نظر او فکر درلود چې هغه ځواني چې خاموشه او دسکون نه ډکه تیره شي د هغسې ځوانۍ او کمزورتیا ترمنځ هیڅ تو پیر نه شته زما له نظره د دغه ډول جذباتو سره چینه باید د حسن او عشق کشمکش وي ، د دغه فکر او ارادې سره چې کله دا نجلۍ واده شوه ، نو د خپل ډیره ور میړه په کتلو یې جذبه او احساس مړاوي شو. او د مخکې څخه د جوړې شوې نقشې په اساس یې پریکړه وکړه چې د خپل میړه د وروز سره ناروا اړیکې ټینګې کړي او د دې خبرې فرصت ورته ډیر ژر په لاس ورغې. ځکه میړه یې د لوړو تحصیلاتو په خاطر لندن ته ولاړ خو ښځې یې د خپل میړه او وروریې د خپل ورو د نشتوالي څخه پوره پوره ګټه پورته کړه او د زړه د اخلاصه یې په خیانت لاس پورې کړ.

لیکوال دغه قصه په خپله دهغې زناکارې فاحشې د خولې څخه لیکلې ځکه چې هغې دا قصه خپلې یوې ناوا ده شوې ملګرې ته کټ مټ لیکلې وه او ټول هغه مراحل یې په تفصیل سره بیان کړي و چې دهغې په واسطه دهغې او لیور اړیکې تر دې ځایه پورې رسیدلې و . هغې په خپلې لیکنې کې په خپل هیڅ کار د شرم احساس نه دې کړې ، یوائې هغه څه چې پاتې و هغه د جنسی عملیې عکس و چې هغه یې په کمره کې نه و ثبت کړې او ډیره شوني ده چې دا یې په دې خاطر پریښې وې چې لیدونکې او لوستونکې په خپله په تخیل سره دغه کمښت پوره کړي.

که د دې نوې ادب پر تله د فرانسې د ادب سره وشي چې دهغې څو مثالونه مونږ مخته بیان کړل نو په ډاګه به شي چې دا قافله دهمغې لارې څخه د همغې منزل په لور روانه ده چې د فرانسې ولس پرې تللې و ، دوې د ژوندانه دهمدغه نظام په لور په فکري او اخلاقي توګه ذهنونه تیاروي او دا په داسې حال کې چې ښځې یې د ځانګړې توجه وړ ګرځولې تر څو په هغوې کې د حیا او عزت په نوم څه شې پاته نه شي.

نوې تمدن :

د اخلاقو دغه نوې فلسفه او د ژوند دغه نوې آند او لید د ژوند په ډګر کې ځانته نه د ې ، بلکه د پانګه وال تمدن نظام او د غربي د یموکراسۍ اصول هم ور سره پوره پوره ملګرتیا کوي او دغه ټول ځواکونه یو دبل سره د ژوند هغه انځور جوړوي چې په غربی ټولنو کې د پخوا څخه شتون لري . دوې د جنسي مسائلو په هکله ډیرې زیاتې فحش لیکنې او عکسونه خپروي او دغه ټول د مکتبونو ، لیسو او پوهنتونو شا ګردانو ته په پراخه پیمانه ورسیږي. اوس د بې عصمته ښځو لوڅ عکسونه د هر اخبار ، مجلې ، دوکان او هر کور دښایست وسیله ګرځیدلې. په هرکور او بازار کې هغه کیسټونه ، (CD) اوټیپونه په اوچت اواز غږیږي چې په کې د اخلاقو څخه لویدلې او چټلې سندرې ترغورې کیږي. د سینما ګانو ټول کړه وړه د شهواني جذباتو په

ketabton.com - The Digital Library

را پاروونکو فلمونو ولاړ دی او د سیمنا په پردو باندې د بې حیایي فلمونه په دومره شوق او ذوق سره خپروي چې د هرې نجونې او هلک سترګې دهمدغې لو بغاړې په فلمي ژوند درېږي او همغه د خپلې لارې مشال ګرځوي او کله چې د دغسې فلمونو د کتلو وروسته دواړه صنفونه د سینما څخه بهر راوځي نو دهغوي را پاریدلې جذبات او د عشق ولولې هرې لورې ته دعشق او رومانس موقع لټوي.

د ژوند دپانګه وال نظام په برکت په لویو ښارونو کې دغه ډول حالات ډیر په تیزۍ سره را پیدا کیږي ځکه هلته ښځې د خپلې روزې د پیدا کولو له پاره محبوریږي. او دهمدغې ظالمانه نظام په بسپنې دحمل د مخنیوي تبلیغات، د درملونو او وسائلو سره یو ځای میدان ته را دانګي.

نوې جمهورې نظام چې برکتونه یې د انګلیس او فرانس په واسطه شرقي هیوادو ته را رسیدلې له یوه اړخه یې ښځو ته په سیاسي او ټولنیزو کړو وړو کې لاره پرانستې ده او د بله اړخه یې د اسې اداري او دفتري نظام جوړ کړې چې په کې د سړو او ښځو یو ځای کیدل او خلط کیدل یو حتمي کار ګرځي او دبله اړخه یې قانوني بندیزونه دومره نرم کړي چې نه یوازې د فواحشو اظهار بلکه د هغه عملي ارتکاب هم جرم نه ګڼل کیږي. په دې حالاتو کې چې کوم وګړي د ژوند په دې لار په خلاص زړه تلل غواړي د هغوي په اخلاقو او ټولنیزو کړو وړو کې پوره بدلون را ځي ، د هغوي ښځې اوس په د اسې کالیو کې بهر را وځي چې نژدې په هرې ښځې باندې د فلم د لوبغاړې ګمان کیږي. هغوي پوره بې باکه دی. دهغوي د لباسونو د تیزو رنګونو استعمال او په ښکلا او سنګار باندې اهتمام په دې دلالت کوي چې هغوي د ځانونو څخه جنسي مقناطیس جوړول غواړي. د بې حیایې دا حال دې چې د غسل د کالیو په اغوستو سره د سړو سره یو ځای لمبیدل او په همدې حال کې د عکسونو اخیستل او په اخبارونو کې یې په خپرولو هم ددغه شریفو کورنیو ښځې د شرم احساس نه کوي بلکه د شرم سوال هم نه پیدا کیږي. د نوو اخلاقي تصوراتو په اساس د انساني وجود ټولې برخې یو برابر دي که چیرې د لاسونو ورغوی او د پښو تلې لو څیداې شي نو د ورنونو، سینو او تیونو په بربنډولو کې څه حرج دي ؟ د ژوند خوندونه چې ټولیز یا مجموعي نوم یې فن(Art) دي د خلکو په وړاندې د هر اخلاقي بندیز څخه پورته بلکه پخپل ځای د اخلاقو معیار دي. په دې اساس پلار او ورور په هغه وخت کې په خوشحالۍ نه مړیږي چې د سترګو په وړاندې یې پیغله لور او خور په ستیج د نڅاکوونکو معشوقې لوبه په ډیره بهتره توګه تر سره کوي او په سلونو لیدونکې تر خوند اخلي او دهغې په هرې آدا باندې د افرین لاسونه پرکوي. مادې سوبه چې بل نوم یې د ژوندانه موخې هم دي د هغوي له آنده د هر هغه شوني څیز څخه ډیر ارزښتناکه دي چې دهغې په قربانولو دا تر لاسه کیداې شي. هرې نجونې چې ددغې هدف په لاسته راوړلو او په ټولنه کې یې دهمدې لارې خپل محبوبیت ، لیاقت او وړتیا وښوده نو که چیرې هغې خپل عصمت له لاسه ورهم کړ نو ګویا چې هیڅ یې د لاسه نه دي ورکړي، بلکه هر څه یې مونډلې دي . په همدې اساس دهغې په ذهن کې دا خبره سره راګرځي نه ، چې د نجونو او هلکانو سره یو ځای په لیسو او پوهنتونو کې درس ویل او یا د ځوانو نجونو په یوازې ځان اروپاته د ښوونې او روزنې له پاره تلل هم کوم د نیوکې وړ کار ګڼل کیږي.

دغرب پالو پریکړه :

دا هغه خلک دي چې دهر چانه زیات په پردې او حجاب باندې نیوکه کوي. دهغوي په وړاندې دغه پرده د اسې یو سپک او باطل څیز دي چې د تردید له پاره یې دهغې پسې ملنډې وهل او هغه مسخره کول بسنه کوي.

ketabton.com - The Digital Library

خو دا رويه بلكل همغسي ده لكه چې يو انسان نه غواړي په انساني مخ باندې د پوزې د موجوديت اړتيا احساس کړي او په دې اساس په هغوي وګړي پورې ملنډې وکړي چې په مخ باندې يې پوزه موجوده وي. دداسې جاهلانه خبرو او استدلال په واسطه يوازې جاهل او نا پوه خلک تر اغيزلاندې راتلا ی شي ، دوې که چيرې کوم معقوليت او پوهه ولري بايد په دې پوه شی چې زمونږ او دهغوي تر منځ په ارزښتونو کې ډير زيات توپير شتون لري . هغه څه چې مونږ يې با ارزښته ګڼو هغه د هغوي په وړاندې بې ارزښته دي نو په دې اساس د ژوند هره هغه عملي لار چې مونږ يې اړينه ګڼو نو پرته له شکه دهغوي په وړاندې هغه يو غير ضروري کار دي مګر دداسې بنسټيز اختلاف په وخت کې يواځې کم عقل سړې د اصلي اختلافي مسائلو پر ځاې په فرعي مسائلو کې ځان مصروفولای شي.

د انساني ارزښتونو په ټاکلو کې يواځې پريکنده ځيز د فطرت قوانين دي ، دهمدې فطري قوانينو له مخې چې د انسان خلاصون او سو به نغښتې وي نو په اصل کې همغه د قدر وړ دي. راځئ چې دهمدغې معيار په رڼا کې وويني چې ستاسې ارزښتونه سهي دي او که زمونږ ؟ هغه علمي دلايل چې له تاسې سره دي هغه راوړئ او کوم دلايل چې له مونږه سره دي مونږ به همغه را وړاندې کړو بيا به نو د ريښتونو پوه انسانانو په ځير وويني چې وزن کومې لوري ته درومند دي. په دې توګه که مونږ د خپلو ارزښتونو ميعار درست ثابت کړ نو بيا تاسې واک لرئ چې هغه ارزښتونه چې د علم او عقل په بنسټ بنا شوي و منئ او يا د هغه ارزښتونو پسې ځغلئ چې يوازې او يوازې د نفساني ميلانو او غوښتنو په بنسټ تاسې غوره کړي دي خو په دې دويم صورت کې به ستاسې موقف دومره کمزوري شوي وي چې بيا به زمونږ د تګلارې پورې د خندا په ځاې تاسې پخپله د خندا وړ وګرځئ.

دويمه ډله :

تر دې وروسته زمونږ په مخ کې دويمه ډله ده . په لومړۍ ډله کې غير مسلمان او تش په نوم مسلمانان دواړه ډلې شاملې دي. خو دا دويمه ډله ټوله په مسلمانانو باندې مشتمله ده. ددې خلکو تر منځ د پوره حجاب او نيمه بې حجابۍ اصطلاح استعماليږي. دغه ډله د «مذبذبين بين ذالک ، لا الې هؤ الاء و لا الې هؤ الاء» سهي مصداق ګرځيدلې ، ديوه اړخه دوې د اسلامي جذبې خاوندان دي. د اخلاقو تهذيب ، شرافت او د سيرت د پاکوالي هغه معيارونه مني چې اسلام راوړاندې کړي. خپلې ښځې د حيا او عصمت په ګاڼه ښايسته او خپل کورونه د اخلاقي نا پاکيو څخه دپاک ساتلو غوښتونکي دي او دهغې زيبنبو چې د غربي تمدن او ټولنيزو اصولو د پيروۍ کولو څخه را پيدا کيږي منلو ته تيار نه دي . خو د بله اړخه د اسلامي ټولنيزو اصولو او قوانينو په ماتولو سره ورور ورو خپلې ښځې ، لونې او خويندې د غربي تمدن او تهذيب په لور وړي. دا خلک په دې غلطې انګيرنې کې ککړ دی چې نيمايې شرقي او نيمايې غربي طريقې به سره يو ځاې کړي او ددواړو تهذيبونو د فوايدو څخه به ګټه پورته کړي. يعنې دهغوي په کورونو کې اسلامي اخلاق هم خوندي و ساتل شي او دکورنۍ د ژوند نظام يې هم په خپل ځاې پاته شي او تر څنګ يې په ټولنيز ژوند کې، د غربي ټولنې د زيانونو او بديو پرته ، دهغې ګټې ، لذتونه او مادي پر مختګونه را ټول کړي. مګر اول خو ددې دواړو مختلطو تهذيبونو نيمايې نيمايې ځانګې را غونډول او يو د بل سره پيوندول درست کار نه دي. ځکه ددغسې پيوند څخه د اخيستونکې جوړښت څخه د ګټو پر ځاې زيانونه ډير را پيدا کيږي ، او بله دا چې دا

ketabton.com - The Digital Library

دعقل او فطرت په خلاف ده چې په لمړيو کې د اسلام د مضبوط نظام د بنديزونو په نرمولو سره او خلک د دې قانون د ماتولو سره داشنا کولو نه وروسته بيا دا لړۍ په دې ځاې چې تاسې يې د زيان نه خالي ګڼئ و دريږي. ددغه نيم لوڅو کاليو رواج ، ددې ښايسته کولو او ارايش رواجونه ، ددوستانو محفلونو کې ورځ په ورځ زياتيدونکې دلچسپي داد غرب په ځير د نجونو تربيه ، امکان لري چې ژر خپل اغيز و نه ښيئ او ډير ممکن دې چې موجوده نسل دهغې دزيانونو څخه تر يوه وخته خوندی پاته شی ، ليکن دا ګومان کول چې را تلونکې نسلونه به دهغې څخه خوندې پاته شی يوه ستره نا پوهې ده ځکه چې په تمدن او ټولنه کې د غلطو طريقو رواجول په پيل کې ډير معصوم او پاک وي خو د يو نسل څخه تر بل نسله پورې اوبيا تر دريم نسل پورې په ورتللو سره دغه ډير کم پيل په ډيره ستره غلطي باندې تبديليږي. په خپله په اروپا او امريکا کې هم د ټولنې کوم جوړښت چې په کومو غلطو اصولو باندې شوې ، دهغې پوره پوره پايلې اوس په دريم او څلورم نسل کې را څرګندې شوې دي نو بيا ددې غربي او اسلامي طريقو يو ځاې کيدل او امتزاج او دغه نيمه بې حجابي په اصل کې کوم مستقل او پايښت لرونکې څيز نه دې په اصل کې دهغې فطري ميلان د غربيت په لور دې او هغه خلک چې په دې لارې ځې هغوي بايد په دې پوه شي چې هغوي اوس ددې سفر پيل کړې دي نو که چيرې هغوي په خپله دهغې اخري منزل ته و نه رسيږي نو دهغوي اولاد او د اولاد اولاد به ضرور ورته رسيږي.

پريکنده پوښتنه :

په دغسې حالاتو کې ،د مخکې تلو تر مخه ، دې خلکو ته دښه غور او فکر نه وروسته د څو بنسټيزو پوښتنو په هکله پريکړه کول په کار دي او هغه دا چې:

ايا تاسې د غربي نظام دهغو پايلو منلو ته تيار ياست چې په اروپا او امريکا کې منځته راغلي او هغه دهمدې نظام طبيعي او حتمي زيېنې دي ؟

ايا تاسې دا غواړئ چې ستاسې په ټولنه کې هم همغسې هيجان پيدا کونکې شهواني چاپيريال موجود وي ؟ ستاسې په ولس کې دی هم همغسې بې حيايي ، بې عصمتي او د فحاشۍ وده وکړي ؟ دخبيثه ناروغيو وبا خپره شي ؟ کورنۍ او د کورنۍ نظام له منځه وار شي ؟ طلاق او بيلتون ډيرښت و مومي ؟ ځواني ښځې او نارينه په ازادانه توګه شهوت راني وکړي ؟ او دحمل په منه کولو ، دحمل داسقاط او د اولاد په وژلو نسل منقطع شي ؟ او ان تر دې چې کم عمره کوچنيان د وخت ترمخه جنسي ميلانات پيدا کړي ؟ او د هغې په وجه دهغوي په ذهني وده او نشو نما کې دپيل سره سم سستي را پيدا شي ؟

که چيرې د مادې ګټو وټو او حسي لذتونو په خاطر تاسې ددې ټولو شيانو زغم ته تيار ياست نو پرته له ځنډه په غربي لارو ولاړ شئ ، او د اسلام نوم په ژبه مه اخلئ. خو په دې لارې د تللو تر مخه تاسې بايد د اسلام سره د خپلو اړيکو د پريکولو اعلان وکړئ تر څو تاسې له دې وروسته ددغې نوم په اخستلو سره څوک و نه غولوي ، او ستاسې رسوايي د اسلام او مسلمانانو له پاره د ننګ او عار سبب و نه ګرځي.

خو که چيرې تاسې دهغې پايلو منلو ته تيار نه ياست او تاسې ته ددا سې صالح او پاکيزه تمدن اړتيا وي چې هلته پاک اخلاق او نيک خوی وده و مومي، هلته انسان د خپل عقلي او روحاني او مادي پرمختګ له پاره د

ketabton.com - The Digital Library

سکونه نه ډک چاپیریال و مومي ، هلته چې نارینه او ښځه د حیواني جذباتو څخه خوندي پاته وي او دخپل بهترین استعداد او وړتیاو مطابق خپلې تمدني دندې تر سره کړي هلته چې د تمدن د بنسټ تیږه یعني کورنۍ په پوره ځواک سره موجوده وي ، هلته چې نسلونه خوندي وي او د نسلونو د توپیر فتنه سر را پورته نه کړي ، هلته چې د انسان کورنۍ ژوند د سکون او ارامتیا جنت او دهغوي د اولاد له پاره د یوه مشفقانه روزنې ځای او دکورنۍ د ټولو غړو له پاره دهمکارۍ او ګډ کارد تعاون نمونه وي. نو ددې موخو د تر لاسه کولو له پاره دغرب په لور د تګ نه ځان ژغورل په کار دي ځکه چې هغه بلکل په مخالف لوري حرکت کول دي او دغرب په لور تلل او بیا شرق ته رسیدل په عقلي ډول یو ناشونې کار دي که چیرې په حقیقت کې ستاسې موخې همدغه وي نو بیا د اسلام لار خپله کړئ.

مګر په دې لاره د قدم دایښودلو نه تر مخه باید هغه غیر معتدلې مادي ګټې او حسي لذتونه د زړه نه و کاږئ چې د غربي تمدن زړه وړونکي مظاهر یې تاسې ته تر مخ ږدي ، دهغې آندونو او فکرونو څخه به هم زړه او دماغ پاکوئ چې د اروپا څخه یې په مستعاره توګه راخیستې ، دهغو موخو او مقاصدو څخه به هم ځان بیلوئ چې د غربي تمدن او ټولنې څخه راخیستل شوي دي. اسلام ځانته موخې او مقاصد لري هغه خپل ټولنیز اند لري ، هغه داسې یو ټولنیز نظام جوړول غواړي چې دهغې د موخو او مقاصدو او اټولنیز نظام سرسره سم دهغې د بنسټیزو اصولو غوښتنه ده او بیا دخپل دغه ټولنیز نظام ساتنه د یوه ځانګړي دسپلین له مخې کوي چې دهغې په ټاکلو کې د ډیرې زیاتې پوهې او حکمت نه کار اخیستل شوې او د انسان د نفسیاتو ساتلو پوره رعایت په کې شوې دې چې دهغې پرته دغه ټولنیز نظام خوندي نه پاته کیږي. داد افلاطون د جمهوریت په څیر کوم خیالي او وهمي نظام(**utopia**)نه دې بلکه په څوارلسو پیړیو کې د ډیرو زیاتو ازمینښتونو څخه تیر شوې او په دغې اوږدې موده کې یې په هیڅ هیواد یا ولس کې دهغې خرابیو لسمه برخه هم نه ده څرګنده شوې کومې چې د غربي تمدن په پایلو کې د یوې پیړۍ په دوران کې را منځته شوې دي. نوکه چیرې مونږ ددغه محکم اوازمویل شوې ټولنیز نظام څخه ګټه پورته کول غواړو نو دهغې د اصولو او ډسپلین به پوره پوره مراعات کول په کار وي. او دا حق به هیچاته هیڅکله هم نه وي ور په برخه چې دخپل عقل څخه د راویستلې او یا دنورو څخه د زده کړو خامو افکارو او نه ازمینښت شوو لارو کومې چې د اسلام د ټولنیز نظام د طبیعت او اصولو پر خلاف وي حتما په اسلام کې ورځای کړي.

څرنګه چې دریمه ډله د بې عقلو او ناپوهو وګړو نه جوړه شوې چې په هیڅ توګه د فکر کولو ، پوهیدو او یا رایې ورکولو صلاحیت نه لري نو په دې اساس هغه دتوجه وړنه بریښي نو شبه به داوي چې مونږ هغوي له نظره وغورځوور او مخته قدم کیږدو.

دفطرت قوانین :

فطرت د ټولو شیانو په څیر انسان هم د «زوجین» یعني د جوړې په شکل کې پیدا کړي. دا جوړه (نارینه او ښځه) په طبیعي توګه یو دبل په لور میلان لري. خو د نوروحیواناتو د مطالعې څخه په ډاګه شوې چې دهغوي تر منځ د طبیعي میلان موخې د خپل نسل پایښت دي. په همدې خاطر ددوي تر منځ میلان یوازې تر هغه حده پورې دي چې د نسل د پایښت له پاره اړین وي. دحیواناتو په طبیعت کې داسې ځواک ایښودل شوې چې د جنسي اړیکو د ټینګولو د ټاکلې حد څخه دتجاوز اجازه نه ورکوي. ددې برعکس په انسانانو کې

ketabton.com - The Digital Library

جنسي ميلان غير محدود ، غير منضبط او د ټولو حيواناتو په پرتله ډير دي. ددې له پاره د وخت او موسم کوم بنديز نه شته .دهغې په پيدا ېښت کې کوم داسې ټاکلې مقررات نه شته چې هغه د جنسي غوښتنې د پوره کولو څخه منه کړي. ښځه او نارينه د يوه بل لورې ته تل ميلان لري هغوې په خپل منځ کې يو د بل د جذب او د جنسي رابنکود نه پاې ته رسيدونکي ځواک لري. دهغوې په زړونو کې د صنفي محبت او عشق يوه ډيره ستره بلنه ايښودل شوې ده . دهغوې د جسم جوړښت او دهغې په تناسب دهغې رنګ او شکل او دهغې لمس او دهغې په يوه يوه برخه کې د مقابل صنف له پاره کشش او رابنکود پيدا کړل شوې. دهغوې اواز ، تګ ،دهغوې هره اداء ، کړنه....او په هر شي کې د رابنکود يو ځواک پروت دې او په شاوخوا نړۍ کې يې داسې بې شميره وسايل خپاره شوې دي چې ددواړو جنسي غوښتنې په حرکت راوړي او هغه د يو بل لورې ته مايلوي. دهوا لګيدل ، د اوبو روانيدل ، د ګياه رنګ ، دګلونو ښايسته بوي ، د مرغانو په زړه پورې اوازونه ، يعنې د فطرت د ښايست هيڅ داسې مظهر به نه وي چې په مستقيمه او يا غير مستقيمه توګه ددې تحريک لامل و نه ګرځي.

بيا دانسان د جسماني نظام يوه ځيرنه وکړئ نو درته څرګنده به شي چې په هغې کې د ځواک څومره ستره خزانه پټه کړل شوې ده. هغه په يوه وخت کې د ژوند نيزو اړيکو ځواک هم دې او د صنفي اړيکو د جوړښت او رابنکود ځواک هم.

همدغه غدې(Glands) چې دې غړو ته د ژوند ماده (Harmone) ورسوي او په هغې کې چالاکي ، توانايي ، ذهانت ، او د عمل کولو ځواک پيدا کوي ، همغوې ته دا کار هم ورسپارل شوې چې دوې کې د جنسي اړيکو ځواک هم را پيدا کړي. ددې ځواک راپاريدونکي جذباتو ته نمو ورکړي. د همدې جذباتو د راپارولو له پاره ښايسته شکل او مختلف وسايل او دهمدغې الاتو څخه د اغيزمن کيدو د وړتيا وسايل، دهغوې سترګو دهغوې غوږونو او دهغوې بويونکو او لمس کوونکو حسونو ته ،او ان تردې چې مخليه ځواک ته هم ور ورسوي.

د قدرت هم دغه کړچار د انسان په نفساني ځواکونو کې هم تر سترګو کيږي ، دهغې په نفس کې چې څومره متحرک ځواکونه پيدا کيږي دهغې ټولو اړيکې ددې قوې د بلنو سره يو ځاې کيږي . يوه هغه بلنه ده چې دهغې دخپل وجود دساتنې او د خپل ذات د خدمت له پاره کار کوي ، بله هغه بلنه چې هغه د مقابل جنس سره د اړيکو له پاره مجبوروي ، د ځوانۍ په وخت کې يعنې هغه وخت چې د انسان عملي قوتونه په پوره عروج کې وي نو دغه دويمه بلنه دومره ځواکمنه وي چې ډير وختونه هغه لومړنۍ بلنه تر اغيز لاندې راوړي او د هغې ددغې اغيز له مخې انسان څومره مجبوريږي چې هغه د خپل ځان د لاسه په ورکولو او د خپل ځان د هلاکولو د خطر څخه هم نه ويريږي.

د تمدن په پيدا ېښت کې د صنفي رابنکود اغيز :

دا ټول هر څه د څه له پاره ؟ ايا يوازې د نسل د پايښت په خاطر ؟ نه -- ځکه چې د انساني نسل د پايښت په خاطر دومره تناسل ته اړتيا هم نه شته لکه څومره چې د ماهيانو ، وزو او همداسې د نورو حيواناتو د نسلونو له پاره ورته اړتيا ده. نو بيا څه علت دې چې فطرت ددې ټولو نسلونو په نسبت په انسانانو کې دغه

ketabton.com - The Digital Library

جنسي ميلان ډير پيدا کړي ؟ او دهغې له پاره يې د پارولو تر ټولو ډير وسايل پيدا کړي دي ؟ ايا دا ټول د انسان د جنسي خوند او لذت په خاطر دي ؟

داسې هم نه ده، فطرت هيڅکله هم خوند او لذت په خپل ذات کې موخه نه ده ګرځولې بلکه د يوه لوې خدمت د تر سره کولو له پاره او د انسان او حيوان د مجبورولو په خاطر جنسي لذت او خوند ته رشد ورکوي تر څو هغه خپل کار وکړي او په پوره دلچسپۍ سره يې سرته ورسوي.

اوس فکر وکړئ چې په دې کار کې فطرت کوم ستر مقصد تر مخه لري. تاسې چې څومره فکر کوئ ددې پرته بل هيڅ کوم علت نه شئ موندلې چې فطرت د نورو ټولو نسلونو پر خلاف د انساني نسل څخه يو متمدن نسل جوړو ل غواړي.

په همدې اساس يې د انسان په زړه کې د صنفي محبت او عشق هغه بلنه اينبې چې نه يوازې د جسماني اتصال او د تناسل دفعل غوښتنه کوي. بلکه يوه تلپاتې ملګرتيا ، او د زړه تړاو اود روحاني جذبې غوښتنه هم کوي. په همدې خاطر په انسانانو کې صنفي ميلان دهغې د جنسي قوت په پرتله ډير زيات اينبودل شوې دي. په هغې کې چې څومره صنفي غوښتنې او صنفي کشش اينبودل شوې که هغه ددې ځواک په تناسب بلکه د هغې د لسمې برخې په تناسب هم جنسي عمل تر سره کړي نو قوت به يې ځواب ورکړي او د طبيعي عمر درسيدو نه مخته به دهغې جسماني ځواک پاې ته ورسيږي. دا ددې خبرې ښکاره دليل دي چې په انسان کې د صنفي رابنکود د ډيرښت موخه دا نه ده چې هغوې د ټولو نورو حيواناتو څخه ډير جنسي عمل وکړي ، بلکه دهغې له مخې نارينه او ښځه يو دبل پورې اړوند ه وي او دهغوې په تلپاتو اړيکو کې استمرار او پايښت را پيدا کوي. په دې خاطر يې په ښځې کې د صنفي رابنکود او صنفي غوښتنو تر څنګ د شرم ، حيا او د تمانع او تيښتې او د خنډ د ايجادولو ماده اينبې ده او دا ماده لږو ډيره په هره ښځه کې پيدا کيږي. دغه د تيښتې او منه څرنګوالې که څه هم د نورور حيواناتو په ښځينه طبقه کې هم شته خو د انسانانو په ښځينه صنف کې دهغې ځواک او کميت ډير زيات دي او هغه يې دشرم اوحيا د جذبې په اساس نور هم ځواکمن کړي دي. ددې څخه دا را څرګندېږي چې په انسان کې د صنفي رابنکود موخې يو تلپاتې تړاو دې نه دا چې هر صنفي رابنکون په يوه جنسي عمل باندې متج شي.

په دې خاطر يې د انسان کوچنيان د نورو حيواناتو د کوچنيانو څخه ډير کمزورې او بې وسه پيدا کړي. د نور حيواناتو پر خلاف د انسان کوچنې تر څو کالو پورې د مور او پلار ساتنې او روزنې ته اړتيا لري او په هغې کې دخپل ځان د ساتنې قابليت او استعداد ډير کلونه وروسته را پيدا کيږي. ددې څخه هم يو هدف دادې چې د ښځې او نر اړيکې يوازې تر جنسي پولو پورې محدود نه وي بلکه ددې اړيکو زيښنه هغوې يو له بل سره په خپل منځي اړيکو او بسپنې باندې مجبوروي.

په دې خاطر د انسان په زړه کې داولاد مينه د ټولو نورو حيواناتو څخه ډيره اينبودل شوې ده. حيوانات تر ډيرې کمې مودې پورې د خپلو اولادونو د روزنې وروسته د هغوې څخه جدا کيږي. بيانو دهغوې تر منځ هيڅ ډول اړيکې نه پاته کيږي. بلکه يو له بله سره پيژندګلوي هم له لاسه ورکوي خو انسان د روزنې د لمړني وخت څخه وروسته هم دخپل اولاد سره مينه کوي . ان تردې چې د اولاد مينه او محبت د اولاد اوالاد (لمسو) ته هم ورسيږي. او د انسان د خپل غرضه حيوانيت اغيز د محبت تر اغيز لاندې دومره مغلو بيږي چې هغه هر هغه څه چې د خپل ځان له پاره يې غواړي له هغه زيات دخپل اولاد له پاره غواړي او دهغې په زړه کې ارزو را پيدا

ketabton.com - The Digital Library

کيږي چې د امکان تر پولو پورې خپل اولاد ته ميراث ورکړي. دمحبت ددغې جذبې د پيدا ايښت نه د فطرت يو موخه دا هم کيداې شي چې د ښځې او نارينه صنفي اړيکي په يوې تلپاتې رابطې تبديلي کړي او بيا دغه اړيکې د يوې کورنۍ د جوړښت بنسټ و ګرځوي او بيا د ويني داړيکو د محبت لړۍ ډيرې کورنۍ يو د بل سره د مصاهرت په تار تړي او بيا د مينو او محبتونو ګډون د هغوې تر منځ د کومک او تعاون له پاره بنسټيزي اړيکې را پيدا کړي او په دې ترتيب يوه ټولنه او يو تمدن را منځته شي.

د تمدن بنسټيزه ستونزه :

ددې نه دا څرګنده شوه چې دغه صنفي ميلان چې د انسان د جسم په رګ رګ او دهغې د زړه او روح په هرې څنډې کې اينبودل شوې نو دهغې د بسپنې په خاطر په ډيره پراخه پيمانه د کائناتو په هره ذره کې اسباب او محرکات اينبودل شوې دي.

ددې موخې دادې چې انسان د وګړيز ژوند څخه د ټولنيز ژوند په لاره بوځي . فطرت همدغه ميلان د انساني تمدن د محرکه قوت بنسټ ګرځولې او د همدغې ميلان او کشش په واسطه د دواړو صنفونو تر منځ تړون را پيدا شوې او بيا د همدغې تړون له مخې ټولنيز ژوند (Social Life) پيل شوې.

کله چې دا خبره ثابته شوه نو بيا دا هم په خپله را په ډاګه کيږي چې د ښځې او نر تر منځ د اړيکو خبره په اصل کې د تمدن بنسټيزه مسئله ده. او دهمدغې مسئلې په صحت او ټينګښت پورې د تمدن اصلاح او فساد ، دهغه ښه والې او بد والې ، او دهغه ځواک او کمزورې ، تړلې ده. دانسا نيت په دواړو اړخونو (نارينه او ښځه) کې هم حيواني اړيکې يا به بل عبارت يوازې جنسي او مطلق شهواني اړيکې شتون لري چې هدف يې د انساني نسل پايښت دې او دويم يې انساني اړيکې دي چې موخه يې د ګډو ګټو له پاره د خپلو خپلو استعدادونو او د خپلو خپلو فطري وړتياو سره سم مرسته او بسپنه ده. دهمدې تعاون له پاره دهغوې صنفي مينه د اتصال د يوې نقطې په څير کار کوي او دغه حيواني او انساني عناصر دواړه يو ځاې په يوه وخت کې دهغې څخه د تمدن د کاروبار د چلولو خدمت هم اخلي او دهمدې کاروبار د جاري ساتلو له پاره د نورو وګړو د پيدا کولو خدمت هم تر سره کوي. دتمدن اصلاح او فساد تکيه په دې وي چې ددواړو عناصرو ګډون ډير متناسب او په انصاف برابر وي.

د غوره او صالح تمدن غوښتنې:

راځئ چې اوس دغه ستونزه و څيړو او په ډاګه کړو چې د يوه صالح تمدن له پاره د ښځې او نر تر منځ په حيواني او انساني اړيکو کې د انصاف او برابرۍ نه ډک متناسب ګډون څه ډول را منځته کيداې شي؟ او په دې ګډون کې که کومه بې اعتدالي را منځته کيږي نو څه ډول دغه تمدن د فساد په لور بيايي.

لمړۍ: - د جنسي ميلان تعديلول:

تر ټولو مهمه او لمړنۍ پوښتنه پخپله همدغه جنسي رابنکون اوميلان دې چې څنګه بايد تر ولکې لاندې راشي. مخته مونږ بيان کړل چې په انسان کې دغه ميلان د نورو ټولو حيواناتو په نسبت ډير قوي او ځواکمن

ketabton.com - The Digital Library

دې نه يوازې دا چې انساني وجود کې د جنسي ميلان ځواکونه په پوره ځواک سره موجود دی بلکه بيرون هم په دغه پراخه کائناتو کې بې شميره جنسی محرکات خواره واره پراته دي. دا هغه څه دي چې فطرت پخپله دهغې انتظام کړې . که چيرې انسان په خپله هم دخپلې توجه او د ايجاد د قوت نه کار واخلي او دهغې د زياتولو او هغه ته د پر مختګ د ورکولو اسباب او وسايل برابر کړي او د تمدن داسې يوه لاره خپله کړې چې په هغې باندې د هغې جنسي تنده نوره هم زياته شي او بيا دهغې تندې دماتولو له پاره څه اسانتياوې هم را پيدا کړي نو په دې توګه به دا د هغه د مطلوب حد نه ډير تيرې وکړي. په انسان کې حيواني عنصر دهغه په انساني عنصر باندې غلبه پيدا کوي او دغه حيوانيت د هغه انسانيت او تمدن دواړه له منځه وړي.

د صنفي اړيکو او دهغې د اساساتو او محرکاتو هر شي فطرت ډير خوند ناکه پيدا کړي مګر څنګه چې مونږ مخکې ورته اشاره وکړه فطرت ددې خوند مساله ، يوازې د خپلو اهدافو يعنې د تمدن د ابادۍ او له پاره په کار اچولې او که دا خوند د خپلو پولو څخه تيرې کوي او يا انسان په همدې خوند کې په مکمله توګه مصروفيږي نو دا يوازې د تهذيب او تمدن د رنګيدو سبب نه ، بلکه د انسان د هلاکت او نابودۍ سبب هم کيداې شي. او په کراتو کراتو همداسې شوې هم دي. هغه ولسونه چې له منځه تللي دهغې نښې او تاريخ ووينئ و به ګورئ چې شهوانيت په هغوې کې د خپلو پولو څخه ډير تيرې کړې و . دهغوې ادبيات دهمداسې جذباتو را پاروونکو ليکنو څخه ډک او دهغوې تخيلات ، د هغوې قصې د هغوې شعرونه ، دهغوې عکسونه ، مجسمې ، عبادت ځايونه او د اوسيدو ځايونه.... ټول په دې خبره ګواه دي کوم ولسونه چې همدا اوس د تباهۍ په لور روان دي د هغوې حالات هم ووينئ. هغوې خپل شهوانيت د فن ، لطيف ادب ، ذوق او ښکلا اوداسې نورو ښايسته نومونو باندې نوموی خو د تعبير په بدلولو حقيقت نه بدليږي. دا کوم څيز دې چې په ټولنه کې ښځه د ښځو نه ډيره د نارينه و ناستې ته او نارينه د نارينه و څخه ډير د ښځې په لور رغبت پيدا کوي ؟ ولې په ښځو او نارينه و کې د ښکلا او ارايش مينه ورځ په ورځ ډيريږي ؟ هغه څه شي دي چې دهغې په اساس ښځې دخپل وجود يوه برخه لوڅوي او دسړو له لورې د نورور لا زياتو لوڅولو « هل من مزيد » غوښتنه تر کيږي ؟ څه عوامل دي چې لوڅ عکسونه ، لوڅې مجسمې او لوڅه نڅا د ټولو زياته خوښول کيږي ؟ څه عوامل دي چې په سينما کې نندارچيانو ته تر هغه وخته هيڅ خوند اولذت نه محسوسيږي تر څو چې د عشق او محبت لوبې په کې نه وي او د جنسي اړيکو خبرې يا حرکات نه وي اجرا شوي ؟ دا او داسې نور ډير کارونه که د شهوانيت ښکاروندوې نه وي نو څه دي ؟ په هغه تمدن کې چې په دې ډول غير معتدل او نا اندول شهواني چاپيريال را پيدا شي نو دهغې انجام به د تباهۍ پرته نور څه وي ؟ په داسې ماحول کې د جنسي ميلاناتو تيزوالې او د پرلپسې پارونې په وجه حتمي ده چې نسلونه به کمزوري کيږي د جسماني او عقلي قوتونو نشو نما به خرابيږي. ذهني پراګندګي به را پيدا کيږي[1]

---

(۱) يو ډاکټر ليکي چې بلوغ د پيل وخت د ډيرو مهمو بدلونو سره يو ځاې را ځي. د نفس او جسم په مختلفو کړو وړو کې په دغه وخت کې يو انقلابي کيفيت را پيدا کيږي اويو هرارخيزه وده او نمو صورت نيسي. انسان ته په دغه وخت کې د دغه تعييرات دزغملو اود هغې د نشو نما دلاسته راوړو په خاطر خپل ټول ځواک ته اړتيا محسوسوي په دې خاطر د ناروغيو په مقابل کې ځواک ډير کمزوري کيږي. عامه نشو نما ، د غړو لوئيدل او دنفساني او جسماني بدلونو دغه اوږده مرحله ، چې انسا ن په کې د کوچنيتوب څخه د ځوانۍ په لور قدم اخلي يو ډير ستړي کوونکي عمل دي چې په دغه دوران کې طبيعت ډير زيات مصروف او په جدو جهد کې اخته وي. په دغه وخت کې په هغه باندې د معمول څخه زيات کوم بار بارول درست کار نه دي . په ځانګړې توګه صنفي عمل او شهواني هيجان دهغې له پاره ډير تباه کونکي ثابتيږي.

ketabton.com - The Digital Library

د جرمني يو روحاني پوه ليکی چې: څرنګه چې د جنسي غړو اړيکې د لذت او جوش د غير معمولي هيجاناتو (sensations) سره يو ځاې وي په دې خاطر دغه غړي زمونږ د ذهني ځواکونو يوه لويه برخه د خپل ځان په لورې راکاږي يا په بله معنې په هغې باندې د ډاکې د اچولو له پاره هر وخت تيار وي که چيرې هغوې ته پرې غلبه تر لاسه شي نو دغه انسان تمدن ته د خدمت پر ځاې په وګړيز لذت کې ډوبوي. دغه ځواکمن حالت چې د هغې جسم ته ور په برخه شوې د انسان صنفي ژوند د لږې ښوييدنې په اساس د اعتدال څخه دبې اعتدالۍ په لور وړي او د ګټې په ځاې زيان بخښونکې ثابيتږي. د روزنې مهم هدف بايد داوي چې د دغه خطر څخه مخنيوې وکړل شي.

فحاشي ډيرښت مومي ، د خبيثه ناروغيو وبا خپره شي ، د حمل د مخنيوې او اسقاط او همدا راز د کوچنيانو د وژلو غورځنګونه پيل شي . ښځې او نر د حيواناتو په څير يو له بله سره يو ځاې شی ، څنګه چې فطرت په هغوې کې ميلانات د حيواناتو څخه ډير قوې پيدا کړې نو هغه دغه قوتونه د فطرت په خلاف استعمال کړي او په خپل جنسي ميلان کې د نورو څخه مخته شی. ان تردې چې د بيزوګانو او وزو څخه هم مخ په وړاندې و لاړ شی. پرته له شکه دا ډول حيوانيت نه يوازې د انساني تمدن او تهذيب په له منځه وړلو کې بلکه پخپله دانسانيت په له منځه وړلو کې ستر رول لوبوي او هغه خلک چې پرې ککړ دي هغوې د اخلاقي انحطاط داسې کندې ته ور غورځوي چې دو باره يې بيا د راوتلو شونتيا هم نه وي. د هغې تمدن پايښت چې بنسټ يې په تفريط ولاړ وي ،هم په همدې ډول دې. همدا راز لکه څنګه چې د جنسي اړيکو د حد نه تيريدل زيانمن دي په همدې توګه هغه د حد نه په زياته توګه تر فشار لاندې د راوړو په واسطه نور هم زيانمن ثابتيږي. د تمدن هغه نظام چې انسان د دنيا پريښولو ، فقر ،رهبانيت او ګوښه کښيناستو لورې ته را کاږي هغه اصلاً د فطرت سره جګړه کوي په داسې حال کي چې فطرت د خپل مقابل لورې له خوا هيڅکله هم د ماتي سره نه مخ کيږي بلکه په خپله مقابل لورې ماتوي.

په ډاګه ده چې يوازې د رهبانيت او ګوښه کيناستو آند د هيڅ تمدن بنسټ نه شې جوړيداې ،ځکه چې هغه په خپل ذات کې د تمدن او تهذيب نفي کوي.. البته په زړونو کې د رهبانيت دآند د ځاې پر ځاې کيدو څخه به په تمدني نظام کې يو داسې غير جنسي چاپيريال منځته را شي چې هلته به په خپله جنسي اړيکو ته سپک ، د کرکې او نفرت وړ او چټل کار په سترګو کتل کيږي او د هغې څخه به ځان ژغورنه يو لوړ اخلاقي معيار ګڼل کيږي او د هرې لارې چې شوني وي د دې اړيکو د له منځه وړلو هڅه به کيږي. خو د جنسي ځواک تر فشار لاندې نيول د ټول انسانيت تر فشار لاندې نيولو سره برابر دي هغه ځان ته له منځه نه ځي بلکه د خپل ځان سره د انسان ذهانت ، عقلي ځواک ، وړتيا ، حوصله ، هوډ ، نارينتوب او .... ټول له منځه وړي. د هغې د فشار لاندې دراوړو په واسطه د انسان ټول ځواکونه تر فشار لاندې را ځي او د هغې وينه يخه او منجمديږي . په هغې کې د را پاڅيدو وړتياوې له منځه ځي. ځکه چې د انسان تر ټولو لويه محرکه قوه همدغه جنسي ځواک دې. د يوه صالح تمدن لمړۍ دنده همدا ده چې د انسان د افراط او تفريط څخه د انسان د جنسي ځواک مخه و نيسي او د اعتدال لارې ته يې راولي ، او په مناسبو اصولو باندې يې منضبط او کنټرول کړي.

د ټولنيز نظام جوړښت بايد داسې و شي چې هغه له يوه اړخه څخه د غيرې معتدلو (Abnormal) هيجاناتو ټول هغه وسايل له منځه يوسی چې انسان يې د خپلې ارادې او د خپل لذت پالنې له لارې پيدا کوي او د بله اړخه د فطري (Normal) هيجاناتو د تسکين له پاره داسې لاره پرانيځي چې په خپله د د فطرت د غوښتنو مطابق وي.

ketabton.com - The Digital Library

۲-د کورنۍ جوړښت:

اوس په ذهن کې پخپله دا پوښتنه را پیدا کیږی چې بیا نو د فطرت لاره کومه او څه ډول ده ؟ ایا په دې هکله یې مونږ بلکل په تیاره کې پرې ایښې یو چې د سترګو په پټولو سره په هر شي چې و غواړو ، لاس کیږدو او بیا همغه د فطرت غوښتنه و ګڼو ؟ یا د فطرت په قوانینو باندې د غور او فکر کولو په اساس مونږ د فطرت اصلي غوښتنې ته رسیږو ؟ شاید ډیر خلک د همغه اول حالت منونکی وي نو په دې خاطر هغوی د فطرت په قوانینو د فکر کولو پرته (کیف ما اتفق) هر څه چې غواړی ترلاسه یې کړي همغه د فطرت اراده ګڼي. خو کله چې یو پلټونکې د حقیقت د پلټنې له پاره راو ځي نو یو څو قدمه مخته هغه ته دا را په ډاګه کیږي چې ګویا فطرت په خپله د خپلې غوښتنې په لور ګوته پورته کوي او هغې لورې ته اشاره کوي.

دا په ډاګه ده چې د ټولو حیواني ډلو په څیر انسان هم د زوجینو یعنې دوه صنفونو په شکل پیدا شوې دې او دهغوې ترمنځ د صنفي راښکود د پیدا کیدو څخه د فطرت لمړنۍ غوښتنه په خپله د انسان پایښت دې. خو د انسان څخه د فطرت غوښتنه یوازې دا نه ده بلکه دهغې څخه پورته څه نورې غوښتنې ترې هم لري او دلږ دقت وروسته مونږ ته په ډاګه کیږي چې هغه غوښتنې څه او څه ډول دي ؟

دهر څه تر مخه چې په کوم شي نظر لویږي هغه دادې چې د ټولو حیواناتو برعکس د انسان کوچنې د پالنې او روزنې له پاره ډیر زیات زحمت ، مشقت ، ربړ او توجه ته اړتیا لري که چیرې هغه یوازې د یوه حیوانی وجود په څیر واخیستل شي بیا هم مونږ وینو چې هغه دخپلو حیواني غوښتنو او اړتیاو د پوره کولو یعنې د غذا د لاسته راوړو او دخپل نفس څخه ددفاع له پاره د وړتیا د لاسته راوړو په خاطر څو کالو ته اړتیا لری. په هغه لمړنیو دوه درې کالو کې خو هغه دومره بې وسه وي چې د مور د پرلپسې توجه پرته ژوندې هم نه شي پاته کیداې.

دا ښکاره ده چې که انسان د وحشت په هر څومره لمړنۍ او ابتدائي مرحله کې هم وي بیا هم مطلق حیوان نه دې په یوه ډول نه یوه ډول مدنیت د هغې په ژوند کې حتماً موجود وی او د همدغې مدنیت په اساس د اولاد پالنې په فطري غوښتنه باندې یې لا محاله نورې غوښتنې هم ورزیاتیږي . یودا چې د کوچني په روزنه کې د ټولو هغه تمدني وسایلو څخه کار واخیستل شی چې دهغې پالونکې ته میسرې وي ، بل دا چې کوچنې داسې و پالل شي چې په کوم تمدني ماحول کې هغه پیدا شوې هلته د تمدن د کارخانې د پرمخ بیولو او د پخوانیو کارکونکو د ځاې دنیولو له پاره تیار وي. بیا نو تمدن چې څومره پرمخ تللې او اعلې درجې ته رسیدلې وي نو دغه دواړه غوښتنې هم په همدغه اندازه درنې او مهمې وي. که له یوه اړخه د اولاد روزنې اړونده وسایل او لوازم مخ په زیاتیدو وي نو د بله اړخه تمدن نه یوازې د خپل پایښت له پاره د خپلې سویې مطابق ښه روزل شویو او پوه کارکوونکو ته اړتیا لري بلکه دخپل نشو نما ، او وړاندې تګ په خاطر دا غوښتنه کوي چې هر نسل د پخوانې نسل څخه په ښه توګه را پورته او وروزل شي یا په نورو ټکو ، دهر کوچنې پالونکې هغه کوچنې د خپلې ځانه ښه روزي ، او دا هغه ایثار او قرباني ده چې د انسان څخه دخپل ځان د پالنې د جذبې ځارول هم غواړی.

دا دانساني فطرت غوښتنې دي او ددې غوښتنو اولین مخاطب ښځه ده ، سړې د یوه ساعت له پاره د ښځې سره یو ځاې کیږي او بیا د تل له پاره دهغې څخه او ددغه یوځاې کیدو د مسؤلیت څخه جدا کیداې شی خو ښځې ته ددې یو ځاې کیدو طبیعي زیښنه په کلونو کلونو بلکه د تل له پاره پاته کیږی. دحمل د پیدا کیدو

ketabton.com - The Digital Library

وروسته لږ تر لږه تر پنځه کالو پورې دغه پايلې د هغې پسې ور نښتې وي ، نو که چيرې د تمدن ټولې غوښتنې پوره کول وي نو بيا خو دهغې معنې داده چې تر نورو پنځلس کالو پورې هغه ښځه چې د يوه ساعت له پاره يې د سړي تر څنګ په خوند او لذت کې تير کړي و ددې مسؤليتونو بار په اوږو اخلي ، پوښتنه داده چې د يوه ګډ کار د مسؤليت د تر سره کولو له پاره به څنګه يوازې يو اړخ تيار شي ؟ تر څو پورې چې ښځه د ميړه د بې وفائي له ويرې څخه خلاصون و نه مومي تر هغې به هغه ته دخپل کوچني د پاللو پوره ډاډ نه وي او تر هغې چې هغه دخپل ژوند د اړتياو د برابرولو دمسؤليت څخه فاغه نه وي نو دداسې لوې بار د پورته کولو له پاره به څنګه تيار شي ؟

دکومې ښځې چې کوم قوام(**Protector Provider**) يا کوم ساتونکي ،ملاتړ کونکي او تهيه کونکي نه وي نو هغې ته پرتله له شکه د حمل اخيستل يو مصيبت او پيښه بلکه يوه ستره بلا وي چې دهغې څخه د خلاصيدو غوښتنه په هغې کې په طبيعي توګه را پيدا کيږي. نو بيا به هغه دغه ډول کوچني ته څنګه ښه راغلاست ووايې.

بې له شکه چې دا يو ضرورت دې.....که د انساني نسل د بقا ، تمدن او پر مختګ له پاره اړتياوي....نو پرته له شکه دې ته هم اړتيا ده چې کوم سړي چې کومه ښځه حامله کړي نو بيا به هماغه ددې ښځې سره په ګډه دا بار پورته کوي خود دې ګډون له پاره به هغه (سړي) څنګه را ضي کړل شي ؟ هغه خو فطرتاً ځان غوښتونکي دي. تر هغې چې د نسل د بقا او پايښت پورې اړه لري نو دهغې برخه کار خو هغه په هماغه وخت کې پاې ته ورساوه چې ښځه يې حامله کړه. دهغې وروسته دغه بار يوازې د ښځې سره تړلې دي او سړي سره په هيڅ ډول تړاو نه لري. تر هغې چې د صنفي رابنکون پورې اړه لري نو دهغې له مخې هم هغه نه شي مجبوريداې چې دهغې ښځې سره يو ځاې په مسؤليت کې را و نغاړل شي. که هغه وغواړی هغه (ښځه) به پريږدي له بلې سره او بله به پريږدي د بلې سره به اړيکې پيدا کړي او په هرې ځمکې کې به (لکه دحيوا په څير) تخم شيندي او د مسؤليت له احساس نه پرته به پر مخ ځي.

نو که چيرې دا خبره يوازې د هغې دخوښې پورې پرېښوول شي نو هيڅ علت نه شته چې هغه دې پخپله خوښه دا بار پورته کړي نو بيا څه شي دا مجبوروي چې هغه دې دخپلو لاسو تياکې په دغه ښځه او دهغې په بچې مصرف کړي؟ ولې هغه ددې ښځې پر ځاې د يوې بلې ښايسته نجلۍ سره خپل اړيکي نه ساتي ؟ ولې هغه د غوښې او پوستکي يوه بيکاره ټوټه د خپلې مزدورۍ په پيسو و پالي ؟ ولې دهغه د ژړا په واسطه خپل خوب خراب کړي ؟ ولې دهغې کوچني شيطان په واسطه خپل ځان زيانمن کړي چې هر څه مات رامات کړي او ټول کور د چټليتا نه ډکوي او د هيچا خبره پرې اغيز نه کوي ؟

فطرت تر ډيره ځايه ددې ستونزې دحل له پاره په خپله اهتمام کړې دې. هغه په ښځه کې ښايست ، خوږلنې ، د زړه رابنکو توان او د محبت له پاره د ايثار او ځان ځارنې کولو وړتياوې ودیعت کړي تر څو ددې وسيلې په واسطه دنارينه په خپلغرضه وګريز توب باندې سوبه تر لاسه کړي او هغه پرخپلو دغه صلاحيتونو کې اسير او بندې کړي. هغه په کوچنی کې هم دتسخير يو عجيب ځواک پيدا کړي تر څو هغه دخپل تکليف ورکوونکې ، بربادوونکې او د ... ټولو منفي ځانګړتيا وسره سره بيا هم خپل مور او پلار دخپل محبت په دام کې رابنکيل کړي خو يوازې داشيان دومره ځواک نه لري چې انسان دخپلو اخلاقي ، فطري ، تمدني دندو د ترسره کولو په لار کې د اوږدې مودې له پاره د زيان ، تکليف او قربانې د ګاللو له پاره چمتو کړي. اخر دانسان

ketabton.com - The Digital Library

سره دهغې ازلي دښمن هم ملګري دي چې د فطرت د لارې څخه يې دکړولو فرصت يو ثانيه م له لاسه نه ورکوي.

دا د دين معجزه ده چې هغې انسان ، ښځه او نارينه دواړه ، د نسل او تمدن له پاره قربانۍ ته تيار کړي او ددغه ځان غوښتونکې ځناور څخه يې انسان جوړ کړي. دا د الله جل جلاله له اړخه را ليږل شوې پيغمبران دي چې هغوي د فطرت ارادې په سهي توګه و پيژندلي او د ښځې او نر ترمنځ يې د صنفي اړيکو او تمدني کومکونو سهي شکل ددوي ترمنځ نکاح وښوولە. د همغوي د ښوونې او روزنې په واسطه د نړۍ په هر ولس او د نړۍ په هرې څنډې کې نکاح رايج شوه ، دهمغوي د ښوولې شوو اخلاقي اصول په واسطه په انسان کې دومره روحاني وړتياوې را پيدا شوې چې هغوي د دغه خدمت ، تکليفونه اوزيانونه و زغمي او که نه حق خو دادې چې دمور او پلار څخه دکوچني بل کوم لوي دښمن نه شته. دهمغوي له لوري د ټولنيزو اصولو او ظوابطو په اساس دکورني نظام بنسټ ايښول شوې چې د همدې نظام د سختې نيونې په اساس نجوني او هلکان په دغه دمسؤليت نه د ډکو اړيکو په ټينګولو او ګډ عمل کولو باندې مجبوروي. او که نه د ځوانۍ د حيواني غوښتنو ځواک دومره سخت وي چې يوازې د اخلاقي مسؤليت احساس دکوم بهرني ډسپلين نه پرته هغوي د دشهوت د ازاد استعمال څخه نه شي ايسارولاې. د شهوت جذبه په خپل ځاې د ټولنې دشمنه (Anti Social) ده . دا د ځان غوښتنې او انفراديت په لور د ميلان پيدا کولو جذبه ده چې په کې ثبات او پايښت نه شته د مسؤليت احساس نه لري ، دا يوازې د وختې خوند اخيستلو په خاطر دي. ددې بلا مسخر کول او په ټولنيز ژوند کې ورڅخه کار اخيستل څه اسانه کار نه دي. دا دنکاح قانون او کورنۍ نظام دې چې کولاې شي دا (ديو) او (پيرې) په بوتل کې ننه باسي. دهغې څخه شرارت او بد نظمي وکاږي او هغه د نارينه او ښځې دهغه خپل منځې کومک او ګډ عمل تابع کړي چې د ټولنيز ژوند د تعمير له پاره ورته اړتيا ده که دا نه وی نو د انسان تمدني ژوند پاې ته رسيږي او د حيوان په خير به اوسي او بالاخره د انساني نسل موجوديت به له ګوابس سره مخ شي.

نو د جنسي ميلان د بې اعتدالۍ د مخنيوې او دهغې د فطري غوښتنو د تسکين او اشباع له پاره چې کومه لاره په خپله فطرت ټاکلې ده هغه داده چې د ښځې او نارينه ترمنځ د نکاح له لارې تلپاتې اړيکې ټينګ کړل شي او دهمدې اړيکو له لارې کورني ژوند جوړښت و مومي.

دتمدن ددغه پراخه کارخانې د پرمخ بيولو له پاره چې کومو پرزو ته اړتيا ده هغه د کورنۍ په همدغې کوچنۍ فابريکه کې جوړيږي . دلته د نجونو او هلکانو ځواني ته د رسيدو سره سم د دغه فابريکې چلوونکو ته دا فکر پيدا کيږي چې د امکان تر حده پورې هغوي ته داسې جوړې پيدا کړي چې يو د بل له پاره ډيرې مناسبې وي تر څو د هغوي د يوځاې کيدو څخه ډير بهتر او ښه نسل و زيږيږي ، بيا دغه نسل ددغې فابريکې د غړې په خير هڅه کوي چې څومره يې بهتر ولاې شي همغومره يې بهتره کړي. پرځمکې باندې دخپل ژوند دهماغه لمرنۍ شيبې څخه کوچنې ته په کورنۍ کې د محبت ، ساتنې او روزنې داسې چاپيريال په لاس ورځې چې دهغې د ودې له پاره د (آب حيات) په خير ارزښت لري . په حقيقت کې په کورنۍ کې هغه خلک د کوچني ترځنګ وي چې نه يوازې ورسره مينه کوي بلکه د زړه د تل نه غواړي چې کوچنې چې په کومه مرتبه کې پيدا شوې دهغې نه لوړه مرتبه ورته په لاس ورشي. په نړۍ کې دغه جذبه يوازې په مور او پلار کې پيدا کېداې شي ځکه دا همغوي دي چې غواړي اولاد يې له هره اړخه په بهتر او ښه حالت کې او دهغوي نه په پورته درجه کې وروزل شي.

ketabton.com - The Digital Library

په دې توګه هغه پرته له ارادې او په غیر شعوري توګه را تلونکي نسل د اوسني نسل څخه دبهتر کیدو او د انساني پر مختګ له پاره د لارې د جوړولو هڅه کوي ، دهغوې په دغه هڅه کې هیڅ ډول خپل غرضي نه کتل کیږي. هغوې د خپل ځان له پاره څه نه غواړي بلکه د خپل اولاد د بري او خوښئ هیله من دي. او دهغې نه یو بریالي او غوره انسان جوړول د خپل محبت بدله ګڼي. دغسې مخلص کارکونکي او بې غرضه خادمان به تاسې ته د کور د کارخانې څخه بیرون چیرته په لاس ورشي چې د بشریت د ښېګڼې له پاره نه یوازې بې عوضه کار کاوي. بلکه خپل وخت ، ارام ، ځواک ، وړتیا او هر څه په دې لاره کې ځاروي او په هغه څیز خپل هر څه ځارول غواړي چې میوه یې نوروته رسیږي او د خپلو ټولو هڅو ښه بدله په دې کې ګوري چې د نورو له پاره هغه بهتر کارکوونکي او ښه خادم جوړ کړي دې ایا په نړۍ کې له دې ستره او پاکه اداره بله پیدا کیداې شي.

انساني نسل د خپل پاینبت له پاره او انساني تمدن د خپل تسلسل او ارتقا له پاره هر کال دغسې په میلیونو میلیونو جوړو ته اړتیا لري چې په خپلې خوښې او رضا سره خپل ځان د دغه خدمت او مسؤلیتونو له پاره را وړاندې کړي ، او د نکاح په کولو سره دغه ډول نورې ډیرې کارخانې جوړې کړي. دغه ستره کارخانه چې په نړۍ کې کار کوي په همدې ترتیب مخته ځي چې دغه ډول رضا کار په خپله خوښه د خدمت له پاره راپورته شي او ددې کارخانې له پاره انسانان تیار کړي. که چیرې نوې کار کونکي نه وي او د طبیعي عواملو له امله پخوانې کار کونکي بیکاره شي او د کاره ووځي نو د کار خلک به ورځ په ورځ کمیږي او یوه ورځ به دغه جوړه شوې دنیاګې بې ځوکه پاته شي. هر انسان چې د تمدن دغه ماشین چلوي ، دهغې دا د نده یوازې دا نه ده چې ترخپل ژوند پورې یې و چلوي بلکه دا هم ده چې د خپل ځاې د نیولو له پاره د خپل ځان په ځیر د نورو وګړو دتیارولو هڅه و کړي.

په دې ترتیب که وکتل شي نو د نکاح حیثیت یوازې دا نه دې چې هغه د جنسي جذباتو د تسکین په خاطر یوه روا او جایزه لاره ده. بلکه په حقیقت کې دا یوه ټولنیزه دنده ده. دا په وګړي د ټولنې فطري حق دې او وګړي ته په دې هکله هیڅ ډول واک نه دې ورکړل شوې چې هغه دې د نکاح کولو او یا د نه کولو پریکړې حق د خپل ځان له پاره خوندي و ساتي. څوک چې دکوم معقول علت پرته دنکاح کولو څخه مخ اړوي نو هغه د ټولنې غدار او بیکاره عنصر (Parasites) دي هر څوک چې پر ځمکه پیدا شوې هغه د لمړنۍ ساه اخیستو وروسته دځوانۍ تر رسیدو پورې د دغه بې حده او بې حسابه پانګې څخه ګټه پورته کړي چې تر هغې پخوانیو نسلونو ورته تیاره کړې ده . د همغوې د جوړ شوي کړچار په بنسټ هغه دته د ژوندې پاته کیدو ، غټیدو او د ودې کولو موقع په لاس ورغلې. هغه په دې مرحله کې یوازې ګټه کړي او نورو ته یې هیڅ نه ده ورکړي . ټولنې دهمدغې موخې له پاره د هغه ناقص ځواکونه د تکمیل په لور په روانو لو کې خپله پانګه مصرف کړي چې کله هغه د څه ورکولو وړتیا پیدا کوي نو بیا به یې ورکړي اوس نو که هغه لوې شي او د خپل ځان له پاره د وګړیزې ازادۍ او خپلواکۍ غوښتنه وکړي او ووایې چې زه یوازې خپلې غوښتنې پوره کول غواړم. او دهغو مسؤلیتونو بار په اوږو نه اخلم چې د دې غوښتنو پورې تړلې وي. نو هغه په حقیقت کې د دغې ټولنې سره غداري کوی ، دهغه د ژوند هره شیبه تیري او بې انصافي ده. که چیرې په ټولنه کې شعور موجود وی نو هغه دغه مجرم ته د محترم سړي او محترمې ښځې او مقدس روحاني په ځاې د یوه غل ، ډاکو او جعل ساز په سترګه کوري ، مونږ که غوښتي وي او که نه ، د ټولنې دهغه پانګې او ذخیري وارثین یو چې زمونږ څخه مخکینو نسلونو مونږ ته پرې ایښې دي. اوس مونږ په دې پریکړه کې خنګه ازاد پاته کیدې شو چې دهغه فطرت د قانون په اساس چې مونږ ته یې په میراث پریښي دي ، دهغې غوښتنې پوره کړو یا نه کړو ؟

ketabton.com - The Digital Library

داسې نسل تيارکړو يا نه کړو چې د انساني نسل ددغې پانګې او ذخيرې وارث وي دهغې د سنبالولو له پاره نور وګړي تيار کړو يا نه کړو؟ لکه څنګه چې مونږ په خپله ورته تيار کړل شوي يو.

۳-د جنسي خپل سريو مخنيوې :

دنکاح او د کورنۍ د جوړښت سره سم دې ته هم اړتيا ده چې د نکاح د چوکاټ نه بيرون د جنسي غوښتنو د تسکين لارې په کلکه و ټرل شي. ځکه چې د هغې پرته د فطرت هغه موخې نه پوره کيږي دکوم له پاره چې هغه د نکاح او کورنۍ د جوړښت غوښتنه کوي.

د لرغوني جاهليت په ځير ددغې نوې جاهليت په زمانه کې هم ډير خلک زنا يو فطري عمل ګڼي او دهغوې له آنده نکاح د تمدن زيږنده او يو اضافي شي دې. هغوې فکر کوي چې لکه څنګه چې فطرت هره وزه د هر وز له پاره او هره سپۍ د هر سپې له پاره پيدا کړې. په همدې ډول يې هره ښځه د هر سړي له پاره پيدا کړې او فطري لار همدا ده چې کله هم جنسي غوښتنه وي، موقع او فرصت برابر وي اود دواړو اړخونو وګړي په دې راضي وي نو دهغوې ترمنځ همداسې جنسي عمل تر سره کيداې شي لکه څنګه چې د ځناورو ترمنځ تر سره کيږي خو حقيقت دادې چې دا دنساني فطرت ډير غلط تعبير دې.

دې خلکو انسان يواځې حيوان تصور کړې نو کله چې دوې د فطرت لفظ استعمالوي، دهغې څخه يې موخې د حيواني فطرت وي نه انساني فطرت. هغو خپرو ورو اړيکو ته چې دوې فطرت وايې هغه دحيواناتو له پاره ضرور فطري دې خو د انسان له پاره هيڅکله هم فطري نه دې. هغه نه يوازې د انساني فطرت پر خلاف دې بلکه دخپلو اخرې زيښنو په اعتبار سره د هغه حيواني فطرت په خلاف هم دې چې په انسان کې موجود دې. په دې خاطر چې په انسان کې انسانيت او حيوانيت دوه جلا شيان نه دی بلکه په حقيقت کې د دواړو په يو ځاې کيدو سره يو شخصيت جوړتيږي او ددواړو غوښتنې يو د بل سره داسې تړاو پيدا کوي چې کله هم د يوه له هدف څخه مخ واړول شي نو د بل موخه په خپله له منځه ځي.

په زنا کې انسان په خړکند ډول داسې احساسوي چې لږ تر لږه دحيواني فطرت غوښتنه خو پوره کوي ځکه چې د تناسل او دنسل د بقا او پاينښت مقصد يوازې د جنسي عمل له لارې پوره کيږي. که دنکاح په چوکاټ کې وي او که نه. خو هغه څه چې مونږ بيان کړل که په هغې نظر واچول شی نو و به کتل شي چې دا کار لکه څرنګه چې انساني فطرت ته زيان رسوي، په همدې ترتيب حيوانی فطرت ته هم زيانمن ثابتيږي. انساني فطرت غواړي چې په جنسي اړيکو کې ثبات او پاينښت شتون ولري تر څو کوچنې د مور او پلار د ګډو هڅو په واسطه نمو وکړي او تر يوې مودې پورې سړي نه يواځې د کوچني بلکه د کوچني د مور کفالت هم وکړي. که چيرې سړي ته دايقين نه وي چې کوچني ددې خپل دې نو بيا خو به هغه د هغې د پالنې له پاره دهيڅ ډول ستونزو زغملو ته تيار نه وي او نه به دا وزغمي چې دهغې وروسته دې د هغه دمال وارث همدې شی، په همدې ترتيب که ښځې ته دايقين نه وي چې کوم سړي چې دا حامله کوي، ددې او ددې د کوچني کفالت ته تيار نه دې نو هيڅکله به د حمل ستونزې او دهغې د راتلونکو زيښنو د زغم له پاره تيار نه شی، که د کوچني په روزلو کې مور او پلار کومک و نه کړی نو دهغې د ښوونې او روزنې اخلاقي، ذهني او اقتصادي حيثيت به هيڅکله هغه معيار ته و نه رسيږي چې د هغې په واسطه هغه د انساني تمدن کوم ګټور کار کوونکې و ګرځي.

ketabton.com - The Digital Library

دا ټول د انساني فطرت غوښتنې دي او کله چې د دغه غوښتنو څخه په مخ اړولو سره يوازې د حيواناتو په څير د ښځې او نارينه تر منځ موقتي اړيکي جوړ شی نو هغه پخپله د حيواني فطرت د غوښتنې (توالد اوتناسل) څخه هم مخ اړول دي ځکه چې په هغه وخت کې (توالد اوتناسل) دهغه په ذهن کې نه وي ، په دغه وخت کې يوازې جنسي اړيکي د نفس د غوښتنو د پوره کولو او د لذت او خوند اخيستلو له پاره وي چې له يوه سره د فطرت د موخې په خلاف دي.

د نوې جاهليت بيرغچيان په خپله هم دغه اړخ کمزورې وينې او په دې خاطر هغوې ددې له پاره يو نوې استدلال ورزياتو ې. هغوې وايي چې که د ټولنې دوه وګړی يو د بل سره په خپله خوښه يو ځای څو ساعته مزې چړچې وکړي نو په دې کار کې به ټولنې ته اخر څه زيان ور سيږی چې دهغوې په دې خوښۍ کې مداخله وکړي؟ ټولنه به هغه وخت د مداخلې حق لري کله چې يو وګړي په بل تيرې کوي ، يا بل غولوي او يا دکومې ټولنيزی ستونزې سبب شي خوکله چې دا يوه خبره هم نه وي او يوازې ددوه وګړو تر منځ د ساعت تيرې اوخوند معامله وي نو بيا ټولنه دهغوې په منځ کې د ورننوتلو هيڅ حق نه لري ، د خلکو په شخصي امورو کې که چيرې مداخلت صورت نيسي نو بيا خوشخصي ازادي هسې يو بې معنې لفظ ګرځي.

د وګړيزې ازادۍ دغه تصور د(۱۸ مې او ۱۹ مې) پيړيو دهغه جهالتونو څخه يو دې چې تيارې يې د علم او څيړنې د لمړنې څرک د را پيدا کيدو سره سم له منځه ځي. د لږ څه فکر وروسته يو انسان دا خبره درک کولاې شي چې د هغې ازادۍ غوښتنه چې د وګړو له پاره کيږی هغه په ټولنيز ژوند کې هيڅ ځای نه لري ، ځوک چې داسې ازادی غواړي هغوې ته په کار دي چې ځنګل ته ولاړ شي او د حيواناتو په څير ژوند تير کړي ، انساني ټولنه خو په اصل کې د علايقو او اړيکو دداسې يوه جال نوم دې چې په کې د هر وګړي ژوند د نورو بې شميره وګړو سره تړلې وي، هغوې يو په بل اغيز کوي او يو د بل څخه اغيزمن کيږي ، په دغې ټولنيزو اړيکو کې د انسان هيڅ کړو وړه ته شخصي او وګړيز نه شی ويل کيداې او نه دداسې کوم شخص فعل تصور کيداې شی چې دهغې اغيز په ټولنيزه توګه په ټوله ټولنه پرې نه وځي. افعال او کړه وړه خو پريږده په زړه کې پټ داسې خيال هم نه شته چې زمونږ په وجود او دهغې څخه په منعکس کيدو سره په نورو اغيز و نه کړي. زمونږ د زړه او جسم د يو يو حرکت پايلې چې زمونږ څخه منتقل کيږي تر لرې لرې ځايو پورې رسيږي چې زمونږ علم د هغې احاطه نه شی کولاې. نو په داسې حال کې به دا څنګه وويل شي چې د يوه وګړی د يوه ځواک استعمال به د هغې دذات نه پرته په بل چا باندې څه اغيز نه کوي ، په دې خاطر هيڅوک دهغې پورې کار نه لري او هغې ته بايد په خپلو کړو وړو کې پوره پوره ازادي وکړل شي . که چيرې ماته ددې ازادي نه راکول کيږي چې په لاس کې لرګي واخلم او چيرته چې غواړم هلته ولاړ شم ، خپل موټر مې چې څنګه خوښه وي هغسې و چلوم ، په خپل کور کې څومره غلاظت چې را ټولولې شم راټول يې کړم ،که دا او داسې نور وګړيز کړه وړه د ټولنيزو اصولو تابع وی نو بيا ولې زما شهواني ځواک په ځانګړی توګه ددې وړ دې چې هغه دکومې ټولنيزی ظابطی پابندي و نه کړي او ماته بلکل ازادي وي چې څنګه يې چې و غواړم همغسې ترې کار واخلم.

دا خبره چې يو نارينه او ښځه که په يوه ځانته پټ ځای کې په خپله رضا او خوښه د خوند او لذت په خاطر څو ساعته وخت تيروي ، په ټولنيز ژوند کوم خاص اغيز نه لري ، د کوچنيانو په څير خبره ده. په حقيقت کې د هغې اغيز يوازې په هماغه ټولنه نه پريوزي چې دوې ورپورې اړه لري بلکه اغيز يې په ټول انسانيت پريوزي او همدا راز دهغې اغيز يوازې په موجوده نسل پورې محدود نه پاته کيږی بلکه د راتلونکو نسلونو پورې هم رسيږي ، نو په هغو ټولنيزو اړيکو باندې چې انسان تړلې دې دهغې څخه هيڅ وګړي په هيڅ ځای کې ، ان

ketabton.com - The Digital Library

په کوم خوندې ځاې کې هم جدا نه شي پاته کيداې. په بندو کوټو کې ،ددیوالونو ترمنځ هم ، هغه همداسې د ټولنيزو ژوند پورې اړوند دی لکه څنګه چې په کوم بازار يا محفل کې وي. کله چې هغه په يوازيتوب کې خپل توليدې ځواک د يوې عارضي او غير نتيجه لرونکې خوند او لذت له پاره ضايع کوي ، په هغې وخت کې هغه په ټولنيز ژوند کې د بدنظمۍ د خپرولو او د نسل په حق تلفۍ او ټولنې ته د بې شميره اخلاقي ، مادي او تمدني زيانونو په رسولو کې مشغول وي. هغه د خپلې ځان غوښتنې له امله په ټولو هغه ټولنيزو ادارو باندې ګذار کوي چې د ټولنې د يو وګړي په صفت يې ترې ګټه پورته کړي خو دهغوې په قيام او پايښت کې د خپلې ونډې د اخيستو او ادا کولو څخه ډډه کوي.

ټولنې ، چې د ښاروالۍ څخه نيولې تر رياسته پورې، د مکتب نه نيولې تر عسکرۍ ځواکه پورې ، د کارخانو څخه نيولې د علمي څيړنو تر مرکزونو پورې ، څومره اداري چې جوړې کړي دي ټولې يې په همدې باور جوړې کړي چې هر وګړي چې د دې ادارو څخه ګټه پورته کوي نو دهغې په جوړښت او پر مختګ کې دې خپله واجبې ونډه واخلي، خو کله چې دې بې ايمانه خپل شهواني قوت داسې استعمال کړ چې په هغې کې د توالد او تناسل او اولادنو د روزنې د مسؤليت قبلولو نيت له سره وي نه ، نو هغې په خپل يو ګذار سره تر خپل حده پورې د دې ټولنيز نظام ريښې ووهلې او پرې يې کړې ، نوموړې هغه ټولنيز ټرون مات کړ چې هغه د انسان په حيث په کې ګډون کړې و. هغه خپل بار پخپله د پورته کولو په ځاې په نورو د ټول بار د وربارولو هڅه کړې. هغه کوم شريف انسان نه دې بلکه يو غل او خائن دې دهغې سره نيک سلوک د ټول انسانيت سره ظلم او تيرې دې.

په ټولنيز ژوند کې د فرد د مقام په پيژندلو سره دا خبره جوته کيږی چې ټول هغه ځواکونه چې مونږ ته را کړل شوې دي هغه يوازې زمونږ د خپل ځان له پاره نه ، بلکه مونږ سره د ټول انسانيت يو امانت دې او مونږ به دهغوې په هکله د ټول انسانيت تر مخ ځواب ورکونکی اوسو. که چيرې مونږ خپل ځان يا د خپلو ځواکونو څخه څه ضايع کړو يا د خپلې غلطۍ په اساس خپل ځانته پخپله زيان رسوو نو زمونږ د دې کار اصلي حيثيت دا نه دې چې هغه څه چې زمونږ و هغه يا خو مونږ ضايع کړی يا مو زيانمن کړي بلکه دهغې حيثيت دادې چې د ټولې بشرۍ نړۍ له پاره چې کوم څه زمونږ سره امانت و په هغې کې مونږ خيانت وکړ. او د خپل دغې عمل په واسطه مو ټول انسانيت زيانمن کړ. په نړۍ کې زمونږ موجوديت په خپله په دې خبره ګواه دې چې نورو د تکليفونو بار پورته کړ او د ژوند رڼا يې مونږ پورې را ورسوله ، نو مونږ دې نړۍ ته راغلو ، بيا دولتی نظم زمونږ د ځان ساتنه وکړه ، د روغتيا اداري زمونږ د صحت او روغتيا په هکله توجه وکړه ، په لکونو انسانان يو د بل سره يو ځاې شول او مونږ ته يې د ژوند اړتياوې را پوره کړي ، ټولو ټولنيزو ادارو يو د بل سره په تعاون زمونږ روزنه وکړه او زمونږ څخه يې هغه څه جوړ کړل چې اوس يو ، نوا يا د ټولو جايزه بدله به همدا وي؟

ايا دا به انصاف وي چې دکوم ځان او دکومو ځواکونو په وجود ، پايښت او وده کې د نورو دومره ونډه وي او هغه مونږ ضايع کړو او يا يې د ګټورو کيدو پر ځاې يې مضر وګرځوو؟ ځان وژنه په همدې خاطر حرامه کړل شوې. په لاس باندې شهوت کونکي (مستمني) ته په همدې خاطر د نړۍ حکيم ملعون (ناکح اليد ملعون) ويلې دې. د لوط عليه السلام د قوم عمل په همدې بنسټ بدترين جرم ګرځيدلې او زنا هم په همدې خاطر وګړيزه تفريح او ساعت تيرې نه ده بلکه په ټولې انساني ټولنې تيرې او ظلم دې.

ketabton.com - The Digital Library

زنا او ټولنيز تيرې :

فکر وکړئ چې زنا سره څومره زياتې ټولنيز ې ناروغتياوي نژدې او ژورې اړيکي لري.

۱-د هر څه دمخه يوزنا کار خپل ځان د خبيثه ناروغيو په لمن کې ورغورځوي ، او په دې توګه نه يوازې د خپلو جسماني ځواکونو ټولنيزو ګټو ته زيان رسوي ، بلکه ټولنې او نسل ته هم زيان اړوي.د سوزاک په هکله هر ډاکټر به درته داو وايي چې د متيازو کولو دلارې دغه ناروغي په پوره ډول کله هم نه جوړيږي. د يوه لوې ډاکټرو ينا ده چې [يوځل سوزاک د تل سوزاک] دهغې څخه ځيګر اغيزمن کيږي ، مثانه ، انثيين او نور غړي ډير وخت په رنځ اخته کيږي او تر څنګ يې د نورو ناروغيو له پاره هم زمينه برابروي او د تلپاتې شنډتوب ، شونتيا هم تړې را پيدا کيږي. خو د اتشک د ناروغۍ په هکله هر څوک په دې نه پو هيږي چې ټول جسماني نظام تړې مسموم کيږي ، د سر نه تر پښو پورې هيڅ داسې غړې ، بلکه د جسم هيڅ برخه به داسې نه وي چې پرې ددې موذي ناروغۍ زهر اغيزو نه کړي. دا ناروغي يوازې د ناروغ جسماني ځواکونه له منځه نه وړي بلکه د مختلفو لارو څخه نورو بې شميره غړو ته رسيږي او بيا د همدې ناروغتيا په اساس د ناروغ اولاد او دهغې د اولاد اولاد په دغه بې قصوره سزا محکوميږي. دکوچنيانو ، ړندو ، ګونګيانو ، کنړ او کمعقلو پيدا کيدل دهغه څو لحظو دخوند اخيستنې يوه معمولي پايله ده چې يوه عياش پلار دخپل ژوند يوه ارزښتناکه پانګه ګټلې وه.[۱] (۱)[اوس په دې څو وروستيو لسيزو کې د زنا بل سوغات ايډز يا (HIV)دې چې ټوله نړۍ يې لړزولې ، ددې ناروغتيا نوم مرګ دې اوتر اوسه يې پوره علاج نه دې پيدا شوې (ژباړن)]

۲-په خبيثه ناروغتياو باندې دهر زناکار اخته کيدل حتمي نه دې مګر دهغې اخلاقي کمزوريو څخه دهيڅا خوندې کيدل شوني نه دي چې د زنا سره په لازمي توګه تړلې دې ، بې حيايي، غولونه ، درواغ ، بدنيتي ، خپل غرضي ،د نفس غلامي ، بې صبري ، حيراني ، تلون ، بې ثباتي او بې وفايي ، دا ټولې د زنا هغه اغيزې دي چې پخپله د زاني په نفس باندې مرتب کيږي. هغه وګړي چې دغه ځانګړتياوو ته په خپل ځان کې وده ورکړي نو دهغې د کمزورويو اغيز يوازې د جنسي معاملاتو تر حده پورې نه را نغښتل کيږي. بلکه د ژوند په هر اړخ کې دهغې له اړخه دغه تحفه ټولنې ته رسيږي. که چيرې په يوه ټولنه کې په ډيرو خلکو کې داسې اوصاف وده وکړي نو دهغې په واسطه هنر(ارټ Art) ، ادب ، تفريحات ، او لوبې، علوم او فنون ، صنعت او حرفت ، ټولنه او اقتصاد ، سياست او عدالت ، عسکري خدمت او ملکي انتظام يعني هر شي تړې اغيزمن کيږي. په ځانګړي توګه په جمهوري نظام کې چې د وګړو يو يو اخلاقي ځانګړتيا دټول ولس په ژوند کې منعکس کيږي ، ديوولس د ډيرو وګړو په مزاج کې چې کوم ثبات نه وي دکوم ولس چې ډيره کي چې د وفا ، ايثار ،په نفس د کنترول او دداسې نورور وړو اوصافو څخه عاري وي نو دهغوې په سياست کې به استحکام او ثبات له کومه راشي ؟

۳-د زنا د جايز کولو سره دا هم لازميږي چې په ټولنه کې د فاحشه ګرۍ کاروبار تلپاته او جاري وي. څوک چې دا وايي چې يو ځوان سړي ته د تفريح او ساعت تيرۍ حق ورپه برخه دې نو هغه ددې تر څنګ دا هم وايي چې په ټولنه کې دې د ښځو يوه داسې ډله موجوده وي چې له هره اړخه د پستي او ذلت په اخري مرتبو کې وي ، نو دا ښځې به له کومه ځايه راځي ؟ هغوې خو به په همدغه ټولنه کې را پيدا کيږي ، په هر حال به هغه حتماً د چا لور وي اويا به د چا خور. هغه په لکونو ښځې چې د يو يو کور ملکه ، د يوې يوې کورنۍ بنسټ ايښودونکې او دخو څو کوچنيانو پالونکې جوړيداي شي ، همغوې با زار ته راوستلې کيږي، تر څو د عمومي تشنابونو

ketabton.com - The Digital Library

په خير د کوڅه ډبو سړو د اړتياو د رفع کولو ځاې و ګرځي. دهغوې څخه د ښځې توب هغه شريفانه ځانګړتياوې اخيستل کيږي ، هغوې ته د ناز د پلورلو روزنه ورکول شی ، هغوې دهمدې کار له پاره تياريږي چې خپل محبت ،خپل زړه ،خپل جسم ، خپل حسن او خپلې نخرې هره ګړۍ په يوه نوې اخيستونکې باندې وپلوري ، او ديوه نتيجه ورکونکې او ميوه پيدا کونکې خدمت پر ځاې ټول عمر د کوڅه ډبو نارينه و د تسکين او نفس پالنې نا نځکې ترې جوړې شي.

۴-د زنا د جواز څخه دنکاح تهذيبي او قانوني حثيت ته حتما زيان رسيږي ، ان تر دې چې نکاح له منځه ځي او يوازې اويوازې زنا پاته کيږی. اول د زنا په لور ميلان کوونکو ښځو او نارينه و کې دا صلاحيت ډير لږ پاته کيږی چې سهي ازدواجي ژوند تر سره کړي ،ځکه چې کومه بدنيتي ، بد نظري او کوڅه ډبي په دوې کې د زنا له امله پيدا کيږی او تر څنګ يې په داسې خلکو کې د جذباتو بې ثباتي او په نفسي غوښتنو باندې دکنترول دنه درلودلو کومه کمزوري وده کوي هغه دهغې صفاتو له پاره وژونکې زهر دي چې د بريمنده ازدواجي اړيکو له پاره ورته اړتيا ده. دا خلک که د نکاح په مبارکه رسمې کې هم و ترڅ شی بيا هم دهغوې تر منځ نيک سلوک ، يو په بل باور او هغه د مينې وفاداره اړيکې هيڅکله هم جوړښت نه مومي چې بهتر نسل ترې وزيږيږي او دخوښيو نه ډکه کورنۍ جوړه کړی.

بيا نو چيرته چې د زنا له پاره اسانتياوې وي نو هلته عملا دا نا شوني ده چې د نکاح متمدنه طريقه وده ومومي ، ځکه کومو وګړو ته چې د مسؤليت د منلو پرته د نفسي غوښتنو د تسکين نورې مواقع ور په برخه وي هغه څه اړتيا لري چې نکاح و کړي او په خپل سر د مسؤليتونو درومد بار ور بار کړي؟

۵-د زنا د جواز او رواج په واسطه نه يوازې د تمدن ريښې له منځه ځي بلکه په خپله د انسان ريښې هم غوڅيږي. لکه چې تر مخه مو ثابته کړه چې په ازادانه جنسي اړيکو کې د ښځې او نارينه و دواړو څخه دهيڅ يوه دا خوښه نه وي او نه کيداې شی چې د نسل د پاينبت خدمت تر سره کړي.

۶-کوم کوچنيان چې د زنا له لارې ټولنې ته وړاندې کيږي هغوې ته حرامیان ويل کيږي. په نسب کې د حلال او حرام بيلتون يوازې يو احساساتي مسئله نه ده لکه چې ځينې ناپوه خلک پرې ګمان کوي ، بلکه د ډيرو اړخونو څخه د حرامي کوچنيانو پيدا کول پخپله په کوچني او انساني تمدن باندې يو ستر تيرې دې. اول دا چې په هغه وخت کې د دې کوچني نطفه داسې جوړيږي چې پر مور او پلار دواړو خالص حيواني جذبه مسلطه وي. د يوې واده شوې جوړې په زړونو کې چې د جنسي عمل په وخت کې کوم پاک انساني جذبات موجود وي، هغه هيڅکله هم په ناجايزه توګه يو ځاې شوې جوړې کې موجود نه وي. دوې خو يوازې د حيوانيت جوش او ولولې سره را يو ځاې کړي وي او ددوې تر منځ په دغه وخت کې ټولې انساني ځانګړتياو ي له منځه تللې وي.په دې خاطر يو حرامي کوچني دخپل مور او پلار دحيوانيت وارث وي او بيا هغه کوچني چې د ښه راغلاست له پاره يې نه مور تياره وي او نه پلار ،او هغه پخپله هم د يوه مطلوب شی په څير نه بلکه د يوه نا څاپې غم په څير د والدينو منځته را لويدلې او د پلار دمحبت او امکاناتو نه تل بې برخې وي.نو کله چې هغه يواځې د مور يو اړخيزه روزنه و مومي او هغه هم د بې رغبتۍ او نا خوښۍ په حالت کې. هغه ته چې د نيا ، نيکه ،کاکا ، ماما او د کورنۍ د نورو غړو پالنه ور په برخه شوې نه وی ، نو هغه په هر حال د يو ناقص او نامکمل انسان په څير وده کوي. نه هغه سهي کريکتر پيدا کولی شي او نه يې صلاحيتونه را برسيره کيداې شی، او نه ورته د پر مختګ او کار کولو پوره پوره وسايل مهياوي. هغه پخپله هم ناقص ، بې وسيله

ketabton.com - The Digital Library

او بې یارو مددګار او مظلوم وې او دتمدن له پاره هم دومره ګټور نه ثابتیږي. څومره چې هغه دحلالي په صورت کی دتمدن له پاره ګټور ثابتیداې شو.

د ازادو شهوت پالونکو له آنده د کوچنیانو د ښوونې او روزنې له پاره یو ولسی نظام ته اړتیا ده تر څو کوچنیان د والدینو د ازادانه اړیکو له لاري وزیږي او ولس د هغوې روزنه وکړي او د تمدن د خدمت له پاره یې تیار کړي. ددې خبرې څخه ددې خلکو موخې دادې چې د ښځو او نارینه و ازادي او دهغوې و ګړیز ژوند خوندی وي او دهغوې نفساني غوښتنې د نکاح په بندیزونو کې د را بندیدو پرته د نسل د تولید او دهغوې د روزنې اړتیاوې تر سره شي. خو دا ډیره عجیبه خبره ده ، هغه وګړو ته چې د اوسنې نسل وګړیز ژوند دومره ګران دې هغوې د راتلونکې نسل له پاره د ولسي روزنې یا دولتي تربیې دداسې سیستم وړاندیز کوي چې په هغه کې د انفرادیت د ودې او د شخصیت د ارتقا هیڅ امکان نه شته. په دغسې یوه سیستم کې چې په زرګونو او لکونو کوچنیان په یوه وخت د یوې نقشې، یوې قاعدې او یورنګ اصولو لاندې روزل کیږي هلته د کوچنیانو انفرادي ځانګړتیاوې نه نمو کولاې شی او نه را څرګندیداې شی. هلته خو د هغوې تر منځ یو شان والې او مصنوعي برابري پیدا کیږی. ددې کارخانې څخه به په هماغه توګه دیوه ډول شخصت لرونکې کوچنیان راوځي لکه څنګه چې د کومې کار خانې څخه د اوسپنې پرزې په یوه ډول قالب کې اچول شوي وي. دوې غواړي د باټا د بوټانو په څیر انسانان تیار کړی ، هغوې ته دانه ده معلومه چې د کوچني د شخصیت جوړول یو ډیر ظریف هنر دې او دا هنر یوازې په یوه وړوکې کارخانه کې صورت نیسي ، هلته چې د هر مصور توجه یوازې او یوازې په یوه تصور باندې متمرکزه وي . په یو لوبه کار خانه کې ، چیرته چې مزدوران یو ډول عکس د لکونو په شمیر کې تیاروي نو هلته به دا هنر (ارټ **Art**) د پر مختګ او ترقی په ځاې غارت کیږي او له منځه به ځي.

بیا د ولسې ښوونې او روزنې په دغه ډول سیستم کې به تاسې ته دداسې کار کوونکو اړتیا پیدا کیږي چې د ټولنې له اړخه د کوچنیانو د روزلو کار په غاړه واخلي او دا هم په ډاګه ده چې دداسې خدمت د تر سره کولو له پاره داسې کارو کونکې موزون اوبرابر وي چې په خپلو غوښتنو او جذباتو باندې کنټرول ولري او د اخلاقي انظباط خاوندان اوسي. او که نه نو هغوې به په کوچنیانو کې څه ډول اخلاقی انظباط را پیدا کړي.

اوس پوښتنه داده چې داسې وګړي به تاسې له کومه راوړئ ؟ تاسې خو ولسي ښوونه او روزنه د همدې له پاره جوړول غواړئ چې ښځې او نارینه د خپلو نفسي غوښتنو د پوره کولو له پاره ازاد پریښوول شی او په دې ترتیب تاسې په ټولنه کې د اخلاقي انظباط او نفسي غوښتنو د کنټرول تخم له منځه وړئ نو بیا به د ړندو په کلي کې د سترګو او لید خاوند څنګه پیدا شي ؟ او څوک به نوې نسل ته د سمې لارې لارښوونه وکړي ؟

۷- د زنا له لارې چې کوم خپل غرضي انسان یوه ښځه د کوچنی مور جوړه وی نو ددې ښځې ژوند د تل له پاره تباه کیږي اوپرې دذلت ، عمومی نفرت او د مصیبتونو داسې غږ را لویږي چې بیا په ټول ژوند کې ددې ستر بار نه سر نشي را ویستلاې.

نوې اخلاقی اصولو ددې ستونزې حل داسې وړاندې کړي چې هر ډول موروالې ته برابر حق ورکړل شی که هغه د نکاح په بند کې وی او یا نه. ویل کیږي چې مور والې په هر حال د احترام وړ دې. او دا چې کومې نجلی د خپلې ناپوهی او سادګی په اساس دمور والې دروند بار په غاړه اخیستې وي نو دا به په هغې ظلم او تیرې وي چې ټولنه هغه د طعن او لعن لاندې و نیسي.

ketabton.com - The Digital Library

لمړی خود ا حل داسې دې چې په هغې کې که فاحشه ښځو ته هر څومره ارا متیاوې وي خو د ټولنې له پاره په هر اړخیزه توګه یو مصیبت دې. ټولنه چې په فطري توګه د حرامي کوچنی مور ته دکوم ذلت او نفرت په سترګو وینې هغه له یوه اړخه وګړي د ګناه او بدکاری څخه منه کوی او د بله اړخه دا پخپله ټولنه کې د اخلاقي حس او شعور ژوندي پاته کیدو یوه ننبه ده. که چیرې د حرامي او حلالی کوچنیانو مینډې برابرې وګڼل شي نو دهغې معنا داده چې د ټولنې څخه د خیر او شر ، نیکی او بدی ، ګناه او ثواب تو پیر له منځه تللې او که فرض کړو چې دا کار دې وشي نو ایا په ریښتیا سره به هغه ستونزه حل شی چې د یوه حرامی کوچنی مور ته را پیښیږي ؟

تاسې په خپل خیال کې د حلالي او حرامي کو چني مینډې برابرې او مساوي ګڼلاې شئ خو فطرت هغوې دواړو ته مساوي حق نه ورکوي او په حقیقت کې هغوې هیڅکله هم مساوي کیداې نه شي ، دهغوې مساوات د عقل ، منطق ، انصاف ، حقیقت او هر شی پر خلاف دي. اخر هغه بې عقله ښځه چې د خپلې شهواني غریزې په لیونتوب کې یې خپل ځان د داسې خپل غرضه سړي په غیږ کې ورو ا چاوه چې نه دهغې او نه د هغې د کوچني کفالت ته تیاروی ، څنګه به دهغې پوهې او عاقلې ښځې په ځیر وګڼل شي چې خپل جذبات یې تر هغه وخته پورې تر ولکې لاندې کړي وی تر څو چې ورته یو مسؤل او ذمه وار سړي نه وي پیدا شوې ؟ څه ډول عقل به دا دواړه برابر کړي ؟ خو تاسې به هغې بې عقلې ښځې ته هغه کفالت او ساتنه ، د زړه له کومې ملګرتیا ، د مینې نه ډکه ساتنه ، دخیراو ښیګڼې نه ډکه پالنه ، د زړه قرار او ډاډ له کومه ځایه را وړئ کوم چې یوازې یوې میړه لرونکې ښځې ته ور په برخه کیداې شي ؟ ایا تاسې د هغې کوچني ته دپلار شفقت او د ټولې پلرنۍ لړۍ محبت او پاملرنه د کوم بازار څخه را نیولاې شئ ؟ تاسې هغوې ته یوازې او یوازې د قانون په زور د غه نفقه تر لاسه کولائ شئ ، مګر ایا یوې مور او یو کوچني ته په نړۍ کې یوازې د نفقې اړتیا ده ؟ نو دا حقیقت دې چې د حرام او حلال موروالې د یوه شان کولو څخه ګناه کونکو ته چې هر څومره بیروني تسلي هم ورکړل شی بیا به هم دغه شیان د هغوې د بې عقلیو او حماقتونو طبیعي پایلې اوددې پایلو څخه داسې پیدا شوې کوچنیان دحقیقي زیان څخه خوندې نه شي پاته کیداې.

ددې اسبابو او ذرایعو څخه دا خبره په ډاګه شوه چې د ټولنیز ډاډمن ژوند د قیام او سالمې ودې له پاره دې ته اړتیا ده چې په ټولنه کې په غوڅه توګه د نامشروع جنسي عمل څخه مخنیوې وشي او د شهواني جذباتو دتسکین او اشباع له پاره یوازې او یوازې یوه دروازه چې د نکاح دروازه ده پرانیستې پریښودل شی. وګړوته د زنا ازادی ورکول او دهغوې سره بې ځایه رعایت کول په ټولنې تیرې ، بلکه د ټولنې وژل دي. هغه ټولنه چې دغه معامله سپکه ګڼي او زنا ته یوازې د وګړو د ساعت تیرۍ (Having a good time) په سترګو ګوري او له نظره یې غورځوي او د ازاد تخم شنیدلو (Sowing Wild Oats) دفعل سره د سترګو پټولو څخه کار اخلي ، نو دا ډول ټولنه په اصل کې یوه جاهلي ټولنه ده ، هغوې ته د خپلو حقوقو په هکله شعور هم نه شته ، هغوې د خپل ځان سره په خپله دشمني کوي که چیرې هغوې ته دخپلو حقوقو شعور وي او په دې و پوهیږي اوځان پرې هم و پوهوي چې په جنسي اړیکو کې د وګړیزې ازادۍ څومره بد اغیز چې په ټولنیزو ګټو پریوزې نو بیا به هغوې دې کار ته هم په همغه سترګو کتلاې لکه غلا ، ډاکې ، اود قتل عمل ته چې ګوري. بلکه دا دغل څخه هم بد تر دې. غل او قاتل او ډاکو زیات نه زیات یوه وګړي یا یوې کورنۍ یا څو وګړو ته زیان ور رسولې شي. خو زاني په ټولې ټولنې او د دې ټولنې په راتلونکې نسلونو باندې ډاکه

ketabton.com - The Digital Library

غورځوي. هغه په يوه وخت کې د لکونو او ميليونو انسانانو څخه غلا کوي ، دهغې د جرم زيښې د ټولو څخه ډيرې او تر لرې پورې غزيدلې دي.

کله چې دا و منل شي چې د وګړو دخپل غرضه لاس غزونو د مخنيوي په خاطر د ټولنې په بسپنه سره د قانون ځواک ته اړتيا ده او کله چې په همدې بنسټ ، غلا ، قتل ، لوټول، جعل کاري ، د خلکو حقوق غصبول جرم ګڼل شوي وي او د بنديز او مخنيوې له پاره يې د جزا قانون نافذوي نو بيا خو هيڅ علت نه شته چې د زنا په معامله کې هم قانون د ټولنې محافظ او ساتونکې نه وي او هغه يو جزايي جرم و نه ګڼل شي.

د اصولي حثيت له مخې هم دا ښکاره ده چې نکاح او زنا دواړه يوځاې په يوه وخت کې د ټولنې دنظام برخه نه شي ګرځيداې ،که چيرې يوه وګړې ته د مسؤليتونو د منلو پرته د نفس د غوښتنو د تسکين اجازه ورکړاې شي نو بيا خو د همدې کار له پاره د نکاح ټاکل يو بې معنا شئ دي. ددې مثال داسې دي لکه چې په ريل ګاډې کې بې ټکټه سفر کول هم جايز وي او بيايې د سفر کولو له پاره د ټکټ اخيستلو له پاره اصول هم ټاکلي وي ، هيڅ د عقل خاوند دغه دواړه طريقې په يوه وخت کې نه شي استعمالولې ، معقوله لار خو داده چې يا خو د ټکټ اصول له يوه سره له منځه يوسي او که دا اصول ټاکل شوي وي نو بيا دې د ټکټ پرته سفر کول د سزا وړ جرم و ګرځول شي. په همدې توګه د نکاح او زنا په هکله هم دواړه يو ځاې مخکې وړل يو غير عملي او نا معقول کار دې که چيرې د تمدن له پاره د نکاح مسئله اړينه وي لکه څنګه چې مو په دلايلو ثابت کړه نو دهغې سره دې ته هم اړتيا ده چې زنا جرم و ګرځول شي١.

(١)-[يوه عامه غلطه انګيرنه داده چې ويل کيږي چې د نکاح څخه دمخه يوه ځوان ته د هغه د نفسي غوښتنو د تسکين له پاره لږ څه موقع او فرصت ورکول اړين دي. ځکه چې په ځوانۍ کې د جذباتو د جوش کينول ستونزمن کار دې او که دا جذبه تر فشار لاندې و نيول شي نوزيانمنه ثابتيږي. خو دغه خبره چې په کوم بنسټ کيږي هغه له يوه سره غلطه ده که چيرې د جذباتو دغه ډول جوش د ولکې لاندې را نه وړل شي نو دغه غير معمولي (Abnormal) حالت دې او په (Normal) نارمل وګړي کې دا صفت د غلط تمدني نظام په واسطه را ولاړيږي. زمونږ سينما ګانې ، ليکنې ، فحش مجلې ، لوڅ عکسونه ، سازو سرود ، او په دغه ټولنه کې د لوڅو بربنډو ښځو د سړو او ځوانانو سره اختلاط دا ټول هغه عوامل دی چې يو نارمل انسان د شهواتو له اړخه په يوه غيرمعمولي انسان بدلوي ، او که نه په يوه ډاډمن او ارام چاپيريال کې عامو ښځو او نارينه و ته دغسې غير نورمال هيجان هيڅکله هم نه را پيدا کيږي. چې د ذهن او اخلاقو د روزنې له لوړې هغه دولکې لاندې را نه وړل شي. او دا تصور چې د ځوانۍ په وخت کې د جنسي عمل نه اجرا کول روغتياته زيان رسوي ، د يوې مغالطې پرته نور څه نه دي. په اصل کې د روغتيا او اخلاقو دواړو دغه غلط معيارونه بايد بدلون و مومي د کومو په اساس چې نکاح ستونزمنه اوزنا اسانه ګرځيدلې ده.]

د جاهليت د ځانګړتياو څخه دا هم يوه څرګنده ځانګړتيا ده چې د کومو شيانو زيښې چې محدودې وي او ژر او په محسوس توګه مختې راځي نو هغه درک کيداې شي خو د کومو زيښې چې پراخه او تر لرې لرې پورې د رسيدو په اساس غيرې محسوس وي او ډير وروسته را په ډاګه کيږي نو هغوي ته کوم ځانګړې اهميت نه ورکول کيږي بلکه د اعتنا وړ هم نه ګڼل کيږي. د غلا ، وژلو او ډاکې اچولو په څير امور مهم او د زنا په څير امور غير مهم ګڼلو علت همدغه دې. هغه وګړي چې په خپل کور کې د طاعون د ناروغتيا موږکان ساتي يا ساري ناروغتياوې خپروي د جاهليت تمدن هغه دمعافي وړنه ګڼي ، ځکه چې د هغې دغه کار په څرګند ډول زيانمن دې خو هغه زنا کار چې د خپل دغه فعل په واسطه د تمدن ريښې غوڅوي نو څرنګه چې دهغې زيان رسونه د محسوس کيدو په ځاې معقوله بريښي په دې خا طر هغه جاهلانو ته له هره اړخه معقول او د رعايت وړ ښکاري ، بلکه هغوي دا درک کولاې هم نشي چې اخر د هغې په دغې عمل کې د جرم کومه خبره پټه ده ؟

ketabton.com - The Digital Library

که چيرې د تمدن بنسټ د جاهليت پر ځاې پر عقل او علم او فطرت باندې ولاړ وي نو دا طرز عمل هيڅکله هم نه شي غوره کيدلاې.

۴-دفحاشی ـ دمخنيوي لارې چارې:

هر هغه کار چې د تمدن له پاره زيانمن وي دهغې د بندلولو له پاره يوازې دا بسنه نه کوي چې هغه يوازې په قانوني توګه جرم و ګرځول شی او سزا ورته وتاکل شي بلکه ښايي د دې ترڅنګ دغه لاندې څلور تدبيرونه هم بايد ترلاس لاندې و نيول شي.

- بايد د ښوونې او روزنې له لارې د وګړو ذهنيت سهې کړاې شي او دهغوې د نفسونو دومره اصلاح وکړاې شي چې هغوې په خپله ددې قبيح عمل څخه کرکه وکړي او ګناه يې و بولي او اخلاق او وجدان يې ددې ګناه د ارتکاب څخه منه کړي
- ټولنيز اخلاق او عمومی راې او فکر ددې ګناه او ددې جرم په خلاف دومره را وپارول شی چې عام وګړي هغه يو عيبجن او د شرم وړ کار و ګڼي او کوونکې ته يې د کرکې اونفرت په سترګو وکتل شي ترڅو هغه وګړي چې روزنه يې نامکمله وي يا يې اخلاقی وجدان کمزوري وي د عمومي راې د ځواک له لارې ددې جرم د ارتکاب نه منه شی.
- په ټولنيز نظام کې بايد ټول هغه وسايل او اسباب له منځه يوړل شی چې د جنسي جذباتو پاروونکې او د زنا په لور هڅوونکي وي او ترڅنګ يې هغه اسباب هم دامکان تر پولو پورې لرې کړل شی چې وګړي په دغه فعل کولو مجبوروي.
- په تمدني نظام کې داسې بنديزونه او ستونزې را پيدا کړل شي چې که چيرې کوم وګړي دداسې عمل د ارتکاب نيت هم وکړي نو په اسانۍ سره يې و نه شی کولاې.

دا څلور داسې تدبيرونه دي چې په صحت او ضرورت باندې يې عقل ګواهي ورکوي.

فطرت دهمدې غوښتنه کوي او د ټولې نړۍ تعامل هم همدغه دي چې د ټولنې قانون چې کوم شيان جرم وګڼي دهغې د مخنيوي په خاطر د تعزير ترڅنګ ددغه څلورو تد بيرونو استعمال هم اړين ګڼل کيږي . اوس که چيرې دا مسلمه وي چې د جنسي اړيکو خپريدل د تمدن له پاره مهلک او تباه کونکی وي او د ټولنې په خلاف د يو ستر جرم حيثيت لری نو حتما به دا هم و منل شی چې دهغې د مخنيوي له پاره د سزا تر څنګ د ټولو هغه اصلاحي او مخنيوي کوونکې تدبيرونو استعمالول اړين دي کوم چې پورته يادکړل شو . ددې له پاره د وګړو تربيه هم ضروري ده او عامه افکار هم دهغې د ممانعت له پاره بايد تيار کړل شی، دتمدن ددايرې څخه د ټولو هغه شيانو ويستل په کار دي چې د وګړو شهواني جذبات را پاروي ، د ټولنيز نظام نه هم د ټولو هغه بنديزونو لرې کول په کار دي چې د نکاح له پاره ستونزی پيدا کوي او د ښځو او سړو په اړيکو کې داسې بنديزونه لګول په کار دي چې که چيرې هغوې د ازدواج ددايرې نه بهر د جنسي اړيکو د ټينګولو په لور ميلان هم ولري نو دهغوې په لاره کې ډير خنډونه حائل شی. زنا د يو جرم او ګناه په ځير د منلو وروسته هيڅ د عقل خاوند به ددغه تدابيرو پر خلاف يو لفظ هم و نه شی و يلاې.

ځيني وګړي دغه ټول اخلاقی او ټولنيز اصول منې دکومو په بنسټ چې زنا يوه ګناه منل شوې خو هغوې په دې اصرار کوي چې دهغې په خلاف د جزايي او انسدادي تدبيرونو دکارولو پر ځاې يوازې اصلاحي تدبيرونو اختيارولو باندې اکتفا په کار ده ، هغوې وايي چې د ښوونې او روزنې په واسطه په خلکو کې دومره داخلي احساس ، دهغوې په ضمير کې دومره ځواک او دهغوې په اخلاقي وجدان کې دومره زور

ketabton.com - The Digital Library

پیدا کړل شی چې هغوي په خپله ددې ګناه څخه منه شي. او که نه د نفس د اصلاح پر ځاې د تعزیرې او انسدادي تدبیرونو اختیارولو معنې داده چې تاسې د سړو سره د کوچنیو په څیر سلوک کوئ ،بلکه د انسانیت توهین او سپکاوې کوئ. مونږ هم دهغوي دغه وینا تر دې حده پورې منو چې د انسانیت د اصلاح له پاره تر ټولو غوره او بهتره لار هماغه ده چې هغوي یې بیانوي. د تهذیب هدف همدغه دې چې د وګړو په باطن کې داسې ځواک را پیدا کړاې شي چې د هغې په واسطه هغوي د ټولنې د قوانینو درنښت او احترام و کړی او په خپله د هغوي خپل ضمیر هغوي د اخلاقي قوانینو له مخالفت څخه منه کړی. په دې اساس دوګړو په ښوونه او روزنه ډیر وخت مصرفیږي خو ایا په واقعی توګه تهذیب خپل دې موخې ته رسیدلې شي ؟ ایا په حقیقت کې د ښوونې او اخلاقی روزنې د وسایلو په واسطه وګړي دومره مهذب شوې دي چې د هغوي په باطن باندې پوره باور وشي او د ټولنیز نظام د ساتنې په خاطر په بهر کې هیڅ ډول تعزیرې اومنه کونکې تدبیرونوته اړتیا نه وې پاته ؟ پخوانې وخت پریږدئ کوم ته چې تاسې تیاره زمانه وایې دغه شلمه پیړۍ، دغه منوره پیړۍ ، ستاسې تر مخ ده . اروپا او امریکا ته چې تر ټولو زیات مهذب او پر مخ تللې هیوادونه دي ځیر شئ دکومو چې هر وګړي تعلیم یافته دې او دخپلو وګړو په لوړې روزنې فخر کوي ایا هلته روزنې او دنفس اصلاح د جرایمو او قانون ماتونې څخه مخنیوې کړې دي؟ایا هلته غلا نه کیږي ؟ ډاکې نه اچولې کیږی؟ قتل منه کیږي ؟ د جعل کارۍ او فریب ، ظلم او فساد پیښې نه پیښیږي ؟ ایا هلته په وګړو کې د اخلاقي مسؤلیتونو احساس دومره لوړ شوې چې اوس دهغې سره د کوچنیانو په څیر سلوک و نه کړاې شي ؟ نو که چیرې واقعیت دغسې نه وي که چیرې په دغه روښانو وختونو کې هم د ټولنې نظم او قانون یوازې د وګړو اخلاقي وجدان ته نشي پریښوول کیداې که چیرې اوس هم په هر ځاې کې د انسانیت سپکاوې په دې کیږی چې د جرایمو د مخنیوې له پاره د تعزیرې او انسدادي قوانینو دوارې ډوله تدبیرونه استعمالیږی نو بیا به څه علت وی چې یوازې د جنسي اړیکو په هکله تاسې ته دغه «توهین» د زغم وړ نه وې. یوازې په دغه معامله کې ولې هغه دکوچنیانو سره د «سترو» په څیر سلوک کولو باندې تاسې دومره زیات اصرار کوئ. لږ څه فکر وکړئ او وینئ چې چیرې ستاسې په زړونو کې خو کوم غل پټ نه دې ؟

ویل کیږي چې کوم شیان چې تاسې شهواني محرکات ګڼئ او دتمدن د دایرې څخه یې باسئ هغه خو ټول د فن (Art) جمال او ذوق روح دي. دهغې په ویستلو سره به په انساني ژوند کې د ظرفیت چینه وچه شی په دې خاطر د تمدن ساتنه او د ټولنې اصلاح چې په هر ترتیب کول وي داسې یې وکړئ چې لطیفه فنونو او د جمال ذوق ته په کې زیان و نه رسیږي.

مونږ هم ددې وګړو نظر سره تر دې ځایه پورې اتفاق کووو چې (Art) او د جمال ذوق په حقیقت کې ارزښتناکه شیان دي چې دهغې ساتنه بلکه پر مختګ ته یې اړتیا ده خو د ټولنې ژوند اوټولنیزه کامیابي د هغې څخه ډیر ارزښتناک شي دې چې د فن او جمال Art په لار کې نه شي قربانیداې که چیرې فن او جمال وده کول غواړی باید داسې لاره غوره کړي چې د عامې ټولنې د ښیګړو سره همغږی وي. هر هغه فن او جمال چې ټولنه دخوشحالۍ او نجات په ځاې د فساد او هلاکت په لور وړې هغې ته په ټولنه کې د ودې کولو اجازه نه شي ورکول کیداې.

دا زمونږه وګړیز او یا کورنې لید نه دې بلکه همدغه دعقل او فطرت غوښتنه ده. ټوله نړۍ د غه اصولاً مني او عمل پرې هم کوي. هغه شیان چې په نړۍ کې د ټولنیز ژوند دتباه کیدو او د فساد عوامل ګڼل کیږی هغه هیڅکله هم د فن(Art)او ذوق جمال په نومونو نه شي زغمل کیداې دمثال په توګه هغه

ketabton.com - The Digital Library

لیکنې چې د غلا ، ډاکې ، فتنې ، فساد او قتل په لور احساسات را پارونکې دي هغه په هیڅ صورت د هغو ادبي ښیګڼو په خاطر باید روا ونه ګڼل شي. په هغه ادب کې چې د طاعون یا سیل د ناروغۍ د خپرولو په لور ترغیب ورکول کیږي هغه په هیڅصورت د زغم وړ نه دي. کومه سینما یا تیاتر چې د بدامنۍ او بغاوت په لور خلک را بولي هغه ته د نړۍ هیڅ حکومت د نمایش او نند اري اجازه نه ورکوی، هغه عکسونه چې د ظلم ، فساد او د شر او شرارت د جذباتو ښکاروندوي وي یا په کومو کې چې د تسلیم شوو اخلاقي اصولو پولې له منځه ځي هغه که هر څومره د فن د کمال نه ډکې وي هیڅ قانون او هیڅ ټولنه هغه ته د قدر په سترګه نه شي کتلې ، د جیب پرې کولو فن که څه هم ډیر لطیف فن دي او د لاس د صفایي کمال دي خو هیڅوک هغه ته د ودې ورکولو له پاره تیار نه دي. جعلي نوټونه ، بنک چیکونه او د ګڼ شمیر نورو اسنادو په تیارولو کې بهترین ذهنونه په پوره مهارت او فن سره کارکوي خو هیڅوک ددې (Art) فن د پر مختګ او هغه ته د ودې ورکو له پاره تیار نه دی. په ټګۍ او دوکه کې انساني دماغ څه څه ډول کمالونه ښئ مګر هیڅ مهذبه ټولنه دغې کمالونو ته د قدر په سترګه نه ګوري. بس دغه اصول په خپل ځاې مسلم دی چې ټولنیز ژوند ، دهغې امن ، دهغې ښیګڼې او ګټې دهر لطیف فن او د جمال د هر ذوق څخه ډیر ارزښتناکه دی. او په هیڅ ارټ (Art) یا فن باندې قربانیداې نه شي. البته په هغه څه کې چې اختلاف دې هغه دادې چې مونږ یو شي د ټولنیز ژوند له پاره زیانمن بولو خونور داسې نه کوي ، که چیرې په دې هکله دهغوې فکر هم همداسې شي لکه زمونږ چې دې نو هغوې به هم په (Art) فن او د جمال په ذوق باندې د همغسې بندیزونو د لګولو اړتیا محسوس کړي لکه مونږ یې چې محسوسو.

دا هم ویل کیږی چې د ناروا جنسي اړیکو د مخنیوي له پاره د سړو او ښځو تر منځ خنډونه واقع کول او په ټولنه کې دهغوې پر ازادانه اختلاط باندې بندیزونه لګول دهغوې پر اخلاقو او دهغوې په سیرت باندې د حملې کولو په معنې دي. ددې نه دا په ډاګه کیږی چې ګویا ټول وګړي بد اخلاقه شوې دي. او دا چې دداسې بندیزونو لګونکو ته خو نه په خپلو ښځو باور شته او نه په خپلو نارینه و. خبره خو ډیره معقوله ده ، را ځئ چې د استدلال په همدغه طریقه لږ څه و غږیږو. چې هرې دروازې ته قلف ور اچول کیږي دا کار ددې اعلان مترادف دې چې ګویا ددې کور مالک د ټولې نړۍ خلکو ته د غلو په نظر ګوري. همدا راز دهر پولیس موجودیت ددې ګواهي ورکوي چې حکومت خپل ټول رعایا و ته د بد معاشانو به سترګو کتلې ، هغه اسناد چې په راکړې ورکړې کې لیکل کیږی هغه ددې خبرې دلیل دې چې یو اړخ بل اړخ ته دخائن په سترګو ګوری. د جرایمو د ارتکاب دمخنیوي له پاره چې هر تدبیر نیول کیږی د هغې په وجود کې دا مفهوم شامل دې چې ټول هغه په امکانی توګه مجرمین ګڼلې شوې په کومو چې ددې تدبیرونو اغیز شوې وي . د همدې داستدلال له مخې تاسې هر وخت غله ، بد معاشه، خائن ، د شکمن چال چلند خاوندان یاست، خو ستاسې عزت النفس ته هیڅ زیان نه دې رسیدلې ، نو بیا څه سبب دې چې یو اځې په دې یوه معامله کې ستاسې احساسات دومره نازکه شوې دي ؟

اصل خبره هماغه ده چې مونږ ورته اشاره وکړه ، دکومو خلکو په ذهن کې چې د پخوانیو اخلاقی افکارو لږ څه اغیز پاته وي هغوې که څه هم زنا او جنسي خپل سري بده ګڼي مګر دومره ډیره یې بده نه ګڼی چې دهغې د مخنیوي له پاره یو کلک قدم واخلي ، په همدې خاطر د اصلاح او د بدیو څخه دمخنیوي دتدبیرونو په اړه زمونږ او دهغوې په نظر کې اختلاف دي. که چیرې د فطرت حقایق په مکمله توګه هغوې ته را څرګند شي او هغوې په دغه خبره په مکمله توګه پوهه تر لاسه کړي نو هغوې به بیا حتما

ketabton.com - The Digital Library

زمونږ سره په دې هکله هم نظري شي چې انسان چې ترڅو انسان دې او ترڅو پورې چې په هغې کې دحیوانیت عنصر موجود دې تر هغې وخته پورې هیڅ داسې تمدن چې د وګړو د غوښتنو او دهغوې د لطف اولذت نه پورته ورته د ټولنیز ژوند ښیګڼې او ګټې ارزښت ولري نو بیا ددغه ډول تدبیرونو څخه غافل نه شي پاته کیداې.

۵-د میړه او ښځې ترمنځ د اړیکو سهي آند:

د کورنۍ د جوړښت او د جنسي بې لاریو د مخنیوی نه وروسته چې کوم شی د یوه صالح تمدن له پاره اړین دې هغه د ښځې او نارینه تر منځ د اړیکو د سهي شکل او نوعیت ټاکل دي. د هغوې حقوق باید د عدل او انصاف مطابق و ټاکل شي، دهغوې تر منځ باید مسؤلیتونه په پوره او ښه توګه وویشل شي او په کورنۍ کې دهغوې مراتب او دندې په داسې توګه و ویشل شی چې په اعتدال او برابرۍ کې یې کوم توپیر را نه شي. د تمدن په ټولو مسایلو کې تر ټولو مهمه او پیچلې مسئله هم داده خو انسان ددغې ستونزې په حل کولو کې ډیر وخت د ناکامۍ سره مخ کیږي.

ځینې ولسونه داسې دي چې هلته ښځه په سړي باندې قوام(مشره) ګرځول شوې ده خو مونږ ته هیڅ داسې مثال په لاس نه راځي چې ددې ډول ولسونو څخه کوم ولس د تهذیب او تمدن پورته پوړ ته رسیدلې وي. لږ تر لږه د تاریخي معلوماتو دځیړنې له مخې د هیڅ داسې ولس نښې په نظر نه راځي چې ښځه یې حاکمه کړې وي یا یې په نړۍ کې عزت اوځواک تر لاسه کړې وي. یا یې کوم مهم کار تر سره کړې وي.

برعکس ډیرو ولسونو یا سړي په ښځو باندې قوام(حاکم اومشر) ګرځولي خو دغې کار ډیر وخت د ظلم او تیرې بنه خپله کړې ده. د ښځې څخه یې وینځه جوړه کړې ، دهغې تذلیل او تحقیر یې کړې ، هغې ته هیڅ ډول ټولنیز او تمدني حقوق نه دې ورکړي ، هغه دکورنۍ یو ډیر ادني خادم او د سړي له پاره د شهوت پوره کولو یوه اله ګرځول شوې او دکورنه بهر یې که د ښځو یوه ډله دعلم او تهذیب په ګانه ښایسته کړې هم وي نو یوازې په دې خاطر چې هغوې د سړو جنسي غوښتنې په ډیر په زړه پورې ډول سره پوره کړي او سړو ته د خپلې موسیقۍ د اوریدو لذت او د خپلې نڅا او نازو ادا څخه دکتلو لذت او د خپلو جنسي حرکاتو دکمالاتو څخه د جسم له پاره لذت تیار کړي. دا د ښځو د توهین او سپکاوي تر ټولو زیاته د شرم نه ډکه لاره وه چې د نارینه و نفس پالنې ایجاد کړې ده. او هغه ولسونه چې دغه لاریې خپله کړې پخپله هم د زیانمن کیدو څخه خوندې نه دي پاته شوی.

نوې غربي تمدن دریمه لار خپله کړې یعنې دا چې د ښځو او نارینه و تر منځ برابري را وړي ، ددواړو مسؤلیتونه یو شان کړي ، دواړه د کار په یوه ډګر کی مسابقه وکړي ، دواړه خپله روزي په خپله و ګټي او دخپلو اړتیاو کفالت په خپله وکړي. د ټولنې د تنظیم دغه قاعده تر اوسه پورې تکمیل شوې نه ده. ځکه چې د سړي فضیلت اوبرتری اوس هم په ډاګه ده ، د ژوند په هیڅ اړخ کې هم ښځه د نر سره برابره نه ده او هغوې ته تر اوسه ټول هغه حقوق پوره نه دې ور په برخه شوي چې د پوره مساوات او برابرۍ په صورت کې باید ورته ور په برخه شوي واې. لیکن تر کومه ځایه چې دغه مساوات قایم کړل شوې هغه له اوس نه په ټولنیز نظام کې فساد خپور کړې ، ددې تر مخه مونږ په پوره وضاحت سره دهغې پایلې څیړلې دي چې اوس یو ځل بیا تبصرې ته اړتیا نه لري.

ketabton.com - The Digital Library

دغه دري واړه ډوله تمدن د عدل ، توازن او تناسب څخه خالي دي، ځکه چې هغوي د فطرت د لارښونو په پوهيدو او دهغې په مطابق د لاري په خپلولو کې لنډ پاتې کړي. که چيرې د سليم عقل څخه کار واخستل شي نو څرګنده به شي چې فطرت په خپله ددې مسايلو حل وړاندې کړي . بلکه ې داهم په اصل کې د فطرت ستر ځواک دي چې دهغه له املې ښځه د هغومره غورځيدو څخه ژغورل شوې څومره چې دهغې د غورځولو هڅه شوې او دهغومره لوړيدو مخه يې نيول شوې چې سړو يې هڅه کړې.

د افراط او تفريط دغه دواړه ارخونه انسان د غلط فکر کولو او د خپلو پستو خيالاتو تر اغيز لاندې خپل کړي. خو فطرت عدل او تناسب غواړي او په خپله دهغې صورت جوړوی .

هيڅوک ددې څخه انکار نه شی کولې چې د انسان په خير ښځه او نر دواړه برابر دي ، دواړه د انسانيت دوه برابرې برخې دي ، د تمدن په جوړښت کې ، دتهذيب په تاسيس او وده کې او د انسان په خدمت کې دواړه برابر ګډون لري. دواړه زړه ، ذهن ، عقل ، جذبې ، غوښتنې او بشری ارتياوې لري. دتمدن د اصلاح او ښيګڼو له پاره ددواړو نفس د تهذيب ، دماغي روزنې ، او عقلي او فکري ودې ته يو شان ارتيا لري. ترڅو د تمدن په خدمت کې هر يو خپله خپله وندې واخلي ، په دې اعتبار سره د مساوات خبره وروسته ده او دا د هر صالح تمدن دنده ده چې د نارينه و په خير ښځو ته هم دهغوي د فطري وړتياو او صلاحيت په مطابق د پر مختګ موقع او فرصت برابر کړي . هغوي په علم ، پوهې او ښه روزنې باندې ښايسته کړي ، هغوي ته د نارينه و په خير تمدني او ټولنيز حقوق ورکړي او هغوي ته په ټولنه کې دعزت ځاې ورکړی ، ترڅو په هغوي کې د نفس د عزت احساس را پيدا شي. او په هغوي کې هغه بهترين بشری صفات وده وکړي چې يوازې د نفس د عزت او احساس په واسطه را پيدا کيدای شي. هغه ولسونو چې ددغسې برابرۍ اومساوات نه مخ اړولې او خپلې ښځې يې نا پوه ، ناروزل شوې ، ذليله او دمدنيت د حقوقو څخه بې برخې کړې هغوي پخپله د پستۍ او ذلت په کنده کې پريوتې دي. د ذليلو ميندو په غيږ کې دعزت خاوندان ، دناروزل شوو ميند په غيږ کې ښه روزل شوو او د پست فکره ښځو په زانګو کې د ستر او اعلی فکر انسان نه شي جوړيداې.

خو د مساوات يو بل ارخ دادې چې د ښځې او نارينه دکار ډګر يو وي ، دواړه يو شان کار وکړی ، دواړه د ژوند د ټولو ارخونو مسؤليتونه يو ډول په اوږو واخلي او دتمدن په نظام کې ددواړو حيثيتونه پوره برابر وي. د دې د تائيد له پاره د ساينسي علومو دمشاهداتو او تجربو څخه دا ثابتوی چې ښځې او نر د خپل جسماني استعداد او قوت له ارخه يو له بله سره مساوي (Equipotential) دي خو دا خبره چې دهغوي تر منځ دغه ډول برابري شته ددې له پاره کافي نه ده چې د فطرت موخې هم همدا دی چې د دواړو څخه يو ډول کار واخلي ، داسې نظريه قايمول تر هغې درسته نه ده چې تر څو ثابته نه شي چې ددې دواړو جسماني نظام هم يو دي ، په دواړو باندې فطرت د يوه ډول خدماتو بار اچولې دي او ددواړو نفسي کيفيت هم يو شان دي تر اوسه چې انسان څومره علمي تجربې کړې دهغو له مخې ددغو درې واړو پوښتنو ځواب منفي په لاس راځي.

د ژويو دعلم (Biology) د خيړنو څخه په ډاګه کيږی چې ښځه د شکل او صورت او دکار د غړو څخه نيولې د جسم د ذراتو او نسيجي حجراتو (Protein Molecules of Tissue Cells) پورې په هر برخه کې له نارينه څخه پوره تو پير لري ، په هغه وخت کې چې رحم کې د کوچنې صنفي جوړښت (Sex Formation) صورت نيسي نو دهماغه وخته ددواړو صنفونو جسماني جوړښت يو دبل څخه په مختلفه توګه وده کوي.

ketabton.com - The Digital Library

د ښځې جسماني نظام په داسې ډول جوړيږي چې هغه د کوچني د پيدا کيدو او دهغې د روزنې له پاره تياره وي ، دجنين دمرحلې څخه نيولې د بلوغ تر وخته پورې دهغې د وجود وده دهمدغې وړتيا دتکميل له پاره کيږي او همدغه شي دهغې د راتلونکې ژوند لاره ټاکي.

د ځوانۍ په مرحله کې د مياشتنې مرض (حيض) د ورځو لړۍ پيليږي چې دهغې په واسطه دهغې دوجود د ټولو غړو فعاليت تر اغيز لاندې راځي. د ژوې څيړونکو پوهانو او دغړو پلټونکو د څيړنو څخه دا څرګنديږي چې دمياشتنۍ ناروغتيا له ا مله په ښځه کې دغه لاندې بدلونونه منځته راځي.

1. په وجود کې د تودوخې د ساتنې ځواک کميږي په دې خاطر دهغې د وجود څخه تودوخه ډيره خارجيږي او د تودوښې درجه لاندې لويږي.
2. نبض سستيږي ، د وينې فشار کميږي.
3. په (Endocrines) غدو ، (Tonsils) ټانسلونو او (Lymphatic Glands) لمسفاتيک غدو کې بدلون را پيدا کيږي.
4. پروټيني تحول (Protien Metabolism) کې کمښت پيدا کيږي.
5. د فاسفيټس او کلورايډونو په وتلو کې کمښت را ځي او هوايي تحول يا (Gaseeous Metabolism) کې نزول او انحطاط پيدا کيږي.
6. په هضم کې ګډوډي را منځته کيږي او د غذا د پروتيني برخې او وازدې په جذبيدو کې کمښت راځي .
7. د تنفس په وړتيا کې لږوالې او د اواز په غړو کې ځانګړي بدلونونه را پيدا کيږي.
8. په غړو کې سستوالي او په احساساتو کې کمښت پيدا کيږي.
9. د ذهن او فکر دمرکز دهم اهنګ (Consentratos) کولو حالت او توانايي کميږي.

دغه بدلونونه يوه صحتمنده ښځه دناروغتيا حالت ته دومره ورنژدې کوي چې په هغه وخت کې د صحت اوناروغتيا تر منځه يو څرګند خط کښل ستونزمن وي. (۲۳ سلمه) داسې ښځې وي چې مياشتنې ناروغتيا يې پرته له کوم تکليف څخه تيريږي . يو ځل د (۱۰۲۰) ښځو په هکله څيړنه او تحقيق وشو چې دهغوې څخه (۸۴ سلمه) داسې وې چې هغوې ته دمياشتنۍ ناروغتيا په وخت کې دردونه او تر څنګ يې نورې ستونزې هم را پيدا کيدې.

«ډاکټر اميل نووک» چې د ښځينه ناروغيو لوې متخصص دې وايې چې حايضه (دويني په ناروغتيا ککړې) ښځې په عمومي توګه د لاندې ستونزو سره مخامخ کيږي:

[سردرد ، سترې تيا ، د غړو ماتوالې ، عصبي کمزورتيا ، په طبيعت کې تنبلې ، د مثانې نا ارامي ،د غذا د هضم د نظام خرابوالې او په ځينو حالاتو کې قبضيت ، کله کله وچ قي کول.]

يو زيات شمير داسې ښځې هم وي چې د هغوې تيونو کې نرم او نرې درد را ولاړيږي خو کله کله هغه په ډير دورند او سخت درد باندې هم بدليږي ، د ځينو ښځو د (تايې راپدې) غده پرسيږي چې د هغه په واسطه ستونې درنيږي ، ډير وختونه د بد هضمۍ شکايت ترې پيدا کيږي او د تنفس او ساه اخستنې په وخت کې تکليف را پيدا کوي.

«ډاکټر کريګر» چې د څومره ښځو معاينه کړې دهغوې څخه نيمايې داسې دي چې د مياشتنې ناروغتيا په وخت کې د بد هضمۍ څخه نا ارامي وي او په اخرې ورځو کې قبضيت ورته پيدا کيده.

ketabton.com - The Digital Library

د«ډاکټر کب هارډ» وینا ده چې داسې ښځې ډیرې کمې په نظر راځي چې د حیض په وخت کې ورته کوم تکلیف نه وي پیدا شوي. ډیرې داسې هم لیدل شوي چې د سر درد ، سترپتیا ، دنامه لاندې درد او د توکانو په کمښت اخته کیږی. په طبیعت کې یې خرابولاې راځي او زړه یې غواړی چې و ژاړي. ددې حالاتو په بنسټ دا خبره درسته ده چې د میاشتنې ناروغتیا یا حیض په وخت کې ښځه په حقیقت کې ناروغه وي او دا یوه ناروغي ده چې هره ښځه پرې هره میاشت اخته کیږي.

ددغې جسماني بدلونو اغیز د ښځې په ذهني قوت او د غړو په فعالیت هم پرېوځي ، په(۱۹۰۹م) کې «ډاکټر وایسهوسکي(Voicechevsky)» دخپلو پرلپسې او زورو څېړنو څخه دا پایلې ترلاسه کړې چې د حیض په وخت کې ښځې کې د افکارو په تمرکز او د دماغي کارو په ځواکونو کې کمښت را پیدا کیږي. «پروفیسور تراچسکاریکي(Krschiskersky)» دخپلو روانې څېړنو په پایلو کې لیکي: چې دحیض په وخت کې دښځې عصبي نظام ډیر اشتعال قبلونکې وي. په احساساتو کې یې ناهمواري او سستي را پیدا کیږي. دمرتبو انعکاساتو دمنلو صلاحیت یې کم او ډیر وخت له منځه ځي. چې د هغې له مخې دهغې هغه افعال او کړه وړه هم درست نه شي پاته کیداې چې په ورځنې ژوند کې یې په خپله کول ، کومه ښځه که د بس کلینره وي دحیض په وخت کې به غلط ټکټ ورکوی او په شمیره کې به مترددده وي ،د حیض په وخت به ډېروره ښځه خپل موټور ډیر په ویره ویره چلوي او په هر مورډ کې به د ویرې احساس کوي ، او یوه ټایپسته ښځه به غلط ټایپ کوي او په کلاره به یې کوی، الفاظ به ترې پاته کیږی ، غلطې جملې به جوړوي ، د یوې وکیلې ښځې د استدلال وړتیا سهي نه پاته کیږی او د یوې قضیې په وړاندې کولو کې دهغې دماغ او ادبیاتو دواړو قوت غلطي کوی، د یوې قاضۍ ښځې د پوهې او فهم او پریکړې قوت تر اغیز لاندې راځي غرض دا چې په دغه وخت کې د ښځې دماغې اود اعصابو فزیولوژي تر ډیره ځایه پورې سسته اوغیر فعاله وي ، دهغې غړی په پوره توګه دهغې د ارادې لاندې حرکت نه کوي ، بلکه یو اضطراري حرکت دهغې په ارادې باندې غالبیږي او دهغې د پریکړې او ارادې قوت زیانمن کوی ، دهغې څخه مجبورانه اعمال صادریږي په دغه وخت کې دهغې دعمل ازادی په خپل ځاې نه پاته کیږي او نه هغه د کم مسؤلیت نه دډک کارکولو وړتیا لري.

«پروفیسو لاپنسکي(Lapinsky)» په خپل لکتاب (The Development of Personality in Woman) کې لیکي چې حیض ښځه د خپل عمل د ازادۍ نه بې برخي کوي ، هغه په دغه وخت کې د اضطراری حرکاتو غلامه وي او په هغې د کارکولو یا نه کولو ځواک کمښت مومي. دا ټول بدلونونه په یوې صحتمنده ښځه کې را ځي او په اسانۍ سره پر مخ ځي اود ناروغتیا شکل خپلولې شي ، داسې پېښې په ریکارډ کې ډیرې زیاتې دي چې دحیض په وخت کې ښځې د لیونیو په څیر وي، په ډیرې وړې خبرې باندې په قهر یږي او وحشیانه او احمقانه حرکتونه کوي ان تردې چې ځینې د ځان وژنې هڅې هم کوي او دا کومه غیر معمولي خبره نه ده.« ډاکټر(Kraft Ebing)» لیکي چې: مونږ په ورځنې ژوند کې وینو چې کومې ښځې د نرم مزاج خاوندانې ،د ښه سلیقې لرونکې او د نیک خویې مالکانې دې دحیض په وخت کې دهغوې دغه حالت بدلیږي او وخت په وخت پرې د توپان په څیر را ګرځي. هغه په هره خبره غوریږي. جنګ ته تیاره وی او ځان ته ناسته خوښوي ، نوکران ، اولاد او ان تردې چې میړه ټول تري نالانه وی ، هغه د بیګانه خلکو سره هم په ډیره بده توګه ناسته پاسته کوي. او ځینې نور د فن خاوندان د ډیرو څېړونو او تحقیق وروسته دې پایلو ته رسیدلې

ketabton.com - The Digital Library

دي چې ډيروخت د ښځو څخه جرايم د حيض په وخت کې صادريږي ځکه چې هغوي په دغه وخت کې تر کنټرول لاندې نه وي ، يوه نيکه ښځه په دغه وخت کې غلا کولاې شی خو بيا به په خپل دغه عمل باندې ورته شرم ورځی.

«وينبرک (Weinberg) » په خپلو څيړنو او مشاهداتو کې ليکي چې په ځان وژونکو ښځو کې (۵۰ سلمه) داسې دي چې د حيض به وخت کې يې دا کار کړي وي ، په همدې توګه د «ډاکټر کرافټ ايبنګ» نظر دا داې چې که چيرې د بالغو ښځو د جرم په هکله کومه محکمه تحقيق او کار کوي نو ارو مرو دې پلټنه وکړی چې دغه جرم خو د حيض په حالت کې نه دې شوې.

دمياشتنې ناروغۍ ياحض څخه زيات دحمل وخت د ښځې له پاره ډير دروند او سخت وي ، ډاکټر (Reprev)ليکي چې د حمل په وخت کې د ښځې د جسم څخه دفضلاتو را وتل ډير وخت د لوړې وهلو د حالت نه هم په ډير مقدار سره وي ، په دغه حالت کې د ښځې قوت په هيڅ توګه د جسماني او دماغي کار توان نه لري کوم حالت چې د حيض په وخت کې په ښځه راځي هغه که چيرې په نارينه راشي يا دحمل د وخت نه پرته په بل وخت په ښځه راشي نو بلکل د ناروغتيا حکم به پرې کيږي. د حمل په وخت کې د څو مياشتو له پاره دهغې عصبي نظام مختل وي ، دماغي توازن يې خرابيږي او ټول روانې عناصر يې د پرليسې بدنظمۍ په حال کې وی. هغه د ناروغتيا او صحت تر منځ زوړنده وي او يو کوچنې ټکان هغه د ناروغتيا تر مرحلې پورې ورسوي ، د «ډاکټر فشر» ونيا ده چې يوه صحتمنده ښځه هم د حمل په وخت کې په ډير ستر نفسي کشمکش او نا ارمتيا کې اخته وي ، فکر يې پريشانه وي ، ذهن يې خپور وي ، د شعور ، غور ، تفکر او پوهې صلاحيتونه يې ډير کم وي ، «هيولاک ايليس» او «البرټ مول» او د ځينې نورو پوهانو ټولو نظر دادې چې دحمل د وخت په اخري مياشت کې ښځه بلکل ددې وړ نه وي چې کوم جسماني يا دماغي کار ترې واخستل شي ، دحمل د وضعې نه وروسته دې شميره ناروغيو د را پيدا کيدو اندېښنه موجوده وي ، د زچګي زخم د هر قسم مکروب د جذبولو له پاره اماده وي.

دحمل دمخه حالت ته د تللو تر وخته پورې په غړو کې يو حرکت پيليږي چې ټول جسماني نظام د ګډوډۍ سره مخ کوي. که چيرې کومه ځانګړې پېښه و نه شی ، نو بيا هم اصلي حالت ته د ګرځيدو له پاره جسم ته څو اونۍ په کار دي. په دې ترتيب دحمل داستقرار نه وروسته تر يوه کاله پورې ښځه په حقيقت کې ناروغه او يا لږ تر لږه نيمه ناروغه وی او دهغې د کار ځواک د عامو حالاتو په نسبت سم نيمايې بلکه تر نيمايې هم کم پاته کيږی.

بيا د رضاعت يا شيدې ورکولو داسې وخت وی چې په حقيقت کې ښځه دخپل ځان له پاره نه بلکه دهغه امانت (بچې) له پاره ژوند کوی چې فطرت ورته سپارلې دي. دهغې د وجود انرژي د هغې دکوچني له پاره شيدې جوړې ، هغه غذا چې ښځه يې خوري ، دهغې څخه يوازې همدومره دهغې جسم ته ځي چې د هغې د ژوندې پاته کيدو له پاره ورته اړتياوي ، پاته ټوله د شيدو په جوړولو کې مصرفيږي ، له دې وروسته تر اوږدې مودې پورې د کوچنی په پالنه ، ساتنه او روزنه خپله ټوله توجه مرکوزوي.

په اوسني وخت کې د رضاعت يا شيدو ورکولو د ستونزې حل داسې ښوول شوې دي چې کوچنيان په بهرنيو غذاګانو ماړه کړي. خو دا سهي حل نه دي ، ځکه فطرت چې د کوچني د ودې او نمو له پاره کوم وسايل د مور په سينه کې پيدا کړې هيڅ شي د هغې سهي بدل نه شی کيداې. کوچنې د

ketabton.com - The Digital Library

هغه څخه بې برخې کول د ظلم او خپل غرضۍ پرته نور څه نه دي ، د کوچنيانو ټول ډاکټران په دې خبره يو شوي دي چې د کوچني د سالمي ودې له پاره د مور د شيدو څخه بله ښه غذا نه شته.
که څه هم اوس د کوچنيانو د روزنې له پاره د نرسنګ کورونه او روزنتونونه جوړ کړل شوي دي تر څو مينديې له خپلو کوچنيانو بې غمه او د کور څخه بيرون کارونو کې مصروفې شي خو په هيڅ نرسنګ کور او يا روزنتون کې د مورنۍ شفقت مثال نه موندل کيږي ، د کوچنۍ والي لومړۍ وختونه چې کوم محبت او مينې ته اړتيا لري هغه د کرايه شوو او مزدورو پالونکو په زړونو او سينو کې کله شته ، د کوچنيانو د روزنې دغه نوې لارې چارې تر اوسه د ازمېښت څخه نه دې تيرې شوې. تر اوسه پورې هغو نسلونو ميوه نه ده ورکړې چې د کوچنيانو د روزنې په دې نوو کارخانو کې تر روزنې لاندې نيول شوي ، تر اوسه د هغوې اخلاق د هغوې کړنې د نړۍ ترمخ نه دې راغلي چې د دې تجربې د کاميابۍ او ناکامۍ په هکله نظر ورکړي . لهذا د دې طريقې په اړه به د ا دعوا کول مخکې د وخته وی چې نړۍ د مور د غيږې بديل پيدا کړي. لږ تر لږه د ا حقيقت په خپل ځاې دې چې د کوچني فطري روزنتونځاې د هغې د مور غيږه ده.
اوس په دې خبره د لږ عقل خاوند هم پوهيږی چې که چيرې د ښځې او نارينه دواړو جسماني او دماغي ځواک او استعداد بلکل مساوي هم وي ، بيا هم فطرت په دواړو باندې مساوی بار نه باروي. د نسل د پاېښت په خاطر د تخم شنيدلو پرته د سړي په غاړه بل کوم کار نه دې ور اچول شوې. د دې وروسته هغه بلکل ازاد دې ، د ژوند په کومه څانګه کې چې هغه غواړی کاروکړی کولاې يې شی.
بر عکس د دې خدمت ټول بار د ښځې په اوږو ور اچول شوې دي ، د همدې بار د پورته کولو له پاره ښځه د هغه وخته څخه تيارول کيږی چې لا د مور په ګيډه کې د غوښې د يوې توټې په څير پرته وي. په دې اساس د هغې د وجود ټول ماشين د همدې له پاره تياريږي. په دې خاطر په هغوې باندې د ځوانۍ په ټولو وختو کې د حيض مياشتنۍ ناروغي راځي چې په هره مياشت کې د د رېو څخه نيولې تر اوه يا لسو ورځو پورې دوام کوي په دې وخت کې هغوی د کوم لوې مسؤليت د پورته کولو يا د جسماني او دماغي کار د تر سره کولو له پاره پوره وړتيا نه لري. په همدې اساس هغوې د حمل نه تر مخه او وروسته تر يوه کاله پورې ډيرې ستونزې ګالي ، او په حقيقت کې هغوی په د غه وختونو کې نيم ځانه اوسي ، همدا راز په هغوې د رضاعت دوه کاله وخت ډير ستونزمن تيريږی. هغوې پخپله وينه د انسانيت فصل ته وده ورکوی او د خپلې سينې په ويالو هغه خړوبه وی. د نسل د پاېښت په خاطر هغه د کوچني لومړني څوکاله په همدا سي تکليف او ستونزو کې تيروي چې د شپې خوب او د ورځې ارام پرې حرامو ي ، او هغه خپله ارامتيا ، لطف ،خوښي غوښتنې ، لنډه دا چې هر څه په د غه راتلونکې نسل باندې ځاروي. کله چې د هغې د غه حال وي نو فکر وکړی چې اوس د عدل غوښتنه څه ده ؟ ايا دا عدل او انصاف دې چې د ښځو څخه د هغو فطري مسؤليتونو د ادا کولو او په ځاې راوړلو غوښتنه هم وشي چې سړي ورسره په کې شريک نه وی، او بيا د هغو تمدني او ټولنيزو مسؤليتونو بار هم پرې د نارينه و سره برابر وربار کړل شي چې د هغې د وړلو له پاره نارينه د فطرت له لورې د ټولو مسؤليتونو څخه ازاد پرېښوول شوې. هغوی ته وويل شی چې تاسې ټول هغه مصايب هم و زغمی چې فطرت ستاسې په اوږو ايښې دي او بيا زمونږ تر څنګ د ډوډۍ د پيدا کولو ستونزې هم زمونږ سره برابرې پورته کړئ ، سياست او عدالت ، صنعت او حرفه ، تجارت او زراعت او دامن په

ketabton.com - The Digital Library

قیام او د وطن نه ددفاع په خدمتونو کې هم زمونږ سره برابری شریکې اوسئ. زمونږ په ټولنه کې به زمونږ زړونه هم خوشحالوئ او زمونږ له پاره دعیش و عشرت ، خوښئ او لذت وسایل هم برابروئ ؟ دا په اصل کې عدل نه بلکه تیري او ظلم دې ، مساوات نه بلکه نابرابري ده.

دعدل غوښتنه خو باید داوی چې په هغه چا چې فطرت تر هر څه زیات بار ور اچولې په هغوې د تمدن تر ټولو سپک بار ور واچول شي. او په چا چې فطرت هیڅ بار نه دې ورا چولې په هغوې دتمدن تر ټولو درومد بار وربار کړل شي او هغې ته داهم ور وسپاري چې هغه دې د کورنۍ روزنه او ساتنه هم وکړي.

یوازې دا نه چې په ښځې دکورنه بهر د مسؤلیتونو بار اچول ظلم دې بلکه په حقیقت کې هغه د هغه نارینه ئي خدمتونو د تر سره کولو وړ نه ده چې پورته یاد کړل شول. ددې کارونو له پاره همغسې کار کوونکې موزون کیداې شی چې د کارکولو ځواک یې ثابت وي او په پرلپسې توګه خپلې دندې په پوره اهلیت سره سرته رسوي او په فزیکې او دماغی ځواکونو یې باور کیداې شی خو په هغو کار کوونکو چې تل په هره میاشت کې د یوې کافي مودې له پاره د نه اهلیت او بې کفایتۍ نارو غتیا پرې حمله کوي او دکار کولو وړتیا یې د مطلوبه معیار څخه په مکرره توګه ښکته پریوباسي نو هغه به په څه ډول ددغه مسؤلیتونو بار پورته کړی.

دهغې عسکری ځواک یا بحري ځواک په حال غور وکړئ چې د ښځو څخه جوړ شوې وي ، او د جنګ په وخت کې څو سلمه د میاشتنۍ نارو غتیا له امله د فعالیت توان له لاسه ورکړي ، یو خاص شمیر د ولادت یا کوچني د زیږدو په حالت کې په شفاخانو کې پرتې وي او یو شمیر د حامله کیدو په اساس دکار وړتیا و نه لري.

د فوځ مثال خو تاسې ویلاې شئ چې هغه د ډیرو سختو دندو د اجرا کولو سره اړیکې لري. خو پولیس، عدلیه ، ادارات ، سفارتي خدمات ، د اورګاډی ، صنعت حرفي او تجارت.... او په دې کې کوم کارونه داسې دي چې په پرلپسې توګه د باور وړ قابلیت او اهلیت ته اړتیا نه لري ؟

نو هغه څوک چې د ښځو څخه د نارینه و کار اخستل غواړی نو دهغوې مطلب شاید دا وی چې یا خو له ټولو ښځو څخه دښځیتوب صفت سلب کړي او په دې توګه انساني نسل ته د پاې ټکي کیږدي. او یا دا چې د هغوې څخه څو فیصده لازما دنابښځیتوب د سزا له پاره و ټاکي او یا دا چې دتمدن د ټولو معاملاتو د اهلیت معیار د تنزل سره مخ شي. خو که چیرې تاسې ددې څخه هر صورت اختیاروي ،خوښئ د نارینه و د کارونو له پاره تیارول د فطرت د غوښتنو پر خلاف کار دي او داسې نه دانسانیت له پاره ګټور دي او نه پخپله د ښځې له پاره. ځکه چې د ژویو د پوهې له مخې ښځه دکوچنې د ساتنې او روزنې له پاره جوړه کړل شوې ،په دې خاطر د رواني علامو په دایره کې هم هغې ته هماغه صلاحیتونه ورکړل شوې چې دهغې د فطري دندې د ادا کولو له پاره ورته اړتیا ده لکه محبت ، همدردي ، مهرباني او زړه سوې ، حساسوالي او جذباتیتوب او څرنګه چې په جنسې ژوند کې سړې ته فعل او ښځې ته دانفعال مقام ورکړل شوې په دې خاطر ښځې ته ټول هغه صفتونه ورکړل شوې چې د هغې د ژوند دغه منفعلانه اړخ کار کولو ته تیار وي. هغه ته د سختۍ او شدت پر ځاې نرمي او نزاکت ورکړل شوې ، هغه ته د اغیزناکه کولو په ځاې د اغیزمن کیدو ، د فعل پر ځاې د انفعال ، د سختیدو او څښیدو په ځاې د ټیټیدو اوملایم کیدو صلاحیت ورکړل شوې ، هغوې ته د زړورتوب او جرئت پر ځاې د بې زړه توب او تیښتې خاصیت ورکړل شوې ، ایا ددغه ځانګړتیاو تر

ketabton.com - The Digital Library

ځنګ هغه کله هم د دغه کارونو له پاره موزون ثابتیداي شي ؟ او د ژوند په هغه کارونو کې سوبه موندلاې شی چې سختي ، تحکم ، مقابلې او سوړ مزاجۍ ته اړتیا لري ؟ او د نرمو جذبو پر ځاې قوي ارادو او پریکنده اراده غواړی ؟ د انساني تمدن په داسې اړخونو کې د ښځې راوړل په خپله د ښځې ضایع کول هم دې او د تمدن د دې اړخونو ضایع کول هم.

په دې کې د ښځو له پاره ارتقانه بلکه انحطاط دې .د ارتقا معنې دا نه ده چې د چا طبیعي وړتیاوی تر فشار لاندې راوړل شي او له منځه یوړل شی او په هغې کې په مصنوعي توګه هغه وړتیاو ې را پیدا کړل شی چې په فطري توګه په هغې کې نه وې موجود ، بلکه د ارتقا معنې داده چې قدرتي وړتیاوو ته وده ورکړل شی هغه را وټوکول شي او ورته د ښه نه د بهتر عمل کولو زمینه برابره کړل شی، په دې کې ښځو ته کامیابی نه بلکه ناکامي ده ، د ژوند په یو اړخ کې ښځې کمزورې دي سړې ځواکمن دی ،خو په بل اړخ کې سړي کمزوري او ښځې ځواکمنې دي ، تاسې ښځې په هغه اړخ کې چې کمزوري دي د سړو سره برابرۍ ته راکاږئ چې طبیعي پایلې به یې دا وي چې ښځې به تل د نارینه و څخه کمزورې وي تاسې چې هر څومره تدبیرونه وکړئ دا شونې نه ده چې د ښځو له ډلې څخه ارسطو ، ابن سینا ، کانټ ، هیګل ، شکسپیر ، سکندر ، نیپولین ، سید جمال الدین افغان ، صلاح الدین ایوبی ، نور الدین زنګي او محمد بن قاسم ، سلطان محمود غزنوي.... په څیرو ګړي را پیدا کړئ خو تر څنګ یې که د ټولې نړۍ سړي خپل سرونه خوږ کړي نو هغوې به په خپل ټول جنس کې یوه معمولي مور هم پیدا نه شي کړاې.

په دې کې پخپله د تمدن ګټه نه شته بلکه زیان دې ، انساني ژوند او تهذیب ته چې څومره د زیږوالي ، سختۍ او قوت اړتیا ده په هماغه اندازه ورته د رقت ، نرمۍ او لطافت اړتیا هم ده ، لکه څنګه چې ښه عسکري قوماندانانو ته د بهترینو منتظمینو او اداره چیانو اړتیا ده په هماغه اندازه بهترینو میندو ، ښه ښځو او کورودانو ته اړتیا ده که د دواړو عناصرو څخه هر یو ساقط شي نو انساني تمدن ته یې ډیز زیان رسیږي.

دا هغه ویش دې چې پخپله فطرت د انسان د دواړو جنسونو تر منځ کړې دې. ژویو ، غړیو او رواني علومو ټولو دې لورې ته اشاره کړې چې د کوچني د پیدا کیدو ، او پاللو خدمت ښځو ته سپارل یو داسې پریکنده حقیقت دې چې پخپله په انساني تمدن کې ورته یو دایره ځانګړې کړل شوې ده ، او هیڅ مصنوعي تدبیرونکو لا تر اوسه داسې ځواک نه دې پیدا کړې چې د فطرت دغه پریکړه بدله کړي ، یو صالح تمدن هغه دې چې لمړۍ خو دا پریکړه لکه څنګه چې ده همغسې و مني اوښځې ته خپل سهي مقام ورکړي او ورته په ټولنه کې د عزت مرتبه ورکړي د هغې تمدني او ګړیز حقوق ورکړي په هغوې یوازې د کورنۍ دمسؤلیتونه بار وا چوي او د کورنه بهر مسؤلیتونه او د کورنۍ قوامیت سړو ته وسپاري ، هغه تمدن چې د دې ویش د له منځه وړلو هڅه وکړي هغه که څه هم په ډاګیزه توګه څه ظاهري پر مختګ کولې شي خو بلاخره د داسې تمدن تباهي یو حتمي امر دې ځکه کله چې پر ښځه باندې د سړي په ځیر برابر مسؤلتیونه ور واچول شی نو هغه بیا د خپل ځان څخه د فطري مسؤلیتونو بار ایسته غورځوي چې پایلې یې نه یوازې د تمدن بلکه د انسانیت بربادي هم ده .که چیرې ښځه د خپل فطري جوړښت په خلاف هڅه وکړي نو تر یوه نه یوه حده پورې د سړي د ټولو کارونو بار په اوږو اخیستې شی خو سړي هیڅکله هم د دکوچني د پیدا کیدو او روزلو وړتیا نه شي تر لاسه کولاې.

ketabton.com - The Digital Library

د فطرت ددغه ويش د په نظر کې نيولو سره دکورنۍ د تنظيم اوپه ټولنه کې دښځې او سړي دندې په لاندې توګه ويشل کيداې شي:

1. د کورنۍ له پاره د روزې پيدا کول ، دهغه ملاتړ او ساتنه کول ، او د تمدن دمحنت غوښتونکو خدمتون پاې ته رسول د سړي کار دې او د هغې ښوونه او روزنه بايد داسې وشي چې هغه ددغو اهدافو د تحقق له پاره ډير زيات ګټور ثابت شي.
2. د کوچنيانو روزنه ، کورنۍ دندې او دکورنې ژوند نيکمرغي او ارامتيا ، او دهغې څخه جنت جوړول د ښځې کار دې بايد د ښځې د ښې ښوونې او روزنې اهتمام وشي تر څو دهمدې موخو د تحقق له پاره ښه جوګه شي.
3. دکورنۍ د نظم او ډسپلين د ساتلو له پاره يو کس ته د قانوني پولو په داخل کې د حاکميت پوره واک ور په برخه وي تر څو کورنۍ دخپلسرۍ او اړو دوړ څخه وساتي.
4. داسې وګړي يوازې سړې کيداې شي ځکه چې دکورنۍ هغه غړي چې دماغي اوقلبي حالت يې د مياشتنۍ ناروغۍ په دوران کې ثابت نه پاته کيږي دداسې واکمنۍ او اختياراتو د استعمال وړ نه شي ګرځيداې.
5. د تمدن په نظام کې ددغه ويش او ترتيب دغاې په غاې ساتلو له پاره بايد مناسب احتياطي تدابيرو نيول شي تر څو ساده ډوله او بې عقله خلک د خپلې بې عقلۍ له وجې د نارينه او ښځو دکار اوفعاليت د ساحو په ګډولو او مخلوطولو سره د صالح تمدن نظام برباد نه کړي.

انساني تيرو تنې :

په تيرو مخونو کې مو د خالصو علمي څيړنو ، مشاهداتو ، تجربو او دلايلو په مرسته ددې د ثابتولو هڅه وکړه چې که چيرې د انساني فطرت د غوښتنو او د انساني ذهني کمزورتياو او جسماني جوړښت د دلائلو د لحاظ په ساتلو سره د تمدن يو سهي نظام ترتيب کړل شي نو د جنسي اړيکو ترحده بايد دهغې نظام اصول او مبادي څه ډول جوړښت ومومي ؟

په دې څيړنه کې هيڅ غموض نه شته. ټول هغه څه چې ويل شوي علمي ثابت حقايق او د حکمت پخې خبرې دي چې د علم او عقل خاوندان پرې ټول پوهيږي. خو که د انساني عاجزۍ کمال ته وکتل شي او دتمدن هغه نظام چې د انسان په لاسو جوړ کړل شوې ترنظره تير کړل شي نو دا به را په ډاګه شي چې ددې نظام په يوه اړخ کې هم د فطرت معلومي لارښوونې او غوښتنې په بشپړ او متناسب ډول په نظر کې نه دې نيول شوي. دا په ډاګه ده چې انسان په خپله د خپل فطرت د غوښتنو څخه بې خبره نه دې او نه دهغه څخه په خپله خپل ذهني کيفيات او جسماني ځانګړتياوې پټې پاته دی ، خو ددې ترڅنګ دا حقيقت بلکل څرګند دې چې تر اوسه پورې هغه د هيڅ کوم داسې معتدل نظام په جوړولو بريالي شوې نه دې چې د هغه په اصولو او مناهجو کې په پوره توازن سره د ټولو فطري غوښتنو ، ځانګړتياو او د ټولو ګټو او صالحو اهدافو رعايت شوې وي.

ketabton.com - The Digital Library

حقیقت ته د نه رسیدو ریښتونې لاملونه :

د هغې علتونه هماغه دي چې د هغې په لوړې مونږ ددې کتاب په لومړیو پاڼو کې یادونه وکړه ، دا دانساني فطرت کمزورتیا ده چې د هغې نظر د کومې مسئلې په ټولو اړخونو باندې احتوې نه کوي ، تل یو اړخ تر نورور زیات د انسان توجه ځان ته را اړوی ، نو کله چې هغه یوې لورې ته مایل شي نو نور اړخونه یې بلکل د نظر نه پټ او غائب شی او یا یې قصدا پریږدي. د ژوند په ډیرو وړو او وګړیزو چارو کې د انسان دغه کمزورې په ډاګه په نظر راځي ، بیا نو څه ډول شوني ده چې د تمدن او تهذیب دغه پراخه مسایل چې د هغوې څخه هر یو په خپل ځان کې بې شمیره پټې او ښکاره څنډې لري ددې کمزورتیا د اغیزنه خوندي پاته شي. د پوهې او عقل په پانګې انسان حتما سرفرازه کړل شوې دي خو عموما د ژوند په معاملاتو کې یوازې عقل دهغې لارښوونه نه شی کولاې. جذبات او میلانات لومړی هغه یوې خواته وړي بیا چې کله هغه یو خاص لورې ته ځي نو بیا په عقل استدلال کوي او د پوهې نه کومک غواړی. په دغه حالت کې پخپله د هغه پوهه هغه ته د معاملې بل اړخ ور په ګوته کوی او دهغې خپل عقل هغه په یو لور یتوب باندې متنبه کوی. خو بیا هم هغه خپله غلطی نه مني بلکه خپله پوهه او عقل مجبوروي چې د همدغې میلان د تائید له پاره دلائل او تأویلات برابر کړي.

څو ښکاره مثالونه :

د ټولنې د کومې ستونزې په هکله چې مونږ بحث او څیړنه کوو ، په هغې کې د انسان همدغه یو اړخیزتوب د پوره افراط او تفریط سره ډاګیزه دي. یوه ډله د اخلاقو او روحانیت په لور دومره را کاږه شوې او تر دې حده پورې غلو کوي چې د ښځې او نر جنسي اړیکې له یوه سره د نفرت وړ عمل بولی. مونږ دغه بې اعتدالی په بودایې ، مسیحي او یو شمیر هندو مذهبونو کې کتلې شو او دا دهمغې اغیز دي چې تر اوسه پورې د نړۍ په یوې لوې برخې کې جنسي اړیکو ته په بده سترګه ګوري ، که څه هم هغه د ازدواج په دایره کې وي او یا د هغې څخه بیرون او ازاد اړیکې وي.

ددې پایلې دا شوې چې د دغه ډول آند پیروانو د رهبانیت غیرفطري او غیر مهذب ژوند د اختلاف او د نفس د پاکوالي موخه ګڼلې په دې اساس د انسانی نسل ډیرو وګړو ، چې ښځې او نارینه دواړه په کې شامل دي، خپل ذهني او جسماني ځواکونه د فطرت نه په انحراف او یا د فطرت سره په جنګ کې ضایع کړی . او کومو وګړو چې د فطرت غوښتنو ته مثبت ځواب هم ویلې هغه هم په دې آند ،لکه څوک چې مجبوراً خپله کومه ناولې اړتیا پوره کوی. ښکاره ده چې داسې اړیکې نه د ښځې او میړه په منځ کې محبت او مینه پیدا کولې شی او نه تړې کوم صالح او پر مختللې تمدن منځته را تلاې شي.

یوازې دا نه بلکه په ټولنیز ژوند کې د ښځې د مرتبې د را پریوستلو مسؤلیت هم تر ډیره ځایه پورې د همدغې تش په نامه اخلاقي آند په غاړه دي ، د رهبانیت پالونکو ، جنسي کشش یوه شیطاني وسوسه او د کشش محرکه قوه یعنې ښځه یې د شیطان د ایجنټ تر نامه لاندې و نومولې او هغه یې د یوه ناپاکه وجود په څیر چې د هغې څخه نفرت کول یې ،دهر هغه وګړي له پاره اړین دي چې د نفس پاکولاې غواړی. په مسیحي ، بودایې او هندې کتابونو کې د ښځې په هکله همدا ډول آند موجود دي. او هغه ټولنیز نظام چې د همدې آند په اساس جوړ شوې وي او په هغې کې چې ښځې ته کومه مرتبه ورکړل شوې نو اوس د هغې په هکله انداز لګول کوم ستونزمن کار نه دي.

ketabton.com - The Digital Library

ددې برعکس یوې بلې ډلې د انسان د جسماني غوښتنو مراعات کړې خو په هغې کې یې دومره غلو کړې چې انساني فطرت خو پریږده د حیوانیت غوښتنې او اړتیاوې یې هم له آنده غورځولې دي. په غربي تمدن کې دا کیفیت دومره را څرګند شوې چې اوس یې که د پټولو هڅه هم وکړی نو پټولې یې نشي. دهغوې په قانون کې زنا کوم جرم نه دې البته هغه څه چې جرم ګڼل کیږي هغه جبر او اکراه ده ، یا د کوم بل چا په قانوني امورو کې مداخله کول دي. که دا دواړه خبرې نه وي ، نو بیا زنا (د جنسې اړیکو خپریدل) په خپل ځاې کوم جنایې جرم نه ، بلکه کوم د شرم وړ اخلاقي عیب هم نه ګڼل کیږي. ځکه چې دا کار لږ تر لږه د حیواني فطرت سره برابردي ، لیکن هغوې ددې څخه پښه وړاندې کیښوده او د جنسي اړیکو حیواني موخې یعني د نسل پیدا ینښت او دهغې پایښت یې هم له نظره و غورځاوه او هغه یې یوازې د جسماني لطف اولذت ذریعه جوړه کړه. دلته یې د رارسیدو سره سم هماغه انسان یې چې په (احسن تقویم) باندې پیدا شوې ، (اسفل سافلین) ته ور ورساوه . تر هر څه لمړی هغه د انساني فطرت څخه په انحراف د حیواناتو په څیر جنسي اړیکې اختیار کړی چې د هیڅ تمدن بنسټ نه شی ګرځیدلې. بیا هغه د خپل حیواني فطرت څخه هم انحراف وکړ او ددې اړیکو فطري زیښنه ، یعنې د اولاد پیدا کیدل یې هم بند کړل ، تر څو په نړۍ کې د هغې د توکم د پاته کیدو په خاطر نسل دنیا ته را نه شی.

یوې ډلې د کورنۍ اهمیت محسوس کړ خو هغه یې ددومره بندیزونو سره را یو ځاې کړه چې وګړې یې په کې را تاو اورا نغښتې پریښود. د نورو دحقوقو او دندو په اجرا کې یې توازن پرې نه ښود. ددې یو څرګنده نمونه د هندوانو کورنې جوړښت دې. هغوې د ښځې له پاره د ارادې او عمل هیڅ ډول ازادي نه ده ورکړې، په تمدن او اقتصاد کې یې هغوط ته هیڅ ډول حقوق نه دې پریښې ، که هغه پیغله وې نو وینځه ده ،که ښځه وې نو وینځه ده ، که موروي او که کونډه وی د وینځې حیثیت لري او ان تردې چې د وینځې څخه هم بد تر ژوند لری. دهغې په برخه یوازې ددندو اجرا کول دي ، د حقوقو په کور کې یې دډیر ستر صفر څخه اخوا نور څه نه شته.

په دغه ټولنیز نظام کې ښځه دهماغه لمړی ورځې څخه د یوې بې ژبې ځناور په څیر بدلیږي تر څو په هغې کې دځان پیژندنی شعور هم را و نه ټوکیږی. پرته له شکه چې ددغې آند په واسطه د کورنۍ بنسټ ډیر ټینګښت پیدا کړې او د ښځې د سرکشۍ ټول امکانات یې له منځه وړې ، خو د ټولنې نیمایې برخه یې ذلیله او خواره کړې ، دغه ټولنیز نظام په حقیقت کې په خپل جوړښت کې د خرابوالي ډیر خطرناک حالات را پیدا کړې چې پایلې او زیښنې یې اوس هندوان په خپله احساسوي.

یوې بلې ډلې د ښځې د مرتبې د پورته کولو هڅه کړې او هغې ته یې د ارادې او عمل ازادی ورکړې خو په هغې کې یې دومره غلو کړې چې د کورنۍ پولې یې پرې له منځه وړې . ښځه ، لور او زوې ټول ازاد ، ان تر دې چې د کورنۍ کوم سر او پالونکې هم معلوم نه وی ، هیڅوک په بل باندې واکمني نه لري ، میړه د خپلې ښځې څخه د پوښتنې حق نه لری چې تا شپه چیرې سبا کړه ، د لور نه پلار پوښتنه نه شي کولې چې ته له چا سره او چیرته ځې ، میړه او ښځه په حقیقت کې دوه برابر دوستان دی چې د مساوي شرایطو په اساس را یوځاې شوې. یو کور جوړوي چې په هغې کې یې د اولاد حیثیت دهغې کوچنۍ ډلې د کوچنیو غړو په څیر دې. د مزاج او طبیعت یو ډیر کوچنې اختلاف هم دغه جوړښت هر وخت د خطر سره مخ کولاې شی ، ځکه چې د اطاعت او فرمانبرداری په څیر عنصر ، چې د هر نظم د ځاې په ځاې ساتلو له پاره اړین دې ، په دغه ډله کې بلکل نه شته ، دا هغه غربي ټولنه ده چې دهغې مشران د تمدن او ابادۍ د اصولو په پوهه کې د پیغمبرۍ دعوه لري. که دهغوې ددې دعوې حقیقت معلومول غواړئ نو د اروپا او امریکا په کومې یوې محکمې کې

ketabton.com - The Digital Library

د طلاقو او نکاح یا په کومې محکمی کې د کوچنیانو د جرایمو د قضایاو(Juvenile Court) حال په خپله وویني. همدا اوس چې د انګلستان د کورنیو چارو وزارت په دې هکله کومه شمیره خپره کړې د هغې څخه را په ډاګه کیږی چې په کم عمره نجونو او هلکانو کې د جرایمو شمیره ورځ په ورځ زیاتیږی او د هغې علت یې دا بیا ن کړې دې چې د کورنۍ ډسپلین او نظم و ضبط کمزورې شوې. په دې هکله د (۱۹۳۴م Blue Book of crime statistics for کتاب و ګورئ).

په انسان او یا په ځانګړې توګه د ښځې په فطرت کې چې د شرم او حیا کومه ماده ځای پر ځای کړای شوې ده په هغې د پوره پوره پوهیدو او عملاً په لباس او ژوند دود کې په واقعي ډول د هغې په پلې کولو کې هیڅ انساني تمدن بریالي شوې نه دی ، شرم او حیا د انسان او په ځانګړې توګه د ښځې د بهترینو صفاتو نه شمیرل کیږی. خو په لباس او ټولنیز ژوند کې د هغه را مخته کیدل د کومې عقلي طریقې او یا بهترینو اصولو له مخې نه دې شوې ، د ښځې د ستر صحیح حدود ټاکل او په پوره توګه دهغه د خوندي پاتې کیدو له پاره هیڅ هم کوښښ نه دې کړې ، د ښځې، او نر لباس او د هغوې په ادآبو او کړو وړو کې دحیا کولو له پاره هیڅ ډول اصول نه دې ټاکل شوې. په معاشرت کې ښځه او نر ، ښځه او ښځه ، نارنیه او نارینه ، تر منځه د حجاب له پاره مناسبه او معقوله حد بندی نه ده شوې ، د تهذیب او عامه اخلاقو له آنده چې دا خبره څومره مهمه ده نو په هماغه اندازه ورسره د تغافل نه کار اخیستل شوې ، دهغې څخه یې څه رسم و رواج ته پرې ایښې ، حال دا چې رسم و رواج د ټولنې د حالت د بدلیدو سره بدلیدونکې شې دې. او څه یې د خلکو د شخصې غوښتنو پورې تړلې. حال دا چې نه د شرم او حیا د جذبې له مخې ټول وګړي یو شان دی او نه هر وګړي د سلیم ذوق او انتخاب سهې قوت لري چې د خپلې همدې جذبې په واسطه په خپله ځانته کومه مناسبه طریقه اختیار کړي. ددې پایلې دا شوې چې د مختلفو ډلو ټپلو په کالیو او ګډ ژوند کې د حیا او بې حیایې یو عجیب ګډون تر نظره کیږي چې په هغې کې کوم عقلي مناسبت ، یو شان والي ،برابري او یا د څه اصولو پابندي نه تر سترګو کیږی. په شرقي هیوادونو کې دا شیان تر یوه حده پورې محدود دي. خو د غربي ولسونو په کالیو او معاشرت کې چې کله د بې حیایې عنصر ډیر زیات و غوړید ، نو هغوې له یوه سره د شرم او حیا ریښې غوڅې کړې. د هغوې نوې آند دادې چې په اصل کې شرم و حیا کومه فطري جذبه نه ده بلکه دا جذبه یوازې د لباس اغوستنې عادت را پیدا کړي ، د عورت پټول او حیا درلودل د اخلاقو پر بنایست پورې هیڅ اړه نه لری بلکه دا په حقیقت کې د انسان د جنسي غوښتنو د تحریک او را پاروونکو عواملو څخه یو عامل دې. [دا هماغه نظر دې چې (wester marck) په خپل کتاب (The history of Human marriage) کې کښلې دې]

د بې حیایې د همدغې فلسفي عملي تفسیر هغه نیم لوڅ لباس ، د جسماني بنایست مقابلې ، لوڅه نڅا ، لوڅ عکسونه په ستیجونو باندې د فحاشۍ مظاهري او عریانۍ په لور چټکه ځغاسته ، یوازې د حیوانیت په لور د انسان ورتګ دې او همدغه بې اعتدالي د مسئلې په بل اړخ کې هم تر سترګو کیږی.

هغو چې اخلاق او عصمت ته اهمیت ورکړې هغوې د ښځې ساتنه د یوه روح لورنکې ، عقل او پوهې لورنکې او یوه ژوې په څیر نه بلکه د یوه بې روحه زیور او د یوه ارزښتناکه کانۍ په څیر کړې او د هغې د ښوونې او روزنې اړتیا یې له یوه سره له نظره غورځولې. حال دادې چې د تمدن او تهذیب د ښه والي له پاره د ښځې ښوونه او روزنه هم همدغومره اهمیت لري لکه څومره یې چې د سړې په هکله لري. خو هغوې چې د ښوونې او روزنې اهمیت احساس کړي نوبیا یې د اخلاقو او پاک لمنۍ اهمیت له نظره غورځولې او دیو بل حیثیت څخه یې د تهذیب د له منځه وړلو له پاره لاره جوړه کړې ده.

ketabton.com - The Digital Library

کومو وګړو چې د فطرت د ویش ساتنه کړې هغوې د تمدن او ټولنې په خدماتو کې یوازې د کور د ادارې او دکوچنیانو د روزنی مسؤلیت د ښځې په غاړه اچولې او په سړي یې د روزۍ د لاس ته راړلو مسؤلیت وربار کړې ، خو په دې ویش کې یې هم توازن و نه شو ساتلاې ، هغو ې د ښځې څخه ټول مالي حقوق سلب کړل ، په وراثت کې یې د هر ډول حق څخه بې برخې کړه ، د ملکیت ټول حقوق سړې ته منتقل شول او په دې تو ګه یې په اقتصادی اړخ کې ښځه بې لاسه او بې پښو کړه ، د ښځې او نر تر منځه یې اړیکې په واقعیت کې د بادار او وینځې تر منځ اړیکې و ګرځول ، ددوې په مقابل کې یوه بله ډله را پورته شوه ،هغوې د بې انصافۍ د له منځه وړلو تکل وکړ او ښځې ته یې د هغې د تمدني ، ټولنیزو اومالي حقوق د اعاده کولو اراده وکړه خو دا وګړي د یوې بلې غلطۍ مرتکب شول ، دهغوې په ذهنونو باندې د مادیت غلبه وه په دې خاطر هغوې ښځه د اقتصادي او تمدني غلامۍ نه دخلاصون معني دا وګنله چې هغه دې هم د سړی په څیر د کور یو ګټور وګړي شی او د ټولنې د ټول مسؤلیتونو په پورته کولو کې د سړي سره برابره ونډه ولري. د مادیت له آنده په دې طریقه او لاره کې ډیر جذابیت پروت و ځکه چې په دې ترتیب نه یوازې د سړې په اوږو بار سپک شو ، بلکه د مالی وسایلواو د دولت د لاسته راوړو او د عیش او عشرت د وسایلو په برابرولو کې دوه برابره ډیروالې راغې ، ددې نه اخوا د ولس د عمرانی او اقتصادې چارو د پر مختللو له پاره دوه دوه لاسونه اودماغونه زیات کړل شو ، او په دې ترتیب د تمدن په ارتقاء کې ډیر تیزوالي پیدا شو.

خو دمادې او اقتصادي اړخونو په لور ددومزه زیات میلان پیدا کیدلو پایله دا شوه چې نور اړخونه چې اهمیت یې ددې اړخ څخه په هیڅ ډول کم نه دې دهغوې د سترګو نه پناه پاته شو او ډیرهغه اړخونه چې هغوې پرې پوهیدل هم ، قصدا یې پریښودل. د فطرت د قانون په پوهیدو سره سره چې د هغوې خپلې علمي څیړني پرې ګواهي وایې بیا هم هغوې دهغې په خلاف قدم واخیست ، هغوې د ښځې سره د انصاف اوعدل کولو دعوه وکړه خو په حقیقت کې د بې انصافۍ لورې ته ولاړل هغوې شځې ته د برابرۍ د ورکولو دعوه وکړه مګر په حقیقت کې یې نا برابري منځته راوړه چې ثبو ت یې په خپله دهغوې په علومو او فنونو کې تر لاسه کیږی.

هغوې د تمدن او تهذیب اصلاح کول غوښتل خو په واقعیت کې یې دهغې د تخریبولو او له منځه وړولو له پاره ډیر ویروونکې اسباب او وسایل تیار کړل چې تفصیلا یې په خپله د همدې بیان کړل شوو پیښو او پخپله د همدوې په واسطه د تیار کړل شوو شمیرو د مخې را څرګندیږي.

ښکاره ده چې هغوې ددې فعالیتو څخه بې خبره نه دي لیکن لکه څنګه چې مونږ مخته بیا کړل دا د انسان کمزورتیا ده چې هغه پخپله دخپل ځان له پاره د قانون په جوړولو کې د ټولو مصلحتونو د اعتدال او تناسب لحاظ نه شې ساتلاې. هغوې د نفس د غوښتنو له مخې په افراطی توګه په یوې لورې لاهو کیږی او کله چې لاهو شی نوبیا ډیرې ښیګڼې دهغه له نظره پټې پاته کیږی او د نورو ډیرو ښیګڼو اوحقیقتونو د کتلو او پوهیدو تر څنګ دهغوې په لور دلیدلو څخه سترګی پټوي.

ددغه قصدې او ارداې ړوندوالي ښه ثبوت به مونږ ددې نه زیات بل پیدا نه کړو لکه څنګه چې ددوې دخپل یو ړوند آندې لیکنه دلته را نقل کړو. د روس نامتو ساینس پوه انتون نیملوف(**Anton Nemilov**) چې یو پوخ کمونست دې په خپل کتاب [(**The biological Tragedy of Woman**)چې ددغه کتاب انګلیسي ژباړه په لندن کې په ۱۹۳۲م کال کې شوې]د ساینسي تجربو او مشاهدو له مخې د ښځې او نارینه تر منځ د فطري نابرابرۍ په ثابتولو کې نژدې دوه سوه پاڼې تورې کړې خو بیا پخپله د همدي ساینسی څیړنې وروسته لیکي چې:[نن سبا که دا وویل شي چې ښځې ته د تمدن په نظام کې محدود حقوق ورکړل شوې نو ډیر خلک به دهغې تائید وکړي. مونږ په خپله ددې وړاندیز سخت مخالف یو ، مګر مونږ خپل نفس باید په دې ونه غولو

ketabton.com - The Digital Library

چې د ښځې او نر تر منځ په عملي ډګر کې مساوات پیدا کول ساده او اسان کار دي. د نړۍ په هیڅ ځاې کې د ښځې او نر د مساوات له پاره دومره هڅې نه دې شوې لکه څومره چې په روسیه کې شوې دي. په هیڅ ځاې کې په دې هکله دومره د تعصب نه پورته اوفیاضت نه ډک قوانین نه دي جوړ شوې لکه څومره چې په شوروې کې جوړ شوې. خو ددې هر څه سره سره واقعیت دادې چې په کورنۍ کې د ښځې په حالت اوحیثیت کې ډیر لږ بدلون راغلي نه یوازې په کورنۍ کې بلکه په ټولنه کې هم.](۷۶ مخ)

[تر اوسه پورې د نر او ښځې تر منځ د نابرابرۍ تخیل ، نه یوازې په هغه طبقو کې چې په ذهني توګه کمزورې دي ، بلکه د شوروي اتحاد د لوړو اوروښانفکرو اقشارو تر منځه هم همدا تصور او په خپله په ښځو کې ددې تصور اغیز دومره زور پروت دې چې که چیرې د هغوې سره د برابرۍ سلوک وکړاې شي ، نو هغوې هغه د سړې د مرتبې نه ډیر ښکته ګڼي ، بلکه هغه د سړې په کمزورۍ او نه سړیتوب حمل کوي ، که چیرې مونږ په دې هکله د کوم ساینس پوه ، کوم مصنف ، کوم شاګرد ، کوم تاجر ، یا د کوم پوخ کمونسټ د افکارو په لټه کې شو نو ډیر ژر به دا حقیقت مونږ ته را په ډاګه شي چې هیڅکله هم هغوې ښځه د خپل ځان سره برابره نه ګڼي. که چیرې د اوسنۍ زمانې کوم ناول ولولئ ، که څه هم هغه د کوم ازاد فکره لیکوال له خوا لیکل شوي وي، خو په ډاډمنه توګه به په هغې کې په یو ځاې نه یو ځاې کې داسې جملې راغلې وې چې د ښځې په هکله به په کې د هغې تخیل چغلي کړې وي.](۱۹۵/۱۹۴ مخونه).

ددې علت دادې چې دلته انقلابې اصول د یوه ډیر مهم حقیقت سره ټکر خوري ، یعنې ددې حقیقت سره چې د بیولوژۍ (Biology) له نظره د دواړو جنسونو تر منځه برابري نه شته او په دواړو برابر بار او مسؤلیت نه دې اچول شوې. اوس که دغه لاندې اقتباس ولولئ نو بیا په خپله ترې نتیجه واخلئ.

«رښتیا خبره خو داده چې په ټولو کارکونکو (Workers) کې د جنسي ګډوډۍ (Sexual Anarchy) ننبې را برسیره شوې دي ، دا د خطرنه ډک حالت دې چې د سوسیالیست نظام د تباه کولو او له منځه وړلو اخطار ورکوي ، دهرې ممکنې لارې څخه یې باید مقابله وشي ځکه چې په دې محاذ جنګ کول ډیر ستونزمن کار دي. زه د داسې پیښو په زرګونو نمونې وړاندې کولې شم چې ترې دا په ډاګه کیږي چې شهوانې خپل سري (Sexual Licentiousness) نه یوازې په ناپوهه خلکو کې بلکه د کارګرانو په لوړو تعلیم یافته وګړو کې چې د پوهې له اړخه پوره رسیدلې دي ،هم خپره شوې.»

دغه عبارت په خپله ددې ګواه دې چې له یوه اړخه پخپله اعتراف کوی چې د ښځې او نر تر منځه فطرت پخپله مساوات نه دې پیدا کړې. په عملي ژوند کې هم د مساوات د راپیدا کولو هڅې نه دې بریالي شوې او ترکومه حده پورې چې د فطرت سره په جنګ جګړه کې دغه ډول مساوات هم جوړ کړل شوې دې دهغې زیښنه داشوه چې د فحاشۍ یو ستر سیلاب راغلې چې د ټولنې ټول نظام یې د خطر سره مخامخ کړې دې د بله اړخه دا دعوه چې په ټولنیز نظام کې د ښځې پر حقوقو هیڅ ډول بندیزونه باید و نه لګول شي او که چیرې داسې وشي نو مونږ یې مخالفت کوو ددې نه اخوا ددې امر بل څه ثبوت نه شته چې انسان جاهل نه دې بلکه د علم ، پوهې او عقل خاوند او د هر څه څخه باخبره د خپل نفس د غوښتنو داسې غلام دې چې د هغې له مخې خپلې علمي څېړنې هم باطلوي او د خپلو تجاربو او مشاهداتو نفي کوی. هرې لورې ته خپلې سترګې تړې او یوازې د نفس د غوښتنو تابع اوپه دې لاره کې تر انتها پورې ځان رسوي. خو ددې افراط په خلاف د هغوې خپلو علومو ډیر قوي دلایل وړاندې کړې ، که څه هم غوږونه یې څومره واقعات واوری او سترګې یې هر څومره ناوړه نتایج وویني.

ketabton.com - The Digital Library

[افرأيت من اتخذ الهه هواه و أضله الله علي علم وختم على سمعه و قلبه و جعل على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون (الجاثيه ۲۳)]

«نو ايا تا كله دهغه چا په حال باندې غور كړى دي چې هغه خپلې نفسي غوښتنې خپلې معبودې و ګرځولې، او الله هغه له علم او پوهې سره په ګمراهۍ كې و غورځاوه ا و دهغه پر زړه ، او غوږونو باندې يې مهر وواهه او دهغه پرستركو يې پردې و غورولې ؟ له الله نه وروسته اوس بل څوك دې چې هغه ته هدايت وكړى ؟ ايا تاسې څه درس نه اخلئ؟»

د اسلامي قانون د اعتدال څرنګوالي:

دې اعتدالې او د افراط او تفريط په دې نړۍ كې يوازې يو ولسي نظام شته چې په كې په پوره توګه اعتدال او برابري موندل كيږي. په هغې كې د انساني فطرت ټول اړخونه ان تر دې چې دهغه ډير پټ اړخ هم رعايت شوې دې. د انسان جسماني جوړښت او دهغې حيواني غوښتنې او دهغې انساني خوې او دهغې نفسي ځانګړتياوې او فطري بلنو په اړوند د ډير زيات مكمل او تفصيلي علم څخه كار اخيستل شوې دې. دهغې د هر يو څيز د پيدايښت څخه چې د فطرت كوم هدف دې نو هغه يې په پوره كمال د يوه سره دهمدې لارې پوره كړې دې او بل هيڅ كوم مقصد ترې كه څه هم ډير كوچنې وي نه زيانمن كيږي. او بالاخره دغه ټول اهداف يو ځاې د هغې لوې هدف د لاسته راوړو او پوره كولو له پاره بسپنه كونكوې ثابتيږي چې پخپله د انسان د ژوند اخري هدف دې. دغه اعتدال ، توازن او تناسب دومره مكمل دې چې هيڅ انسان يې دخپل عقل او هڅو په واسطه منځته نه شى راوړې. دا په داسې حال كې چې دا ناشونې ده چې د انسان په لاس په جوړو شوو قوانينو كې به په هيڅ ځاې كې خامي نه وى ، دا نه يوازې نا شونې بلكه بلكل ناممكن ده . په خپله د قوانينو جوړول خو لا پريږده ، يومعمولي انسان ، تر څو چې د فوق العاده سليم طبيعت خاوند نه وي،د دغه معتدل او متوازن او د حكمتونو ډك قانون په حكمتونو باندې په پوره توګه پوهيداې هم نه شى.اوبيا هغه چې په كلونو كلونو يې علوم او تجربې نه وي تر لاسه كړي او بيا په كلونو كلونو يې غور او فكر پرې نه وي كړي، دا حقيقت درك كولاې هم نه شى . زه د دې قانون تعريف له دې امله نه كوم چې ما په اسلام ايمان راوړې بلكه په اصل كې ما په اسلام په دې خاطر ايمان راوړې چې ماته په اسلام كې پوره توازن ، كامل تناسب او د قوانينو سره يو شې والي په نظر را ځي چې په ليدلو يې زما زړه ګواهي وركوي چې په يقين سره د دې قانون جوړونكې د ځمكې او اسمانونو خالق او په پټه او ښكاره هر څه پوه دې او حق هم همدا دې چې په مختلفو اړخونو كې ښويدلې او لاهو شوې انسان ته د عدل او برابرۍ نيغه لاره هماغه ښوولې شى.

[قل اللهم فاطر السماوات والارض عالم الغيب و الشهادة آنت تحكم بين عبادك في ما كانوا فيه يختلفون (الزمر ۴۶)]

(ووايه ، اى الله ! د اسمانونو او ځمكې پيداكوونكيه ! په پټ او ښكاره باندې پوهيدونكيه ، همدا ته به د خپلو بندګانو په مينځ كې دهغه څه په هكله فيصله وكړې چې هغوې په كې اختلاف كوي)

د اسلام ټولنيز نظام

1. اساسي نظريات:

ketabton.com - The Digital Library

د اسلام د ځانګړتیاو څخه یوه داده چې هغه د خپل قانون په حکمت پخپله رښا هم اچوی ، په ټولنه کې د ښځې او سړي تر منځ د اړیکو د ټینګولو له پاره چې کوم قانون اسلام وړاندې کړې د هغې په هکله پخپله اسلام مونږ ته وایي چې د هغې قانون بنسټ د حکمت په څه ډول اصولو او د فطرت په کومو حقیقتونو ولاړ دي.

دزوجیت اساسي مفهوم:

په دې لړ کې تر ټولو لومړی هغه حقایق چې په ډانګ پیلي توګه په قران کریم کې بیان شوي هغه دادي:

(و من کل شیءٍ خلقنا زوجین لعلکم تذکرون)[الذاریات ۴۹]

(اومونږ د هرشي جوړې پیدا کړې دي ښایي تاسي پند واخلئ]

په دې قرانی ایت کې د زوجیت د قانون (Law Sex) د هر اړخیزتوب لوري ته اشاره شوې ، د نړۍ پیدا کونکي پخپله ،دغه راز په ډاګه کوي چې د هغه د کائیناتو دغه ټول ماشین د زوجیت (Pairs) په قاعدې باندې جوړ کړل شوې دي او څومره کارخانې چې تاسي په نړۍ کې وینئ دا ټولې د جوړو (Pairs) د تزویج یوه کرشمه ده.

اوس په دې غور وکړئ چې زوجیت وایي څه ته ؟ زوجیت په اصل کې دادي چې په یوه څیز کې فعل وي او په بل کې قبول او انفعال ، په یوه شي کې اغیزوي او په بل کې اغیزمن کیدل. همدغه فعل او انفعال ، اغیز او اغیزمن کیدل ، د فاعلیت او قابلیت اړیکي ددوو شیانو تر منځ د زوجیت اړیکي دي ، ددې اړیکو په واسطه ټول ترکیبات جوړښت مومی او دهمدغې ترکیباتو څخه د پیدا ینښت ټوله کارخانه چلیږي. په کائناتو کې چې څومره شیان دي هغوي ټول په خپله طبقه کې زوج اوزوج ، او جوړه جوړه پیدا شوي دي او دهرو دوو میړه او ښځو تر منځ په اصلي او اساسي حیثیت سره د زوجیت اړیکې شته چې یو فاعل دې او بل قابل او منفعل. که څه هم د مخلوقاتو په هره طبقه کې ددې اړیکو کیفیت مختلف وي مثلا یو زوجیت هغه دې چې په احادو او عناصرو کې موندل کیږي ، بل هغه دې چې په مرکباتو کې پیدا کیږي او بل هغه دې چې په نمولرونکو اجسامو کې په نظر را ځي ، او بل هغه دې چې په حیواناتو کې موجود دي ، دغه ټول زوجیتونه د نوعیت ، کیفیت او فطري مقاصدو له اړخه یو د بل سره توپیر لري خو اصل زوجیت په ټولو کې هماغه یو ډول دي .په هر نوع کې ، هغه که د هري طبقې پورې مربوط وي ، د فطرت اصل مقصد یعني د ترکیب واقع کیدل ، او د ترکیب د شکل د لاسته راوړلو له پاره دې ته اړتیا ده چې د میړو او ښځو څخه په یوه کې د فعل قوت وي او په بل کې د انفعال.

د پورتنې ایت د دغه مفهوم د پوهیدونه وروسته له هغه څخه د زوجیت د قانون درې لومړني اصول ثابتیږي .

لمړی: د هغې فارمول له مخې چې الله جل جلاله ټول کائنات پیدا کړي او کومه طریقه یې چې د خپلې کارخانې د پرمخ بیولو ذریعه ګرځولې هغه هیڅکله هم نه شي کیدای چې ناپاکه او ذلیله وا وسي بلکه هغه د خپل اصل له مخې ډیره پاکه او محترمه ده او همداسې باید واوسي. دکارخانې مخالفین هغه ګنده او د نفرت وړ ګڼلې شي، ډه ډه ورځخه کولای شي ، مګر پخپله د کارخانې صانع او مالک هیڅکله هم دا نه غواړي چې دا کارخانه بنده شي ، دهغې منشاء خو داده چې ددې ماشین ټولې پرزې کار وکړي او د خپلې برخې ټول کارونه سرته ورسوي.

دوېم: فعل او انفعال دواړه ددې کارخانې د چلولو له پاره یو شان اړین دي ، د فاعل او منفعل دواړو وجود په دې کارخانې کې یو شان اهمیت لري ، نه د فاعل په فعلي حیثیت کې کوم عزت دې او نه د منفعل په انفعالي حیثیت کې کوم ذلت . د فاعل کمال دادې چې په هغې کې د فعل قوت او د فاعلیت کیفیات موجود وي تر څو هغه د زوجیت د فعلي اړخه

ketabton.com - The Digital Library

کار په ښه توګه تر سره کړي او د منفعل کمال دادې چې په هغې کې انفعال او د انفعالیت کیفیت موجود وي تر څو هغه د زوجییت د انفعالي او قبلولو د اړخه خدمت په ښه توګه تر سره کړی.

د یوه معمولی ماشین پرزې هم که کوم وګړي دهغې د اصلي ځایه څخه لرې کړي او دهغې څخه هغه کار اخیستل وغواړي چې هغه د هغې کار له پاره جوړې شوې نه وي نو دغسي وګړي احمق او جاهل ګڼل کیږی. اول خو هغه ته په دغه ډول هڅه کې کوم بریالیتوب نه تر لاسه کیږی او که چیرې هغه ډیر زور و لګوي نو همدومره به وکړی چې ماشین به مات کړی. همداسي حال د زوج فاعل ،د زوج منفعل په ځاې ، یا دزوج منفعل د زوج فاعل پر ځاې د ایښوولودې. داسې فکر او هڅه کولې شی چې د بریالیتوب په هیله د نور حماقت ثبوت هم وړاندې کړي ، خو ددې ماشین جوړونکې هیڅکله داسې نه کوي ، هغه د فاعل پرزې د فعل په ځاې کې ږدی او په همدغه حیثیت سره دهغې روزنه کوي ، او د منفعل پرزې د انفعال په ځاې کې ږدي او دهغې د انفعالي استعداد روزنه کوي.

دریم –فعل په خپل ذات کې په قبول او انفعال باندې یو ډول برتري لري. دا برتري په دې معنې نه ده چې په فعل کې عزت دې او په مقابل کې یې انفعال ذلیل ګڼل کیږی ، بلکه فضیلت او برتری یې په اصل کې د غلبې او قوت او اغیز په معناو ده ، کوم شې چې په بل شی باندې فعل کوي هغه په دې خاطر پرې کوي چې هغه پرې غالب وي ، دهغې په مقابل کې طاقتور دې او په هغې د اغیز کولو قوت لري او هر هغه څه چې د دغه فعل اغیز قبلوی او د هغې څخه منفعل کیږی دهغې د قبول او انفعال علت دا ګڼل کیږی چې هغه مغلوب دې ، دهغې په مقابل کې کمزورې دې او د اغیزمن کیدو استعداد لری. لکه څنګه چې د فعل د واقع کیدو له پاره د فاعل او منفعل دواړو وجود یو ډول ضرور دې نو په دې توګه دا هم ضروري ده چې په فاعل کې غلبه او داغیز قوت موجود وي او په منفعل کې د مغلوبیت د منلو اغیز او استعداد . ځکه که دواړه په یوه وخت کې یو شان وي او یوته په باندې غلبه نه وي ورپه برخه. نو دهغې څخه یوهم دبل اغیز نه شي منلاې او فعل بلکل نه واقع کیږي ، که چیرې په رخت او توته کې هم همغسې سختي وي لکه په ستنه کې چې شته نو بیا د ګڼډلو فعل نه تر سره کیږي ، که چیرې په زمکه کې نرمي نه وي چې د یوې او یوم غلبه و مني نو بیا خو زراعت او کور جوړونه ناممکن ګرځي.

یعنې په نړۍ کې چې څومره افعال واقع کیږي ، دهغوې څخه به تر هغه وخته یو هم واقع نه شی چې د یوه فاعل په مقابل کې یو منفعل نه وي او منفعل د زوج فاعل داغیز نه د مغلوبیدو صلاحیت و نه لري. په میړنو او ښځو کې د فاعل زوج د طبیعت غوښتنه داده چې په هغې کې غلبه ، قوت او تحکم وي ، چې ورته نارینتوب او مردانګي وایې ، ځکه چې د یوې فعلي پرزې په حیث دخپل خدمت په تر سره کولو کې هغه ته همداسی کیدل په کار دي. خو ددې برعکس د منفعل زوج د انفعالي فطرت غوښتنه داده چې په هغې کې نرمي او نزاکت او لطافت او اغیزمن کیدل موجود وي چې ورته ښځیتوب ، یا نسائیت یا نسوانیت ویل کیږي . ځکه چې د زوجیت انفعالي اړخ دهمدغه صفاتو په واسطه سوبمن کیږي. هغه وګړي چې په دغه پټه او راز نه پوهیږي نو هغوې یا د فاعل ذاتي فضیلت د

ketabton.com - The Digital Library

عزت هم معنې اخلي او منفعل په خپل ذات کې ذليل ګڼي ، او يا له يوه سره د هغه فضيلت څخه په انکار کولو سره په منفعل کې هم د هماغسې صفاتو د را پيدا کولو هڅه کوي چې په فاعل کې موجود وي. خو هغه انجنير چې دغه واړه پرزې يې جوړې کړې دي هغه يې په دې ماشين کې داسې نصب کړي چې د عزت له اړخه دواړه يو شان او د روزنې او هدف له اړخه دواړه برابر مګر د فعل او انفعال په طبيعت کې چې د غالبيت او مغلوبيت غوښتونکې دي په کې را څرګند شي ، ترڅو دزوجيت منشاء او موخې پوره کړاې شي ، نه دا چې دواړه داسې کانې و ګرځي چې ماتيدې خو شی خو په خپلو کې کوم امتزاج او يا کوم ترکيب قبلولاې نه شي. دا هغه اصول دي چې د زوجيت د لمړني مفهوم څخه ترلاسه کيږي. يوازې د يو مادي موجوديت او و جود په حيث دښځې او نر زوج کيدل ددې غوښتنه کوی چې د هغوې په اړيکو کې دا اصول مراعت کړل شی لکه چې په مخته تګ سره به تاسې ته په ډاګه شي چې د اسمانونو او ځمکو پيدا کوونکي چې د معاشرت کوم قانون جوړ کړی په هغې کې ددغه دري واړو اصولو پوره پوره رعايت شوې دې.

د انسان حيواني فطرت او دهغې غوښتنې:

اوس يو قدم نورهم مخته ولاړ شئ ، د نښځې او نارينه وجود يوازې يو مادي وجود نه بلکه حيواني هم دې. نو په دې حيث سره به، دهغوې يو د بل زوج کيدل د څه شی غوښتنه کوي ؟

قران فرمايي: [..... جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ..... «الشورا ۱۱-»]

[الله تاسې ته پخپله ستاسې څخه جوړې پيدا کړي او په حيواناتو کې يې هم جوړې پيدا کړي ، ترڅو په دې توګه تاسې د ځمکې پر مخ خپاره کړي]

او په بل ځاې کې فرمايې چې:

[نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ..... (البقرة ۲۲۳)] [ستاسې نښځې ستاسې فصلونه دي]

په لمړي آيت کې يې د انسان او حيوان دواړو د جوړو د جوړولو يو ځاې يادونه وکړه او دهغې ګډ مقصد يې دا بيان کړ چې دهغې د زوجي اړيکو څخه د تناسل لړۍ جاري وي. په دوهم آيت کې يې انسان د حيوان څخه جدا کړ او دا يې په ډاګه کړه چې د حيواناتو په ډلو کې ددغه ځانګړي نسل په ميړه او نښځه کې د فصل او دهقان په څير اړيکي شتون ولري . دا يو بيا لوژيکي حقيقت (Biological fact) دې. د بيولوژۍ له آنده غوره تشبيه چې نښځې او نارينه ته کيداې شي هغه همدا ده. ددغې دواړو آيتونو څخه دري نور اصول را په ډاګه کيږي.

۱: الله تعالې د ټولو حيواناتو په څير دانسان جوړې هم ددې مقصد له پاره جوړې کړې دې چې د هغې د جنسي اړيکو څخه انساني نسل دوام پيدا کړي. دا د انسان د حيواني فطرت غوښتنه ده چې رعايت کول يې اړين دي. الله جلا جلاله انساني نسل ددې له پاره نه دې

ketabton.com - The Digital Library

پیدا کړي چې دهغې څو ګړي په ځمکه باندې د خپل نفس پالنه وکړي او بس له منځه ولاړ شي . بلکه دهغې اراده د یوه ټاکلي وخت پورې د انساني نوع پاینبت دې . ددې تر څنګ یې د انسان په حیواني فطرت کې جنسي میلان په دې خاطر پیدا کړې چې دهغې له مخې میړه او ښځه یو له بله سره یو ځاې شي او د الله تعالې د ځمکې د ابادۍ له پاره د نسل د پیدا کیدو لړۍ جاري و ساتي. هغه قانون چې د الله تعالې له اړخه راغلي هیڅکله هم جنسي میلان له منځه وړونکې او فناکونکې نه شی کیداې او نه د هغې څخه د نفرت او د مکمل لړې والي تعلیم ورکوونکې کیداې شي. بلکه په هغه کې یې په لازمي توګه دومره ځاې ایښې دې چې انسان د خپل فطرت دغه غوښتنه په ښه توګه پوره کړاې شي.

۲: ښځې او نر ته دفصل او دهقان په څیر د مشابهت دورکولو څخه دا په ډاګه کیږي چې د انساني جوړې «میړه او ښځې» اړیکې د نورو حیواناتو د زوجینو د اړیکو څخه تو پیر لري. د انساني حیثیت نه پرته دحیواني اعتبار له مخې هم دهغوې د واړو جسماني ترکیب یې دغسي جوړ کړې چې په اړیکو کې یې باید داسې پاینبت موجود وي لکه څنګه چې ددهقان او فصل په منځ کې وي. لکه څنګه چې په پټې کې ددهقان کار یوازې تخم شیندل نه ، بلکه دهغې سره دې ته اړتیا هم شته چې هغه یې په اوبو خړوبه کړی. سرّه ورکړي او دهغې ساتنه وکړي. په همدې ترتیب ښځه هم همغسې ځمکه نه ده چې حیوانات په کې څړی او که څوک په کې تخم ور واچوي نو د یوه خپل سري نیالګي په څیر په کې را وټوککیږي. بلکه کله چې میوه نیسي نو دې ته اړتیا ده چې دهقان دهغې پالنه وکړي او دهغې د حفاظت او خوندي ساتني ټول بار په خپلو اوږو پورته کړی.

۳: د انسان په زوجینو (جوړو) کې چې کوم جنسي کشش شته هغه د بیولوژیکې اړخه هماغسي دې لکه چې په نورو حیواناتو کې چې میندل کیږي. د یوه جنس هر غړې د مقابل جنس دهر غړي په لور حیواني میلان لري او د تناسل ستره غوښتنه چې د هغې په طبیعت کې ایښودل شوې ده، ددواړو صنفونو ټول وګړي یو د بل لورې ته راکاږي. په دې اساس د کائناتو دپیدا کونکې له خوا جوړ شوې قانون د انسان د حیواني فطرت ددې کمزورې اړخ څخه هیڅکله هم بې پرواکیداې نه شي ځکه چې په هغې کې د جنسی خپراوي (**Sexual Anarchy**) په لوړ ډیر زیات میلان پټ پروت دې چې د خوندي ساتلو د ځانګړیو تدابیرو پرته یې په ولکې کې ساتل شوني نه دي. او که چیرې یوځل د ولکې او کنترول څخه ووځي نو د انسان څخه پوره حیوان بلکه په حیواناتو کې هم دتر ټولو نه پستې درجې ته یې د لویدلو څخه هیڅ شي نه شي درولې.

[لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِيٓ أَحۡسَنِ تَقۡوِيمٖ ۝٤ ثُمَّ رَدَدۡنَٰهُ أَسۡفَلَ سَٰفِلِينَ ۝٥ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ۝٦ (التين ۲-۴)]

(انسان مو په ډیره ښه بڼه پیدا کړ –بیا مو رد کړ دې تر ټولو ټیټو ټیټ ته - مګر هغه چې ایمان یې راوړې او کړي یې وي سم سم عملونه –نو دوې لره به وي بدله تلپاتې)

ketabton.com - The Digital Library

انساني فطرت او دهغې غوښتنې :

لکه څنګه چې مو مخکې په تفصيل سره بيان کړل چې حيواني طبيعت ، د انساني خلقت په تهداب کې د ځمکې او بنسټ په څير دې او په همدې ځمکې او تهداب باندې د انسانيت تعمير جوړ کړل شوې دې.

د انسان د انفرادي وجود او دهغې د نسل د پاينښت له پاره چې دکومو شيانو اړتيا ده دهغې اړتياو د پوره کولو او لاس ته راوړنو له پاره الله تعالې دانسان په حيواني طبيعت کې هر څه ايښې دي. مګر د الهي فطرت منشاء هيڅکله هم دا نه ده چې د هغې ارزوګانو څخه دې کومه يوه پوره نه کړل شي ، يا دې ددې وړتياو څخه کومه يوه د فنا سره مخ کړي. ځکه چې دا ټول شيان په هر حال اړين دي او دهغې پرته انسان او دهغې نسل ژوندې نه شي پاته کيداې. مګر فطرت دا غواړي چې انسان دخپلو دغو ارزوګانو د پوره کولو له پاره او دهغې د وړتياو څخه دکار اخيستلو په وخت کې يوازې حيواني لاره خپله نه کړي ، بلکه دهغې انساني طبيعت چې د کومو امورو غوښتنه کوي او په هغې کې چې د حيواني امورو څخه پورته کومه غوښتنه شته دهغې له اړخه دهغې طريقه بايد انساني وي ، دهمدغې غرض له پاره الله تعالې شرعي حدود ټاکلي دي ترڅو د انسان ټول کړه وړه په يوه قانون کې را ونغاړي.. ددې ترڅنګ يې دا اخطار هم ورکړې دې که چيرې مو د افراط يا تفريط لار غوره کړه او ددغې حدودو څخه تجاوز وکړئ نو خپل ځان به په خپله په هلاکت کې وا چوئ.

لکه چې فرمايي:

[..... وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥ .... ﴿١﴾ (اطلاق-1)]

[چا چې د الله له پولو څخه تيرې وکړې هغه ګويا په خپله په خپل ځان تيرې او ظلم کړې دې]

اوس ووينئ چې په جنسي معاملاتو کې قران مجيد د انساني فطرت د کومو ځانګړتياو او غوښتنو په لور اشاره کوي:

الف - په انساني فطرت کې چې د انساني اړيکو کوم شکل ايښوول شوې دې دهغې تفصيل دادې چې:

[وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ (الروم ٢١)]

(او دهغه له نښانو څخه (بله) داده چې هغه ستاسې له پاره همدا ستاسې له جنس نه ميرمني پيدا کړې ترڅو چې تاسې له هغو سره ارام تر لاسه کړئ او ستاسې (دنښځې او خاوند) په منځ کې يې مينه او خواخوږي پيدا کړه. په باوري ډول په دې کې دهغو خلکو له پاره ډيرې نښانې دي چې غور او فکر کوي.)

[...هُنَّ لِبَاسٞ لَّكُمۡ وَأَنتُمۡ لِبَاسٞ لَّهُنَّ .... ﴿١٨٧﴾ (بقرة ١٨٧)]

[هغوې ستاسې لباس دې او تاسې دهغوې لباس ياست.]

ketabton.com - The Digital Library

ددې تر مخه چې په کوم آیت کې د انسان اوحیوان ،دواړو ، د جوړو د پیدا کولو یو ځای کومه یادونه شوې هلته د زوجینو د پیدایښت هدف یوازې د نسل پایښت په ګوته شوې و. اوس د حیوان څخه په را بیلیدو د انسان دا ځانګړتیاوې بیانوي چې په هغوې کې د زوجیت یو بل ستر مقصد هم شته او هغه دا چې د هغوې تر منځ اړیکي دې یوازې شهواني نه وي بلکه هغه دې په مینې او محبت ولاړې وي. د هغوې تر منځ دې د زړونو او روحونو د یو ځای کیدو تعلق وي. هغوې دې یو د بل راز لرونکي او د غم او خوښۍ په وخت کې یو د بل سره شریک واوسي. دهغوې تر منځ داسې یو ځای والي او تړون وي لکه څنګه چې په لباس او جسم کې وي ، ددواړو جنسونو دغه اړیکي د انساني تمدن د عمارت د جوړولو د بنسټ تیږه ده لکه چې مونږ تر مخه په پوره تفصیل سره بیان کړل . ددې تر څنګ د «**لِّتَسْكُنُوٓاْ إِلَيْهَا** » څخه هم دې لوري ته اشاره کوي چې د ښځې په وجود کې د نارینه و له پاره د سکون او را حت سرمایه پرته ده. او د ښځې فطري خدمت هم همدا دې چې هغه د نارینه دغه د هڅو او هاند او ستونزو ډکه دنیا د سکون او راحت په یوې څنډې بدله کړي.

دا د انسان کورنۍ ژوندې چې غرب یې دمادي ګټو په خاطر له یوه سره اهمیت له نظره غورځولې. په داسې حال کې چې د تمدن او آبادۍ په برخه کې چې څومره اهمیت نورو څانګو ته ورکړل شوې همغومره اهمیت باید دې څانګې ته هم ورکړل شي ځکه دمدنې ژوند دپرمختګ له پاره دې څانګې ته همدومره اړتیا شته لکه څومره چې نورو څانګو ته اړتیا ده.

ب- دا جنسي اړیکي یوازې د میړه او ښځې ددوه اړخیزه مینې او محبت غوښتنه نه کوي بلکه ددې غوښتنه هم کوي چې کوم اولاد چې د دغه اړیکو په پایلو کې پیدا کیږي دهغې سره هم باید ژور روحاني اړیکي شتون ولري. الهي فطرت ددې له پاره د انسان ، په ځانګړې توګه د ښځې جسماني جوړښت او د حمل او رضاعت په طبیعي توګه داسې انتظام کړې چې د هغې په رګ رګ او ریښې ریښې کې د اولاد سره مینه ځای پر ځای شوې ده . لکه چې قران مجید کې فرمایي:

[..... حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَٰلُهُۥ فِى عَامَيْنِ .... ﴿١٤﴾ (لقمان-١٤)]

[د هغې مور هغه په کمزورۍ سره په خپله ګیډه کې و ساته او دده په (شیدو) ورکولو یې دوه کاله و لګیدل]

[..... ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهْرًا..... ۚ ﴿١٥﴾ (الاحقاف ١٥)]

(دهغې مور په پوره تکلیف سره هغه په ګیډه کې و ساته ، د تکلیف سره یې و زیږاوه او دهغې په حمل او شیدو ورکولو یې دیرش میاشتې و لګیدې]

ketabton.com - The Digital Library

همدا ډول د سړي حال هم دي ، که څه هم د اولاد په محبت او مينه کې له نورو څخه کم دي.

[...زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلۡبَنِينَ.....﴿١٤﴾ (ال عمران ١٤)]

[نبايسته کړل شوې دي دخلکو له پاره د مرغوبو شيانو محبت لکه د نورو او اولاد]
دغه فطري محبت د انسان او انسان تر منځ د ويني او خپلولۍ رابنې جوړوي ، بيا دهمدغې رابنو په واسطه کورنۍ او د کورنيو نه قبيلې او ولسونه جوړيږي او دهغې د اړيکو څخه تمدن مينځ ته راځي.

[وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ مِنَ ٱلۡمَآءِ بَشَرٗا فَجَعَلَهُۥ نَسَبٗا وَصِهۡرٗاۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرٗا ﴿٥٤﴾](الفرقان ٥٤)

[او هماغه ذات دي چې له اوبو نه يې يو بشر پيدا کړ بيا يې له هغه نه د نسب او خسرګنۍ دوه بيلا بيلې لړۍ و غځولې . ستا پروردګار د ستر ځواک خاوند دی]

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ﴿١٣﴾] (الحجرات ١٣)

[اې خلکو مونږ تاسې له يوه نارينه او يوې ښځې نه پيدا کړئ او بيا مو تاسې قومونه او قبيلې و ګرځولئ تر څو چې تاسې يو تر بله سره و پيژنئ . په حقيقت کې د الله په وړاندې له تاسې نه تر ټولو زيات عزتمند هغه څوک دي چې په تاسې کې تر ټولو زيات پرهيزګاروي. په باوري ډول الله په هر څه پوهيدونکې او باخبره دي.]
د رحمنو ، نسبونو او خپلولیو رابنې په اصل کې د انساني تمدن لومړنۍ او طبيعي مؤسسات او بنسټونه دي او دهغې د جوړښت انحصار په دې دي چې اولاد دخپل معلوم او پيژندل شوې مور و پلار څخه وي او نسب يې خوندی وي.
(ج)- د انساني فطرت غوښتنه دا هم ده چې هغه د خپلو زحمتونو زيښنې او د خپلو ګټو وټو څخه که څه پريږدي نو هغه دې خپل اولاد او دوستانو ته پريږدي ، هغه چاته چې ټول عمر يو دبل سره د وينې او رحم په رشته کې را نغاړلي وي.

[... وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ﴿٧٥﴾ (الانفال ٧٥)

(د الله په کتاب کې د ويني خپلوان يو د بل زيات حقدار دي په يقيني ډول الله په هر څه باندې پوهيږی.)

[... وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ .... ﴿٤﴾ (الاحزاب ٤)]

ketabton.com - The Digital Library

(او څوک چې تاسې په ځويوالي بللې وي ،هغه الله ستاسې زوې نه دې ګرځولې.)
پس د ميراث د ويش له پاره هم د نسب خوندیتوب ضروري دي.
(د)- د انسان په فطرت کې د حيا جذبه يو ه فطري اوپيدا ايښتي جذبه ده. دهغې د وجود ځيني برخې داسې هم شته چې د هغې د پټولو خواهش الله جل جلاله د هغه په طبيعت کې ايښې دي. همدغه طبيعي غوښتنه ده چې دهماغه لمړيو ورځو څخه يې انسان په يو ډول نه يو ډول لباس اغوستن باندې مجبور کړی دي ، په دې هکله قران په پوره قاطعيت سره د نوي دور د نظرياتو او افکارو تردید کوي. هغه وايي چې د انساني جسم هغه برخې چې د ښځې او نر له پاره د جنسی جاذبيت سبب ګرځی دهغې ښکاره کولو باندې د شرم احساس او دهغې د پټولو هڅه د انساني فطرت غوښتنه ده خو شيطان غواړی چې هغه برخې باید خلاصې وي لکه چې فرمايي:

[فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا .... ﴿٢٠﴾

(الاعراف ٢٠)]

(بيا شيطان ادم عليه السلام او دهغې ښځه تيرويستل تر څو دهغوې په جسم کې چې کومې برخې دهغوې نه پټې کړل شوي وي هغه برخې هغوې ته را برښکاره کړي.)]

[... ۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۖ .. ﴿٢٢﴾

(الاعراف ٢٢)]

(او کله چې هغوې د هغې ونې څخه څکه وکړه نو هغوې ته د هغوې د وجود پټې برخې را ښکاره شوې نو هغوې بيا ،هغه برخې ، د جنت د ونو په پانو پټولې)
بيا قران وايي چې الله جل جلاله لباس په دې خاطر نازل کړ چې هغه ستاسې له پاره د ستر پټولو وسيله هم وی او د زينت او ښايست وسيله هم. خو يوازې د ستر پټول کافي نه دې دهغې سره ضروري ده چې ستاسې په زړونو کې تقوې (د الله جل جلا له نه ويره) هم وی.

[يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِي سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ (الاعراف ٢٦)

(اې د ادم بچيانو ! مونږ تاسې ته کالي نازل کړي دي چې ستاسې د بدن شرم ځايونه و پوښي او ستاسې د بدن د ساتنې او ښکلا وسيله هم وي او ډيره غوره جامه د پرهيزګاری او تقوې جامه ده . دا د الله له نښانو څخه يو ه نښانه ده. په کارده چې خلک ورڅخه درس وا خلي.)
دا د اسلام د ټولنيز نظام له پاره اساسی اصول دي ددغې تصوراتو په ذهن کې د نيولو نه وروسته ددې ټولنيز نظام تفصيلي شکل وويني چې د همدغې اصولو په بنسټ جوړ شوی دي. ددې مطالعې په دوران کې تاسو بايد په ژوره توګه دا پلټنه وکړئ چې هغه نظريات

ketabton.com - The Digital Library

چې اسلام يې د خپل قانون اساس ګرځوي او په عملي او تفصيلي توګه يې نافذوي تر کومه ځايه په کې يو شان والي ، برابري ، منطقي اړيکي او مطابقت قايم پاته کيږي. د انسان په لاس جوړ شوې څومره قوانين چې مونږ وليدل د هغوې ټولو ګډه او ښکاره کمزوري داده چې د هغوې د اساسي نظرياتو او عملي تفصيلاتو تر منځ پوره منطقي اړيکي نه شته. په اصولو او فروعو کې يې پوره تناقض ليدل کيږي. هلته چې کوم کليات بيانيږي دهغې مزاج يو ډول دې او د عمل له پاره چې کوم احساس او جذبه جوړيږي دهغې مزاج څه بله لاره خپلوي ، د فکر او تعقل په اسمانونو کې يو ډول نظر وړاندې کوي خو کله چې د اسمانونو څخه راښکته او په عملي ډګر کې داخل شي او خپلې نظريې ته د عمل کالي ور واغوندي نو بيا دلته په عملي ډګر کې په داسې نورو مسايلو کې ورک شي چې هغه خپله نظريه يې هم له ياده ووځي ، د انسان په جوړ کړل شوو قوانينو کې يو هم داسې قانون نه شته چې ددغسې کمزورتياو څخه خالی وی.

اوس تاسې په ډيره ژوره توګه هغه قانون ووينئ چې د عربستان په شګلوړه کې يو نالوستي انسان د نړيوالو ترمخ وړاندې کړ چې دهغې په تر تيبولو کې هغه د هيڅ قانون جوړونکي غونډې او يا کومې انتصابی کميټې څخه مشوره وانه خيسته . اياتاسې ته دهغې په کوم ځاې کې کومه منطقي بې ربطي او يا د تناقض کوم څرک تر سترګو کيږي ؟

د اسلام ټولنيز نظام

۲-اصول او ارکان :

د ټولنې د تنظيم په لړ کې تر ټولو مهمه پوښتنه ، لکه چې مونږ په يوه بل ځاې کې هم ورته اشاره کړې وه، د جنسي ميلان د کاواکۍ او خپراوی څخه مخنيوې اود يوه قانون ، ظابطې او چوکاټ په حدودو کې يې اچول دي. ځکه چې د هغې پرته د تمدن چوکاټ جوړيداې نه شي او که جوړ هم شي نو د هغې چوکاټ دماتيدو او انسان په ډير بد اخلاقي او ذهني سقوط کې د پريوتو څخه د خوندي پاته کيدو بله لاره نه موندل کيږي. په دې خاطر اسلام د ښځې او نر خپلمنځي اړيکي په مختلفو حدودو کې رانغاړي او په يوه مرکز کې يې سره را ټولوي .

۱:- محرمات:

د هر څه تر مخه اسلامي قانون ټولې هغه ښځې او نر يو بل ته حرام کړي چې يو دبل سره په يو ځاې کې د اوسيدو يا د ډيرو نژدې اړيکو په لرلو سره مجبور دي . د نمونې په توګه :[

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمۡ أُمَّهَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُمۡ وَعَمَّٰتُكُمۡ وَخَٰلَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُ ٱلۡأَخِ وَبَنَاتُ ٱلۡأُخۡتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِيٓ أَرۡضَعۡنَكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمۡ وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِي دَخَلۡتُم

ketabton.com - The Digital Library

بِهِنَّ فَإِن لَّمۡ تَكُونُواْ دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ وَحَلَٰٓئِلُ أَبۡنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنۡ أَصۡلَٰبِكُمۡ وَأَن تَجۡمَعُواْ بَيۡنَ ٱلۡأُخۡتَيۡنِ إِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٢٣﴾ ﴿٢٤﴾ (النساء ٢٣)]

(پرتاسې حرامي کړاې شوي ستاس میندې، لوڼی ،خویندې، تریندې ، توړۍ ګانې، وریری، خورزې، او ستاسي د تی شریکې خویندې، او ستاسې دښځو میندې او ستاسې د ښځو هغه لوڼی (پرکټۍ)چې ستاسې په غیږ کی پالل شوی دي، دهغو میرمنو لوڼی چې ستاسې ورسره د میړه میرمني اړیکه راغلي وي او که(یوازې نکاح ورسره تړل شوي وي او) د میړه میرمنې تماس مو نه وي نیولې نو (د هغو په پریښودو او دهغو له لوڼو سره په نکاح کولو کي) پر تاسې څه ګناه نشته او ستاسې د هغو زامنو میرمني چې ستاسې له پښت نه وي او دا هم پر تاسې حرامه ده چې دوه خویندې یو ځاې په نکاح کړئ ، مګر هغه څه چې مخته تیر شوي دي ، الله جل جلاله بښونکې او مهربان دې.)

د حرمت دقانون په ایجادولویې دا اړیکې د جنسي میلان څخه دومره پاک کړي چې ددې خپلوانو د ډلې څخه هیڅ یو نر او ښځه د بل په لورې د جنسي کشش تصور هم نشي کولاې. (دهغو خبیثو او حیوان صفته وګړو پرته چې حیوانیت یې په هیڅ ډول اخلاقي حدودو کې نه شې را تلاې.)

٢:- د زنا حراموالي:

ددې حدودو د ټاکلو وروسته یې بل بندیز دا لګولې چې ټولې هغه ښځې هم حرامې دي چې بلفعل د بل چا په نکاح کي وي. (وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ .....(سورة النساء ٢٤)

(اومیړوښې ښځی مګر هغه چې ستاسې په واک کې وي ، دا پر تاسو لیکلي الهي فریضه ده او له دې نه سیوا درته روا کړې شوې ، چې په خپل مال سره یې دنکاح کوونکو په حیث لټه وکړئ ، نه د زناکوونکو په حیث ، نو که په دې (مال) سره موله دې نه تمتع اخیستل غوښتل ، نو فرض مهر یې ورکړئ او له مهر نه وروسته په هغه څه کې کومه ګناه درباندې نشته چې په خپلو کې ورباندې راضی شئ بې شکه چې الله باحکمته پوه دې.)

ددې پورته یادو کړل شوو نه وروسته چې کومې ښځې پاته کیږي د هغوې سره هر ډول بې بندوباره جنسي اړیکي ټینګول حرام ګرځول شوې دي. لکه چې فرمایې:

(وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَسَآءَ سَبِيلٗا ﴿٣٢﴾) (بني اسرائیل ٣٢)

[زنا ته ورنژدې کیږئ هم مه، ځکه چې هغه بې حیایې ده او ډیره خرابه لاره.]

٣:- نکاح:

ketabton.com - The Digital Library

ددغه ډول حدودو او بندیزونو په لګولو د جنسي بې لاریو ټولې دروازې تړل شوي دي.خو د انسان د حیواني فطرت دغوښتنې او د قدرت د کار خانې دټاکلې لارې د جاري ساتلو په غرض د یوې دروازې پرانستو ته اړتیا وه ، نو هغه دروازه یې د نکاح په شکل کې پرانسته ، او ورته یې وویل چې دا اړتیا اوس تاسې پوره کړئ . خو د منتشرو او بې بندو باره اړیکو له لارې نه ، او په پټه او په غلچکي توګه هم نه، او په بې حیایې سره هم نه ، بلکه په ډانګ پیټلې اعلان سره یو ځای ،ترڅو ستاسې په ټولنه کې دا خبره په ډاګه وي چې فلانکي سړي او فلانکۍ ښځه یو د بل د ژوند ملګري شول. (... ۚ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمۡ أَن تَبۡتَغُواْ بِأَمۡوَٰلِكُم مُّحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَۚ ..... ۚ فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذۡنِ أَهۡلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِ مُحۡصَنَٰتٍ غَيۡرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخۡدَانٖۚ ﴿٢٥﴾ .....(النساء ۲۵))

او له تاسې څخه چې څوک ددې وس نه لري چې له اصیلو مسلمانو ښځو (محصناتو) سره نکاح وکړاې شي نو (دوې دي) دهغوې څخه (په نکاح کړي) چې ستاسې ښې لاسونه یې مالکان شوي ، چې ستاسو د مؤمنو وینځو څخه دي. الله تعالې ستاسې د ایمان په حال ښه پوهیږي. تاسې ټول د یوې ډلې خلک یاست ، له دې امله دهغو د پالونکو په اجازه له هغوې سره نکاح وکړئ او په ښه (معروفه) توګه دهغوی مهر ورکړئ. ترڅو چې هغوې د نکاح په بند کې خوندي (محصناتې) پاتې شي. په ازدې شهوات رانې پسې و نه ګرځئ او نه په غلا او په پټه یارانې وکړئ ، نو کله چې هغوې د نکاح په چوکاټ کې خوندی شي او بیا وروسته له هغه کومه بدلمني غوره کړي نو پر هغوی باندې د هغه مجازات نیمایی دي چې د اصیلو ښځو (محصناتو) له پاره ټاکل شویدي . دا اسانتیا له تاسې څخه د هغو کسانو له پاره منځ ته راوړل شوې ده چې له هغو سره دمیرمنې نه لرلو له مخې د حدودو ماتولو اندیښنه وي خو که تاسې له زغم نه کار واخلئ نو دا ستاسې له پاره غوره ده او الله تعالې ښښونکې او مهربانه دي.)

دلته د اسلام د اعتدال په لارې لږ څه غور وکړئ. کومې جنسي اړیکې چې د ازدواج دایرې نه بیرون حرامې او د نفرت وړ دي ، هغه یې نه یوازې د ازدواج په دایره کې جایز بلکه یو نیک ، مستحسن ، د ثواب او اجر کار ګڼلې دي.

اسلام د نکاح کولو حکم کوي او دهغې څخه ځان ساتونکو او اجتناب کوونکو ته د نفرت په سترګو ګوري ، ددې ترڅنګ د میړه او ښځې ترمنځ داسې اړیکي ټینګیدل په خپل ذات کې یو ستر عبادت ګڼي ان تر دې چې که ښځه د خپل میړه د جائزې او روا غوښتنې څخه د ځان ژغورلو په خاطر نفلی روژه و نیسي یا په لمانځه او تلاوت کې مشغوله پاته شي نو هغه

ketabton.com - The Digital Library

د ثواب دترلاسه کول په ځاې ګناهګاريږي. په دې هکله د نبی اکرم صلي الله عليه وسلم د حکمت نه ډکه وينا وولولئ:

(عليكم بالباءة فانه اغض للبصر و احصن للفرج فمن لم يستطع منكم الباءة فعليه بالصوم و ان الصوم له و جاء) (ترمذي: ابواب النكاح و في هذا المعنې حديث في كتاب النكاح للبخاري).

[تاسې ته نکاح کول په کار دی ځکه چې هغه سترګې له بده نظره ساتي او د شرم ځاې د خوندی ساتلو ډير غوره تدبير دي. او څوک چې ستاسې له ډلې نه د نکاح کول قدرت و نه لري هغوي دې روژې و نيسي ، ځکه روژه شهواني ځواک کمزوري کوي.)

(و الله انی لاخشاكم الله و اتقاكم له لكنی اصوم و افطر و اصلي و ار قدوا تزوج النساء فمن رغب عن سنتي فليس مني.)(بخاري كتاب النكاح).

[په الله تعالې سوګند چې زه د الله تعالې نه په ويره کې او دهغې د نارضايتي نه د خوندي کيدو په هکله له تاسې ټولو نه زيات يم ، خو ماته و ګورئ چې روژه نيسم او افطار هم کوم لمونځ کوم او د شپې ويده کيږم هم ، او د ښځو سره نکاح هم کوم ، دغه زما لاره ده او هغه څوک چې زما د لارې پيروي و نه کړي نو هغه له ماسره هيڅ ډول اړيکي نه لري.]

(لاتصوم المراة و بعلها شاهدا الا باذنه) [بخاري باب الصوم]

[ښځه د خپل ميړه په شتون کې دهغې د اجازې پرته نفل روژه نه شی نيولې.]

(اذا باتت المراة مهاجره فراش زوجها لعنتها الملائكة حتي ترجع) (بخاري كتاب النكاح]

[هغه ښځه چې د خپل ميړه څخه لرې والې وکړی ، دهغې نه جدا شپه تيره وي ،پر هغې ملائکې تر هغې پورې لعنت وايې ترڅو چې بيرته د ميړه سره نه وي يوځاې شوي.]

(اذا راې احدكم امراة فاعجبته فليات اهله فان معها مثل الذي معها) (ترمذي: باب ماجاء الرجل يري المراة فتعجبه).

[کله چې ستاسې څخه څوک کومه ښايسته ښځه وويني او دهغې ښايست پرې اغيز وکړي نو خپلې ښځې ته دې ورشي ځکه چې د هغې سره هماغه څه شته چې دهغې سره و.]

ددې ټولو احکامو او لارښونو څخه د شريعت هدف دادې چې د جنسي کاواکۍ ټولې دروازې وتړل شي ، د جنسي اړيکو دايره د ازدواج په داخل کې را ونغاړل شي. ددې دايرې نه دباندې چې تر کومه حده پورې شوني وي د جنسي ميل ميلان له منځه ولاړ شي او هغه خوښتونه چې د طبيعت پر غوښتنه يا د اتفاقي پيښو په واسطه را پيدا کيږي ، دهغې د تسکين له پاره يومرکز جوړ شی ، د سړي له پاره خپله ښځه او د ښځې له پاره خپل خاوند ... ترڅو انسان د ټولو غير طبعي او دخپله ځانه دراپيدا شوو هيجاناتو او د جنسي عمل دخپريدو څخه د خوندي پاته کيدو په صورت کې د خپل را غونډ کړل شوي ځواک (conserved energy) سره يو ځاې د تمدن د نظام خدمت وکړی او د جنسي محبت او کشش هغه ماده چې الله تعالې ددې کارخانې دپرمخ بيولو له پاره په هر نر او ښځه کې پيدا کړې ،ټوله د يوې کورنۍ د تخليق او دهغې د ټينګښت له پاره په مصرف ورسيږي.

ازدواج له هره اړخه غوره دې ځکه چې هغه د انساني او حيواني فطرتونو غوښتنه ده او د الهي قانون اهداف تر سره کوي او د ازدواج نه کول د هره اړخه يو نامعقول کار دې ځکه چې

ketabton.com - The Digital Library

هغه به ددوو بديو څخه يوه حتما له ځانه سره لري خو دا چې انسان به دفطرت د قانون غوښتنه نه پوره کوي او خپل خواکونه به د فطرت سره په جنګ کې مصروفوي او يادا چې د فطرت د غوښتنو څخه په مجبوريت سره به د غلطو او ناروا لارو څخه خپلې جنسي غوښتنې پوره کوي.

۴:- د کورنۍ تنظيمول:

دجنسي ميلا دشتون له مخې د کورنۍ د جوړښت او دهغې د ټينګښت وروسته اسلام کورنۍ ژوند تنظيموي ، او دلته هم په پوره توازن سره د فطرت د قانون د ټولو هغو اړخونو رعايتول خوندي ساتي چې يادونه يې تر مخه وشوه.

د ښځې او نر د حقوقو په ټاکنه کې چې په کوم ډول د عدل او انصاف څخه کار اخستل شوې د هغې تفصيلات ما په خپل يوه ځانګړې کتاب کې چې «د ميړه او ښځې د حقوقو» تر عنوان لاندې چاپ شوې خپاره کړې. دهغې کتاب د مطالعې په واسطه به تاسې ته په ډاګه شي چې ددواړو صنفونو تر منځ چې تر کومه حده پورې مساوات پيدا کيداې شي هغه اسلام جوړ کړي دي، خو اسلام هغه مساوات نه منی چې د فطرت د قانون پر خلاف وي. د انسان په خير چې کوم حقوق سړي ته ورکړل شوې هماغسې ښځې ته هم ورکړل شوي (لهن مثل الذي عليهن) خو نارينه يا زوج ته د فاعل په خير ذاتي فضيلت (د عزت په معنې نه بلکه د غلبې د تقدم په معنې) [و اللرجال عليهن درجة](القرة ۲۲۸).

په دې ترتيب دښځې او نر تر منځ د فاضل او مفضول دفطري اړيکو په منلو سره اسلام د کورنۍ تنظيم په لاندې بنسټونو جوړ کړې دي.

۱:- دنارينه قوامیت:

په کورنۍ کې نارينه ته د قوام(مسؤل) حيثيت ورکړل شوې يعنې هغه دکورنۍ حاکم او ساتونکې دې ، او دهغې د اخلاقو او کړووړو څارګر دې ، په ښځه او بچيانو د هغه اطاعت فرض دې (په دې شرط چې هغه د الله تعالې او دهغې د رسول د نافرمانۍ حکم و نه کړي) او په هغه باندې د کورنۍ له پاره د روزۍ د ګټلو او د ورځنې ژوند د اړتياو د پوره کولو مسؤليت وربار کړل شوې دې.

[ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡ.... ﴿٣٤﴾ (النساء ۳۴)]

(سړي په ښځو باندې قوام دي او دا دهغه فضيلت په اساس چې الله تعالې دهغوې څخه يوه ته په بل ورکړي او په دې علت سره چې هغه په هغو ې باندې «د مهر او نفقې په شکل کې» خپل مال مصروفوي).

(الرجل راع علي اهله وهو مسؤل «بخاري کتاب النکاح»

(نر د خپلې ښځې او کوچنيانو حکمران دې او دخپل دغه رعيت په هکله د الله تعالې په مخکې ځواب ورکونکې دې.)

ketabton.com - The Digital Library

[فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُ «النساء ۳۴»]

(نيکې ښځې د خپلو ميړنو اطاعت کوونکې ، او د الله تعالې په توفيق سره د خپلو ميړونو په نشتوالې کې د هغوې د ناموسونو خوندي ساتونکې اوسي.)

(قال النبي صلي الله عليه وسلم: «اذا خرجت المراة من بيتها و وزجها كاره لعنها كل ملك في السماء و كل شئ موت عليه غير الجن و الانس حتي ترجع. «كشف الغمه»)

[نبي صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي كله چې ښځه د خپل ميړه د اجازې پرته له كوره ووځي نو د اسمان هره ملايكه پرې لعنت وايي او د جن او انس پرته هر شي چې دا پرې تيريږي ، لعنت پرې وايي ، تر هغې چې دا ښځه بيرته نه وي را ګرځيدلي.]

[وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهْجُرُوهُنَّ فِي ٱلْمَضَاجِعِ وَٱضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا «النساء ۳۴»]

(او دكومو ښځو څخه چې تاسې د سركشۍ او نافرمانۍ ويره لرئ نو هغوې ته نصيحت وكړئ «كه نصيحت و نه مني» نو دويده كيدو په ځايونو كې ورسره اړيكې بند كړئ «كه بيا هم په خبره پوه نه شي» نو بيا يې تأديب كړئ كه چيرې ستاسې اطاعت يې وكړ نو بيا پرې د تيرې له پاره هسې بهانې مه لټوئ ، باور ولرئ چې له پاسه الله تعالې شته چې لوې او ډير ستر پوه دې)

همدا راز نبي صلي الله عليه وسلم فرمايې:

[لا طاعة لمن لم يطيع الله «روا احمد» و من حديث: لا طاعة في معصية الله «رواه احمد من حديث بن حصين»]

(د نبي كريم صلي الله عليه وسلم وينا ده : هغه څوك چې د الله تعالې اطاعت و نه كړي تاسې دهغې اطاعت و نه كړئ ، د الله تعالې په نافرمانۍ كې د هيڅا فرمانبرداري نه كيږي.
فرمانبرداري يوازې په معروفو كې ده «داسې حكم كې چې جايز او معقول وي»)

[وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَآ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝٨ «عنكبوت ۸»]

(او مونږ انسانانو ته لارښوونه كړې ده چې هغوې د خپلو والدينو سره په ډير ښه شان سلوك وكړي خو كه چيرې هغوى تا ته حكم وكړي چې تاسې زما سره كوم شريك جوړ كړئ د كوم له پاره چې نه له تاسې سره او نه له هغوي سره» كوم دليل شته، نو په دغسې حكم كې د هغوې اطاعت مه كوئ.)

ketabton.com - The Digital Library

په دې توګه د کورنۍ جوړښت داسې شوې چې په هغې کې یو کس مشر او د امر خاوند وي. خوک چې په دې نظم کې د ګډوډیدو د راوستلو هڅه وکړي نو دهغې کس په هکله د نبي صلي الله علیه وسلم وعید دادې:

[من افسد امراة علي زوجها فلیس منا «کشف الغمة»]

(خوک چې د میړه او ښځې ترمنځ د اړیکو د خرابیدو هڅه وکړي د هغې کس له مونږ سره هیڅ اړیکې نه شته «زمونږ له ډلې څخه نه دې»)

۲:- د ښځې د کار چاپیریال:

د کورنۍ په تنظیم کې ښځه د کور مسؤله ټاکل شوې ده ، د روزنې او مال د پیدا کولو مسؤلیت دهغې د میړه په غاړه دې او دهمدغې مال په واسطه دکورنظم و نسق جوړول ددې کار دې .)

[المراة راعیة علي بیت زوجها و هو مسؤلة «بخاری باب قوا انفسکم و اهلیکم نارا»]

(ښځه د خپل میړه دکور حاکمه ده او هغه د خپل حکومت په چاپیریال کې دخپلو اعمالو له پاره ځواب ورکونکې ده .)

ښځه د داسې ټولو دندو د سرته رسولو څخه مصؤنه او خوندی کړل شوې چې دکور نه د بیروني امورو پورې اړوند وی. د نمونې په توګه:

- په ښځې د جَمعې لمونځ واجب نه دې «ابوداود باب الجمعه للمملوک و المراة»
- په ښځې جهاد هم فرض نه دې که څه هم د اړتیا په وخت کې د مجاهدینو خدمت ته ور دانګلی شي لکه چې په راتلونکو پاڼو کې به یې په تفصیل سره ولولئ.
- ښځې ته په جنازه کې ګډون هم ضروری نه دې بلکه دهغې نه یې بنده کړې ده «بخاري باب اتباع النساء الجنائز»
- په ښځې د جماعت لمونځ او مسجدونو ته تګ هم لازمي کړل شوې نه دې ، که څه هم د څه بندیزونو او شرایطو سره مسجد ته د تللو اجازه ورته شوې خو هغه هم غوره نه دې ګڼل شوې.
- ښځې ته د محرم نه پرته د سفر کولو اجازه هم نه ده ورکړل شوې «ترمذي ماجاء في کراهیته ان تسافر المراة وحدها – ابوداود باب المراة تحج بغیر محرم»

یعنې په هره طریقه د کور څخه د ښځې وتل ښه او غوره کار نه ګڼل کیږی او دهغې له پاره په اسلامي قانون کې په کور کې پاته کیدل بهترین کار ګڼل شوې دي. لکه څنګه چې د الله تعالي د وینا له مخې ورته د «وقرن في بیوتکن» الفاظ استعمال شوي دي.

[ځینې خلک وایې چې دا حکم د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د پاکو بیبیانو او د امت د میندو له پاره ځانګړې شوې ،ځکه چې د آیت پیل د «یا نساء النبي» څخه کیږی خو په دغه ټول آیت کې چې کومې لارښوونې شوې دي په هغوې کې به کومې داسې لارښوونې وې چې یواځې د امهات المؤمنین پورې ځانګړې شوې وی؟

دلته ویل شوې دی چې: « که چیرې تاسې پرهیزګارانې یاست نو د چاسره په نرمه او خوږه لهجه « چې میلان تري را څرګندیږي » خبرې مه کوئ ، دا په دې خاطر چې که د چا په زړه کې څه خلل وي هغوې ستاسې په اړوند په زړه کې څه هیلې را پیدا نه کړي. کومه خبره چې کوئ نیغ په نیغه یې وکړئ. په خپلو کورونو کې ناستي

ketabton.com - The Digital Library

اوسئ ، د جاهليت سنيګار مه کوئ او بهر مه ګرځئ ، لمونځ ادآء کړئ ، زکات ورکړئ د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» اطاعت وکړئ ، الله تعالي غواړي له تاسي څخه نا پاکي لرې کړي.]

په دې لاربښوونو غوروکړئ په هغې کې کومه داسې خبره ده چې د عامو مسلمانو ښځو له پاره به نه وی ؟ ایا مسلماني ښځې باید پرهیزګاري نه اوسي ؟ ایا هغوي دي د پردیو خلکو سره د محبت په انداز کې خبرې وکړي ؟ ایا هغوي د ې د جاهليت سينګار وکړي او په کوڅو او بازارو کې دې وګرځي ؟ ایا هغوي دې لمونځ او زکات او د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» د اطاعت څخه انحراف وکړي ؟ ایا الله تعالي هغوي په ناپاکۍ کې ساتل غواړي ؟ که چیرې دا ټول عبادات د ټولو مسلمانانو ښځو له پاره عام وی نو بیا یوازې د «وقرن في بيوتكن» امر ولي د نبي کريم عليه السلام پاکو بيبيانو له پاره ځانګړې شي ؟ په اصل کې دا غلطه انګيرنه په دې خاطر را پيدا شوې چې د آيت په پيل کې خلکو ته دا ټکی ترسترګو شو چې «اې دنبي ښځو ! تاسې د عامو ښځو په څير نه ياست» ليکن د بيان شکل دادې چې لکه څنګه چې کوم شريف کوچنی ته وويل شي چې «ته دعامو کوچنيانو په څير نه يې چې په بازارونو کې وګرځی او بيهوده منډې ترې ووهي ، ته بايد پاکيزه واوسې ،» دداسې ويلو څخه هدف دا نه دې چې د نورو کوچنيانو له پاره بازاري کيدل او بيهوده حرکتونه کول يوه غوره کار دې او په ښه تميز سره اوسيدل د هغوي په حق کې کوم مطلوب څيز نه دې بلکه دهغې څخه د اخلاقو د ښايست يو معيار جوړول هدف دې تر څو هر هغه کوچنې چې د شريفو کوچنيانو په څير ژوند کول غواړی دغې معيار ته د رسيدو هڅه وکړي.

په قرآن کې ښځو ته د پند ورکولو دغه طريقه په دې خاطر استعمال شوې چې د عربي جاهليت په ښځو کې همدغسې ازادي موجوده وه لکه څنګه چې نن په اروپا او امريکا کې ده ، د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په واسطه په تدريج سره هغوی د اسلامي تهذيب پيرو وګرځيدې او دهغوي له پاره اخلاقي پولې او د ټولنې ضوابط و ټاکل شول. په دغه حالت کې د امهات المؤمنين ژوند په ځانګړې توګه منضبط کړل شو. تر څو هغوي د نورو ښځو له پاره نمونه وګرځي او دعامو مسلمانانو په کورنو کې د هغوي د تګلارې تقليد وکړل شي [همدغه نظر علامه ابوبکر په خپل کتاب احکام القران دريم ټوک ۵۵ مخ کې ياد کړې او ليکلی يې دي چې:(که څه هم دغه حکم د نبي کريم صلي الله عليه وسلم او دهغې د ښځو په هکله نازل شوې دې خو هدف يې عام دې او نور ټول مسلمانان هم ورسره ګډ دي ، ځکه چې مونږ دهغې په پيروی باندې مامور يو. او هغه ټول احکام چې د هغه له پاره نازل شوي دي زمونږ له پاره هم دي ، پرته له هغې امورو څخه چې دهغې په هکله وضاحت شوې چې هغه امور د هغوي له پاره ځانګړي دي.]

الله تعالي تاسې ته اجازه درکړې چې تاسې دخپلو ارتياو له پاره د کوره وتلاې شئ. خو دا ډول اجازه يې يوازې د حالاتو په خاطر ورکړې او د اسلام د ټولنيز نظام ددې قاعدې چې «د ښځې د کار دايره دهغې کور دې» دا يوازې او يوازې وسعت او رخصت دې او په همدې پاته کيدل په کاردي.

۳:-ضروري بنديزونه:

بالغو ښځو ته په خپلو شخصي کارونو کې پوره ازادي ورکړل شوې خو هغوي ته تر دې حده پورې خپلواکي نه ده ورکړل شوې لکه څومره چې يو بالغ نارينه ته ورکړل شوې دنموني په توګه:

نارينه په خپل واک سره چيرته چې و غواړی تللاې شی ، خو ښځه که پيغله وي او که واده شوې او يا کونډه وي په هر حال کې اړتيا لري چې د سفر په وخت کې ورسره يوه محرم موجود وی، لکه چې فرمايي:

[لايحل لامراة تؤمن بالله و اليوم الاخر ان تسافر سفرا يكون ثلاثة ايام فصاعدا الا ومعها ابوها واخوها او زوجها او ابنها او ذومحرم منها]

ketabton.com - The Digital Library

(هرې هغې ښځې ته چې په الله تعالې او د اخرت په ورځ ایمان لري دا روا نه ده چې هغه درې ورځې او یا دهغې څخه ډیر سفر وکړي پرته له دې چې دهغې سره دهغه پلار یا ورور یا میړه یا زوې یا کوم محرم نارینه وي.)

[و عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلي الله عليه وسلم انه قال: لا تسافر المراة مسيره يوم و ليلة الا و معها محرم و العمل علي هذا عند اهل العلم (ترمذي باب ماجاء في اكراهة ان تسافر المراة وحدها)]

(ابو هريرة رضي الله عنه د نبي كريم صلي الله عليه وسلم له خولې فرمايي چې نبي كريم صلي الله عليه وسلم وفرمايل چې ښځه دې د يوې شپې او ورځې په اندازه يوازې سفر نه کوي تر هغه چې کوم نارینه محرم ورسره نه وي)

[و عن اي هريرة رضي الله عنه ايضا ان النبي صلي الله عليه وسلم قال لايحل لامراة مسلمة تسافره مسيرة ليلة الا و معها رجل ذوحرمة منها «ابوداود باب المراة تحج بغير محرم»]

(دابو هريرة رضي الله عنه څخه دا هم روايت دې چې نبی کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلې دي چې د هيڅ يوې مسلمانې ښځې له پاره دا روانه ده چې «په يو اځې ځان» د يوې شپې سفر وکړي مګر دا چې کوم خپل محرم ورسره وي)

په دې روایاتو کې چې د سفر د تاکلو له پاره څه اندازه تاکل شوې ، هغه ددې ثبوت دې چې د يوې ورځې یا دوه ورځو پوښتنه ترې نه را پیدا کیږی بلکه اهمیت یوازې ددې خبرې دې چې ښځې ته په یوازې ځان د سفر داسې اجازه مه ورکوئ چې د فتنې سبب ګرځي. په همدې اساس نبي کريم صلي الله عليه وسلم د سفر د اندازې د تاکلو د اړتیا اهتمام نه دې کړې او په مختلفو حالاتو کې يې د وخت او موقع په نظر کې نیولو سره د سفر مختلفې اندازې ښوولې دي.

نارینه ته د خپلې نکاح په هکله پوره پوره ازادي ورپه برخه ده ، د مسلمانو یا دکتاب د خاوند و ښځو «کتابیانو» سره له چا سره چې و غواړی نکاح کولې شی ، وینځې هم ساتلاې شی خو ښځې ته هیڅکله هم په دې هکله پوره واک نه دې ورکړ شوې چې هغه دې د کوم غیر مسلمان سره واده وکړي. لکه چې فرمايي: [... لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ... «الممتحنه ۱۰»]

(نه دا د هغوې له پاره حلاله ده او نه هغوې ددې له پاره حلال دي)

ښځه د خپل غلام څخه هم تمتع «جنسي خوند» نه شی اخیستلاې لکه څنګه چې قرآن سړی ته د وینځې څخه د تمتع «جنسی خوند» او ګټې اخیستو اجازه ورکړې ، دغسې اجازه ښځې ته نه شته ، د حضرت عمر رضي الله عنه په وخت کې يوې ښځې د «ماملكت ايمانكم.....» په غلط تعبیرولو سره ، د خپل غلام سره یو ځاې شوه ، کله چې سیدنا عمر رضي الله عنه ته خبر ورسید نو هغه دا مسئله د صحابه و شورا ته وړاندې کړه او ټولو په اتفاق سره فتوا ورکړه چې: [قبحها الله تاولت كتاب الله فغيرت تاويله] (هغې د الله د کتاب غلط تاویل او معنې کړې ده.)

یوې بلې ښځې د سیدنا عمر رضي الله عنه نه د همداسې یوه کار اجازه و غوښته ، هغه هغې ښځې ته په سختۍ سره و فرمایل: (لن تزال العرب بغير ما منعت نساؤها «كشف الغمه للشعراني»)

(د عربو خیر ښیګڼه تر هغې پورې ده چې ښځې يې خوندي وي.)

ketabton.com - The Digital Library

د غلامانو او کافرانو پرته په ازادو مسلمانو نارینه وکې ښځه د خپل ځان له پاره د میړه ټاکنه کولې شی خو په دې کار کې هم دهغوې له پاره د خپل پلار، نیکه ، او ورور او نورو خپلوانو د نظر اخستل ضروردي. که څه هم خپلوانو ته داحق نه شته چې د ښځې درضا او رغبت پرته یې له چاسره نکاح وکړي. لکه چې نبی کریم صلي الله علیه وسلم فرمایی : [الایما حق بنفسها من ولیها] (کونډه د خپلې نکاح په هکله د ولي څخه زیات حق لري) او [لا تنکح البکر حتي تستأذن] (پیغلې نجونې تر هغې په نکاح مه ورکوئ تر څو چې مو تري د نکاح کولو اجازه نه وی غوښتي.) خو د ښځې له پاره هم دا مناسبه نه ده چې د خپلې کورنۍ د مسؤلینود راې او نظر پر خلاف د هر چار سره چې و غواړي نکاح وکړي په دې خاطر په قران مجید کې هر چیرته چې د نارینه د نکاح حکم شوې نو هلته د «نکح ینکح» صیغه استعمال شوې چې معنې یې پخپله د نکاح کولو ده ، د نمونې په توګه [و لاتنکحوا المشرکات](د مشرکو ښځو سره نکاح مه کوئ)

[فانکحوهن باذن اهلهن](د هغوې سره د هغوې دکورنیو د اجازې وروسته نکاح وکړئ)

خو هغه ځاې چې د ښځې د نکاح پورې اړه لري هلته په عامه توګه په باب افعال کې د نکاح صیغه استعمال شوې چې معنې یې نکاح کول دي د نمونې په توګه: [انکحوا الایامي منکم «النور ۳۲»] (دخپلو کونډو ښځو سره نکاح وکړئ)او [و لا تنکحوا المشرکین حتي یؤمنوا «البقرة ۲۲۱»] (د ښځو نکاح د مشرکانو سره مه ټرئ تر څو چې هغوې ایمان را نه وړی). ددې معنې داده چې لکه څنګه چې واده شوې ښځه د خپل میړه تابع اوسي، همدا راز ناواده شوې ښځه هم د خپلې کورنۍ د مسؤلو وګړو تابع وی خو دا تابعیت په دې معنې نه دې چې هغې ته د ارادې او عمل ازادي نه وي ورپه برخه ، یا هغې ته په خپله معامله کې واک نه وي تر لاسه، بلکه دا په دې معنې ده چې ټولنیز نظام د ګډوډیو څخه وساتل شي. د بهرنیو فتنو څخه دکورنۍ د اخلاقو او معاملاتو خوندی ساتل د سړي په اوږو دي او دهمدغې نظم په خاطر په ښځې دا فرض کړل شوې چې هر څوک چې د دې نظم مسؤلیت په غاړه و لري نو دهغوې اطاعت وکړي که هغه د هغې پلار وي ، ورور وي یا میړه وي.

۴:- د ښځو حقوق:

په دې ترتیب اسلام د «بما فضل الله بعضهم علي بعض» د یوه فطري حقیقت د منلو سره یو ځاې د «وللرجال علیهن درجة» ته هم سهي ځاې ټاکلې دي ، د ښځې او نر د بیولوژیکي او رواني اړخونو تر منځ د رعایت له مخې چې کوم توپیر شته ، هم هغه په واقعي توګه مني، او څومره تو پیر چې ددوې تر منځ موجود دي په همغې اندازه یې ساتي او دهمدې تو پیر په اساس دهغوې دندې او مرتبې ټاکي.

ددې وروسته یوه ډیره مهمه پوښتنه د ښځې دحقوقو په هکله را پورته کیږی ؟ ددغې حقوقو په ټاکلو کې اسلام ،په ځانګړې توګه، ددې دري خبرو لحاظ کړې دي.

I. دا چې نارینه ته دکور د نظم او اداري په خاطر کوم حاکمانه واک ورکړل شوې باید هغه دهغې څخه داسې ناروا ګټې پورته نه کړی چې د هغې له مخې د ظلم او تیری مرتکب وګرځي او نه داسې وکړي چې د تابع او متبوع اړیکي یوه له بله سره د وینځې او بادار په اړیکو بدل کړي.

II. دا چې ښځې ته ټول داسې فرصتونه برابر کړي چې دهغې نه په ګټې سره ،هغه د خپل ټولنیز نظام په پولو کې دننه، خپلو فطري صلاحیتونو ته وده ورکړي او په تعمیر او تمدن کې په ښه توګه ونډه واخیستلاې شی.

ketabton.com - The Digital Library

III. داسې چاپیریال جوړکړي چې په کې ښځو ته د پر مختګ او بریالیتوبونو لوړو مرتبو ته رسیدل شوني شي .خو دهغې پر مختګ او بریالیتوبونه چې هر څه وي باید د ښځې په حیث وي.ځکه چې نر جوړیدل خو نه دهغې حق دي ،او نه د نارینه په ځیر ژوند تیرونې له پاره دهغې تیارول په خپله همهغې او تمدن دواړو ته ګټور ،او نه د نارینه په ځیر ژوند کولو کې هغه سوبمنده کیداې شی.

د پورته درې واړو موادو په نظر کې نیولو سره چې اسلام کوم پراخه تمدني او ټولنیز حقوق ښځو ته ورکړي او د عزت او شرف کومه لوړه مرتبه یې ورکړې ده او بیا یې چې د همدې حقوقو او مراتبو دخوندی ساتلو په خاطر په خپلو قانوني او اخلاقي لارښونو کوم تلپاتې ضمانتونه ورکړي دي دهغې نمونه د نړۍ په هیڅ یو پخواني او یا نوي ټولنیز نظام کې نه موندل کیږي. دنمونې په توګه:

۱:- اقتصادي حقوق:

تر ټولو مهم او اړوند ځیز چې دهغې په واسطه په تمدن کې د انسان حیثیت جوړیږي او یا د کوم په واسطه چې د انسان حیثیت خوندي پاته کیږي هغه دهغې د اقتصادي حثیت ټینګښت دي. د اسلام نه پرته نورو ټولو قوانینو ښځه د اقتصادي اړخه ډیره کمزوري کړې او همدغه اقتصادي بې وسي ، په ټولنه کې د ښځې د غلامۍ تر ټولو ډیر ستر لامل ګرځیدلې.

اروپا د دغې حالت د بدلون هڅه وکړه مګر داسې چې ښځه یې د مال په ګټلو مجبوره کړه خو دهغوي دا هڅه د یوې بلې خرابۍ لامل شوه . اسلام د اعتدال منځنۍ لار غوره کړې . اسلام ښځې ته د وراثت پراخه حقوق ورکړي . ښځه د پلار ، میړه ، اولاد او نورو نږدې خپلوانو څخه میراث وړي۱.

[۱/ په وراثت کې د ښځې برخه د سړي په نیمایي ده. ددې علت دادي چې ښځې ته د نفقې او مهر حق ور په برخه شوې دي. چې سړي ترې بې برخې دي . د ښځې نفقه یوازې دهغې په خاوند واجب نه ده بلکه دمیړه د نه موجودیت په وخت کې پلار ، ورور ، زوی او نورو خپلوانو باندې دهغې کفالت واجب دي ، نو کله چې په ښځه باندې هغه مسؤلیتونه نشته کوم چې په یوه سړي باردې نو په وراثت کې د هغې حقوق هم باید هومره نه وي لکه د سړي چې دي.]

همدا ارازد میړه له خوا ورته مهر هم ورکول کیږي. او د ټولو هغه اړخونو څخه چې ورته مال ور رسیږي په هغې کې ورته د ملکیت او تسلط پوره پوره حقوق ورکول شوي دي. په دغه مال کې نه دهغې پلار ، نه دهغې میړه او نه بل څوک تصرف او مداخله کولې شي. ددې نه اخوا که هغه په تجارت کې خپله پانګه په کار واچوی او یا پخپله مزدوري وکړي او څه ګټه وټه ترلاسه کړي نو دهغې مالکه هماغه پخپله ده. خو ددې ټولو تر څنګ د هغې نفقه په میړه باندې واجب ده ، ښځه چې د هر څومره ډیر مال او پانګې لرونکې وي دهغې میړه دهغې د نفقې څخه بري الذمه کیدې نه شی . په دې ترتیب په اسلام کې د ښځو اقتصادي حیثیت دومره ټینګښت مومي چې ډیروختونه هغه د سړي څخه په ډیر ښه حالت کې اوسي.

۲:- مدني حقوق:

- ښځې ته دمیړه د غوره کولو پوره پوره حق ورکړل شوې . دهغې د رضا او خوښې پرته هیڅوک دهغې نکاح نه شی کولاې او که هغه پخپله خوښه دکوم مسلمان سره نکاح وکړي نو هیڅوک یې مخنیوې نه شي کولې خو که چیرې دهغې انتخاب داسې یو څوک وي چې دهغې دکورنۍ د مرتبې څخه ښکته وي نو په دې حال کې دهغې خپلوان پرې نیوکه کولې شي.

ketabton.com - The Digital Library

- دیوه ناخوښه ، ظالم او بې کاره میړه په مقابل کې ښځې ته د فسخ او بیلتون پراخه حقوق ورکړل شوي دي.
- هغه واکمنی چې اسلام میړه ته په ښځې باندې ورکړې دهغې په استعمال کې د نیک سلوک لارښوونه شوې . قران مجید فرمایي چې «..و عاشروهن بالمعروف...» (د ښځو سره نیک او ښه سلوک و کړئ.) او «ولا تنسوا الفضل بینکم...»(په خپل منځي اړیکو کې فیاضي او سخاوت له پامه مه باسئ.)

نبي کریم صلي الله علیه وسلم فرمایي چې:[خیرکم خیرکم لنسائه و الطفهم باهله....] (ستاسې له منځه ښه او غوره خلک هغوي دي چې د خپلو ښځو سره نیک سلوک کوي او د خپل اهل و عیال سره د لطف او مهربانۍ معامله کوي).

دا یوازې اخلاقي لارښوونه نه ده ځکه که چیرې میړه دخپلې واکمنۍ او ځواک په استعمال کې د ظلم او تیری څخه کار واخلي نو ښځې ته د قانون څخه دکومک غوښتلو پوره حق ورپه برخه دي.

- کونډو ، طلاقو شوو ښځو او ټولو داسې ښځو ته چې نکاح یې د قانون په اساس فسخ شوی وي او یا د تفریق دحکم په اساس دخپلو میړونو څخه بیلې شوي وي ددویمي نکاح غیر مشروط حق ورکړل شوې او دایې ډاګیزه کړې چې پر هغوې باندې د پخوانی میړه او یا نورو خپلوانو هیڅ حق نه پاته کیږي. دا هغه حق دي چې تر نن ورځې پورې په امریکا او اروپا کې او یا نورو ،په اصطلاح پرمختللو ، هیوادونو کې ښځو ته لا تراوسه نه دي ورښه برخه شوې.
- په تعزیرې او جزایی قوانینو کې دښځې او سړی ترمنځ پوره مساوات او برابري په نظر کې نیول شوېده. د ځان ، مال او عزت خوندی ساتلو کې اسلامي قوانین د نر او ښځې ترمنځ هیڅ ډول تو پیر نه مني.

۳:- دښځو ښوونه او روزنه:

ښځو ته ددیني او دُنیوی علومو د زده کړې نه یوازې اجازه ورکړل شوې بلکه دهغې ښوونه او روزنه هغومره اړینه ده لکه څومره چې د نارینه و اړینه ده. له پیغمبر صلي الله علیه وسلم څخه چې ددین او اخلاقو ښوونه څومره نارینه و ترلاسه کوله په هماغه اندازه ښځو تریې هم ترلاسه کوله. هغه د ښځو له پاره ځانګړې وختونه ټاکلي و او په هماغه ټاکلو وختونو کې به ښځې د پیغمبر صلي الله علیه وسلم څخه د علم د حاصلولو له پاره را تللې. د هغه په پاکو ښیبیانو کې ، په ځانګړې توګه سیدة بې بي عایشة رضي الله عنها نه یوازې د ښځو بلکه د نارینه و معلمه هم وه. او یو زیات شمیر سترو سترو صحابه و رضي الله عنهم او تابعینو تریې د حدیثو ، تفسیر او فقهي پوهه ترلاسه کوله.

اشراف خو پریږده ، نبي اکرم صلي الله علیه وسلم وینځو او غلامانو ته هم د عمل او ادب د ورزده کولو حکم کړې. لکه چې نبي اکرم صلي الله علیه وسلم فرمایي:

[بما رجل کانت عنده ولیده فعلمها فاحسن تعلیمها و ادبها فاحسن تادیبها ثم اعتقها و تزوجها فله اجران)بخاري کتاب النکاح)]

(له چاسره چې کومه وینځه وي او هغه هغې ته ښه ښوونه او روزنه ورکړي او هغې ته ښه تهذیب او اخلاق ورزده کړي بیا هغه ازاده کړي او واده ورسره وکړي نو هغې ته دوه برابره اجر ورکول کیږي)

نو ترکومه چې د تعلیم او روزنې پورې اړه لري اسلام د نر او ښځې ترمنځ په هیڅ ډول برتری او امتیاز نه دي قایل. یوازې په نوعیت کې یې څه تو پیر شته ، د اسلام له نظره د ښځو غوره تعلیم دادي چې د هغې

ketabton.com - The Digital Library

ښځه يوه ډيره ښه ښځه ، غوره مور ، او دکور د سنبالښت بهترينه نمونه جوړه کړل شي. دهغې د کار دائره دهغې کور دي . په دې خاطر ښځې ته په ځانګړې ډول د همغسې علومو ښوونه په کاره ده چې په همدغه چاپيريال کې دهغې له پاره ډير ګټه وره ثابته شي. ددې تر څنګ دهغې علومو زده کړه ورته هم ډيره اړينه ده چې د انسان ځځه انسان جوړوونکي او دهغې د اخلاقو ښايسته کوونکي او دهغې د نظر پراخوونکي اوسي. په داسې علومو او په داسې روزنې او ښوونې باندې د يوې مسلمانې ښځې سنبالښت ته اړتيا ده له دې وروسته که چيرې کومه ښځه ځه د فوق العاده استعداد خاونده اوسي او ددې علومو نه اخوا د نوورو علومو او فنونو زده کړه او د ښوونې او روزنې اعلې مرتبې ته ځان رسول غواړي نو اسلام د هغوې په لاره کې کوم بنديز نه پيدا کوي په دې شرط چې دهغو شرعي پولو او حدودو ځخه تيرې و نه کړي چې شريعت د ښځو له پاره ټاکلي دي.

۴:-دښځې ريښتونې ازادي(Emancipation):

دا خو يوازې د حقوقو يادونه وه خو ددې ځخه د هغه عظيم او ستر احسان اندازه، چې اسلام پر ښځو کړې، نشې کيداې .

د انساني تمدن ټول تاريخ په دې ګواه دې چې د ښځې وجود په نړۍ کې د شرم ، ذلت او ګناه وجود ګڼل کيده، د لور پيدا کيدل د پلار له پاره د عيب نه ډکه او د ننګ خبره وه ، د خسرګنۍ اړيکو ته ډير سپک کتل کيدل. ان تردې چې د خسر او زوم الفاظ د جاهليت په هغه دور کې دښکنځلو په معنا وو ، ډيرو ولسونو کې دهمدغه ذلت او سپکوالي نه د خوندې پاته کيدو په خاطر د لونو د وژلو رواج يو کلتور ګرځيدلې و ۱.

[۱:- قران مجيد دغه جاهلي ذهنيت په ډيرو څرګندو ټکو کې داسې بيانوي: وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ ۚ أَيُمْسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُۥ فِى ٱلتُّرَابِ ۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ «النحل ۵۸-۵۹»)

(او کله به چې يو دهغوې ته د لور د پيدا کيدو خبرورسيد ، نو دهغې پر مخ به داسې سيوري را خپور شو لکه چې د زهرو غړپ يې څکلې وي. ددې خبر په واسطه به چې کوم د شرم داغ په هغې باندې لګيده دهغې په خاطر به دخلکو ځخه پټ ګرځيده او فکر به يې کاوه چې ددې سپک والي سره خپله لور له ځانه سره واخلي او يا دا چې په خاروو کې يې ورښخه کړي. خبردار بد وو هغه ځه چې دوې پرې حکم کاوه.)]

نا پوه او جاهل خلک خو پريږده دعلماو او مذهبي پوهو خلکو تر منځ دا پوښتنه تر ډيرې مودې پورې د بحث او څيړنې لاندې وه چې: ايا ښځه د انسانانو په صف کې راځي او که نه ؟ او ايا الله تعالې هغوې ته روح ورکړې او که نه ؟ د هنداوانو په مذهب کې د ښځو پر مخ د ښودنې اوروزنې دروازې بندې کړل شوې . د مسيحيت او يهوديت له آنده ، ښځه د انساني ګناهونو بنسټ ايښودونکې او مسؤله ده. په يوناني تمدن کې ښځې ته نه د علم او نه د ثقافت او تهذيب او نه د مدني حقوقو ځخه ځه ورکول کيده. بلکه دغه ټولې دروازې دهغې پر مخ تړلې وې . کله به چې هم دغه ځه کومې ښځې تر لاسه کول نو داسې ښځې به عياشې، او رنډې بلل کيدې. په روم ،ايران او چين کې او همداراز مصر او د انساني تهذيب په نورو مرکزونو کې نزدې همدغه حال و . د پيړيو پيړيو د مظلوميت او محکوميت او د سپکاوۍ او حقارت نه ډک سلوک پخپله د ښځو د

ketabton.com - The Digital Library

ذهنو څخه هم د نفس د عزت احساس لرې کړې و. هغوې پخپله هم داخبره هیره کړې وه چې هغوې نړۍ ته د څه حقوقو سره یو ځاې را غلي او یا دا چې هغوې ته څه د عزت ځاې هم شته !!
نارینه و پر هغوې ظلم او تیرې خپل جایز او روا حقو ګانې او هغوې د دغه ظلم او تیرې زغم د خپل ځان فرض ګانې. د غلامۍ او بنځې توب ذهنیت په هغوې کې دومره وده کړې وه چې هغوې په پوره فخر سره خپل ځان د خپل میړه وینځه ګڼله او مړونه یې خپل معبودان ګڼل.
اسلام ،په دغه چاپیریال کې نه یوازې په قانونی او عملي بڼې سره ، بلکه په فکري توګه هم یو ستر بدلون را منځته کړ . دا اسلام و چې د بنځو او نرو ذهنونه یې بدل کړل. د بنځې عزت او د هغې د حقوقو فکر یې د انسان په دماغ او کوپړۍ کې را پیدا کړ ، نن چې تاسې د بنځو د حقوقو او د بنځو د بیدارید و کوم شعارونه اورې دا ټول د هغې ولوله پیدا کوونکې او از غبرګون او انګازې دي چې د محمد صلي الله علیه وسلم د مبارکې ژبې څخه را پورته شوې چې انساني افکار یې د خپل دغه او از په واسطه د تل له پاره بدل کړل. دا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې نړۍ ته یې په ډاګه کړه چې بنځه همدغسې یو انسان دې لکه څنګه چې نارینه دې. لکه چې فرمایې:
[یاایهاالناس اتقوا ربکم الذي خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها «النساء-۱»]
(اې خلکو له خپله هغه رب نه وویریږئ چې هغه تاسې له یو تن څخه پیدا کړئ او له هماغه تن څخه یې د هغه جوړه مینځ ته راوړه.)
د الله تعالې له نظره د بنځې او نر تر منځ هیڅ تو پیر نشته، لکه چې فرمایې:
[للرجال نصیب مما اکتسبوا و للنساء نصیب مما اکتسبن «النساء۳۳»]
(هر هغه عمل چې نارینه یې وکړي د هغې میوه به تر لاسه کړی او هر هغه عمل چې بنځې وکړي د هغې میوه به تر لاسه کړي.)
د ایمان او نیک عمل سره یو ځاې چې د روحاني پر مختګ کومه مرتبه نارینه و ته ور په برخه شوې همغسې مرتبه بنځې ته هم ور په برخه ده که چیرې نارینه ابراهیم بن ادهم جوړیداې شي نو بنځه هم د رابعه بصریه د جوړید و څخه هیڅ شې نه شی بندولاې. لکه چې فرمایې:
[فاستجاب لهم ربهم انی لا اضیع عمل عامل منکم من ذکر او انثي بعضکم من بعض.....(العمران ۱۹۵)]
(د هغو پروردګار د هغوې د دعا په ځواب کې وفرمایل چې زه ستاسې د هریو عمل کونکي عمل نه ضایع کوم که څه هم هغه نارینه وي یا بنځه ، تاسې ټول یو د بل له جنسه یاست.)
[و من یعمل من الصالحات من ذکر او انثي و هو مؤمن فأولئک یدخلون الجنة و لایظلمون نقیرا «النساء»]
(او هر هغه څوک چې نیک عمل وکړی که سړي وي یا بنځه خو مؤمن وي نو دغه ډول خلک به جنت ته داخلیږي او په هغوې باندې به د ذرې په اندازه هم ظلم نه کیږی)
بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې سړو ته یې هم خبرورکړ او په بنځو کې یې هم دا احساس را پیدا کړ، او ورته یې په ډاګه کړه چې: لکه څنګه چې د سړي حقوق په بنځه دي په همدې ترتیب د بنځو حقوقو په سړي هم دي:
[و لهن مثل الذي علیهن بالمعروف «البقرة ۲۸] (په بنځو چې څنګه فرائض دي هماغسې د هغوې حقوق هم دي)
بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم دې چې بنځه یې د شرم او ذلت د مقام څخه د عزت ستر او لوړ مقام ته ورسوله او همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې پلار ته یې وویل چې د لور وجود او پیدایښت ستا له

ketabton.com - The Digital Library

پاره ننګ او شرم نه ، بلکه د هغې پالنه او هغې ته خپل حقوق ورکول تا د جنت وړ ګرځوي. لکه چې فرمايې:
[من عال جاريتين حتي تبلغا جاء يوم القيمة انا وهو (ضم اصبه) «مسلم»]
(چا چې د دوو نجنو پالنه وکړه ان تر دې چې هغوې دواړه د ځوانۍ او پيغلتوب مرحلي ته ورسيږي نو د قيامت په ورځ به زه او هغه وګړي دغسې را ځو لکه زما د لاس دا دوه ګوتې چې يوځاې دی)
[من ابتلي من البنات بشئ فاحسن اليهن كن له سترا من النار «مسلم»] (د چا په کور کې چې نجونې پيدا شي او هغوې په بهتره توګه د هغې پالنه وکړي نو همدغه نجونې به هغو ته د دوزخ د تللو تر مخ حائل و ګرځي.)
[خيرمتاع الدنيا النساء الصالحة «نسايي کتاب النکاح»](د نړۍ په نعمتونو کې بهترين او غوره نعمت نيکه ښځه ده).
[حبب الي من الدنيا النساء و الطيب و جعل قرة عيني عي الصلاة «نسايي»]
(د نړۍ په موجوداتو کې ماته تر ټولو غوره او محبوب څيز ښځه او خو شبويې ده او زما د سترګو يخوالې لمونځ دې).
[ليس من متاع الدنيا شئ افضل من المراة الصالحة «ابن ماجه»]
(د نړۍ په نعمتونو کې د نيکې ښځې څخه بل بهتر نعمت نه شته).
دا محمد صلي الله عليه وسلم دې چې نارينه ته يې وويل چې د الله تعالې او د هغې د رسول صلي الله عليه وسلم څخه وروسته د قدر ، منزلت ، عزت او نيک سلوک مستحقه ستا مور ده.
[سأل رجل يا رسول الله صلي الله عليه وسلم من احق بحسن صحابتي ، قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال ابوک. «بخاري کتاب الاداب»]
(يوه سړي پوښتنه وکړه يا د الله رسوله ! پر ما باندې د نيک سلوک تر ټولو زيات حق لرونکې څوک دې ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه بيا پوښتنه وکړه بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه دريم ځل بيا و پوښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. کله يې چې په څلورم ځل ترې و پوښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې وفرمايل ستا پلار.)
[الله حرم عليه عقوق الامهات «بخاري کتاب الاداب»]
(الله تعالې په تاسې باندې د خپلو ميندو نافرماني او دهغوې حق تلفي حرامه کړې ده).
دا محمد صلي الله عليه وسلم و چې انسان يې ددې حقيقت نه خبر کړ چې د ښځو په فطرت کې د جذباتو ډيرښت د احساساتو نزاکت اود ضد په لور ميلان موجود دې. او الله تعالې هغوې په همدغه فطرت او طبيعت سره پيدا کړې دي او دا د نسوانيت له پاره کوم عيب نه دې بلکه ښکلا ده ، تاسې چې د هغوې څخه کومه ګټه تر لاسه کول غواړئ نو دهمدغې فطرت په موجوديت کې يې تر تر لاسه کولاې شئ. خو که چيرې هغوې د نارينه و په څير د نيغولو او سختولو هڅه وکړئ نو هغوې به ماتې کړئ.
[المراة كالضلع ان اقمتها كسرتها و ان استمتعت بها استمتعت بها و فيها عوج « بخاري باب مدارات النساء»]
په همدې توګه محمد صلي الله عليه وسلم لمړنې او اخرنې شخصيت دې چې هغه د ښځې په اړه نه يوازې د سړي بلکه پخپله د ښځې ذهنيت هم تبديل کړ او د جاهلي ذهنيت پر ځاې يې په کې يو ډير زيا سهي ذهنيت را پيدا کړ چې بنسټ يې په جذباتو نه بلکه په علم او عقل باندې اينبول شوې دې.
بيا يې يوازې دهغوې په باطني اصلاح باندې بسنه و نه کړه بلکه د قانون په واسطه يې د هغوی د حقوقو ساتنه او د نارينه و د ظلم او تيرې څخه يې د هغوې دخوندیتوب انتظام هم وکړ. او په ښځو کې يې دومره

ketabton.com - The Digital Library

بيداري را پيدا کړه ترڅو خپل جائز او روا حقوق و پيژني او دهغې حقوقو دخوندي ساتلو له پاره د قانون څخه کومک ترلاسه کړي.

د عالميانو د سردار محمد صلي الله عليه وسلم په ذات کې ښځو ته داسې يو رحيم ، مشفق او ملاتړې او دومره ستر محافظ په لاس ورغې چې که په هغوې به لږ څه ظلم او تيرې هم کيده هغوی به پرته له ځنډه څخه خپل شکايت او ستونزې د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم ترمخ ايښودې او نارينه به تل ددې څخه په ويره کې وو چې هسې نه چې ښځې يې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ترمخ د شکايت کولو فرصت ترلاسه کړي. د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه وينا د ه چې ترهغې چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم ژوندې و نو مونږ به د خپلو ښځو سره په خبرو اترو کې ډير احتياط کاوه او له دې به ويريدو چې هسې نه زمونږ په هکله کوم حکم نازل نه شي. خو کله چې نبي اکرم صلي الله عليه وسلم ددې فاني نړۍ څخه سترګې پټې کړې نو مونږ دهغوې سره بيا د زړه د اخلاصه خبرې کولې «بخاري باب الوصيايا بالنساء»

ابن ماجه ليکي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم په ښځو باندې د لاس د پورته کولو څخه په عامه توګه ممانعت کړې و يو. ځل حضرت عمر رضي الله عنه شکايت وکړ چې ښځې ډيرې شوخې شوې دي ، دهغوې د مطيع کولو له پاره بايد د هغوې د وهولو اجازه وکړل شي ، هغه اجازه ورکړه. دا معلومه نه ده چې خلکو د کومه وخته راهيسې ددغسې اجازې کيدو انتظار کاوه ؟ په کومه ورځ چې اجازه ورکړل شوه په هغې ورځې ۷۰ کسو ښځو د خپلو ميړنو له لاسه وهل وخوړل. په بله ورځ د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم کور ته د فرياد کوونکو ښځو يو هجوم راغي. رسول الله صلي الله عليه وسلم دخلکو د راټولولو حکم وکړ او دخطبې له پاره ودريد او ويې فرمايل:

[لقد طاف الليلة بال محمد سبعون امراة کل امراة تشتکي زوجها فلا تجدون اولئک خياارکم]

(نن د محمد کورته اويا کسه ښځې را غلي هرې ښځې دخپل ميړه څخه شکايت درلود ، هغوې چې ددغسې حرکت مرتکب شوی نو هغوې ستاسې تر منځ هيڅکله نيک خلک نه دي)

د همدې اخلاقي او قانوني اصلاح او ښيګڼې زيښنه داده چې په اسلامي ټولنه کې ښځو ته همغسې لوړه مرتبه ورپه برخه شوې ده چې نمونه يې د نړۍ په هيڅ يوې ټولنې کې هم نه تر سترګو کيږي.

مسلمانه ښځه په دين او دنيا کې دمادی ، عقلي او روحاني اړخه د عزت او پر مختګ هغو لوړو پوړيو ته رسيدلې کومو ته چې سړي ور رسيدای شي په داسې حال کې چې دهغې ښځيتوب په هيڅ يوه مرحله کې هم دهغې په مخ کې خنډ نه واقع کيږي. نن په دغله شلمه پيړۍ کې هم نړۍ د اسلام څخه ډيره وروسته پاته ده ، د انساني افکارو وده او ارتقا تر اوسه پورې هم لا هغه مقام ته نه ده رسيدلې کوم ته چې اسلامي رسيدلې دي. غربي ټولنې چې ښځې ته څه ورکړي هغه يې ورته د ښځې په حيثيت نه دي ورکړي بلکه دهغه څخه يې نر جوړ کړي. ښځيتوب يې ورڅخه اخيستې او بيا يې ورکړي ، دهغوې له آنده اوس هم ښځه هماغسې ذليله ده لکه څنګه چې د پخوانې جاهليت په وختونو کې وه. دکور څښتنه ، د ميړه ماندينه او د کوچنيانو مور کيدل د يوې اصيلې او حقيقي ښځې له پاره اوس هم دعزت وړ خبره نه ده. که چيرې ورته وې نو دهغې ښځنو کې سړي يا نرګټې ښځې له پاره ده چې په داسې حال کې چې په جسماني توګه ښځه وې خو په فکري او ذهنی توګه ترې سړي جوړ شوې وي او په تمدن او ټولنه کې د سړي په څير کار کوي. ښکاره ده چې دا د نسوانيت له پاره عزت نه دې بلکه د نرتوب عزت دې. بيا ددې ذلت اوسپکوالي د احساس او ذهنې کشمکش (Inferiority complex) يو ښکاره ثبوت دادې چې غربي ښځې د نارينه و کالي په فخر سره وا غوندي ، حال دا چې هيڅ نارينه د ښځو د لباس په اغوستن سره بيرون ته د راوتلو فکر هم نه کوي. ښځه کيدل د غربي ټولنې

ketabton.com - The Digital Library

د لکونو ښځو له نظره یو سپک او ذلیل کار دي په داسې حال کې چې میړه کیدل د هیڅ یوه نارینه له پاره د سپکوالي موجب نه دي. د نارینه په خیر کار کول د ښځو له پاره د عزت وړ بریښي په داسې حال کې چې د کورنۍ سنبالښت او د کو چنیانو د روزنې په خیر خالص ښځینه کارونو کې نارینه د خپل ځان له پار هیڅ عزت نه محسوسوي ، نو بې له ویرې او تردد نه ویلاې شو چې غرب ښځې ته د ښځې په حیث هیڅ ډول عزت نه دي ورکړي. دا ټول کار اسلام او یوازې اسلام کړي چې ښځه یې په تمدن او ټولنې کې په خپل فطري مقام کې درولې او هغې ته یې د شرف او عزت لوړه مرتبه ورکړې او په سهي معنې سره یې د نسوانیت او ښځیتوب درجې ته پورته کړې . اسلامي تمدن ښځه د ښځې او نر د نرپه حیث پیژني او د دواړو څخه جدا جد همغه کار اخلي د کوم له پاره چې فطرت هغوي پیدا کړي دي او بیا هر یو ته په خپل ځاې د عزت ، ترقۍ او بریالیتوبونو هر ډول مواقع برابروي. د هغې تر مخه ښځیتوب او سړیتوب دواړه د انسانیت ضروري برخې دي. د تمدن د جوړښت له پاره دواړه یو ډول اهمیت لري. دواړه چې خپلو چاپیریالونو کې کومې دندې تر سره کوي هغه یو ډول ګټه وري دي او یو ډول د قدر او عزت وړ دي. نه په سړیتو کې کوم شرف شته او نه په ښځیتوب کې کوم ذلت او سپکوالي. لکه څنګه چې د سړي له پاره عزت ، ترقي او بریالیتوب په دې کې دي چې هغه دې سړی وي او د نارینه و کارونه دې کوي په همدې ترتیب د ښځې له پاره هم عزت ، پرمختګ او سوکالي په دې کې ده چې هغه دې ښځه وي او د ښځو پورې اړونده دندې دې تر سره کوي.

د یو صالح تمدن له پاره اړینه ده چې ښځه په خپله فطري دایره کې د خپلوټولو انساني حقوقو څخه برخمنده کړي ، عزت او شرف ورته ورکړي و د ښوونې او روزنې له لارې دهغې پټ صلاحیتونه را څرګند کړي او په همدغې دایره او چاپیریال کې دهغې له پاره د پرمختګ او بریالیتوبونو لارې پرانیزي.

د اسلام ټولنیز جوړښت

۵:- خوندي ساتنې:

دا د اسلامي ټولنیز نظام ټوله نقشه وه ، اوس د مخکې تګ څخه دمخه ددې نقشې په ځانګړتیاو یو ځل بیا رڼا اچوو:

i. ددې نظام غوښتنه داده چې د امکان تر حده پورې دغه ټولنیز نظام له هر ډول پارونو څخه پاک و ساتل شي تر څو د انسان ذهني او جسماني ځواکونو ته په یوې پاکیزه او د سکون نه ډکې فضا کې د ودې او ارتقا مواقع پیدا شي او هغوي د خپل خوندې او راټول کړل شوي ځواک سره یو ځاې د ټولنې او تمدن په جوړښت کې خپله ونډه واخلي.

ii. ډیره اړینه ده چې جنسي اړیکي بلکل د ازدواج په دایره کې را ونغښتل شي او ددې دایرې نه بیرون نه یوازې د بدکارۍ د خپراوي څخه مخنیوي وشي بلکه فکري انتشار هم تر امکاني حده پورې را محدود کړل شي.

iii. د ښځې دکار چاپیریال باید د نارینه و د چاپیریال څخه جدا وي ، دواړو ته دهغوي د فطرت او ذهني او جسماني استعدادونو په بنسټ د تمدن او ټولنې ځانګړې دندې ور وسپارل شي او دهغوي اړیکي داسې تنظیم شي چې هغوي د جایزو او روا پولو تر منځ یو د بل په کار کې خنډونه را پیدا نه کړي.

ketabton.com - The Digital Library

iv. د کورنۍ په نظم کې باید د سړي حیثیت د قوام وي او د کورنۍ پاته ټول عړي د هغې مطیع ، منونکی او فرمان وړونکی اوسي.

v. ښځه او سړي دواړه په پوره پوره توګه د انسانی حقوقو څخه برخمن اوسي او دواړو ته د ترقۍ او پرمختګ بهترین فرصت ترلاسه وي خو د دواړو څخه یو هم د هغې حدودو څخه تیرې و نه کړي چې په ټولنه کې د هغوي له پاره ټاکل شوي دي .

د دغسې نقشې پر اساس چې د کوم ټولنیز نظام بنسټ ایښودل شوې هغې ته د څه خوندیکوونکو او ساتونکو شیانو اړتیا ده چې د هغې نظم د خپلو ټولو ځانګړتیاو سره سره پر ځای و ساتي. په اسلام کې د غه ساتندویه شیان په دري ډوله دي:

- ✓ د باطن اصلاح.
- ✓ تعزیري او جزایي قوانین.
- ✓ د مخنیوي تدبیرونه.

د خوندې ساتنې او تحفظ د غه دري واړه مواد د ټولنیز نظام د مزاج او اهدافو د په نظر کې نیولو په مناسبت وړاندې شوي او دري واړه یو له بله سره یو ځای د ټولنې د خوندې ساتلو له پاره کار کوي.

- د باطني یا داخلي اصلاح په واسطه د انسان روزنه په داسې ډول تر سره کیږي چې، پرته له دې چې د بیرون څخه کوم ځواک هغه دې نظام د اطاعت له پاره مجبور کړي ، هغه پخپله د غې ټولنیز نظام د اطاعت له پاره تیار شي. د تعزیري او جزایي قوانیو په واسطه د داسې جرایمو مخه نیول کیږي چې د دې نظام د خرابیدو او د هغې د بنسټونو د ړنګیدو سبب ګرځي.
- د مخنیوي د تدبیرونو به واسطه په ټولنیز ژوند کې داسې لاري او طریقې رواج موندلې شی چې د ټولنې چاپیریال د غیر طبعي هیجاناتو او د مصنوعي بارونو څخه پاکوي او د جنسی بې لارښو امکانات تر اخري حده پورې را کموي. د اخلاقي روزنې په واسطه چې د کومو وګړو د باطن اصلاح مکمله شوي نه وي او هغوي د تعزیري قوانینو څخه هم ویره و نه لري نو د غه تدابیر او لاري د هغوي مخکې داسې خنډونه پیدا کوي چې د جنسي بې لاریو د میلان سره عملي اقدام کول ورته ډیر ستونزمن ګرځي. د دې تر څنګ دا هغه طریقې او لاري دي چې د نارینه و او ښځو ټولنې په عملي توګه یو له بله څخه جلا کوي. د کورنۍ نظم په سهي اسلامي شکل سره جوړوي او د هغې حدودو ساتنه کوي چې د ښځو او نرو په ژوند کې د توپیر د قایمولو له پاره اسلام ټاکلې دي.

- داخلي اصلاح:

په اسلام کې د امر د اطاعت بنسټ په مکمله توګه په ایمان ایښودل شوې ، څوک چې په الله تعالي ، د هغې له اړخه په رالیږل شوي کتاب (قرآن) او د هغې له اړخه په رالیږل شوي پیغمبر، محمد صلي الله علیه وسلم، باندې ایمان لري هماغه د شریعت د اوامرو او نواهیو اصلي مخاطب دي. هغو ته د اوامرو د منلو او د نواهیو څخه د ځان ساتلو له پاره همدومره علم ترلاسه کول بسنه کوي چې وپوهیږي چې: دا د الله امر او دا د الله نهی ده.

کله چې یو مؤمن ته د الله تعالي له کتاب څخه دا ډاګیزه شي چې الله تعالي د فحش او بد کارۍ څخه منه کړې ده نو بیا د هغې د ایمان غوښتنه داده چې د هغې کار د کولو څخه ځان و ژغوري او خپل زړه د هغې په لوري د میلان څخه پاک کړي. که یوې مؤمنې ښځې ته دا څرګنده شي چې الله تعالي او د هغې رسول صلي

ketabton.com - The Digital Library

الله علیه وسلم په ټولنیز نظام کې هغې ته کوم ځای او حیثیت ټاکلې نو د هغې د ایمان غوښتنه هم همدا ده چې په خپله خوښه او خو شحالۍ سره هغه حیثیت و منی او دخپل حد نه تیرې و نه کړي. په همدې ډول د ژوند د نورو اړخونو په څیر د اخلاقو او ټولنیز ژوند په دایره کې هم د اسلام د سهي او کاملې اتباع دار مدار په ایمان باندې دې. همدا علت دې چې په اسلام کې د اخلاقو او ټولنې په اړوند د لارښونو څخه تر مخه د ایمان په لور بلنه ورکړل شوې او په زړونو کې د هغې د ایښوولو او ځواکمن کولو هڅه هم شوې ده.

دا د داخلي اصلاح هغه اساسي فکر دې چې نه یوازې د اخلاقیاتو پورې اړوند دې بلکه د ټول اسلامي نظام پورې تړلې دې .ددې نه وروسته د اخلاقو په دایره کې چې اسلام د ښوونې او روزنې له پاره د حکمت او تدبر نه کومه ډکه لارښود لې مور ورته په لنډه توګه دلته اشاره کوو.

❖ حیا:

مخکې په لنډه توګه دا ویل شوې چې زنا ، غلا ، او درواغ او نور ټول ګناهونه چې انسان یې د حیواني فطرت د غلبې په اساس مرتکب کیږي ، د انساني فطرت پر خلاف دي. قرآن دغسې ټول کړه وړه د « منکر » په هر اړخیز ټکي کې تعبیروي. د «منکر» ټکي ځکه استعمالوی چې دا داسې کړه وړه دی چې انساني فطرت ورسره اشنایې نه لري نو ښکاره ده چې کله د انسان فطرت ورسره اشنا نه وي او حیواني طبیعت پر هغې هجوم راوړي وي او هغه یې ددې افعالو په کولو محبور کړي وي نو بیا په خپله د انسان په فطرت کې کوم داسې څیز باید موجود وی چې د ټولو منکراتو څخه نفرت وکړي ، حکیم خداې دغه څیز په ګوته کوي او دحیا په نوم یې تعبیروي.

د «حیا» معنې شرم دي. د اسلام په ځانګړې اصطلاح کې دحیا څخه هدف هغه شرم دې چې د کوم منکر په لور مائل کړل شوې . انسان پخپله د خپل فطرت او پروردګار په وړاندې هغه احساسوي. همدغه حیا هغه ځواک دې چې انسان د فحشاو او منکر څخه منه کوي او که چیرې هغه دحیواني ځواک تر غلبې لاندې کوم خراب عمل تر سره کړي نو همدغه څیز دهغې په زړه غوټې وهي.

د اسلام د اخلاقی ښوونې او روزنې لنډیز دادې چې هغه د حیا همدغه پټه ماده د انساني فطرت د ژورتیاو څخه راباسي او دعلم ، پوهې او شعور په غذا ورته وده ورکوي او د انساني نفس له پاره یې د یوه کوټوال(عسکر) په څیر ټاکي ، دا دهماغه نبوي حدیث تفسیر دې چې فرمایلي یې دي ، [و لکل دین خلق و خلق الاسلام الحیا] (د هر دین له پاره اخلاق وي او د اسلام اخلاق حیا ده). او هغه حدیث هم په همدغه مضمون رښا اچوی چې په کې د کائناتو سردار فرمایلي دي [اذالم تستحي فافعل ماشئت] (کله چې په تا کې حیا نه وي نو بیا دې چې څه زړه غواړی هغه کوه)« ځکه چې حیا نه وه نو دحیوانی غوښتنو ځواک په تا غلبیږي او بیا هیڅ منکر تا ته منکر نه ښکاري. »

د انسان فطري حیا د یوې داسې اوبلنې او مایع مادي حیثیت لري چې تر اوسه یې کوم شکل نه وی اختیار کړې ، هغه خو د ټولو منکراتو څخه د طبیعت په امر نفرت کوی خو په هغې کې سوچ او فکر نه شته په دې اساس هغه نه پوهیږي چې د منکر دیوه ځانګړی فعل څخه ولې نفرت کوي. همدغه ناپوهي په ورو ورو د هغې د نفرت احساس کمزورې کوي ، ان تردې چې د حیوانیت دغلبې په اساس انسان د منکراتو مرتکب کیږي. ددې ارتکاب بیا بیا کول بالاخره د حیا احساس بلکل له منځه وړی. د اسلام داخلاقي ښوونې مقصد د همدغو نا پوهیو لرې کول دي.او اسلام هغې ته نه یوازې د څرګندو منکراتو په هکله معلومات ورکوي بلکه د نفس تر پټو ځایو پورې د نیتونو ، ارادو او غوښتنو چې کومې بدۍ پټې شوي هغه هم ددې مخته را په ډاګه کوي. او دیوه یوه شی د فسادونو څخه دې ته اګاهي ورکوی تر څو د بصیرت په رنا کې دهغې څخه نفرت وکړي،

ketabton.com - The Digital Library

بيا نو اخلاقي تربيت دا روزل شوې شرم او حيا دومره حساسې مرحلې ته رسوي چې د منکر په لور ډير لږ ميلان هم دهغې څخه پټ نه پاته کيږي او د نيت او فکر لږ څه ښوييدل هم هغه د تنبيه کولو پرته نه پريږدي.
په اسلامي اخلاقو کې د حيا دايره دومره پراخه ده چې دژوندانه هيڅ يوه څانګه ترې هم نه پاته کيږي ، تر دې چې د تمدن او ټولنيز ژوند کومه څانګه چې د انسان د جنسي ژوند سره اړيکي ولري په هغې کې هم اسلام د اخلاقو د اصلاح له پاره دهمدغې څيز څخه کار اخيستې هغه په جنسي معامله کې د انساني نفس ډيرې وړې غلطي په ګوته کوي او حيا پرې خبروي او دهغې په کنترول يې توظيفوي ، دلته د تفصيل فرصت نه شته يوازې په يو څو مثالونو اکتفا کوو.

- دزړه غل:

دقانون له نظره د زنا کولو اطلاق يوازې په جسمي يوازې والي باندې کيږي خو د اخلاقو له نظره دازدواج ددايرې نه بيرون د مقابل جنس په لورې هر ميلان د ارادې او نيت په اعتبار سره زنا ده.
د يوې اجنبي ښځې د ښايست څخه د ستر ګو په واسطه لذت اخيستل دهغې د اواز څخه د غوږونو په واسطه خوند اخيستل ، دهغې سره د خبرو په وخت کې د ژبې اړول او دهغې د کوڅې د ګرد څخه د خوند اخيستلو په خاطر بيا د هغې په کوڅه کې قدم وهل، دا ټول د زنا له پاره مقدمات او په معنوی توګه زنا ده. قانون په دغه ډول زنا څوک نه نيسي ، دا د زړه غل دې او يوازې د زړه کوټوال هغه نيولې شي. نبوي حديث په دې هکله داسې خبر راکوي:
[العينان تزنيان و زنا هما النظر و اليدان تزنيان و زناهما البطش و الرجلان تزنيان و زنا هما المشي و زنا اللسان النطق و النفس تتمني و تشتهي و الفرج يصدق ذالک کله و يکذبه]
(سترګې زنا کوي او دهغې زنا کتل دي ، لاس زنا کوي او دهغې زنا لاس اوږدول دي ، پښې زنا کوي اود هغې زنا په هغې لاره تلل دي او د ژبې زنا خبرې اترې دي او د زړه زنا ارزو او غوښتنه ده. بالاخره جنسي غړي «شرم ځاې» دې چې يا د هغوې تصديق کوي او يا تکذيب.

- د کتلو فتنه:

د نفس تر ټولو لوې غل نظر يا کتل دي. په دې خاطر قران مجيد او احاديث دواړه تر هر څه د مخه دې لور ته توجه کوي. قران مجيد فرمايي چې:
[قل للمؤمنين.....«النور ۳۰-۳۱»] (اې نبي ! مؤمنانو سړو ته ووايه چې خپلې سترګې د «پردې ښځو د کتلو څخه» و ساتي او دخپلو شرم ځايو ساتنه وکړي. دا د هغوې له پاره ډيره پاکيزه لاره ده هغه څه چې هغوې يې کوي الله تعالې ترې خبر دي. او اې نبي ! مؤمنو ښځو ته ووايه چې خپلې سترګې « د پردې سړيو د ليدلو څخه» وساتي او دخپلو شرم ځايو ساتنه وکړي)
حديث شريف کې دي چې:
[ابن ادم لک اول نظرة و اياک و الثانية «الجصاص»] (يا د بني ادم زويه ! ستا لومړی نظر معاف دي مګر اګاه اوسه چې دويم ځل نظر وا نه چوي).
سيدنا علي رضي الله عنه ته يې و فرمايل :
[يا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولي و ليس لک الاخرة «ابوداود ما يؤمر به من غض البصر»]
(اې علي ! د يوه نظر وروسته بل ځلې نظر مه کوه ، لومړی نظر معاف دي خو دويم نه دي معاف.)

ketabton.com - The Digital Library

سیدنا جابر رضي الله عنه پوښتنه وکړه چې که چیرې ناڅاپي نظر و لګیږي نو څه وکړي ؟ ورته یې و فرمایل: [سمدستي دې نظر بله خواکړه «ابوداود مایؤمربه..»]

- د ښایست د ښکاره کولو جذبه:

د نظر د فتنې یو کار دا هم دي چې دښځې په زړه کې دا ارزو پیدا کوي چې دهغې ښایست دې وکتل شی. دا ارزو تل څرګنده او په ډاګه نه وی بلکه دښایست دښکاره کولو دغه جذبه د زړه په څنډو کې په یوه ځاې نه یو ځاې کې پټه شوي وي. او هغه د لباس په ښایست ، د ویښتانو په ارایش ، د باریکو «نریو» او شوخو کالیو په اغوستن او همداسې وړو وړو شیانو کې ځان را څرګندوي چې احاطه کول یې د امکانه لري دي ، قران ددې ټولو له پاره یوه هر اړخیزه اصطلاح د «تبرج الجاهیلیه» ترنامه لاندې استعمال کړې ده. هر هغه زینت او هر هغه ارایش چې د خپل میړه پرته د نورو وګړو د نظر د لذت سبب وګرځی ، د«تبرج جاهلي» په تعریف کې را ځې. ان تر دې چې که چې فیشنې بورقي هم د همدې مقصد له پاره ښکلې او دښایسته رنګ څخه و ټاکل شی چې نظرونه تر ې خوند اخلي نو دا هم د «تبرج جاهلیت» په شمیر کې را ځې ، ددې له پاره کوم قانون نشي جوړیداې بلکه ددې اړیکې د ښځې د ضمیر سره تړلې دي . هغې ته پخپله د خپل زړه سره حساب کول په کار دي چې په هغې کې خو کومه ناپاکه جذبه پټه شوې نه ده ، که چیرې پټه وی نو هغه د الله تعالې ددې حکم مخاطبه ده چې فرمایې: [و قرن في بیوتکن ولا تبرجن تبرج الجاهلیة الاولی....«الاحزاب ۳۳»]

د اسلام تر مخه د جاهلیت په زمانه کې چې مو د کوم سینګار او ارایش تظاهر کاوه او ګرځیدئ را ګرځیدئ او س به هغه نه کوئ. هر هغه ارایش او ښکلا چې د هر بد نیت څخه پاکه وي هغه د اسلام ارایش او ښکلا ده او په کوم کې چې ډیر لږ بد نیت هم ورګډ وي نو هغه د جاهلیت ارایش دي.

- دژبې فتنه:

د نفس د شیطان بل نماینده ژبه ده. څومره فتنې دي چې د ژبې په واسطه را پیدا کیږي او خپریږي. ښځه او سړي خبرې کوی په داسې حال کې چې کومه خرابه جذبه په کې نه بریښي . خو په زړه کې پټ غل ، په اواز کې خوند او نرمي ، په لهجه کې خوږلنې ، په خبرو کې څه خوند را وپاروي . قران مجید دغه غل را نیسي او وایې چې: [ان تقیتن فلا تخضعن بالقول فیطمع الذی فی قلبه مرض و قلن قولا معروفا ...«الاحزاب۳۲»]

(که چیرې ستاسې په زړونو کې د الله تعالې څخه ویره وي نو په نرمه او خوږه ژبه خبرې مه کوئ ، «ځکه» د کوم وګړی چې په زړه کې «د بدنیتۍ ناروغتیا» وي نو هغوي به ستاسې پورې څه امیدونه تړي ، خبرې چې کوئ نو نیغ په نیغه یې وکړئ) «لکه څنګه چې یو انسان د بل سره خبرې کوي.»

همدغه د زړه غل دي چې د نورو د روا او ناروا جنسي اړیکو دښکاره کولو څخه هم خوند اخلي او د اوریدو څخه یې هم. دهمدغې ملایمت او نرمښت په خاطر عاشقانه شعرونه ویل کیږی او د عشق او محبت افساني، ددرواغو او رښتیا په یو ځاې کولو سره په هر ځاې ځایږي کې بیا نیږي او په ټولنه کې خپریږي. قرآن په دې هکله خبر را کوي چې:

[ان الذین یحبوا ان تشیع الفاحشة.....«النور۱۹»]

(هر هغه څوک چې غواړی چې د مسلمانانو په ټولنه کې بې حیایې خپره کړي ، د هغوي له پاره په دنیا کې هم دردناک عذاب دې او به اخرت کې هم الله پو هیږي او تاسې نه پو هیږئ.)

ketabton.com - The Digital Library

دژبې د فتنې نورې څانګې هم شته او په هرې څانګې کې د زړه یو غل نه یو غل خپل کار کوي. اسلام ددغه ټولو څخه خبردې اومونږ ته دهغوې څخه خبر راکوي. ښځې ته ددې اجازه نه شته چې د نورو ښځو حالت او کیفیتونه د خپلو میړونو ترمخ بیا ن کړی.

[لا تباشر المرأة تصفها لزوجها كانه ينظر اليها «ترمذي باب ماجاأ في مباشرة المراة المراة»]

(ښځه دې د ښځې سره نه یو ځای کیږي ، داسې چې د هغې کیفیت خپل میړه ته داسې بیان کړي چې ګویا هغه په خپله هغه ښځه وینې.)

ښځه او سړي دواړه ددې څخه منه کړل شوي چې د خپلو پټو ازدواجي اړیکو حال دنورو خلکو ترمخه بیان کړي ځکه چې ددې څخه هم فحاشي «بې حیایي» خپریږي ، او په زړنو کې شوق را پیدا کیږی «ابوداود باب من ذكر الرجال ما يكون من اصابته اهله»

د جمعې په لمانځه کې که چیرې امام غلطي وکړي او یا دخپلې کومې غلطۍ لورته د هغه د متوجه کولو اړتیا پیدا کیږي نو سړو ته د سبحان الله د ویلو حکوم دې خو ښځو ته لاړښوونه شوې چې یوازې دې لاس و وپړکوي او په ژبه دې څه نه وایې «ابو داود بات الصفيق فى الصلوة- بخاري باب التصفين للنساء»

- د اواز فتنه:

ډیرو ختونه ژبه خاموشه پاته وی خو د نورو حرکاتو په واسطه د اوریدو اله اغیزمنه کیږي. ددې اړیکې هم د نیت خرابوالې سره تړلې دي او اسلام ددې څخه هم په کلکه مخنیوی کړي دي. [و لايضربن بارجلهن ليعلم ما يخفين من زينتهن.....«النور۳۱»]

(او هغوې دې په ځمکه پښې دربوونکې نه ګرځی ، ترڅو هغه زینت چې دوې پټ کړې «هغه زیوارت چې دوې دننه په ځان اچولی» را څرګند نه شی ،«د هغې اواز وا نه وریدل شي».)

- دخوشبویې فتنه:

خوشبویي هم دهغو قاصدانو څخه یوه ده چې د یوه شریر نفس پیغام بل شریر نفس ته رسوي ، دا دخبر رسولو تر ټولو زیاته لطیفه ذریعه ده ، نور خو دا ډیر معمولي شي ګڼې خو اسلامي حیا دومره حساسه ده چې دهغې په نازک طبیعت دغه لطیف حرکت هم دروند تمامیږي. هغه یوې مسلمانې ښځې ته ددې اجازه نه ورکوي چې د معطرو کالیو په اغوستو سره په لارو کې و ګرځي او یا په محفلونوکې ګډون و کړي ځکه چې که د هغې ښایست او دهغې زینت پټ هم پاته شی نو ګټه به یې څه وی ؟ ځکه په فضا کې د هغې د عطرو دبوی په خپریدو سره جذبات پخپله متحرک کیږی. رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[قال النبي صلي الله عليه وسلم: المراة اذا استعطرت فمرت بالمجلس فهي كذا يعني زانية «ترمذي باب ماجاء في طيب الرجال و النساء»]

(نبي صلي الله عليه وسلم فرمايلي چې: هره هغه ښځه چې عطر استعمال کړی او دخلکو ترمنځ تیریږي هغه بدکاره ښځه ده.)

[اذشهدت احدا كن المسجد فلا تمسن طيبا «موطا و مسلم»]

(کله چې ستاسې څخه کومه ښځه مسجد ته راشی نو عطر دې نه استعمالوي)[طيب الرجال ماظهر ريحه و خفى لونه و طيب النساء ما ظهر لونه خفي ريحه «ترمذي باب ماجاء في طيب الرجال و النساء»]

(د نارینه له پاره هغه عطر مناسب دي چې خوشبوي ښکاره او رنګ یې پټ وي او د ښځو له پاره هغه عطر مناسب دي چې رنګ یې ښکاره او خوشبویې یې پټه وي)

ketabton.com - The Digital Library

- د لوڅوالي فتنه:

اسلام چې د ستر په هکله د انسان د شرم او حیا څومره مکمل او سهي نفسیاتي تعبیر کړې دهغې ځواب د نړۍ په هیڅ تهذیب کې نه پیدا کیږي. نن د نړۍ د مهذبو ولسونو هم دا حال دې چې دهغې نارینه وته او هم د هغوې ښځو ته د جسم د کومي برخې لوڅول او بربنډول د عیب خبره نه بریښي ، هغوې لباس د زینت په خاطر اعوندی نه د ستر په خاطر . خو په اسلام کې د زینت په ځاې ستر ته ډیر اهمیت ورکړل شوي . ښځې او نر دواړو ته یې د جسم د ټولو هغوو برخو د پټولو حکم ورکړې چې یو بل ته د جنسي کشش او میلان سبب ګرځي. عریاني ، لوڅوالي او بربنډتوب یو داسې بد عمل دې چې اسلامي حیا یې هیڅکله هم زغملانې نه شي ، نور خو پریږده چې اسلام دا هم غوره نه ګڼي چې ښځه او میړه دې یو د بل تر مخ لوڅ لپړ شي.

[اذا اتي احدکم اهله فلیستر و لایتجرد العیرین «ابن ماجه باب التستر عند الجماع»]

(کله چې ستاسې څخه کوم یوخپلې بې بې ته ورشی نو هغه ته په کار دي چې د ستر لحاظ و ساتي بلکل دخرو په څیر دواړه لوڅ لپړ نه شی.

[قالت عائشة مانظرت الي فرج رسول الله صلي الله عیه وسلم «شمائل ترمذی باب ماجاء في حیاء رسول الله»]

(ام المؤمنین بې بې عایشه رضي الله عنها فرمایي چې ما هیڅکله رسول الله صلي الله علیه و سلم لوڅ نه دې لیدلې.) ددې نه ډیرشرم اوحیا داده چې په ځانته والي کي هم ځان بربنډول اسلام ته د زغم ورنه دي. دا په دې خاطر چې [الله تعالي حق ان یستحي منه] (الله تعالي تر هر څه ډیر حق لري چې دهغې څخه حیا وکړل شي.) په حدیث شریف کې راغلي چې:

[ایاکم و التعري فان معکم من لایفارقکم الا عند الغائط وحین یفضي الرجل الي اهله فاستحبوهم و اکرموهم «ترمذي باب ماجاء في الاستثناء عند الجماع»]

(اګاه واسئ چې کله هم لوڅ و نه اوسئ ، له تاسې سره د الله تعالي ملائکې ملګری دي چې هغوې له تاسې څخه نه بیلیږي. مګر په هغو وختونو کې چې تاسې په کې د حاجت د پوره کولو له پاره ناست یاست یا خپلو ښځو ته ورځئ ، لهذا تاسې دهغوې نه شرم وکړئ او دهغوې د عزت خیال و ساتی.)

داسلام له آنده هغه لباس ، اصلا لباس نه دې چې بدن تري ښکاري او ستر تري په ډاګه را معلومیږي.

[قال رسول الله صلي الله علیه و سلم نساء کاسیات عاریات ممیلات مائلات رؤسهن کالبخت المائلة لایدخلن الجنة و لایجدن ریحها «مسلم باب النساء الکاسیات العاریات»]

(رسول الله صلي الله علیه و سلم فرمایې چې: هغه ښځې چې لباس واغوندي او بیا هم لوڅې وي او نور خلک خپل ځان ته مایله کوی او پخپله نورو ته میلان کوي او د بخت د اوښ په څیر خپله غاړه د ناز او نخرو څخه کړه وړی. هغوې به هیڅکله هم جنت ته داخلي نه شی او نه به د جنت بوي و مومي).

دلته مونږ څو مثالونه په دې خاطر یادوو چې دهغې څخه د اسلام د اخلاقو معیار او دهغې د اخلاقی روح اندازه و لګیږي.

اسلام د ټولنې چاپیریال او دهغې فضا د فحشاء او منکر د ټولو تحریکاتو څخه پاکول غواړي. ددې ټولو تحرکاتو سرچینه د انسان په باطن کې ده. د فحشا او منکر جراثیم هملته وده مومي او دهماغه ځاې څخه ددغه کوچنیو تحریکاتو اغاز صورت نیسی او په وړاندې تګ سره د ستر فساد موجب ګرځی. جاهل وګړي هغه د معمولي ګنلو له امله له نظره غورځوي خو د حکیمو او پوهو وګړو له نظره هغه د تمدن او ټولنې د تباه کونکو خطرناکو ناروغتیاو ریښې ګڼی ، نو د اسلام اخلاقی ښوونې په باطن کې د حیا داحساس د راپیدا کولو

ketabton.com - The Digital Library

دومره زيات كوشش كوي چې د هغې له رويه انسان پخپله دخپل نفس احتساب كوي او كه د بدۍ په لور د ډير ميلان پيدا كولو احساس هم وكړي نو دخپل ارادي ځواک له لارې هغه له منځه وړي.

- تعزيرې يا جزايي قوانين:

په اسلام كې د جزايي قوانينو بنسټيز اصول دادي چې انسان ددولت قانوني منګولو ته تر هغې پورې ورکش نه کړل شي تر څو چې هغه دتمدن د نظام دله منځه وړلو او خرابولو په خاطر كوم بالفعل حركت نه وي كړي خو كله چې هغه داسې كوم حركت او يا عمل وكړي نو بيا هغه ته د سپكې او خفيفه سزا په ورکولو سره د ګناه د كولو اوسزا تيرولو عادتول نه دي په كار. د جرم د ثبوت شرائط بايد ډير سخت وي١

[١-: په اسلامي شرعي قانون كي د جرم د ثبوت شرائط عموما ډير سخت دي خو د زنا د جرم د ثبوت شرطونه تر ټولو سخت دي، په عامه توګه په ټولو معاملاتو كې اسلامي قانون يوازې ددوه ګواهانو موجوديت كافي ګڼي خو د زنا له پاره لږ تر لږه څلورو ګواهانو ته اړتيا ده.]

خلک د قانون حدودو ته د راوړلو څخه تر هغې چې ممكن وي و ساتئ ٢

[٢-:..... دنبي كريم صلي الله عليه و سلم ارشاد دي تر كومه چې ممكن وي مسلمانان د سزا څخه و ژغورئ كه چيرې د مجرم له پاره دبرائت كومه لاره وي نو هغه پريږدئ«او سزا مه وركوئ» ځكه چې د امام له پاره په بخښنه كې غلطي كول ددې نه بهتره ده چې هغه په سزا وركولو كې غلطي وكړي « ترمذي ، ابواب الحدود»]

خو كله چې كوم وګړي د قانون د حكم لاندې راغې نو بيا هغه ته داسې سزا وركړئ چې نه يوازې نومورې پخپله ددا ډول جرم د بيا كولو څخه عاجز شي بلكه نورو په زړګونو انسانانو چې ددې جرم په لور اقدام كوونكي وي ددغسې عبرتناكې سزا په ليدو سره وويريږي ، ځكه چې د قانون مقصد پاكوالي دي نه دا چې خلک بيا بيا جرم وكړي او بيا بيا سزا وګالي. د ټولنيز نظام د ساتنې له پاره چې اسلامي تعزيراتو كومې كړنې او افعال جرم او د سزا وړ ګڼلي هغه دوه دي يو زنا او بل (قذف) يعنې په يو چا د زنا كولو تهمت لګول).

١:- د زنا حد:

د زنا په هكله مونږ مخكې بيان كړل چې د اخلاقو له اړخه دا فعل د انسان د انتهايي پستۍ زيښنه ده. هغه څوک چې ددې ډول كار مرتكب كيږي هغه په حقيقت كې ددې خبرې ثبوت وړاندې كوي چې دهغې انسانيت د حيوانيت تر اغيز لاندې راغلې او هغه دانساني ټولنې يو صالح وګړی نه شي ګرځيداې. د ټولنيز ليد له اړخه دا د هغو سترو جرايمو څخه يو دي چې د انساني تمدن په بنسټ حمله كوي ، دهمدغې لاملونو په اساس اسلام هغه په خپل ځاې د تعزير وړ ګناه بللې ، كه څه هم دهغې سره بل كوم جرم لكه زور او ځواک او يا دكوم بل وګړي حق تلفول شريک وي او كه نه ، د قران مجيد حكم دي چې:

[ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِي فَٱجۡلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا مِاْئَةَ جَلۡدَةٖۖ وَلَا تَأۡخُذۡكُم بِهِمَا رَأۡفَةٞ فِي دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢ «النور ٢»]

(زنا كونكي سړي او زنا كونكي ښځه ، ددواړو څه هر يو سل دُرّې ووهئ او د الهي قانون په عملي كولو كې تاسې هيڅكله هم په هغوي ترحم ونه كړئ كه چيرې تاسې په الله تعالي او داخرت په ورځ باندې ايمان لرونكي ياست اوكله چې هغوي ته سزا وركړئ نو د مسلمانانو څخه دې يو ډله دهغې د ليدلو له پاره موجوده وي).

ketabton.com - The Digital Library

په دې هکله د اسلامي قانون او غربي قانون تر منځ ډير توپير موجود دي غربي قوانين زنا کول په خپل ځاې کوم جرم نه ګڼي ، دهغې له آنده دا فعل هغه وخت جرم دي چې دهغې ارتکاب په زور او زياتي سره وشي. يا د کومې داسې ښځې سره دا عمل تر سره شی چې دبل چا په نکاح کې وي. يا په بل عبارت ددې قانون له مخې زنا جرم نه بلکه جرم په اصل کې زور او جبر او د نورو حق په لغته وهل دي . اما ددې پرخلاف د اسلامي قانون له مخې دا فعل په خپله جرم دې او د جبر ،اکراه ،زور زياتي او د نورو حق تلفول په دې جرم اضافه يو بل جرم دې. دهمدغه بنسټيز اختلاف په اساس د سزا په هکله هم ددواړو طريقي او لارې بيلې بيلې دې.
غربي قوانين د جبري زنا له پاره په بندي کولو بسنه کوي او دنکاح شوې ښځې سره په زنا کولو سره د ښځې ميړه ته د تاوان ورکول دهغې حق ګڼي. دا سزا د جرم د مخنيوی له پاره نه ده بلکه خلکو ته نور هم جرئت ورکونکې ده په دې خاطر په هغه هيوادونو کې چې دا قانون رائج دې ، د زنا ارتکاب ورځ په ورځ زياتيدونکې دې. ددې په مقابل کې د اسلام قانون په زنا دومره سخته سزا ورکوي چې ټولنه ددغې جرم او ددغه ډول مجرمينو څخه تر يوه وخت پورې پاکه پاته شي. په هغو هيوادنو کې چې په زنا باندې سزا ورکول کيږي ، هلته ددې فعل ارتکاب هيڅکله عام شوې نه دې ، يوځل چې شرعي حدود نافذ کړل شی نو بيا په ټول ولس کې داسې هيبت را پيدا کيږي چې په کلونو کلونو هم څوک ددغه بد کار د ارتکاب جرئت نه شی کولې. همدا راز دمجرمانه ميلان لرونکو وګړو په ذهن باندې يو رواني فشار دې چې ددې لارې څخه دهغوې نفس په خپله اصلاح کيږي. غربي ضمير دسلو دُرّو په وهلو باندې نيوکه کوي د هغې علت دا نه دې چې هغوې نه غواړي انساني جسم ته تکليف ورسول شي. ځکه د هغې اصلی علت دادې چې د هغوې د اخلاقی شعور وده او نشو نما تر اوسه پورې ناقصه ده. هغوې په لومړيو کی زنا يو عيبجن کار ګانه خو اوس يې يوه لوبه او تفريح ګڼي ، دکوم څخه چې دوه انسانان د يو څو لحظو له پاره خپل زړونه خوشحالوي په دې خاطر دوې غواړی چې قانون ددې فعل سره د زغم نه کار واخلي او تر هغې وخت يې کومه پو ښتنه ونه کړي تر څو چې زاني د بل چا زادي او يا د هغې په قانونی حقوقو کې خنډونه پيدا نه کړي ، بيا د خنډونو او مداخلي په صورت کې هم هغوې دا يو داسې جرم ګڼي چې يوازې د يوه وګړي حقوق تر اغيزمن کيږي په دې اساس يوه معمولي شان جزا يا تاوان ددې جرم د سزا له پاره کافي ګڼي.
ښکاره ده چې څوک د زناکولو دغه تصور ولري نو هغوې ددغه جرم په ارتکاب باندې د سلو دُرّو سزا ته ظالمانه سزا ويلې شي. خوکله چې د هغوې اخلاقي او ټولنيز شعور وده و مومي او هغوې ته څرګنده شی چې زنا که په زور سره وي او که په خوښې اورضا سره ، که هغه له ميړونښتې ښځې سره وي او که له پيغلې نجلۍ سره ، په هر صورت يو ټولنيز جرم دې او دهغې زيانونه ټولې ټولنې ته رسيږي ، نو بيا به د سزا په اړه هم دهغې ذهن په خپله بدلون و مومي. هغه به داخبره مني چې ددغسې زيانمنو افعالو څخه ټولنه بايد خوندي پاته شي او څرنګه چې د زنا په لور تحريک کونکي وسايل د انسان په حيوانی طبيعت کې ډيرې ژورې ريښې لري او دغه ريښې يوازې د قيدو بند اويا مالي تاوان په زور نه شي را ويستل کيداې په دې خاطر دهغې دمخنيوي له پاره د سختو تدبيرونو دخپلولو څخه پرته بله لار نه شته.
يوه وګړي او يا دوو ته د سخت جسماني تکليف په ورکولو سره په لکونو نور وګړی د اخلاقي او عمراني ضررونو څخه خوندي کول ، دې نه ډير بهتر دي چې مجرمان د تکليف نه په څنګ کړل شي او ټول ولس په داسې زيانونو کې ورو غورزول شي چې راتلونکو بې ګناه نسلونو ته يې زيښې په پرليسې توګه په ميراث ورسيږي. دسلو دُرّو د وهلو سزا ته د ظالمانه سزا د ويلو يو علت د غربي تهذيب په بنسټونو باندې دلږ څه د قت کولوورو سته را څرګنديږي لکه چې پخواموويل دغه تهذيب د ټولنې په مقابل کې د وګړي دملاتړ په

ketabton.com - The Digital Library

جذبه باندې ولاړ دې او ددې ټول اساس د وګړيزو حقوق په داسې يو تصور ولاړ دي چې د مبالغې څخه ډک دي.

په دې اساس که وګړي په ټولنې هر څومره ظلم وکړي نوهغه دغرب خلکو ته دومره دروند نه تمامیږي بلکه ډير وختونه يې په خوشحالۍ سره زغمي. خو کله چې د ټولنيزو حقوقو د اعادې په خاطر وګړی را نيول کيږی نو دهغې له پاره چيغې سوری پيليږي. ددې نه پورته د ټولو جاهليتونو دخاوندانو په څير دغربي جاهليت د پيروانو هم يوامتيازي خصوصيت دادې چې هغوي د معقولاتو پر ځاې محسوساتو ته ډير اهميت ورکوي. هغه زيان چې په يوه وګړي باندې مرتب کيږی نو څرنګه چې هغوي ته هغه په محدوده توګه محسوسيږی په دې خاطر هغه يو ستر کار ګڼي ، خو دوې دهغه زيان اهميت نه شي درک کولې چې په پراخه پيمانه ټولې ټولنې اود هغې را تلونکو نسلونو پورې غځيږي. ځکه چې هغه (زيان) دخپل پراخوالي او لرې زيښنو په اساس نه شی محسوسيداې.

۲:- د قذف حد يا د تهمت لګولو سزا :

کوم زيانونه چې د زنا له لاري را پيدا کيږی نو دهغې په څير زيانونه د زنا د تهمت يا قذف څخه هم منځته را ځي ، د يو ې شريفې ښځې په لمن د زنا د تهمت داغ لګول يوازې دهغې د بدنامولو موجب نه ګرځی بلکه دهغې په واسطه دکورنيو تر منځ ددښمنۍ يو لړی پيل کيږي ، نسبونه شکمن کيږي ، ازدواجي اړيکي له منځه ځي اويو کس يواځې يو ځل د زبې په خوځولو سره په لس ګونو نور انسانان په کلونو کلونو د دښمنۍ په عذاب کې ورغورځوي . قرآن کريم ددې جرم د له منځه وړلو په خاطر سخته سزا ټاکلې ، او فرمايلي يې دي چې : [وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدٗاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٤ «النور ۴»]

(او کوم خلک چې په پاک لمنو ښځو باندې تهمت و لګوي او بيا دخپلې خبرې د ثبوت له پاره څلور ګواهان را نه وړی ، هغوي په اتيا دورو ووهئ او په راتلونکي کې دهغوی ګواهي کله هم و نه منئ ، دغسې خلک په خپله بدکاران دي.)

❖ د مخنيوي تدبيرونه:

د اسلام قوانين د خپل سياسي ځواک په واسطه له يوه اړخه د بد کارۍ څخه په کلکه مخنيوي کوي ، او دبله اړخه د ټولنې نيک وګړي دبد نيته خلکو د ژبني شر څخه خوندي ساتي. د اسلام اخلاقي ښوونې انسان د داخل څخه جوړوی تر څو په هغې کې د ګناه او بدۍ په لور ميلان پيدا نه شي، او دهغې تعزيرې قوانين هغه د بيرون څخه جوړوی تر څو د اخلاقی روزنې د نه تکميل په صورت کې دغسې ميلانات وده و نه مومی. او کله چې داسې پيښه کيږی نو د هغې څخه په پوره قوت سره مخنيوي وکړي. ددې دواړو تدبيرونو تر منځ څو نور تدبيرونه يوازې په دې خاطر خپل کړل شوي چې د باطن د اصلاح په خاطر په اخلاقی روزنو کې مرسته وکړي. ددې تدبيرونو په واسطه يې د تمدن ټولنيز نظام داسې جوړ کړې دي چې کله هم د اخلاقی روزنې دکمښت په وخت کې هغه کمزورې چې د ټولنې په وګړو کې پيدا کيږي دهغې د ودې او ارتکاب فرصت او موقع په لاس ورنه شی. په ټولنه کې داسې يو چاپيريال را پيدا شی چې بدو ميلاناتو ته وده ورکونکي هوا هم له منځه ولاړه شی. هيجان پيدا کوونکي تحريکات ناپيدا شي ، د جنسي خپراوي له پاره اسباب او وسايل تر

ketabton.com - The Digital Library

ډيره حده پورې را کم کړل شی او د ټولو هغو لارو چارو مخنيوی وشي چې د هغې په واسطه د تمدن په نظام کې ګډوډي را پيښيږي اوس مونږ په تفصيل سره دغه تدبيرونه په خپل وار يو يو څيړو:

۱- د لباس او ستر کولو احکام:

د ټولنيزو اړيکو د احکامو په لړ کې د اسلام لومړنې حکم دادې چې هغې د لوڅوالي څخه مخنيوې کړې او د ښځو او سړو له پاره يې د ستر کولو حدود ټاکلي دي. په دې هکله چې د عربو د جاهليت څه حال و نن سبا د تش په نامه مهذبو هيوادونو حال د هغې څخه څه زيات تو پير نه لري. هغوې به پرته له کوم تکليف څخه يو بل ته ځانونه لوڅول۱

[۱-...حديث شريف کې راغلي دي چې سيد مسوّر بن محزمه يو کاڼي را خيستې او را روان و په لاره کې يې د لنګ غوټه خلاصه شوه او ترې و لويد خو هغه په هماغه حال کې هم کاڼي په لاس کې نيولې را روان و. نبي کريم صلي الله عليه وسلم و کوت او ورته يې وفرمايل: چې ولاړ شه ، لمړی خپل وجود پټ کړه او لوڅ مه ګرځه.«مسلم»]

د غسل او بولو کولو په وخت کې پرده کول د هغوې له آنده يو غير ضروري کار و. د کعبې طواف به يې بلکل په لوڅو ځانونو کاوه او هغه يې يو ډير بهتر عبادت ګانه.۱

[۱-... د ابن عباس رضی الله عنه ، مجاهد ،طاوس او زهري متفقه روايت دي چې د کعبې طواف به يې په لوڅو ځانونو کاوه.]

ان تردې چې ښځو به هم د طواف له پاره ځانونه لوڅول او په لوڅو ځانو به يې طواف کاوه۲

[۲-.....د مسلم په کتاب التفسير کې يې د عربو دغه رواج او کلتور بيان کړې چې ښځو به په لوڅ ځان طواف کاوه، بيا به يې هملته موجودو خلکو ته سوال کاوه چې څوک به ماته يو ځادر را کړي چې خپل وجود پرې را پټ کړم؟ په دې ترتيب به د سوال کوونکې له پاره د يو ځادر ورکول د ثواب او اجر کار ګڼل کيده]

د هغوې د ښځو لباس به داسې و چې د سينې يوه برخه به په کې خلاصه پاته کيده او د متو ، ملا او پندې يو ځيني برخې به په کې بربنډې پاته کيدې او بلکل همدغه کيفيت نن په امريکه ، اروپا او يو شمير نورو هيوادونو کې هم دې او په شرقي هيوادونو کې هم د ژوند داسې نظام نشته چې په کې د کشف او ستر حدود په اساسي توګه تعيين او نافذ شوي وي. اسلام په دې هکله انسان ته د تهذيب لمړنې درس ورکوي او ورته وايي چې [يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمۡ لِبَاسٗا يُوَٰرِي سَوۡءَٰتِكُمۡ وَرِيشٗاۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ٢٦ الاعراف ۲۶]

(اې د ادم بچيانو ! الله تعالې تاسې باندې لباس په دې خاطر زا نازل کړې چې ستاسې جسمونه پټ کړی او ستاسې له پاره د ښايست وسيله و ګرځي...]

د دې آيت له مخې د جسم پټول په هر سړي او ښځې باندې فرض کړل شوي دي.

نبي اکرم صلي الله عليه وسلم په دې هکله سخت حکم کړې او ويلي يې دي چې هيڅوک بايد د هيڅا تر مخ ځان برېنډ نه کړی.

[ملعون من نظر الې سواه اخيه]

(لعنت کړل شوې په هغه چا چې د خپل ورور ستر ته ګوري. «احکام القران»)

[لاينظر الرجل الې عورة الرجل و المراة الې عورة المراة «مسلم باب تحريم النظر الی العورات»]

ketabton.com - The Digital Library

(هيڅ يو سړي دي بل سړي او هيڅ يوه ښځه دي بله ښځه بربنډه او لوڅه و نه وينې.)
[عن سلمان رضي الله عنه قال: لان اخر من السماء فانقطع نصفين احب الى من ال النظر الى عورة احدا و ينظر الى عورتي «المبسوط ،كتاب الاستحسان»]
(په الله تعالي سوګند ! زه دي د اسمانه څخه را پريوزم او دوه ټوټې دې شم ، دا ماته ډيره غوره ده د هغه څه څخه چې زه د چا پټ ځايونه ووينم يا بل څوک زما پټ ځايونه ووينې.)
[اياكم والتعري فان معكم من لايفارقكم الا عند الغائط و حين يفضي الرجل الي اهله «ترمذي باب ماجاء في الاستتار»]
(اګاه اوسئ ، هيڅکله لوڅ و نه اوسئ ، ځکه چې له تاسې سره هغه څوک دي چې له تاسې څخه هيڅکله هم نه بيليږي مګر يوازې د حاجت د رفع کولو په وخت کې او يا د ښځو سره د مباشرت په وخت کې.
[اذا اتي احدكم اهله فليستتر و لايتجرد تجرد العيرين «ابن ماجه باب الستر عند الجماع»]
(کله چې هم ستاسو څخه يو دخپلې بې بي څنګ ته ورځي نو هغه وخت دې هم خپل ستر پټ کړي او بلکل دې دخرو په څير لوڅ نه اوسي)
يوځل نبي اکرم صلي الله عليه وسلم د زکاة د اوښانو څړ ځاې ته ولاړ هلته يې وکتل چې څړونکې په ځنګل کې لوڅ لپړ پروت دي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم هغه په هماغه وخت له خپلې دندې څخه لرې کړ او ورته يې و فرمايل چې:
[لايعمل لنا من لاحياء]
(هغه څوک چې بې شرمه وي هغه زمونږ په کار نه راځي)

۲:- دنارينه و له پاره د ستر حدود:

ددې احکامو تر څنګ دښځو او نارينه و له پاره د ستر حدود په بيلا بيلا توګه ټاکل شوي. په شرعي اصطلاح سره د جسم هغې برخې ته ستر وايي چې د هغې پټول فرض دي. د سړي له پاره د نامه څخه لاندې د زنګانه تر سترګې پورې برخه «ستر» ټاکل شوې. او حکم ورته شوې چې دا برخه نه د چا تر مخه خلاصه کړي او نه د بل کوم و ګړي په دغه برخه باندې نظر واچوي.
[عن ابو ايوب الانصاري عن النبي صلي الله عليه وسلم مافوق الركبتين من العورة و اسفل من السرت من العورة «دار قطني»]
(هغه برخه چې د زنګون د سترګې دپاسه ده هغه د پټولو وړ ده او هغه برخه چې د نامه د غوټې لاندې ده هغه د پټولو وړ ده.)
[عورة الرجل ما بين سرة الي ركبه]
(سړي ته د نامه لاندې د زنګون تر سترګې پورې برخه د پټولو ده «مبسوط»)
[عن علي ابن ابي طالب عن النبي صلي الله عليه وسلم لا تبرز فخذك و لا تنظر الي فخذ حي و لا ميت «تفسير كبير»]
(خپل ورون د چا ترمخه مه ښکاره کوئ او نه د کوم ژوندی يا مړ انسان ورون ته و ګورئ)
دا حکم عام دې چې د خپلو بيبيانو پرته بله کومه استثنا نه لري. لکه چې په حديث شريف کې را غلي دي:
[احفظ عورتك الا من زوجك او ما ملكت يمينك «احكام القران»
(د خپل ستر ساتنه وکړئ ، پرته له خپلو ښځو او هغو وينځو څخه چې ستاسې په واک کې دي.)

ketabton.com - The Digital Library

۳:- د ښځو له پاره د ستر حدود:

د ښځو له پاره د ستر حدود له دې څخه ډير پراخه ټاکل شوي. هغوي ته حکم شوې چې د خپلو مخونو او لاسونو پرته ټول وجود له ټولو خلکو څخه پټ و ساتي. په دې حکم کې پلار ، ورور او ټول نارنيه خپلوان شامل دي او د ميړه پرته بل هيڅوک تري مثتنثني نه دي.

[لا يحل الامراة تؤمن بالله و اليوم الاخر ان تخرج يديها الا الي ههنا و قبض نصف الذراع «ابن جرير»]

(نبي اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي : د هري هغې ښځې له پاره چې په الله تعالي او د اخرت په ورځ ايمان ولري ، روانه ده چې هغه خپل لاسونه له دې نه زيات ښکاره کړي ، دايې وويل او دخپل مړوند په نيمايي برخه يې لاس کيښود .)

[الجارية اذا خاضت لم يصلح ان يرى منها الا وجهها و يدها الى المفصل]

(کله چې ښځه بلوغ ته ورسيږي نو دهغې د وجود هيڅ برخه بايد څرګنده نه وي مګر يوازې مخ او مړوند تر نيمايي پورې لاس)

سيدة عايشة رضي الله عنها فرمايي چې زه د خپل وراره عبدالله بن الطفيل ترمخه د خپل زينت سره کښنياستم د نبي کريم صلي الله عليه وسلم دغه کار خوښ نه شو . ما ورته وويل چې يا رسول الله ! د ا خو زما وراره دي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم را ته وفرمايل:

[اذا عرقت المراة لم يحل لها ان تظهر الا وجهها و لا مادون هذا و قبض على ذراع نفسه فترک بين قبضته و بين الكف مثل قبضته اخري «ابن جرير»]

(کله چې ښځه بالغه شي ، نو دهغې له پاره روانه ده چې د خپل وجود کومه برخه را څرګنده کړی مګر يوازې مخ او يوازې ددې څخه، دايې وويل او په خپل مړوند يې لاس داسې کيښود چې د هغې د نيولو دځاې او لاس د ورغوی تر منځ يوازې يو موټې ځاې پاته شو .)

د ابو بکر صديق رضي الله عنه لور بې بې اسماء رضي الله عنها چې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ښينه وه ، يوځل په داسې حال کې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم تر مخ راغله چې ډير نازک کالي يې پرځان وو ، او ددې نازکه لباس څخه يې د وجود دننه برخې را څرګنديدلې. نبي کريم صلي الله عليه وسلم سمدستي خپل نظر تري واړاوه او ورته يې وفرمايل چې:

[يا اسماء ان المراة اذا بلغت المحيض لم يصلح ان يري منها الا هذا و هذا و اشاره الى وجهه وكفه « تكملة فتح القدير»]

(ای اسماء !کله چې ښځه د بلوغ مرحلې ته ورسيږي نو بيا دا ښه خبره نه ده چې دهغې د جسم څه برخې دې څرګندې و کتل شی ، پرته له دې او له دې څخه. دايې وويل اود خپل مخ او ورغويو لورې ته يې اشاره وکړه.)

بي بي حفصه رضي الله عنها د عبدالرحمن رضي الله عنه لور يو ځل د بي بي عايشې رضي الله عنها ترمخ حاضره شوه چې يو نري او باريکه ټيکرې يې په سر و ، بې بې عايشی رضی الله عنها هغه ټيکرې تري و شلاوه او يو درومد او پيړ ټيکرې يې ور په سر کړ « موطا امام مالک رحمة الله عليه»

د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ارشاد دي چې:

[لعن الله الكاسيات العاريات]

(د الله تعالي لعنت دي پر هغه ښځو وي چې لباس يې په ځان کې هم وی خو لوڅي بريښي.)

دسيدنا عمر رضي الله عنه وينا ده چې خپلو ښځو ته داسې کالي مه اغوندئ چې په جسم باندې داسې ورونښلي چې د ټول جسم جوړښت تري را په ډاګه کيږی « المبسوط کتاب الاستحسان».

ketabton.com - The Digital Library

ددغه روایاتو څخه را په ډاګه کیږی چې د مخ او لاسونو پرته د ښځې ټول وجود په ستر کې داخل دي او په هغې واجب دي چې په خپل کور کې هم دخپلو نژدې خپلوانو څخه خپل ستر پټ و ساتي. هغه د خپل میړه پرته د بل هیچا ترمخه خپل ستر نه شي ښکاره کولاې که څه هم هغه د هغې پلار ، ورور او وراره هم وي ، ان تردې چې هغوې داسې نري او نازک لباس هم نه شی اغوستلاې چې د هغې ستر تري را څرګندیږي په دي هکله چې څومره احکام راغلي دا ټول د ځوانو ښځو له پاره دي ، د ستر احکام د هغه وخت څخه نافذیږي چې ښځه د بلوغ تر حده پورې و رسیږی او تر هغې وخته پورې پرې نافذ وي چې په کې د جنسی کشش جذبه موجوده وی. ددې عمر څخه په تیردو سره په دې کې اسانتیاوې را ځي لکه چې قرآن مجید فرمایي:

[وَٱلْقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِى لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَٰتٍۭ بِزِينَةٍ ۖ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ «النور ٦٠»]

(او هغه عمرتیري زړې ښځې چې د نکاح هیله یې له منځه تللې وي ، که هغوې خپل پرونې کیدې نو پر هغو څه وبال نشته ، په دې شرط چې د ډول اوسینګار څرګندونکې نه وي. سره له دې که هغوې هم پتمنې غوره کړي نو دهغو په حق کې ښه ده. الله هرڅه اوري او په هر څه پوهیږي.)

د لته د تخفیف علت په ډاګه بیان شوې دي ، دنکاح د امید د نه درلودلو څخه داسې عمر مراد دي چې جنسي غوښتنې په کې هم دفن شوې وي او بل کوم کشش په کې باقي پاته نه وي خو بیا هم د نور زیات احتیاط په خاطر یې داشرط اینبې چې د زینت او ښایست را څرګندول یې تري مقصود نه وي ، یعنې که د جنسي کشش یو څرک هم په سینه کې ولري نو د ټیکري لرې کول ورته روانه دي ، دا تخفیف یوازې د هغه عمر خوړلو ښځو له پاره دي چې دهغې په لور د احترام د نظر پرته د بل ډول نظر کولو امکان هم نه وی ، داسې ښځې په کورونو کې د ټیکري پرته هم اوسیداې شی.

۴:- اجازه اخستل:

ددې نه وروسته یې بل حد دا ټاکلې چې دکور خلکو ته له اطلاع ورکولو پرته په ناڅاپي توګه کور ته د نارینه و له رانتوتلو څخه منه کړل شوې ده تر څونارینه خپلې ښځې په داسې کوم حال کې و نه وینې چې هغوی ته یې لیدل نه وي په کار.

[وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ «النور ٥٩»]

(کله چې ستاسې کوچنیان د پوهې منګ ته ورسیږي ، نو باید همغسې د اجازې په اخیستلو راشي لکه څنګه چې دهغو مشران اجازه اخلي ، په دغه راز الله خپل ایتونه تاسې ته روښانه وي ، او هغه د پوهې او حکمت څښتن دي)

دلته هم د حکم په عواملو پاندې رڼا اچول شوې ده. د اجازې ورکولو وخت هماغه وخت پیل کیږي چې جنسي احساس را پیدا شي د هغې تر مخه اجازه اخستل ضروري نه دی. ددې تر څنګ نورو وګړو ته هم حکم شوې چې د چا کورته د اجازې پرته ور داخل نه شی.

ketabton.com - The Digital Library

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٢٧»[النور ٢٧]

(ای د ایمان خاوندانو ! خپلو کورونو پرته ، د نورو کورنو ته مه ننوځئ تر هغې چې دکور د خاوندانو څخه و نه پوښتئ، او کله چې ور ننوځئ نو د کور په اوسیدونکو سلام واچوئ)

ددې څخه موخه په کور کې دننه او دکوره د باندې ، دواړو ترمنځ یو حد بندی کول دي ، تر څو چې په خپل کور کې ښځې او سړي د پردیو له نظره خوندي پاته شي . عربي ولس په لمړیو کې ددې احکامو علت نه شو درک کولاې ، په دې خاطر به هغوي ډیروخت د کورونونه بهر کورنو ته د یوالونو څخه او یانورو ځایو څخه کتل یو ځل همداسې پیښه نبي اکرم صلي الله علیه وسلم سره هم وشوه ، نبي کریم صلي الله علیه وسلم په خپله حجره کې تشریف درلود چې یو کس دکړکۍ څخه سر رابنکاره کړ ،به دې خبره هغه و فرمایل :

[که چیرې ماته معلومه وای چې ته دکړکۍ نه را ګوري نو ما به ستا په سترګو کې څه منډلي وای. د اجازې حکم د نظرونو څخه د خوندي کیدو په خاطر شوې دې «بخاري»]

ددې پیښې وروسته هغه اعلان وکړ چې:[که چیرې یو څوک د چا کورته دهغوې د اجازې پرته ور وګوري نو دکور خاوندان حق لري چې دهغې سترګې وروباسي «مسلم»]

بیا نو اجنبي خلکو ته حکم وشو چې کله هم د چا دکوره څه غواړئ نو کور ته یې مه ورننوځئ بلکه د پردې یا دروازې تر شا و دریږئ او غوښتنه وکړئ.

[..... وَإِذَا سَأَلۡتُمُوهُنَّ مَتَٰعٗا فَسۡـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٖۚ ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّۚ وَمَا كَانَ لَكُمۡ أَن تُؤۡذُواْ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓاْ أَزۡوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦٓ أَبَدًاۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ٥٣» «الاحزاب ٥٣]

(...اوکله چې تاسې له ښځو څخه څه غواړئ نو د پردې تر شا ودریږئ او ویې غواړئ ، په دې کې ستاسې د زړونو له پاره هم پاکوالي دي او دهغوې د زړونو له پاره هم....)

دلته هم د حد بندی په هدف «ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّ» باندې پوره پوره رڼا اچول شوې چې هدف یې ښځو او سړو دواړو د جنسي میلاناتو او تحرکاتو څخه خوندی کول دی او دا حد بندي په دې خاطر کیږی چې د ښځو او سړو ترمنځ اختلاط او بې تکلفي را پیدا نه شي.

دا احکام یوازې د پردویو له پاره نه دي بلکه د کورنۍ له پاره هم دي لکه څنګه چې په یو روایت کې را غلي چې سید بلال رضي الله عنه یا سید انس رضي الله عنه د فاطمه رضي الله عنها څخه دهغوې دکوم زوې غوښتنه وکړه نو هغې دپردې تر شا لاس ور اوږود کړ او وریې کړ. «فتح القدیر».

حال داچې دا دواړه د رسول الله صلي الله علیه وسلم د خادمانو څخه وو او دهغې سره یې دکورنۍ د غړو په څیر ژوند کاوه.

۵:- له پردې ښځې سره خلوت او دهغې لمس کول ناروا دي:

ketabton.com - The Digital Library

دريمه حدبندي يې دا کړې چې دميړه پرته هيڅ يو سړي د کومې ښځې سره نه په خلوت (ځانته والي) کې اوسيداې شي او نه د هغې جسم لمس کولاې شي که څه هم هغه د هغې نژدې دوست هم وی.

[عن عتبه بن عامر ان رسول الله صلي الله عليه وسلم قال: اياكم والدخول علي النساء فقال رجل من الانصار يا رسول الله صلي الله عليه وسلم افرايت الحمو قال الحمو الموت «ترمذي»]

(د عقبه بن عامر رضي الله عنه څخه روايت دې چې نبې کريم صلي الله عليه وسلم وفرمايل: خبردار چې (پردیو) ښځو ته په تنهايې کې مه ورننزدی کيږئ ، د انصارو څخه يوه کس وپوښتل يارسول الله ! د ليور په اړه ستاسې ارشاد څه دې ؟ ويې فرمايل چې هغه «مرګ دې».)

[لاتلجوا علي المغيبات فان الشيطان يجري من احدكم مجري الدم «ترمذي»]

(دميړونو د نه موجوديت په وخت کې ښځو ته مه ورځئ ځکه شيطان په تاسو کې د وينې به څير دوران کوي.)

[عن عمرو بن عاص قال نهانا رسول الله صلي الله عليه وسلم ان ندخل علي النساء بغير اذن ازواجهن « ترمذي باب في النهي عن الدخول علي النسائي الا باذن ازواجهن »]

(د عمرو بن عاص رضي الله عنه څخه روايت دې چې رسول الله صلي الله عليه وسلم مونږه ښځو ته دهغوې د ميړونو د اجازې پرته د ورتللو څخه منه کړې يو)

[لا يدخلن رجل بعد يومی هذا علي مغيبة الامعه رجل او اثنان « مسلم باب تحريم الخلوة لاجنبية»]

(دنن ورځې وروسته هيڅوک کومې ښځې ته دهغې د ميړه په غياب کې ور نه شی ترڅو چې د هغې سره يو يا دوه کسان نورملګري نه وي.)

د لمس کولو يا لاس لګولو په هکله هم همداسې احکام راغلي.

[قال النبی صلي الله عليه وسلم من مس كف امراة ليس منها بسبيل وضع على كفه جمرة يوم القيمة]

(نبي کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي چا چې د کومې ښځې لاس لمس کړ په داسې حال کې چې دهغی سره هيڅ ډول روا اړيکې و نه لری دهغه په دغه ورغوي کې به دقيامت په ورځ د اور سکروټه ايښودل کيږی)

(سيدة عايشة رضی الله عنها فرمايي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم د ښځو څخه يوازې د ژبې د اقرار په اخستلو سره بيعت کاوه ، دهغوې لاس يې په خپل لاس کې نه نيوه ، هغه هيڅکله هم د داسې کومې ښځې لاس نه دې لمس کړې چې د هغې په نکاح کې نه وی «بخاري باب بيعة النساء»)

د اميمه بنت رقيقة رضی الله عنها وينا ده چې زه د څو نورو ښځو سره د نبی کريم صلي الله عليه وسلم سره د بيعت له پاره ورغلم هغه زمونږ څخه اقرار واخست چې:[د الله سره د شرک ، دغلا ، زنا ، تهمت لګولو او د نبی صلي الله عليه وسلم د نافرمايۍ څخه به ځان ژغورئ]، کله چې اقرار ختم شو ، نو مونږورته وويل چې اوس مونږ غواړو ستا په لاس بيعت وکړو . هغه و فرمايل: [زه د ښځو سره مصافحه نه کوم يوازې د ژبې اقرار کافي دي «نسايي باب بيعة النساء»]

دا احکام يوازې د ځوانو ښځو له پاره دي ، د عمر خوړليو ښځو سره ځانته کيناستل روا دي او دهغوې لمس کول هم منه شوی نه دی. لکه چې د سيدنا ابوبکر صديق رضی الله عنه په هکله روايت دې چې هغه به هغې قبيلې ته چې شيدی يې په کې څکلې وې ورته ، او هغه به دهغې قبيلې زړو ښځو سره مصافحه هم کوله. همدا راز د سيدنا عبدالله بن زبير رضی الله عنهما په هکله روايت دې چې د هغې سر او پښې به يوې زړې بوډۍ ښځې منډلې.

دغه تو پير چې د ځوانو او زړو ښځو ترمنځ شوې په خپله د دې خبرې لوې ثبوت دې چې په اصل کې د دواړو جنسونو «نر او ښځې » ترمنځ د داسې اختلاط مخنيوې وکړل شي چې فتنه تري را ولاړيږي.

ketabton.com - The Digital Library

۲:- د محرمو او غيرې محرمو تر منځ توپير:

دا خو هغه احکام وو چې د ميړه پرته په کې ټول نارينه محرم او غير محرم شامل وو. ښځه د هغوې څخه د يوه تر مخه هم خپل ستر او « دمخ اولاسونو پرته » د خپل وجود هيڅ برخه نه شي را بربنډولاي ، بلکل په هماغه ډول لکه څنګه چې نارينه د چا تر مخه خپل ستر « د نامه څخه لاندې د زنګون د سترګې پورې برخه » د چا تر مخه نه شي ښکاره کولاي . ټولو نارينه و ته حکم شوې چې د اجازې اخستلو وروسته کورونو ته ننوتلاي شي او دهغو څخه هيڅ يوه ته هم دښځې سره په خلوت کې ناسته او يا دهغوې جسم لمس کول روانه دي!

[!:-...د مس کولو په هکله د محرمو او غير محرمو نارينه و تر منځ ډير توپير دې د نمونې په توګه دخپلې خور لاس نيول او په سورلۍ يې ورخيژول ښکاره ده چې دا خبره دکوم پردې له پاره روانه ده. کله به چې نبي اکرم صلي الله عليه وسلم د سفر نه بيرته را ګرځيده نو بې بې فاطمي رضى الله عنها ته به يې غاړه ورکوله او د هغې سر به يې ښکلاوه او په همدې ترتيب سيدنا ابوبکر صديق رضى الله عنه به د خپلې لور سيدة عايشې رضى الله عنها سر ښکلاوه.]

ددې وروسته د محرمو او غير محرمو تر منځ توپير کيږي. په قرآن او حديثو کې په پوره تفصيل سره د ازادۍ او بې تکلفۍ هغه مرتبې په ډاګه شوي دي چې يوازې د محرمو نارينه و ترمخ تر سره کيداې شي خو د غير محرم نارينه تر مخ هغه روا نه دی. دا هماغه څه دي چې په عامه اصطلاح کې ورته پرده يا شرعي حجاب ويل کيږي.

د پردې يا حجاب په هکله حکمونه:

د قرآن مجيد په هغو ايتونو کې چې په دې په هکله کوم احکام بيان شوي هغه په دې لاندې ډول دي:

[قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓا إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ «النور ۳۰-۳۱»]

ketabton.com - The Digital Library

(اى پيغمبره ! مؤمنانو نارينه و ته ووايه چې خپل نظر تر كنترول لاندې و ساتي او دخپلو شرمځايونو ساتنه وكړي ،، دا د هغو له پاره ډيره پاكه كړنلاره ده ، هغوى چې څه كوي الله پرې خبريږي. او اى پيغمبره ! مؤمنو ښځو ته ووايه چې خپلې سترګې تر كنترول لاندې و ساتي ، او دخپلو شرمځايونو ساتنه وكړي او خپله ځان جوړونه او سينګار دې نه ښكاره كوي پرته له هغه چې په خپله خرګند شي ، او پر خپلو سينو دې د خپلو تيكريو پلونه را خواره كړي ، هغوې دې خپله ځان جوړونه او سينګار نه ښكاره كوي مګر ددې خلكو په وړاندې: «ميړونه ، پلرونه ، د ميړو پلرونه ، خپل زامن ، د ميړو زامن (بنزيان) ، ورونه ، وريرونه ، خويرونه ، د خپلې طبعې ښځې ، خپل مملوك(غلام) ، خپل هغه لاس لاندې نارينه چې څه بل شان غرض و نه لري ، او هغه كوچنيان چې لا تر اوسه پورې د ښځو له پټو خبرو سره اشنا نه دي .(همدارز) هغوې دې پر ځمكه باندې په زوره پښو وهلو سره په داسې شان تګ نه كوى چې دهغوى پټ كړي سنيګار خلكو ته را خرګند شي .
اې مؤمنانو ! تاسې ټول په ګډه سره الله ته توبه وباسئ ، هيله ده چې برې به در په برخه شي.)

[يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ ۚ إِنِ ٱتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ٣٢-٣٣»]

(اې د نبې بيبيانو ! تاسې خو د عامو ښځو په څير نه ياست ، كه چيرې تاسې پرهيزګاري كوئ نو (دنامحرومو سره) په خوږه لهجه خبرې مه كوئ ، تر څو دهغوې څخه د چا په زړه كې چې كومه خرابي يا ناروغتيا وي له تاسې پورې خپلې (ناولې) ارزوګانې و نه تړي. خبرې نيغې او په ساده توګه سره وكړئ اوپه خپلو كورونو كې اوسئ او د جاهليت د زماني په څير په ښايست او سنګار كولو سره مه ګرځئ را ګراځئ.)

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾ «الاحزاب ٥٩»]

(اې نبې ! خپلو ميرمنو او لونو او د مؤمنانو ښځو ته ووايه چې پر خپل ځان دې د خپلو ټيكريو پلوونه راخپاره كړي. دا ډير مناسب كړنچار دې تر څو چې هغوې و پيژندلې شي او ونه ځورول شي ، الله غفور او رحيم دې.)

په دغو آيتونو غور وكړئ ، سړيو ته خو يوازې دومره تأكيد شوې چې خپل نظر ټيټ و ساتي او د فواحشو څخه د خپلو اخلاقو ساتنه وكړي خو ښځو ته د سړيو په څير د هغه دوه شيانو حكم وركړل شوې او بيا د معاشرې او راكړې وركړې په هكله څو نور هدايات او لارښوونې هم ورته شوي . ددې څخه دا په ډاګه خرګندېږي چې د اخلاقو د ساتنې له پاره د نظر د ټيټوالي او د فروجو (شرم ځايو) د ساتنې كوشش كافي نه دې بلكه د څه نورور ظوابطو له پاره هم اړتيا شته. اوس مونږ بايد فكر وكړو چې دغه مجملي لارښوونې نبې اكرم صلې الله عليه وسلم او دهغې صحابه كرامو رضې الله عنهم څنګه او په څه ډول په اسلامي ټولنه كې نافذ كړي او دهغوى د وينا او كړنو څخه ددغه لارښونو په عملي او معنوى تفصيلاتو څه رڼا پريوځي.

ketabton.com - The Digital Library

۱:-د نظر ټيټول يا لاندې کتل «غض بصر» :

تر ټولو لمړی حکم چې نارينه و او ښځو ته شوې هغه دادې چې خپل نظرونه ټيټ و ساتي خو ددې څخه پوره مفهوم نه را څرګندیږي. د الهي حکم اصلي مقصد دا نه دې چې خلک دې تل لاندې ګوري او هيڅکله دې هم خپلې سترګې نه پورته کوي ، دلته په اصل کې هدف داې چې دهغه څه څخه ځان و ژغوري چې په حديث کې ورته د سترګو زنا ويل کيږی. د پردو ښځو ښايست او دهغوې د زينت دليدلو څخه خوند اخيستل ، سړيو له پاره او دښځو له پاره پردی خلک په نظر کی اخيستل د فتنې سبب ګرځي د فسا د پيلامه له همدغه ځايه پيليږی .په دې خاطر يې تر هر څه د مخه د همدغې دروازې د بنديدو حکم کړې دې او د لاندې کتلو څخه يې همدغه هدف دې. په پښتو ژبه کې ددغه لفظ مفهوم « د نظر د اړولو » په معنې اخستل کيږي.

ښکاره ده چې انسان د سترګو د پرانستلو سره سم په نړۍ کې هستوګن کيږي ، نو په ټولو شيانو يې نظر پريوځي. دا خو شونې نه ده چې کوم سړي ، ښځه او يا کومه ښځه کوم سړي کله و نه وينې. په دې اساس شارع فرمايي چې که نا څاپه نظر ولويږي نو هغه معاف دې. البته کوم څه چې منه دی هغه دادې چې په يوه نظر هلته چې تا ته حسن او ښايست محسوس شی نو هلته دوېم ځل وګورې او د هغې د ژورې کتنې او ليدنې هڅه وکړې .

[عن جرير قال سألت رسول الله صلي الله عليه وسلم عن النظر الفجاة فقال اصرف بصرک « ابوداود باب ما يؤمر به من غض البصر »]

(سيدنا جرير رضي الله عنه د رسول الله صلي الله عليه وسلم څخه د ناڅاپې نظر په اړه وپوښتل: هغه ورته وفرمايل چې مخ ترې واړه وه.)

[عن بريدة قال قال رسول الله صلي الله عليه وسلم لعلي يا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولی و ليس لک لاخرة « ابوداود»]

(بريدة رضي الله عنه څخه روايت دي چې رسول الله صلي الله عليه وسلم حضرت علي رضي الله عنه ته و فرمايل چې ای علي ! ديوه نظر نه وروسته بل ځل نظر مه کوه ، لومړی نظر تاته معاف دې خو د بل ځل نظر اجازه درته نه شته.)

[عن النبي صلي الله عليه وسلم قال من نظر الي محاسن امراة اجنبية عن شهوة صب في عينيه الانک يو القيمة « فتح القدير»]

(نبي اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايي چې څوک چې د پردې ښځې په ښايست باندې د شهوت په خاطر نظر ور واچوي نو د قيامت په ورځ به د هغه په سترګو کې ويلې کړل شوې قلعي وروا چول شی.)

خو ځينې وخت داسې حالات منځته راځي چې دهغې له مخې د اجنبي يا پردې ښځې کتلو ته اړتيا پيښيږي، دنمونې په توګه کومه ناروغه ښځه د طبيب يا ډاکتر تر علاج لاندې وي يا کومه ښځه په کومې محکمې کې د قاضي تر مخه د ګواه يا مدعي به حيث ولاړه وی يا په کوم سوزيدلي ځاې کې ښځه بنده پاته شوې وي يا په اوبو کې ډوبه شوې وی يا دهغې ځان او ابرو په خطر کې لويدلې وی ، په داسې حالاتو کې څهره او مخ خو پريږده چې ستر هم ليدل کيداې شی ، لاس پرې هم لګول کيږی بلکه سوزيدلي يا ډوبه شوې ښځه په غير کې اخيستل اوخوندې ځاې ته رسول نه يوازې جايز دی بلکه فرض هم دی.

ketabton.com - The Digital Library

د نبی کریم صلي الله علیه وسلم حکم دادي چې په داسې حالاتو کې ترهغې پورې چې شوني وي خپل نیت پاک و ساتئ خو د بشریت د غوښتنو په اساس که په جذباتو کې لږ تحریک هم را پیدا شي بیا هم کومه ګناه نه ده ، ځکه چې داسې نظر او داسې لمس د فطرت د غوښتنو څخه دې چې بلکل له منځه وړل یې د انسان په واک کې نه دی۱

[۱:- ددې مسئلې د تفصیل له پاره د امام رازی په تفسیر کې « قل للمؤمنین یغضو من ابصارهم » وګورئ او همدا راز احکام القران للجصاص او المبسوط مطالعه کړئ]

په همدې ترتیب د نکاح په خاطر د یوې اجنبي ښځې کتل او په تفصیلي توګه دهغې لیدنه نه یوازې جائز دي بلکه په احادیثو کې په دې هکله حکم راغلې او په خپله نبي کریم صلي الله علیه وسلم ددې هدف له پاره ښځه کتلې ده.

[عن المغیرة ابن شعبة انه خطب امراة فقال النبي صلي الله علیه وسلم النظر الیها فانه امر ان یودم بینکما «ترمذي باب ماجاء في النظر الي المخطوبة»]

(دمغیره بن شعبه څخه روایت دي چې هغه یوې ښځې دته د نکاح پیغام ولیږه. نبي اکرم صلي الله علیه وسلم هغه ته وویل چې هغه ووینه ، ځکه چې دغه کار ستاسې ددواړو ترمنځ د محبت او اتفاق د پیدا کولو له پاره ډیر مناسب دي.)

[عن سهیل بن اسعد ان امراة جاءت الي رسول الله صلي الله علیه وسلم فقالت یارسول الله !جئت لاهب لک نفسي فنظر الیها رسول الله صلي الله علیه وسلم فصعد النظر الیها «بخاري باب النظر الي المرآة قبل التزوج»]
(د سهیل بن سعد څخه روایت دي چې یوه ښځه د رسول الله صلي الله علیه وسلم دربار ته راغله او ویې ویل چې زه خپل ځان د رسول الله صلي الله علیه وسلم په نکاح کې ورکولو ته راغلي یم ، په دې خبره رسول الله صلي الله علیه وسلم خپلې سترګې را پورته کړې او هغه یې و لیده)

عن ابي هریرة رضي الله عنه قال کنت عند النبي صلي الله علیه وسلم فاتاه رجل فاخبرة تزوج امراة من الانصار فقال له رسول الله صلي الله علیه وسلم انظر الیها ، قال لا قال فاذهب فانظر الیها فان في اعین الانصار شیئا« مسلم باب من اراد نکاح امراة الي ان ینظر الي وجهها»]

(سید ابو هریره رضی الله عنه فرمایی چې زه د نبی کریم صلي الله علیه وسلم سره ناست وم چې یو سړي حاضر شو او ویې ویل چې ما د انصارو څخه د یوې ښځې سره د نکاح کولو اراده کړې ، رسول الله صلي الله علیه وسلم ترې پوښتنه وکړه چې ایا تا هغه لیدلې ده ؟ هغه ځواب ورکړ نه ! نبي اکرم صلي الله علیه وسلم ورته وفرمایل ولاړ شه او هغه ووینه ، ځکه چې ډیر وخت دانصارو سترګې عیبجنی وي)

[عن جابر بن عبدالله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلي الله علیه وسلم اذا خطب احدکم المراة بان استطاع ان ینظر الي مایدعوه الي نکاحها فلیفعل« ابوداود با ب في الرجل ینظر الي المراة وهو یرید تزویجها»]

ketabton.com - The Digital Library

(د جابر بن عبدالله رضی الله عنه څخه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چې کله هم له تاسې څخه کوم یو کومې ښځې ته د نکاح پیام ورورې نو د امکان تر حده دې هغه وویني چې ایا په هغې کې داسې کوم څه شته چې هغه د هغې ښځې سره په نکاح کې رغبت ورکونکې اوسي.)

په دغه استثناآتو باندې د غورکولو نه دا څرګندیږي چې د شارع هدف د لیدلو څخه په مکمله توګه مخنیوی نه دې بلکه په اصل کې د فتنې مخنیوې یې تر مقصود دې او ددې غرض په خاطر یې یوازې دغسې لیدل منه کړي چې کومه اړتیا ورته هم نه وی ، تمدني ګټې تر هم متصورې نه وي بلکه ددا ډول کتلو په واسطه د شهواني جذباتو د تحریکیدو له پاره لاره برابریږی. دغه حکم له څنګه چې د نارینه و له پاره دې په همدې توګه د ښځو له پاره هم دې لکه چې په حدیث شریف کې د سیدة ام سلمه رضي الله عنها څخه روایت دې چې یو ځل هغې او سیدې میمونې رضی الله عنهما او په یو بل روایت کې د سیدې عایشې رضی الله عنها یادونه شوې چې د رسول الله صلي الله علیه وسلم تر څنګ ناست وو په دغه وخت کې سیدنا ابن مکتوم رضي الله عنه ، چې په دواړه سترګو ړوند و ، راغې. نبي صلي الله علیه وسلم وفرمایل د هغې نه پرده وکړه . سیدة ام سلمه رضي الله عنها وایې چې ما پوښتنه وکړه چې ایا دا ړوند نه دې ؟ نه مونږ کتلاې شي او نه مونږ پیژندلاې شی ؟ رسول الله صلي الله علیه وسلم ځواب ورکړ چې ایا تاسې دواړه هم ړندې یاست ؟ ایا تاسې هغه نه وینئ ؟ «ترمذي»]

خو ښځو ته د سړیو او سړیو ته د ښځو د لیدلو په رواني اړخ کې هم ډیر نازک توپیر موجود دی. ځکه د سړي په فطرت کې اقدام وي ، د یوه شی د خوښولو نه وروسته دهغې د تر لاسه کولو له پاره هڅه کوي او په هغې لورې قدم پورته کوي.خو د ښځې په فطرت کې ویره او تیښته ده. تر هغویې چې فطرت په مکمله توګه نه وي مسخه شوې تر هغې پورې هیڅکله هم دومره با جرأته او بې باکه کیږي نه ، چې د یو چا د خوښولو سره سم د هغې په لور وړاندې تګ وکړي. شارع ددغه توپیر د په نظر کې نیولو په اساس په ښځو ، د پردیو سړیو د لیدلو په وخت کې هومره سختي نه ده کړې څومره یې چې د نارینه و له پاره د پردیو ښځو دکتلو په معامله کې کړې ده . لکه چې په احادیثو کې سیدة بې بي عایشې رضي الله عنها څخه روایت کیږی چې رسول الله صلي الله علیه وسلم به د اختر په ورځو کې په هغې باندې د حبشو د لوبو د میلې ننداره کوله[۱]

[۱:-دا روایت په بخاري ، مسلم او نسائي کې به مختلفو طریقو سره راغلي دي. د حبشي خلکو د هغې تو جیه داسې کړې چې، ګمان کیږي چې دا پیښه دهغې وخت وي چې د سیدي عایشې رضی الله عنها عمر کم و ، او د حجاب احکام(لا تردي وخته) نه و نازل شوي. خو ابن حیان کې تصریح شوې چې دا پیښه دهغه وخت وه چې د حبشو یوه هیئت مدیني ته را غلې و او تاریخ ددغې هیئت را تګ اووم هجري ښوولې دي ، په دې اساس د سیدې عایشې رضي الله عنها عمر په دغه وخت کې ۱۵ یا ۱۲ کاله و ، همدا راز په بخاري کې روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم به بې بي عایشة رضی الله عنها په څادر کې را نعاړله او تلل به ، ددې نه دا په ډاګه ده چې د حجاب احکام په هغه وخت کې نازل شوی و .]

ددې څخه دا څرګندیږي چې ښځو ته د سړیو کتل له یوه سره ممنوع نه دی بلکه په یوه غونډه کې ګډه ناسته او یو په بل نظر ښخول مکروه کار دي، همدا راز داسې نظرکول هم روا نه دي چې د فتنې احتمال تري را پیداکیږی. هماغه ړوند صحابي ابن مکتوم رضي الله عنه د چا څخه چې رسول الله صلي الله علیه وسلم

ketabton.com - The Digital Library

سيدې ام سلمه رضی الله عنها ته د پردې کولو حکم کړې و په يوه بل وخت کې رسول الله صلي الله عليه وسلم د همغې (صحابي) په کور کې د قيس لور فاطمي ته د عدت دتيرولو حکم وکړ.

قاضي ابوبکر ابن العربي په خپل کتاب احکام القرآن کې دا پيښه داسې بيانوی:

[دقيس لور فاطمي د ام شريک په کور کې خپل عدت پوره کول او تيرول غوښتل ، رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وفرمايل چې دې کور ته خلک ځي راځي ، ته د ابن مکتوم په کور کې اوسه ، ځکه چې هغه يو ړوند سړې دې او هلته ته د پردې پرته هم اوسيدې شې].

ددې نه دا په ډاګه کيږی چې د پردې څخه اصل مقصد د فتنې د احتمالاتو کمښت دې هلته چې د فتنې د راپيداکيدو احتمال زيات دې نو هلته يې د اوسيدانې څخه منه کړې او هلته چې احتمال يې کم دي نو هلته يې ورته د اوسيدلو اجازه ورکړه ، ځکه چې دا ښځه په هر حال بايد يو چيرته اوسيدلاې وای . هلته چې ښتوني اړتيا ورته نه وي هلته دښځو د يو پردې سړې سره يو ځاې په يوې غونډه کې راټولېدل او مخ پر مخ د ليدلو څخه منه راغلې ده.

دغه ټول مراتب د يوه حکمت په اساس جوړ شوي دي او څوک چې د شريعت تر روح پورې د رسيدو توان ولري په اسانۍ سره پوهيداې شي چې د نظر د ټيټوالي (غض بصر) احکام دکومو ښيګڼو درلودونکې دي او دهمدغه ښيګڼو په اساس په دې احکامو کې د سختوالي او نرمۍ مدار په کومو امورو باندې ولاړ دې.

د شارع اصل موخه د نظر جنګولو څخه ستاسې منه کول دي او که نه هغه ستاسې د سترګو سره کومه دښمني نه لري. دغه سترګې په اوله کې په ډيرو معصومو کتلو سره خپله پيلامه کوی د نفس شيطان دهغې د تائيد له پاره ډير ستر اود فريب نه ډک دلايل وړاندې کوي. ورته ويل کيږي چې دا د ښايست ذوق دې چې فطرت تاته درکړې دې. د فطرت د جمال نور تجليات چې کله ته وګورې نو روحاني لطف اوخوند به ترې واخلې خو دننه شيطان ددغه خوند اخيستنې شوق نور هم زياتوي ان تردې چې دښايست شوق ته پرمختګ ورکړي او د وصال يا يو ځاې کيدو تر شوق پورې يې ورسوي ، هيڅوک هم ددې حقيقت څخه د انکار کولو جرئت کولې نه شی چې په نړۍ کې چې څومره بدکاري تر اوسه پورې شوې او يا همدا اوس کيږي دهغې تر ټولو لومړۍ او ستر محرک همدغه د سترګو فتنه ده ؟ څوک دا دعوه کولې شی چې د خپل مقابل صنف دکوم ښايسته او ځوان وګړي په ليدلو ورته هماغه کيفيت پيدا کيږي چې دیوه ښايسته ګل په ليدلو ورته پيدا کيږی ؟ که چيرې ددواړو ډولو په کيفياتو کې څه توپير موجود وي او د يوه پر خلاف د بل کيفيت لږ يا ډير شهواني کيفيت ولري نو بيا تاسې څنګه ويلای شئ چې د جمال د ذوق له پاره هم هماغسې ازادۍ ته اړتيا ده چې د نورو ښکلاو د ذوق له پاره شته دي.

شارع ستاسې د جمال ذوق له منځه وړل نه غواړی ، بلکه هغه وايي چې تاسې په خپله خوښه د ځان له پاره يوه جوړه او د ژوند ملګری /ملګرې غوره کړئ او چې په تاسې کې د جمال او ښکلا څومره شعور دې دهغې مرکز يوازې همدغه يو وګرځوئ بيا چې څومره مو خوښه وي همغومره خوند ترې واخلئ خوکه ددې مرکز نه اخوا د نظر لوبې کوئ نو په فواحشو کې به ککړ شئ. که چيرې د نفس د ضبط يا نورو خنډونو په اساس دخپل سرۍ په عمل کې و نه غورځيږئ خو بيا به هم د فکر او خيال د خپل سرۍ څخه خوندي و نه اوسئ ، ستاسې ډير

ketabton.com - The Digital Library

زیات ځواک به د سترګو له لارې له منځه ولاړ شي او د ډیرو نه کړیو ګناهونو ارزو به ستاسې زړونه ناپاکه کړي. په وار وار به د محبت په فریب کې را ګیریږئ او ډیرې شپې به د بیداری په خوب لیدو کې ضایع کوئ ، د ډیرو ښایسته مارانو اومارینو په واسطه به چیچل کیږئ ، ستاسې د زړونو ډیر توان به د زړه د ډوبیدو او د وینې د هیجان په واسطه له منځه ځی ، ایا دا څه کم زیان دې ؟ او دا ټول هر څه د خپل مرکز نه د نظر د بل خوا اړولو زبیښه ده. په دې خاطر خپلې سترګې په خپله ولکه کې و ساتی. پرته له اړتیا لیدل او داسې لیدل چې د فتنې سبب کیږی د عذر وړدې. که چیرې د لیدلو له پاره رښتیا هم اړتیاوی یا تړې کومه تمدنې ګټه متصوره وي ، نو د احتمالي فتنې باوجود هم دهغې لیدل روا دی. خو که چیرې دلیدلو حاجت هم نه وی او د فتنې احتمال هم شتون ونه لري نو د ښځې له پاره دسړی لیدل روا دی خو د سړي له پاره دښځې لیدل روا نه دي مګر دا چې په ناڅاپي توګه یې پرې نظر ولویږي.

دښایست دښکاره کولو څخه ممانعت او دهغې حدود:

د سترګو ټیټولو یا نظر د ټیټولو(غض بصر) حکم د ښځو او نارینه و دواړو له پاره و ، خو دهغې څو احکام یوازې د ښځو له پاره دي ، دهغې لومړې حکم دادې چې ښځې دې د یوې محدودې دایرې څخه بیرون دخپل زینت دښکاره کولو څخه ډډه وکړی. ددې حکم په مقصد او دهغې په تفصیلاتود غور کولو نه د مخه هغه احاکم یو ځل بیا په ذهن کې راتازه کړئ چې ددې تر مخه د لبا س او ستر په هکله بیان شوې دي.

- د مخ او لاسونو پرته دښځې ټول جسم ستر دې او دپلار ، کاکا ، ورور او ان دخپل زوې تر مخه یې هم ښکاره کول روا نه دي ، ان تر دې چې ښځې ته هم دښځې عورت ښکاره کول مکروه دی ۱

[۱:- دښځې له پاره بلې ښځې ته د نامه د غوټې نه لاندې د زنګانه د سترګې پورې د برخې لیدل هم دغسې حرام دي لکه د سړي له پاره چې د بل سړي دغه برخه لیدل حرام دي ، د جسم پاته برخه لیدل ورته مکروه دي خو قطعي حرام نه دي]

- ښځې ته اجازه ورکړل شوې چې خپل زینت ددغې لاندې خپلوانو تر مخ ښکاره کولاې شي ، میړه ، پلار ، خسر ، زوې ، دبنې زوې ، ورور ، وراره او دخور زوې.
- هغه دداسې وګړو تر مخ هم خپل زینت را څرګندولې شي چې تابع یا تر لاس لاندې خلک وي او دښځو په لور میلان کونکو سړیو څه نه وی۲

[۲-..... ددې حکم په تفسیر کې حافظ ابن کثیر لیکي چې ددې څخه هدف مزدور ، ملازم تابعدار سړي دي چې دښځو په لور میلان لرونکې نه وي ، چالاکه او تیز ډوله خلک نه وی بلکه نیک او ساده خلک وي « ابن کثیر».

شهوانی میلان نه درلودل په دوو حالاتو کې شوني دي، یو دا چې په هغې کې بلکل شهوت له منځه تللې وي ، لکه ډیر زاړه خلک ، د ناقص عقل خاوندان ، ابله یا پیدایشی شنډ. بل داچې په هغوی کې شهوانی قوت اود ښځو په لور میلان خو موجود وی مګر د خپلې ماتحتی او لاس لاندی توب په اساس هغه د هغه سړي دښځو سره کوم ډول شهوانی اړیکي نه شی پیداکولاې چیرته چې هغه د ملازم ،نوکر او یا مزدور په څیر کار کوي ، او یا د چاپه کور کې چې هغه د مسکین او فقیر په څیر د خیرات د غوښتلو له پاره ورځي.

ketabton.com - The Digital Library

د «أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيۡرِ أُوْلِي ٱلۡإِرۡبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ» اطلاق په همدغه ډول دواړو طبقو باندې کيږي. خو دا فکر به ساتئ چې ددغه ډول خلکو تر مخه چې ښځې ته د زينت سره د راتګ اجازه ورکړې شوې په هغوې کې ددغه دواړه ډولو صفتونو موجوديت حتمی دې ، لمړی د اچې هغه دهغې کور تابع وي او بل دا چې هغه ددې کور د ښځو سره د شهوانی اړيکو د ټينګولو تصور او فکر هم نه شی کولاې او دا دهرې کورنۍ د مشر مسؤليت دې چې دغه ډول خلکو ته چې هغه ورته کورته د راتللو اجازه ورکوي په هغوې باندې د (غير الاولي اربه) کيدو کوم ګومان چې هغه په لمړيو کې کړې و هغه سهې ثابيتړي او که نه ، که چيرې د لمړنی اجازت وروسته کله هم ددې شک ځاې پيدا شي نو دغه اجازه منسوخولاې شی په دې هکله بهترينه نمونه دهغې مخنث ده چې نبي کريم صلي الله عليه و سلم هغه ته کورته د ننوتلو اجازه ورکړې وه او بيا د يوې پوښتنې وروسته نه يوازې دا چې هغه يې کور ته د ننوتلو څخه بندکړ بلکه د مدينې څخه يې هم وويست ، دهغه قصه داسې ده چې: [په مدينه کې يو مخنث چې د پاکو بيبيانو کوروته به يې تګ راتګ کاوه ، يوځل هغه د سيدې ام سلمې رضي الله عنها په کور کې ناست و او دهغې د ورور عبدالله رضي الله عنه سره يې خبرې اترې کولې په دغه وخت کې نبي اکرم صلي الله عليه و سلم تشريف راوړ او دکور په دروازه کې يې د قدم د اينبودلو سره سم دا واوريدل چې هغه عبدالله رضي الله عنه ته ويل: که چيرې سبا طائف فتح شی نو زه به د غيلان ثقفي لور تاته درو ښيم او په يوې ډيرې شرمناکې توګه يې د هغې ستاينه وکړه ، کله چې نبي کريم صلي الله عليه و سلم د هغې دغه خبرې واوريدې نو ويې فرمايل:

[لقد غلغلت النظر اليها يا عدو الله «اې د الله دښمنه ! تا په هغې کې خپلې سترګې ښې ورننويستې وې»]

بيا يې پاکو بيبيانو ته وفرمايل: زه وينم چې دا د ښځو د احوال څخه باخبره دې ، په دې اساس بايد دا ستاسې کورونو ته پس له دې را نه شي ، بيا هغه په دې هم بسنه ونه کړه ، هغه يې له مدينې څخه وويست او په بيديا کې يې ورته د اوسيدو حکم وکړ. ځکه چې هغه چې د غيلان د ستر کومه نقشه ويستلې وه دهغه څخه نبي کريم صلي الله عليه و سلم دا اندازه وکړه چې ددې شخص د ښځيتوب په اساس ښځې ددې سره دومره بې تکلفي کوي لکه څومره يې چې د نورو ښځو سره کوي او په دې توګه هغه د هغوې دداخلي حالاتو څخه په خبريدو سره د هغوی ستاسينه دنارينه و تر مخ کوي چې ورځخه لويې او سترې فتنې را ولاړيږي [بذل الجهود کتاب اللباس باب ماجاء في قوله تعالي « غير الولي الاربة من الرجال»]

- ښځې دداسې کوچنيانو تر مخه هم زينت ښکاره کولاې شی په کومو کې چې تر اوسه پورې جنسی احساسات نه وي راپيدا شوي ، قرآن مجيد کې فرمايې چې :

[أَوِ ٱلطِّفۡلِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يَظۡهَرُواْ عَلَىٰ عَوۡرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ «النور ۳۱»]

(او داسې کوچنيان چې تر اوسه د ښځو په پټو خبرو باندې پوه شوي نه وي يعنې هغه ما شومان چې لا تر اوسه پورې دښځو له پټو خبرو سره اشنا نه وی)

- د خپلو ناستو پاستو ښځو تر مخ هم د ښځې زينت ښکاره کول روا دي په قران مجيد کې د« النساء» (ښځو) الفاظ نه دې استعمال شوي بلکه د «نسائهن» (خپلو ښځو) الفاظ را غلي دی. ددې نه را په

ketabton.com - The Digital Library

ډاګه کیږی چې ددې څخه نیکي ښځې یا دخپل کور ،یا خپلوانې یا د خپلې طبقې ښځې هدف دې دهغې نه اخوا پردی ښځې چې هر ډول مجهول الحال او د شکمنو کړو وړو خاوندانې او خپل سری او بدنامې ټولې ښځې شاملې دي ، ددې اجازې څخه وتلې دي ځکه چې هغوې هم د فتنې سبب ګرځي. په همدې اساس کله چې د شام (سوریې) لورې ته مسلمانان ولاړل او د هغوې ښځې هلته د یهودي او نصراني ښځو سره بې تکلفه ورګډې شوې نو سیدنا عمر رضی الله عنه د شام امیر ابو عبیده بن الجراح رضی الله عنه ته ولیکل چې مسلمانې ښځې د اهل کتابو دښځو سره یو ځای حمامونو ته د تللو څخه منه کړئ «ابن جریر».

سیدنا عباس رضی الله عنه په صراحت سره وایې چې مسلمانې ښځې دکفارو او اهل ذمو دښځو تر منځ خپل ستر د هغه نه زیات نه شي ښکاره کولې لکه څومره چې دپردیو سړیو تر مخ یې ښکاره کولې شی « تفسیر کبیر».

ددې څخه کوم مذهبی امتیاز هدف نه و بلکه مسلمانې ښځې دداسې ښځو د اغیز څخه خوندي ساتل و چې دهغوی د تهذیب او اخلاقو سهي حال معلوم نه و یا ترکومه حده پورې چې معلوم هم و نو هغه داسلام له آنده د نیوکې وړ و ، پاته شوې هغه غیر مسلمانې ښځې چې نیکې ،حیادارې او د نیک خوې خاوندانې وې نو هغوې په «نسائهن» کې شاملې دي.

په دغه حدودو باندې د غورکولو وروسته دوه خبرې مخته راځی:

لمړی:- دا چې دکوم زینت ښکاره کول چې په دغه محدوده کې راځي هغه د عورت د ستر څخه نور شیان دی لکه د زیوراتو اچول ، بهترین کالي اولباس اغوستل ، ځان ښایسته کول ، رانجه کول ، د نکریزو پورې کول، د ویښتانو ږومنځول ، او نور ارایش دې چې ښځې یې دخپل اونښیت په غوښتنې په خپلو کورنو کې په کولو عادی وی.

دوېم:- دا چې ددغه ډول ارایشونو دښکاره کولو اجازه یا خو دهغه نارینه و ترمخ ورکړل شوې چې دهغې ابدي حرمت هغوې ددغه ښځو له پاره حرام کړې دي ، یا دهغه وګړو ترمخه چې جنسي میلانات و نه لري او یا د هغوې ترمخ چې د فتنې د راولاړیدو سبب نه شي ګرځیداې. په همدې خاطر یې دښځو له پاره د « نسائهن» قید ایښې دي د تابیعینو له پاره یې د « غیر اولي الاربة» او دکوچنیانو له پاره یې د« لم یظهروا علي عورات النساء» . ددې نه دا را په ډاګه کیږی چې د شارع هدف د ښځو د زینت څرګندول په داسې یوې حلقی کې محدودول دی چې په هغې کې د هغوې د حسن او ارایش څخه کوم ناروا جذبات را پیدا نه شي او د جنسي شکمنې انتشار د راپیداکیدو مخنیوی وشي.

ددې حلقې نه بیرون چې څومره سړي دي دهغوې په هکله یې فرمایلي دي چې دهغوې ترمخه به خپل زینت نه ښکاره کوي ، ان تردې چې فرمایي د تګ په وخت کې به خپلې پښې په ځمکه دومره په زور نه وهدی چې دهغې په واسطه ستاسي د پټ زینت حال « د اواز په واسطه » را څرګند شی او د خلکو توجه ستاسي لورې ته معطوف شی. په دغې فرمان کې یې چې دپردیو څخه د کوم زینت دپټولو حکم کړې نو د ا هماغه زینت دې چې درا څرګندیدو په هکله یې یوې محدودې حلقې ته چې یادونه یې وشوه اجازه ورکړل شوې. هدف بلکل څرګند دې ، که چیرې ښځې ځان سنګار او دداسې خلکو مخته را ووځی چې جنسی غوښتنې لری نو پرته له شکه به دهغوې اغیزې هماغسې وی لکه څنګه چې د بشریت غوښتنه ده ، دا هیڅوک نه وایې چې د زینت دداسې را څرګندیدو سره به هره ښځه فاحشه وی او هر نارینه به یو بدکاره انسان وي ،خو ددې څخه هم څوک نه شی منکریداې چې د زینت او ارایش سره دښځوښکاره ګرځیدل راګرځیدل او په محفلونو او غونډو کې د

ketabton.com - The Digital Library

ګډون کولو څخه يې شميره پټ او ښکاره رواني او مادی زيانونه را ټوککيږی ، نن د اروپا او امريکاښځې دخپلو او دخپلو ميړونو د ګټو ډيره برخه په ارايش باندې مصرفوي او ورځ په ورځ دهغوي دغه مصرف دومره زياتيږي چې دهغو اقتصادي وسايل دهغې د باردپورته کولو څخه عاجز دی ۱.

[۱- همدا اوس اوس د کيمياوی وسايلو د جوړونکو لخوا يو نمايش جوړ شوی و چې په کې د مختلفو پوهانو د بيانونو څخه څرګنده شوه چې د انګلستان ښځې په خپل ښايست او ارايش باندې د کال دوه کروړه (شل ميليونه) پونډه ، او امريکايي ښځې ۱۲ نيم کروړه پونډه مصرفوي ، د شميرنو او احصائيو له مخې نژدې نوې په سلو کې ښځې د سينګار (**Makeup**) سره عادت دی.]

ايا په هغوي کې دغه ليونتوب د شوقي نظر د خاوندانو د ليدلو په واسطه نه دې را پيدا شوې چې تل په بازارونو ، دفترونو او د ټولنې په نورو ځايوکې سنګار شوو ښځو د استقبال اوښه راغلاست له پاره ولاړې وی ؟ بيا لږ څه دقت وکړئ چې اخر دښځو د ارايش ددومره شوق دپيدا کيدو او د طوفان په څير دهغې د پرمختګ عوامل څه دي ؟ همدا دې که نه چې هغوي د نارينه و په واسطه استقبال او تحسين شي او دهغوي په سترګو کې د ورننوتلو هڅه او هاند وکړي ۱

[۱:-د ښايستې ليونتوب په ښځو کې دومره ډير شوې دې چې د دغه هدف په خاطر دخپلو ځانو ورکولو ته هم تيارې دي ، دهغوي اخري هاند داوي چې د يوې ښکلې نانځکې په څير و اوسي او دهغوي په وجود د يو پوټې په اندازه غوښه هم زيادت و نه مومي ،د ښايست له پاره چې د پنډيو ، ورنونو ، او تيونو کومه اندازه ددغې کار پوهانو ټاکلې نو هره ښځه خپل ځان په همدغه تول تلې ، يعنې دا چې دهغو بدبختو دژوندانه بل هيڅ هدف ددې پرته چې د نورو په سترګو کې مرغوبې او محبوبې و ګرځي نور څه نه دي. دهمدې مقصد په خاطر هغوي لوړې تيروي ، جسم ته وده ورکونکې غذاګانی په ځان بندوي د ليمو په جوس ، ترخې قهوی او داسې نورو سپکو غذاو باندې ګذاره کوي بلکه دهغې پر خلاف داسې ادويات استعمالوي چې هغې وچې کلکې کړي . دهمدغې ليونتوب په خاطر ډيرو ښځو خپل ځانونه له لاسه ورکړل او تر اوسه يې لا له لاسه ورکوي. په «۱۹۳۷» ز کال کې د بوډاپسټ يوې مشهورې لوبغاړې « جوسي لاباس» د زړه دحرکت د بنديدو په اساس ژوند له لاسه ورکړ ، وروسته له څيړنو څخه را څرګنده شوه چې هغې دخوکالو را هيسی قصدا د نيمې لوړې ژوند تيراوو او دخپل وزن دکمښت له پاره يې درمل استعمالول، بالاخره د هغې ځواکونو ځواب ورکړ. ددې وروسته نورې پيښې هم په همدغې توګه را منځته شوې ، «ماګدابرميلې» چې دخپل ښايست له پاره په ټوله هنګری کې مشهوره وه دهمدغې (وجود سپکوالي) په شوق له منځه ولاړه ، بيا يوه سندرغاړې «لوئيسازابو» چې سندرو يې ټول بازارونه نيولې و د ستيج ترمخه دکينسرت ورکولو په حالت کې د زړګونو ليدونکې په وړاندې پرځمکه راپريوته او بې هوشه شوه هغه ددې لامله غمجنه وه چې دهغې جسم د اوسني وخت دمعيار سره برابر نه دي ، دهمدې مصيبت د لرې کولو له پاره يې د مصنوعي لارو خپلولو پريکړه وکړه اوپه دوه مياشتو کې يې (۲۰) پونډه وزن له لاسه ورکړ. پايلې يې داشوې چې زړه يې بلکل کمزوری شو او يوه ورځ يې د حسن د رانيونکو ترمخ خپل ځان د تل له پاره و پلوره ، ددې وروسته «ايمولا » په نامه د يوې لوبغاړې نوبت راغې. او هغې هم د مصنوعي لارو څخه خپل ځان دومره نرې کړ چې په يوه تل پاتې ذهني ناروغۍ ککړه شوه او د ستيج په ځاې د ليونيانو په خونه کې ور واچول شوه.

د همدې ډول مشهورو شخصيتونو پيښې خو په ورځپاڼو کې هره ورځ خپريږی خو څوک پو هيږی چې ددغه حسن او عشق ليونتوب چې په کور کور کې خپور شوې دي هره ورځ څومره صحتونه او څومره ژوندونونه له منځه وړي ؟ څوک ويلې شی چې ايا دا د ښځو ازادی ده او که غلامی ؟

ketabton.com - The Digital Library

ښځو ته ددغه تش په نامه ازادۍ پر هغوي د نارينه و د غوښتنو استبداد او تسلط نور هم زيات کړ ، دې کار خو هغوي د غلامۍ په داسې زنځير کې راونغاړلې چې هغوي د خوراک څښاک او ښه صحت څخه هم بې برخې شوي. د هغوي مسکينانو مرګ او ژوند يوازې د نارينه و په خاطر دې ؟]

دا ټول د څه له پاره ؟ ايا دا يوه معصومه اوپاکه جذبه ده ؟ ايا دهغې تر شا هغه جنسي غوښتنې قرار نه لري چې د خپلې فطري دايرې څخه د راوتلو هڅه او د خپريدو هاند کوي ؟ او دکومو د غوښتنو د ځواب ورکولو له پاره چې په بل ارخ « نارينه و » کې هم هماغسې جذبات او غوښتنې موجودې دي؟ که چيرې تاسې ددې څخه انکار وکړئ نو امکان لري چې تاسې په دې دعوه کولو کې هم درنګ و نه کړئ چې دهغه غره په سر چې کوم دود تر سترګو کيږي د هغې په تل کې پرته «لاوا» دبيرون راوتلو له پاره ناقراره نه ده. تاسې د خپل عمل په هکله واک لرئ هر څه چې غواړئ ويې کړئ خو دحقايقو څخه انکار نه شئ کولاې. دا حقيقت څه پټ هم نه دې او زمونږ تر مخه دې او د لمر څخه ډير روښانه دخپلو نتيجو سره يو ځاې را څرګند شوې او تاسې دغه نتايج د پوهې اويا ناپوهۍ دواړو حالاتو کې قبلوئ خو اسلام دا په هماغه خپل ځاې کې منه کول غواړي ، له کومه ځايه چې پيل کيږي ځکه چې د اسلام نظر د زينت او ښکلا په هغه معصومې پيلامې باندې نه دې بلکه دهغې په ډير بد نامعصومه او نا پاکه انجام باندې دې چې په ټوله ټولنه د قيامت د تورې تيارې په څير را خپريږي. لکه چې فرمايې:

[مثل الوافله في لاذينه في غير اهلها كمثل ظلمة يو القيمة لا نور لها] (د زيب او زينت سره د پردو خلکو تر مخ په ناز اونخرو ګرزيدو نکې ښځې داسې مثال لري لکه دقيامت د ورځې تياره چې هيڅ ډول نور په کې نه وي «ترمذي»].

چيرې چې په قران کې د پردې تر مخې د زينت د راڅرګندولو څخه منه شوې هلته د «الا ماظهر منها » يوه استثنا هم شته چې مطلب يې دادې چې دهغې زينت په ښکاره کيدلو کې هيڅ مضايقه او باک نه شته چې په خپله را ښکاره شي. خو خلکو ددغه استثناء څخه د ډيروګټو د پورته کولو هڅه کړې ، مګر ستونزه داده چې په دغه الفاظو کې د ډيرې فايدې د پورته کولو ځاې نه شته ، شارع يوازې همدومره وايې چې تاسې په خپله اراده او خوښه د پردې تر مخ خپل زينت مه ښکار کوئ ، خو هغه زينت چې پخپله را ښکاره شی يا په غيرې عادي حالاتو کې را څرګند شی نو د هغې په هکله تاسې مسؤل نه ياست ، مطلب په ډاګه دې ستاسې نيت بايد د زينت د ښکاره کولو نه وي ، همدا راز په تاسې کې داسې جذبه اواراده بايد وجود ونه لري چې خپل ارايش او ښايست نورو ته و ښاياست او يا که نور څه نه وي نو دخپلو ګانو په شرنګولو د پردې سړې توجه خپلې لورې ته را وګرځوئ. تاسې بايد له خپله ارخه د ښکلا او زينت د پټولو هڅه وکړئ بيا کله چې کوم شې په غير عادي حالاتو کې څرګنديږي نو الله تعالې تاسې د هغې په هکله نه مواخذه کوی ، تاسې چې په کومو کالیو کې خپل زينت پټوئ نو هغه خو به په هر حال را څرګنديږي ، ستاسې قد او قامت ، جسماني تناسب ، غټوالي او وچوالي ، به په هغې کې محسوسيږي ، د اړتياو او ضرورتونو له پاره د لاس يا د مخ کومه برخه خو بايد را ښکاره کړل شي. نو که چيرې داسې وشول په هغې کې هيڅ حرج نه شته ، ځکه چې ستاسې په نيت کې د هغې را څرګندول نه و. تاسې دهغې په را څرګندولو مجبور شوي ياست. اوس نوکه ددغه شيانو څخه کوم ذليل انسان خوند اخلي نو اخلي دي يې ، ، هغه به د خپلې بد نيتۍ سزا په خپله ګالي ، د اخلاقو او تمدن له ارخه چې تاسې څومره مسؤليت په غاړه درلود هغه تاسې تر خپلې وسې پورې پوره کړې. دا د هغې آيت سهي مفهوم دې . د مفسيرينو تر منځ چې دهغې په هکله څومره توپير شته که چيرې تاسې په هغې ټولو غور

ketabton.com - The Digital Library

وکړئ نو په ډاګه به شي چې د ټولو اختلافاتو تر څنګ دهغوې د ویناو هدف هماغه دې چې پورته بیان کړل شو.

د ابن مسعود ، ابراهیم نخعي اوحسن بصري له آنده د ښکاره زینت څخه هدف هغه لباس او کالی دي چې دهغې په واسطه پټ زینت پټیږی لکه برقه او څادر. ابن عباس ، مجاهد ، عطاء، ابن عمر ، انس ، ضحاک ، سعید بن جبیر او زاعي رحمة الله علیهم اجمعین ، او د نورو حنفي علماؤ له «ماظهر منها » څخه مراد مخ او لاسونه دي او د ښایست او ښکلا هغه وسایل هم په کې شامل دي چې په مخ او لاسونو کې په عادي توګه موجود دي لکه د لاسو نکریزي ، ګوتې او دسترګو رانجه او ..... د سعید بن المسیب له آند مخ ترې مستثنا دې او دحسن بصري یوه وینا هم دهغه تائید کوي. سیدة عایشه رضي الله عنها د مخ پټولو په لور میلان لری د هغې له نظره د ښکاره زینت څخه مقصد لاس ، د لاس ښګړي ، او د لاس ګوتې هم دي. مسور بن محزمه او قتاده لاسونه د خپل ټول زینت سره دښکاره پریښولو اجازه ورکوی خو دمخ په هکله دهغې له وینا څخه داسې څرګندیږي چې د ټول مخ د ښکاره کولو پر ځای یوازې د سترګو ښکاره کول جایز بولي.

ددې توپیر په اهدافو غور وکړئ ، دغه ټولو مفسیرنیو د « الا ماظهر منها» څخه دا مقصد اخیستې دي چې الله تعالي دداسې زینت د ښکاره کولو اجازه ورکړې چې په غیر عادی (اضطراري) حالاتو کې را څرګند شی یا د کوم چې د رانښکاره کولو له پاره اړتیا پیدا شي ، دمخ او لاسونو را ښکاره کول او یا هغه د خلکو د نظر د جذباتو په خاطر استعمالول د هیڅ چا هدف هم نه دي ، هر یو د خپلې پوهې او د ښځې د اړتیاو په نظر کې نیولو په اساس ددې هڅه کړې څو و پوهیږی چې ترکومه ځایه اړتیا دکوم ځای د ښکاره کولو ایجاب کوي یا کوم ځای په اضطراری حلاتو کې ښکاره کیداې شی او یا عادتا خلاص پاته شی ، مونږ وایو چې تاسې « الا ماظهر منها » دهغوې څخه د هیڅ یوه سره مه ترئ ، یوه مؤمنه ښځه چې د الله تعالي او دهغې د رسول صلي الله علیه وسلم د احکامو د زړه له خلاصه پابندی کوي ، او فتنې کې د ککړیدو هیڅ ډول اراده و نه لري هغه دخپلو اړتیاو او حالاتو به اساس پریکړه کولی شي چې مخ یا لاسونه ښکاره کړي او که نه ؟ کله یې را ښکاره کړي او کله یې را ښکاره نه کړی.؟ او ترکومه حده پورې یې را ښکاره کړي ؟ په دې هکله قطعي احکام نه د شارع لخوا صادر شوي او نه په دې کې څه حکمت شته چې قطعي احکام وضع کړل شي ، کومه ښځه چې دخپلو اړتیاو په خاطر بهر ته د تللو او د کار په کولو محبوریت ولري نو هغې ته کله د لاس د ښکاره کولو او کله د مخه د ښکاره کولو اړتیا پیدا کیږی ، دغسې ښځې ته د ضرورت په لحاظ اجازه شته او دکومې ښځې حال چې دغسې نه دې نو دهغې له پاره پرته له اړتیاو قصداً ښکاره کول نه دی په کار. نو د شارع مقصد دادې چې د خپل ښایست د رانښکاره کولو په خاطر که چیرې کوم څیز قصدا بې حجابه کړي نو دا ګناه ده که پخپله له ارادې پرته کوم څه را ښکاره شول نو ګناه یې نه شته. که چیرې واقعي اړتیاوې او د کوم ځای په ښکاره کولو سره هغوې مجبوره کړی نو دهغې ښکاره کول روا دی اوس پاته شوه داپوښتنه چې د حالاتو او اضطرار له مخې د مخ د ښکاره کولو حکم څه دې ؟ ایا شارع دهغې ښکاره کول غوره ګڼي یا نه ښکاره کول ؟ دهغې دښکاره کولو اجازه یوازې د اړتیاو او اشد ضرورت پر محال ورکړل شوې او یا دهغوې په وړاندې د پردیو خلکو څخه دمخ پټول د اهمیت وړ شي نه دي؟ ددغې پوښتنو دحل له پاره داحزاب د سورې (۵۹م) آیت داسې رڼا اچوي:

د مخ په هکله حکم:

هغه حواله چې د احزاب د سورې په هکله پورته ورکړل شوې دهغې الفاظ دادي:

ketabton.com - The Digital Library

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٥٩ «الاحزاب ۵۹»].

(اې نبي ! خپلو بيبيانو او خپلو لونو ته او همدا رازد مسلمانانو ښځو ته ووايا ست چې په ځان د پاسه د خپلو څادرونو پلوونه را ځوړند کړي دا د دوی له پاره ډيره موزونه لاره ده تر څو هغوي و پيژندلې شي او تنګې نه کړل شي).

دا ايت يوازې د مخ د پټولو په اړه دی ، «جلابيب» د «جلباب» جمع ده چې معنا يې څادر دې ، د «ادنى» معنا «ارخاء» يعنې را خپرول او د را ځوړندلو ده. د «يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ» لفظي ژباړه داسې کيږي ، (د خپلو ځانونو د پاسه د خپلو څادرونو يوه برخه را ځوړنده او را خپره کړئ)، او د څادر د پلو څخه هم همدغه مفهوم اخستل کيږي ، خو اصل مقصد ترې هغه ځانګړې حالت نه دې چې په عامه توګه د پلو (څادر د څنډې) څخه تعبير يږي ، بلکه هدف يې د مخ پټول دي ، دا که د څادر د څنډو په واسطه وشي او يا د نقاب په واسطه وي او يا دبلې کومې طريقې څخه. ددې ګټې دا ښوول شوي دي چې کله هم مسلماني ښځې په پوره ستر سره بيرون ووځي نو خلکو ته به معلومه شي چې دا ښځې نيکې ښځې دي ، بې حيا نه دي. په دې خاطر څوک پرې غرض نه شي کولې ، د قران کريم ټولو مفسيرينو ددې آيت همدغه مفهوم بيان کړې، حضرت ابن عباس رضي الله عنه ددې آيت په تفسير کې وايې چې:

(الله تعالې مسلمانو ښځو ته ددې حکم کړې چې کله هم هغوي د خپلو اړتياو په خاطر دکورو څخه بهر ووځي نو د سر د پاسه دې د خپلو څادرونو دپلوونو په را ځوړندولو خپل مخونه پټ کړي. «تفسير ابن جرير»].

امام محمد بن سيرين د عبيده بن سفيان بن الحارث الحضري څخه و پوښتل چې په دې حکم څرنګه عمل کيداې شی ؟ هغه خپل څادر په ځان را واچاوه او خپل تندې ، پوزه او يوه سترګه يې پټه کړه او يوه يې ښکاره پرېښوده .«تفسير ابن جرير ۲۲م ټوک ۲۹م مخ»

علامه ابن جرير طبري ددې آيت په تفسير کې ليکي چې:

[اې نبي ! خپلو بيبيانو ، لونو او د مسلمانانو ښځو ته ووايه چې کله هم دکوم ضرورت له مخې د خپلو کورونو څخه وځي نو د وينځو په څير لباس دې نه اغوندي چې سر او مخ يې ترې ښکاره کيږي بلکه هغوي دې په خپلو ځانونو د پاسه د خپلو څادرونو څنډې را واچوی تر څو کوم فاسق هغوي ته تکليف ور و نه رسوي ، او ټول په دې و پوهيږي چې دغه نيکې ښځې دي «تفسير ابن جرير»].

علامه ابو بکر جصاص ليکي چې:

[دا آيت په دې خبرې دلالت کوي چې ځوانو ښځو ، ته د پردې څخه د مخ د پټولو حکم شوې دې او هغوي ته د کورونو څخه د وتلو په وخت کې د خپل عفت او عصمت فکر کول په کار دي تر څو چې خلک دهغوي په هکله طمع و نه کړي « احکام القرآن دريم ټوک ۴۵۸م مخ»].

علامه نشاپوري په خپل تفسير غرايب القرآن کې ليکي چې:

[داسلام په لومړيو وختونو کې به ښځې دجاهليت د زمانې په څير په کميس او ټيکري کې بهر ګرځيدلې او دنيکو ښځو او نورو ښځو په کاليوکې به کوم ځانګړې توپير نه تر سترګو کيده ، بيا حکم وشو چې څادرونه دې په ځانونو راوا چوي او خپل سر او مخ دې پرې پټ کړي تر څو خلکو ته په ډاګه شی چې دا نيکې ښځې دي فاحشې نه دي « تفسير غرايب القران د ابن جرير په حاشيه ۲۲م ټوک ۳۲م مخ»].

ketabton.com - The Digital Library

امام رازي ليکي چې:
[د جاهليت په وختونو کې د اشرافو ښځې او وينځې به په يوه شان ازادې ګرځيدې او بدکاره خلکو به هغوې تعقيبولې. الله تعالې شريفو او نيکو ښځو ته حکم وکړ چې هغوې دې د خپلوځانو د پاسه څادرونه را واچوي اوورته يې وفرمايل چې « ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ».

نو ددې څخه دوه ډوله پوهه ترلاسه کيږي ، يو داچې د هغوې د لباس له مخې به هغوې و پيژندل شي چې دا نيکې او شريفې ښځې دي نو(ذليل وګړي به) دوې تعقيب نه کړاې شي. بل دا چې ددې نه به دا را په ډاګه شي چې دا بد کاره ښځې نه دي ، ځکه کومې ښځې چې مخ پټ کړي په داسې حال کې چې مخ عورت نه دې[۱]
[۱:- عورت په اصطلاح کې د جسم هغې برخې ته وايي چې د ښځې يا ميړه پرته د بل هر چا څخه يې د پټ پاته کيدو حکم شوې ، د سړي د جسم هغه برخې ته چې د نامه د غوتې او زنګون د سترګو تر منځ ده ، عورت ويل کيږي] چې پټول يې فرض دي. نو هيڅوک به د هغې څخه دا هيله نه کوي چې داسې شريفې ښځې به هم د عورت د رابرسيره کولو له پاره اماده او تيارې کړل شي نو ددغه ډول کاليود اغوستن څخه دا په ډاګه کيږي چې دا يوه پرده کوونکې ښځه ده او دبدکارۍ اميد ترې نه شي کيداې «تفسير کبير ۲م ټوک ۵۹۱م مخ».

قاضی بيضاوی ليکي چې «يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَابِيبِهِنَّ» يعنې کله چې هغوې د خپلو اړتياو په خاطر بيرون وځي نود خپلو څادرونو په واسطه دې خپل مخونه او جسمونه را ونغاړي ، دلته د «هِن» لفظ د بيلتون له پاره دې يعنې د څادرونو يوه برخه دې پر مخ را واچوی او په بله برخه کې دې يې خپل جسم را ونغاړی «ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ» يعنې په دغه ډول به د هغوې او د وينځو او سندرغاړو تر منځ تميز پيدا شي. « فَلَا يُؤْذَيْنَ» او د شکمنو اعمالو خاوندان به د دوې په لوړې د لاس اوږودونې جرئت ونه شی کړاې « تفسير بيضاوي ۴م ټوک ۱۲۸م مخ»].
ددې ويناو څخه را په ډاګه کيږي چې د صحابه کرامو رضي الله عنهم د مبارک وخت نه تر اتمې پيړۍ پورې په هر وخت کې ددې آيت څخه همدغسې مفهوم اخيستل شوې دي او دا هماغه مفهوم دې چې مونږ هم ددې الفاظو څخه را اخستې دې. ددې نه وروسته د احاديثو په لور رجوع وکړئ نو هلته هم دا را په ډاګه کيږي چې ددې آيت د نازليدو وروسته په نبوي دور کې به مسلمانو ښځو په خپلو مخونو نقاب اغوست او د ښکاره مخونو دګرځيدلو رواج بند شوې و.
په ابوداود ، ترمذي او د احايثو په نورو کتابونو کې راغلي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم د احرام په وخت کې ښځې د نقاب اچولو او لاسونو پټولو څخه منه کړې وې.
[المحرمه لا تنتقب و لاتلبس القفازين و نهى النساء في احرامهن عن القفازين و النقاب]. ددې نه دا په ډاګه کيږي چې په دغه مبارک دوران کې د مخونو د پټولو له پاره نقاب او د لاسونو د پټولو له پاره ددستانو رواج عام شوې و ، يوازې د احرام په حالت کې دهغې څخه منه شوې وه خو ددې نه هم دا هدف نه و چې په حج کې دې ښځې خپل مخونه په عام محضر کې خلکو ته ښکاره کړي ، بلکه هدف ترې دا و چې د احرام په فقيرانه حالت کې نقاب د ښځې د لباس برخه و نه ګرځي. لکه چې په عامه توګه ده ، همدا اراز په ځينو نورو احاديثو کې

ketabton.com - The Digital Library

په دې تصريح شوې چې د احرام په حالت کې هم پاکو بيبيانې او عامو مسلمانو ښځو د نقاب اچولو پرته خپل مخونه د پردو سړو څخه پټول. په سنن ابوداود کې راغلي دي:

[عن عايشة رضي الله عنها قالت كان الركبان يمرون بنا و نحن مع رسول الله صلي الله عليه وسلم محرمات فاذا حازوا بنا سللت احدانا جلبابها من راسها على وجهها فاذا جاوزونا كشفناه «باب في المحرمة تعطي وجهها»]

سيدة عايشة رضي الله عنها فرمايي چې سپاره به زمونږ تر څنګ نژدې تيريدل او مونږ ښځې به د رسول الله صلي الله عليه وسلم سره د احرام په حالت کې وو کله به چې هغه خلک مونږ ته مخامخ شول نو مونږ به خپل څادرونه دخپلو سرونو دپاسه په خپلو مخونو را اچول او کله به چې هغوې تير شول نو مخونه به موښکاره کړل.)

په موطا امام مام مالک کې راغلي دي:

[عن فاطمة بنت المنذر قالت كنا نغمرو جوهنا ونحن محرمات و نحن مع اسماء بن ابوبكر الصديق فال تنكره علينا].

(دسيدې فاطمې بنت منذر وينا ده چې مونږ به د احرام په حالت کې په خپلو مخونو باندې پلو اچولې و ، زمونږ سره دابي بکر صديق لور اسماء هم وه هغې مونږ له دغې کار څخه منه نکړو. يعنې هغې دا ونه ويل چې د احرام په حالت کې د نقاب د استعمالولو چې کوم ممانعت شوې د هغې اطلاق زمونږ په دغه فعل باندې هم کيږي)

په فتح الباري کتاب الحج کې د عايشې رضي الله عنها څخه روايت دې چې:

[تستدل المراة جلبابها من فوق راسها على وجهها]

(ښځې دې د احرام په حالت کې خپل څادرونه دخپلو سرونو له لورې په خپلو مخونو را خپاره کړي.)

نقاب:

هر څوک چې د قرآن د دغه آيت الفاظ او دهغې متفقه تفسير او په نبوې عهد کې د هغې تعامل وګوري نو هغه ته به د دې حقيقت نه دانکار مجال پاته نه شي چې په اسلامي شريعت کې ښځو ته د پرديو څخه د مخونو د پټولو حکم شوې او دا حکم پخپله د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په وخت کې پلي شوې و.

نقاب که په لفظي توګه په قران کريم کې نه شته خو معنې او حقيقت يې په خپله د قران کريم وړانديز دې.

په هغې پاکې هستۍ چې قران کريم نازل شو او دهغې د سترګو تر مخه مسلمانو ښځو دغه عمل د خپل کور نه بهر دخپل لباس يوه برخه و ګرځوله په همغې وخت کې هم د دې نوم نقاب و. هو ! دا هماغه نقاب (Veil) دې چې په اروپا کې ورته ډير زيات سپک کتل کيږي او يوازې فکر او تصور يې هم په فرنګي ضمير يو درونده بار تماميږي او هلته ورته د ظلم ، تنګ فکرۍ او وحشت علامه ويل کيږي ، بلې ! دا هماغه څيز دې چې نوم يې دکوم شرقي ولس د ناپوهۍ او تمدني وروسته والي په يادولو کې تر ټولو لمړۍ اخستل کيږي اويا کله چې دا وينا کيږي چې هغه شرقي ولس د تمدن اوتهذيب په لور پر مختګ کړی نود ټولو تر مخه چې کومه خبره په پوره انشراح او انسباط سره کيږي هغه همدا ده چې ددې يا دهغې ولس څخه نقاب له منځه ولاړ.

ketabton.com - The Digital Library

اوس نو تاسې د شرم څخه سر ښکته کړئ ځکه چې دا کار وروسته نه دې ایجاد شوې بلکه دا پخپله د قرآن ایجاد دې او محمد صلي الله علیه وسلم دغه کار رائج کړې او عملي کړی یې هم دې. خو یوازې د شرم نه د سر د ټیټولو څخه څه نه جوړیږي. شتر مرغ چې ښکاري وویني او سر په شګو کې پټ کړې نو د ښکاري وجود له منځه نه ځي که تاسې هم سر ټیټ کړئ نو خامخا به ټیټ شې خو د قرآن آیت له منځه نه ځي او نه د تاریخ څخه ثابت شوې پیښې له منځه تلائ شي .که دتاویلاتو په واسطه په دې باندې پرده واچول شي نو دا د «شرم داغ» به نور هم زیات و ځلیږي ، کله چې دغرب څخه د مرعوبیت له مخې ستر او پرده او مخ پټول د «دشرم داغ» ګڼئ نو دهغې د لرې کولو له پاره اوس یوازې یوه لاره ده او هغه داده چې دهغې اسلام څخه د برائت اعلان وکړئ چې د نقاب ، څادر ، پلو ، ستر او ستاسې په نظر دداسې نورو سپکو او بې هوده شیانو حکم کوي. ځکه تاسې د ترقی او پر مختګ غوښتونکې یاست. تاسې ته تهذیب او تمدن په کار دي. نو تاسې ته هغه دین کله داتباع ور دې چې ښځې د محفل او مجلس د شمعې کیدو څخه بندوي ، هغوې ته دحیا ، پردې او عزت تعلیم ورکوي. د کور ملکه د کور نه پرته ، دهر سړي له پاره د ساعت تیری د الې د جوړیدو څخه منه کوی. ښه نو په داسې مذهب کې «ترقي» له کومه شوه !!!ددا سې دین د تهذیب سره څه اړیکې !!! ځکه د تهذیب له پاره خو اړینه ده چې ښځه.... نه ،لیډي صاحبه، د بیرون وتلو څخه دوه ساعته دمخه د ټولو مصروفیتونو څخه ځان فارغ کړي او یوازې په خپل تزئین او ارایش کې مصروفه شي. خپل ټول جسم معطر کړي. د رنګ او موډ له اړخه او د اخري درجې جاذبوکالیو په اغوستنې او دمختلفو پاشونکو (Sprys) غازونو په واسطه د خپل مخ او غومبرو ښایست را تازه کړی او شونډې په (لپ ستک) باندې مزینې کړي ، د تورو وریځو لیندی جوړه او خمارې سترګې د غشو ویشتلو له پاره چمتوکړي. او کله چې ددې ټولو نخرو په وسله سنبال له کوره دباندې را ووځي نو شان یې داوي چې په خپله هره نخره د زړونو واګې دځان په لور را کاږي او دا اواز پورته کوي چې «ځاې همدغه ځاې دې» خو ددې سره یې بیا هم دځان ښودنې د ذوق تسکین نه پوره کیږی نو آئینه او دسینګار سامان تل د ځانه سره ګرځوي تر څو هر لږ ساعت وروسته په ښکلا او سنیګار کې دواقع شوې کمی تلافی وکړای شی.

لکه چې مونږ په وار وار ویلي چې د اسلام او غربي تهذیب په مقاصدو کې ډیر زیات توپیر دې او هغه وګړي سخت په غلطی کې دي چې د غرب له آنده داسلامي احکامو تعبیر او تشریح کوي ځکه په غرب کې چې د شیانو د قدرو قیمت کوم معیار موجود دې نو د اسلام معیار د هغه نه بلکل مختلف دې.

هغه شیان چې غرب یې ډیر مهم او د ژوند هدف بولي د اسلام له آنده هغه هیڅ اهمیت او ارزښت نه لري او هغه څه ته چې اسلام اهمیت ورکړي هغه دغرب له آنده بې ارزښته دي. اوس نو څوک چې د غربي معیار قایل دی نو هغوې ته داسلام هر څه د اصلاح او ترمیم وړ ښکاري. کله چې هغه داسلامي احکامو د تعبیر له پاره کینې نو دهغې په تحریفولو لاس پورې کړي او د تحریفولو وروسته یې هم په خپل عملی ژوندکې په هیڅ توګه نه پلې کوي. ځکه چې په هر قدم کې د قرآن او سنتو تصریحات دهغه له پاره خنډونه را پیدا کوی.

دداسې وګړي له پاره دعملی لارو په جزئیاتو باندې د نظر کولو څخه مخکې دا کتل په کار دي چې دکومو مقاصدو او اهدافو له پاره چې دغه طریقي اختیار شوي هغه پخپله تر کومه ځایه د قبول وړ دي؟ او که چیرې هغه دمقاصدو سره اتفاق نه شي کولې نو دمقاصدو د حصول په لارو چارو باندې د بحث کولو او دهغې د مسخ کولو او تحریفولو هسې عبث زحمت ولې کاږي؟ ولې هغه دین نه پریږدي چې مقاصد او اهداف یې له یوه سره غلط ګڼي او که چیرې د هغې د مقاصدو سره اتفاق وي نو هغه بحث یوازې په دې کې پاته کیږی چې دهغه اهدافو او مقاصدو له پاره چې کومه طریقه خپله شوې ده هغه مناسبه او یا نا مناسبه ده او دغه

ketabton.com - The Digital Library

بحث په اسانۍ سره پر مخ تلاې شی ، خو دا طریقه یوازې شریف او نیک خلک اختیارولې شی ، پاتې شو منافقین ، دوې د الله تعالې په مخلوق کې تر ټولو ارزل مخلوق دې ، دهغوې سره همدغه ښه ښکاریږی چې په یوه شي دعقدې درلودلو دعوی کوي خو په حقیقت کې په بل شی باندې باور لري.

د نقاب او پردې په موضوع باندې چې څومره بحث اوخیږنه کیږی هغه په حقیقت کې په همدغې نفاق باندې بنا ده. هغوې خپل ټول زور په دې مصرفوي چې داثابته کړي چې د پردې دغه اوسنې شکل داسلام څخه تر مخه ولسونو کې رایج و او د جاهلیت دغه میراث د نبي صلي الله علیه وسلم د زمانې نه ډیره موده وروسته په مسلمانان کې وویشل شو ، د قران یو څرګند آیت او د نبي صلي الله علیه وسلم ود وخت د یو ثابت شوي عمل او د صحابه رضې الله عنهم او تابعینو دتشریحاتو په مقابل کې دتاریخی ځیږنو د ثابتولو ددغه زحمت د پورته کولو ضرورت څه دې ؟ یوازې په دې خاطر چې دژوندانه هغه اهداف چې د هغوې تر مخه وو او دي او یا هغه چې په غرب کې عام مقبولیت لری ؟ ددوې په ذهن کې د ترقۍ او تهذیب هغه تصور ناست دې چې دغرب څخه راوړل شوې. څرنګه چې د برقې اغوستل او د نقاب اچول د غربي تهذیب د مقاصدو خلاف دي او دهغې د تصوراتو سره هیڅ کله جوړ نه شي پیدا کولې نو په دې خاطر د تاریخي ځیږنو په زور د هغه شي د له منځه وړلو هڅه کوي چې د اسلام په قانون کې ثبت دي ، دا ښکاره منافقت چې د نورو ډیرو مسایلو تر څنګ ددې موضوع په هکله هم کیږی ددې اصل علت همغه بې اصولي ، دعقل کمښت او د اخلاقي جرئت نشتوالې دي چې مونږ یې مخته یادونه وکړه که داسې نه وای نو داسلام د پیروی ددعوې تر څنګ به یې د قران په مقابل کې د تاریخ ددرولو خیا ل هم په ذهن کې نه را ته ، یا خو به یې (که مسلمان پاتې کیدل یې غوښتل) خپل مقاصد د اسلام په مقصدونو باندې بدلول او یا به په ډانګ پیلې توګه دهغه دین څخه جدا کیدل چې دهغوې د ترقۍ دمعیار له مخې دترقۍ مانع او خنډ دې.

هغوې چې د اسلامي قانون په اهدافو باندې پوهیږي او دهغې تر څنګ څه عام عقل(Common Sense) هم لري نو د هغوې له پاره په دې پوهیدل څه ستونزمن کار نه دې چې ښځو ته په ښکاره مخونو د وتلو عامه اجازه ورکول دهغې اهدافو په خلاف دي چې اسلام ورته دومره ارزښت ورکړې. د یوه انسان کوم شي چې بل انسان ډیر زیات اغیزمن کوي هغه دهغې مخ دې. د انسان پیدایشي ښایست یا په بل عبارت د انساني ښکلا تر ټولو لوې ښکارندوي دهغې مخ دې ، نظرونه یوازې دښکلي مخ په لور ګرځي ، جذبات تر ټولو زیات هماغه راپاروي ، د جنسي کشش تر ټولو قوي عنصر هماغه دې ، په دې خبرې د پوهیدو له پاره د رواني علومو ژورې کتنې ته هم اړتیا نه شته ، خپل زړه ته و وینئ ، د خپلو سترګو څخه فتوا واخلئ دخپلو روانی جذباتو جایزه واخلئ اووینئ ، د منافقت خبره پریږدئ ځکه که منافق د لمر وجود هم د خپل مقصد په خلاف تصور کړي نو د ورځې په رڼا کې به ووایې چې لمر وجود هم نه لري ، خو که د صداقت نه کار واخلئ نو تاسې به په دې اعتراف وکړئ چې په جنسي کشش کې (Sex apeal) د جسم د ټولو ښایسته ځایو څخه د فطري ښکلاو ډیره برخه الله تعالې د مخ په جوړښت کې ایښې ده. که چیرې تاسې د کومې نجونې سره واده کول غواړئ نو تاسې هغه وینئ او اخري پریکړه کوئ نو رښتیا ووایاست چې دکوم ځاې په کتلو به تاسې خپله پریکړه وکړئ ، دهغې د کتلو یو شکل دادې چې د مخ پرته نوره په مکمله توګه ستاسې تر مخ وي او دویم شکل دا کیداې شي چې یوازې خپل مخ تاسې ته په یوه کوچنۍ کړکۍ کې و ښایي.

ووایاست چې ددواړو شکلونو څخه به کوم شکل ته تاسې ترجیح ورکړئ ؟ رښتیا ووایاست چې ایا د ټول جسم په نسبت به د مخ حسن ستاسې نظر ځان ته نه را نه کاږي؟

ketabton.com - The Digital Library

ددې حقيقت د منلو وروسته مخته ولاړ شئ اووګورئ چې که په ټولنه کې د جنسي بې لاريو او دبې ځايه تحريکاتو مخنيوي هدف نه وي نو بيا د مخ معنې څه ده ؟ ايا تيونه ، متيان ، پنډې او ورنونه ټول ښکاره پرېښول په کار دي ؟ لکه څرنګه چې نن په غربي تهذيب کې دي ، په دغه صورت کې د قيودو او حدودو د وضع کولو هغه اړتيا هم نه شته چې د حجاب داسلامي قانون په لړ کې يې تاسې تر اوسه مطالعه وکړه. خو که اصل خبره ددغه طوفان مخه نيوول وي نو ددې څخه به دحکمت خلاف بله ستره خبره نه وي چې د هغې د مخنيوي په خاطر وړو وړو دروازو ته قلفونه واچوئ او تر ټولو لويه دروازه بلکل پرانستې پرېږدئ.

اوس تاسې پوښتلې شئ چې کله داسې ده نو اسلام په نا ببره حالاتو کې او داړتياو په وخت کې د مخ د لووخوولو اجازه ولې ورکړې لکه چې تاسې پخپله مخته بيا ن کړي دي ؟ ددې ځواب دادې چې د اسلام قانون غير معتدل او يو اړخيزنه دي ، هغه که له يوه اړخه د اخلاقي ښېګڼو لحاظ کوي نو د بله اړخه د انسان د واقعي اړتياو هم خيال ساتي او دهمدغې دواړو تر منځ يې په ډير احتياط سره توازن او تناسب جوړ کړې .

هغه د اخلاقي فتنو مخنيوي هم کوي او تر څنګ يې په کوم وګړي داسې بنديزونه هم نه لګوي چې د هغې په اساس هغه خپلې رينبتونې اړتياوې پوره نه کړاې شي. همدا علت دې چې هغې د ښځې له پاره دمخ او نقاب په هکله هغسې قطعي احکام نه دي ورکړې لکه څنګه يې چې دستر او د زينت د پټولو په خاطر ورکړې و .

ځکه چې د ستر او زينت د پټوالې څخه د ژوندانه د اړتياو په پوره کولو کې هيڅ ډول ستونزه نه راپيدا کيږي خو دمخ او لاسو تل پټوالې ښځې د خپلو اړتياو په پوره کولوکې د ستونزو سره مخ کوي په دې خاطر دښځو له پاره عمومي لاره دا ټاکل شوې ده چې پرمخ دې نقاب يا پلو را ښکته کړي او په دې قاعده کې د (الا ماظهر منها) د استثناء څخه دا اساني را پيدا کړل شوې چې که په حقيقت کې د مخ د ښکاره کولو اړتيا پيدا شي نو ښکاره کولايې شي په دې شرط چې د حسن ښودانه تري مقصد نه وي بلکه د اړتياو رفع کول تري هدف وي او د بله اړخه چې دفتنې د خپريدو کوم خطرات شته دهغې مخنيوي يې په دې ترتيب سره وکړ چې د نارينه و له پاره يې د نظر د ټيټولو حکم وکړ تر څو چې که کومه با عفته ښځه د خپلو اړتياو له پاره مخ ښکاره کړي نو دهغوي نظر پرې و نه لږيږي او هغې ته د قصدې ليدلو څخه ځان و وژغوري.

که د پردې په دغه احکامو تاسې فکر وکړئ نو تاسې ته به په ډاګه شي چې اسلامي پرده کوم جاهلي رسم نه دې بلکه يو عقلي قانون دې. جاهلي رسم يو جامد شئ وي په هغه کې چې کومې طريقې په کوم شکل رواج و موند نو هغه په همغه حال پاته کيږي او تغير په کې نه راځي. کوم شې چې يو ځل پټ کړل شې نو هغه د تل له پاره پټ پاته کيږي ، تاسې به په مرګ ويده شئ مګر د هغې را څرګندول به شوني نه وي. ددې پر خلاف په عقلي قانون کې نرم والې او ملايمت وي ،په هغې کې د حالاتو مطابق سختوالي او نرمولاې راتلاې شي او د موقع او ځاې په اعتبار سره دهغې په عامو قواعدو کې استثنايي صورت هم ايښودل کيداې شي ، دداسې قوانينو پيروې د رڼدو په خير نه کيږي ، بلکه د عقل او تميز اړتيا ورته ليدل کيږي ، د پوهې او عقل پيروان پخپله پريکړه کولاې شي چې چيرته ددغې عامې قاعدې پيروي کول په کار دي ؟ او په کوم ځاې کې د قانون له آنده رينبتونې اړتيا شته چې د استثنايي حالاتو د رخصت څخه يې ګټه پورته کول روا دي. بيا هغه پخپله دا فکر کولاې شي چې په کوم ځاې کې د هغې د رخصت نه څومره ګټه وا خسل شي او د ګټې د اخيستلو په وخت کې د قانون دموخو څه ډول خيال و ساتل شي. په دې ټولو چارو کې د يوه نيک نيته مؤمن زړه تر ټولو ښه مفتي کيداې شي.

لکه څنګه چې نبې کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي:

ketabton.com - The Digital Library

[استقت قلبک] او [دع ما حاک في صدرک] (د خپل زړه نه فتوا واخله او د کوم شي په اړه چې دې زړه کې شک پیدا شي هغه پریږده.)
همدا علت دې چې د اسلام سهي پیروي د جهالت او ناپوهۍ سره نه کیږي. دا عقلي قانون دې او د هغې د پیروۍ له پاره په هر قدم کې د شعور او پوهې اړتیا ده.

بیرون ته د وتلو قوانین:

د لباس او ستر د حدودو د ټاکلو وروسته چې د ښځو په هکله کوم اخري حکم راغلي هغه دا ې:

[وَقَرۡنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰ..... ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ٣٣»(په خپلو کورونو کې د عزت او وقار سره ناستې اوسئ او د جاهلیت د زمانې په څیر په ځان جوړولو او ښایسته کولو بهر مه اوځئ.)

[..... وَلَا يَضۡرِبۡنَ بِأَرۡجُلِهِنَّ لِيُعۡلَمَ مَا يُخۡفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ..... ﴿٣١﴾ «النور ٣١»

(او د تګ په وخت کې دې خپل پښې په ځمکه نه وهي ترڅو هغه زینت چې یې پټ کړې را څرګند شي.)
[فلا تخضعن بالقول فيطمع الذي في قلبه مرض]
(په پسته او نرمه ژبه داسې خبرې مه کوئ چې د کوم وګړي په زړه کې که نارروغي «خرابي» پرته وي ، در څخه طمع پیدا شي)
د «وقرن» په قرائت کې اختلاف دې ، د مدیني عامو قاریانو او ځینې کوفیانو د قاف په فتح( ) سره لوستې دې چې مصدر یې «قرار» راځي په دې اساس یې ژباړه داسې هم کیږي : « په خپلو کورنو کې قرار و نیسئ یا ناستې اوسئ » خو د بصري او کوفی نورو قاریانو قاف په کسر( ) سره لوستې چې مقصد یې ترې و قار دې نو په دې اساس ژباړه یې دا ډول کیږي: « په خپلو کورنو کې د وقار او عزت سره ناستې اوسئ »
د «تبرج» دوه معناوي دي یو د زینت او محاسنو را څرګندول او دویم د تګ په وخت کې ناز او نخرې کول ، کارې وارې او په مستۍ سره تلل ، خپل امیل د سړیګې ، غوږوالۍ او غاړې ښکاره کول. یعنې داسې تګ چې یو ډول داد ترې را څرګندیږي. په دې آیت کې دواړه معناوي ترې اخستل شوي. په لمړنې جاهلیت کې به ښځې ښه په ډول او سینګار سره راوتلې لکه چې اوس د نوي جاهلیت په دور کې هماغسې راوځي ، اوبیا به یې تګ هم قصدا هماغسې کاوه چې هر قدم یې د ځمکې په سر نه بلکه دلیدونکو په زړونو باندې ایښوده . یو مشهور تابعي او دقران مفسر قتاده بن دعامه وایي [ددې حالت د پوهیدو له پاره کوم تاریخي بیان ته اړتیا نه شته کومې داسې ټولنې ته ولاړ شئ چې غربي ډوله ښځې هلته تګ راتګ کوي].
د لمړي جاهلیت د تبرج حال تاسې هملته په خپلو سترګو کتلای شئ. اسلام دهغه نه منه کړې هغه وایي چې تر هر څه لمړی ستاسې د قیام او اوسیدو ځاې ستاسې کور دې د کورنه بهر د مسؤلیتونو څخه تاسې په دې خاطر خلاصې کړل شوي یاست چې تاسې په سکون او وقار سره په خپلو کورونو کې ناستې اوسئ او د کورنې ژوند

ketabton.com - The Digital Library

فرائض ادا کړئ خو که چيرې اړتيا پيدا شي نو دکور نه بهر وتل هم ستاسې له پاره روادي. خو د وتلو په وخت کې به دخپل عصمت لحاظ ساتئ چې نه ستاسې په کاليو کې داسې کشش وي چې د نارينه و سترګې ستاسې په لور متوجه کړي او نه د حسن دښکاره کولو له پاره تاسې دداسې بې صبرۍ نه کار واخلئ چې په لاره د تللو په وخت کې کله مخ را لوڅ کړئ او کله لاسونه را برښ اود نمايش له پاره جوړ کړئ او نه په تګ کې کومې داسې نخرې وکړئ چې سترګې پخپله تاسې واخلي. داسې زيورات هم مه اچوئ چې اواز يې د نورو د راجذبيدو سبب ګرځي. هو ! که چيرې د خبرو اړتيا راغله نو خبرې کوئ خو د خوند نه د ډک اواز د راويستلو هڅه مه کوئ. ددغه اصولو او قواعدو په نظر کې نيولو په اساس تاسې دخپلو اړتياو د پوره کولو له پاره بيرون وتلائ شئ.

دا وه د قرآن تعليم او ښوونه. راځئ چې اوس په حديثو نظر واچوو او وګورو چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم د همدغې ښوونې مطابق د ښځو له پاره په ټولنه کې کومې لارې ټاکلي دي او صحابه کرامو رضی الله عنهم اجمعين او دهغوې بيبيانو په هغه څه ډول عمل کړې دې.

دضرورت له پاره دکوره څخه د وتلو اړتيا:

په حديث شريف کې راغلي دي چې د حجاب د احکامو دنازليدو تر مخه د سيدنا عمر رضي الله عنه د رسول الله صلي الله عليه وسلم څخه غوښتنه وکړه چې يا رسول الله ! د خپلو بيبيانو له پاره پرده و ټاکئ !

يو ځل ام المؤمنين سيدة سوده رضی الله عنها بنت زمعه د شپې بيرون را ووتله حضرت عمرر رضي الله عنه هغه وکتله او ورغږ يې کړ چې سوده ! مونږ ته و پيژندلې ، دهغې څخه دهغه مقصد داو چې څه ډول دکورنو څخه دښځو وتل منه کړل شي.

ددې وروسته چې د حجاب احکام نازل شول نو سيدنا عمر رضی الله عنه پرې خوشحاله شو ، هغه به ښځې دکورنو څخه په را وتلو ترټلې ، يو ځل بيا سيدة سودة رضی الله عنها سره هماغسې پيښه تکرار شوه ، هغه دکوره را ووتله او سيدنا عمر رضی الله عنه ورته په قهر شو. هغې سيدنا رسول الله صلي الله عليه وسلم ته شکايت وکړ نو نبي اکرم صلي الله عليه وسلم ورته ووفرمايل: [قد اذن الله لکم ان تخجن لحووائجکن...] (الله تعالي تاسې ته د خپلو اړتياو په خاطر دکورو نه د وتلو اجازه درکړې) ددې نه څرګنده شوه چې د «وقرن في بيوتکن» دحکم قرآني اهداف دا نه دی چې ښځې دې د کور د حدودو څخه هيڅکله هم خپلې پښې بيرون نه ږدی ، د اړتياو او ضرورتونو په خاطر دهغوې د بيرون وتلو له پاره پوره پوره اجازه ورکړل شوې خو دا اجازه نه غير مشروط ده او نه غير محدود.

ښځو ته ددې اجازه نه شته چې په پوره ازادۍ سره چيرته يې چې خوښه وي و ګرځي او د سړيو په غونډو کې يې چې چيرته زړه و غواړي ګډون وکړي. د حالاتو او اړتيا و څخه دشريعت مقصد هغه حاجات او اړتياوی دي چې د هغه له رويه وتل او بيرون کار کول د ښځو له پاره حتمي وي. ښکاره ده چې د ټولو ښځو له پاره په ټولو وختونو کې د راوتلو او نه راوتلو او په هر وخت کې دهغې درخصت او نه رخصت حدود ټاکل ممکن نه دي خو شارع چې د ژوند په عامو حالاتو کې دښځو د رواتلو له پاره کوم اصول ټاکلي او د حجاب په حدودو کې يې لږ څه زياتوالي يا کموالي کړې د هغې څخه د اسلامي قانون د روح او دهغې د رجحان اندازه کيداې شي چې د هغې دتوضيح له پاره مونږ د مثال په توګه څو موضوعات تر څيړنې لاندې نيسو.

ketabton.com - The Digital Library

مسجد ته د تللو اجازه او دهغې حدود:

دا په ډاګه ده چې په اسلام کې تر ټولو مهم فرض لمونځ دې او د لمانځه له پاره په مسجد کې حاضریدل او په جَمعه لمونځ کولو ته ډیر اهمیت ورکول شوي دي . خو د جَمعې د لمانځه له پاره چې کوم احکام د سړیو له پاره دی دهغې برعکس د ښځو له پاره هغه لمونځ افضل او غوره ګڼل شوې چې په کور کې اود خلوت او تنهایې په حال کې اداء کړاې شي. امام احمد رحمة الله او طبراني د ام حمید ساعدیه څخه یوحدیث را نقل کړې او لیکلي یې دي چې:

[قالت یا رسول الله صلي الله علیه وسلم آتی احب الصلوة معک قال قد علمت صلتک فی بیتک خیر لک من صلاتک فی حجرتک خیر من صلوتک فی دارک وصلوتک فی دارک خیر من صلوتک فی مسجدک وصلوتک فی مسجدک خیر من صلوتک فی مسجد الجمعة].

(هغې عرض وکړ ، اې د الله رسوله ! زړه می غواړي چې له تاسره یو ځاې لمونځ ادا کړم. ورته یې و فرمایل ماته معلومه ده مګر(دکوټې) په یوه کونج کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دي چې ته پخپله حجره کې لمونځ وکړې او په حجره کې لمونځ کول تا ته د هغه نه غوره دي چې ته بې د کور په انګړ کې وکړې او د کور په انګړ کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دي چې ته یې د کلي په مسجد کې وکړې او د کلي په مسجد کې لمونځ کول تاته دهغه نه غوره دي چې ته یې په جامع مسجد کې ادا کړې.

[....ښځې ته چې په دومره خلوت کې د لمانځه د داد کولو هدایت دکوم مصلحت په اساس ورکړل شوې دې هغه پخپله ښځې ښه درک کولاې شی. په میاشت کې څو ورځې داسې را ځې چې ښځې ته په کې مجبورا د لمانځه پریښوول په کار دي او په دې ډول هغه خبره راڅرګندیږي چې یوه حیاناکه ښځه یې خپل پلار او ورنو ته هم د ویلو څخه شرم محسوسوي. ډیرې ښځې دهغې شرم په واسطه د لمانځه پریښوونکې کیږی ، شارع دهغه خبره محسوس کړې هدایت یې کړې چې په پټه او په پوره تنهایې سره په یوه کونج کې خپل لمونځ اداء کړي تر څو چې هیچا ته دا نه وي معلومه چې ته څه وخت او چیرته لمونځ کوې او څه وخت یې نه کوې . خو دا یواځې هدایت دې ، تاکید او حکم نه دې ، ښځې په کورونو کې ځانته جماعت درولاې شي او ښځه د هغوې امامت کولاې شي.

[ام ورقه بن نوفل ته سیدنا رسول الله صلي الله علیه وسلم اجازه ورکړې وه چې د ښځو امامت دې کوي «ابوداود» د دار قطني او بهیقي روایت دې چې عایشې رضی الله عنها به د ښځو امامت کاوه او د صف په منځ کې به دریده او لمونځ به یې ورکاوه. ددې څخه دا را په ډاګه کیږی چې کله چې کومه ښځه د ښځو د جماعت امامت کوي نو هغه دامام په څیر د صف نه مخته نه بلکه د صف په منځ په دریدو سره دغه دنده تر سره کولې شی.] په همدغه مضمون په ابوداود کې یو حدیث د ابن مسعود رضی الله عنه څخه روایت شوې دې چې په کې سیدنا محمد صلي الله علیه وسلم فرمایلي دي:

[صلوة المراة فی بیتها افضل من صلوتها فی حجرتها و صلوتها فی مخدعها افضل من صلوتها فی بیتها «باب ماجاء فی خروج»

(ښځې ته په خپل کور کې د لمونځ کولو څخه دا غوره او بهتره ده چې په خپلې کوټې کې لمونځ وکړي او هغې ته په هغه خپل پټ ځاې کې لمونځ کول په کور کې د لمونځ د ادا کولو څخه غوره دي)

ګورئ دلته ترتیب بلکل سرچپه دي ، د نارینه و له پاره تر ټولو ادني درجه لمونځ هغه دي چې په تنهایې کې یې وکړي او تر ټولو ښه ورته هغه دي چې د لوې او سترې جَمعې سره یې ادا کړي. خو د ښځې له پاره په ډیر زیات خلوت او یوازیتوب کې لمونځ تر هر بل لمونځ بهتره دې او دغه پټ لمونځ ته نه یوازې د جماعت په

ketabton.com - The Digital Library

لمانځه ترجيح ورکړل شوې بلکه دهغې لمانځه څخه ورته نور هم افضل ويل شوي دي چې د هغې څخه د مسلمان لپاره بل ستر نعمت نه شته. يعنې د نبوي مسجد دهغه جماعت څخه هم ، چې امام يې په خپله د انبياو امام محمد صلي الله عليه وسلم و. اخر ددې توپير او امتياز علتونه څه دي؟ همدا دې که نه چې شارع د ښځې د بيرون راوتل نه خوښوي او په جماعت کې يې دښځو او نرود خلط کيدو څخه مخنيوي کړې خو لمونځ يو مقدس عبادت دې او مسجد يو مقدس ځاې. حکيم شارع د جنسونو د اختلاط نه د مخنيوي په خاطر د خپلې خوښې څرګندونه د فضيلت او نه فضيلت په توپير سره په ډاګه کړې خو ددا سې پاکيزه کار له پاره يې داسې پاک ځاې ته دښځو د راتګ مخنيوې نه دې کړې. په حديث کې چې دغه اجازه په کومو الفاظو سره راغلې هغه د شارع په بې مثله حکيمانه شان باندې دلالت کوي فرمايې:

[لا تمنعوا اماء الله مساجد الله اذا استاذنت امراة احدكم الى المسجد فال يمنعها« بخاري و مسلم»]

(د الله تعالې بندګانې «ښځې» د الله تعالې مسجدونو ته د ورتلو څخه مه منه کوئ کله چې ستاسو څخه دکوم يوه بيبي مسجد ته د تللو اجازه وغواړي نو تاسو هغوې مه منه کوئ.

[لاتمنعوا نساءكم المساجد و بيوتهن خير لهن «ابوداود»]

(خپلې ښځې مسجدونو ته د تللو څخه مه منه کوئ خو دهغوې کورونه د هغوې له پاره ډير غوره دي.) ددې الفاظو څخه دا په ډاګه کيږي چې شارع خو ښځې مسجدو ته دتللو څخه نه منه کوي ځکه چې مسجد ته د لمانځه له پاره تګ څه بدکار نه دې چې ناروا ورته وويلې شي خو مصالح ددې غوښتنه نه کوي چې په مساجدو کې د نر او ښځو جماعت يو ځاې ودريږي.په دې اساس هغوې ته يې د ورتللو اجازه خو ورکړې خو دايې نه دې ويلې چې ښځې مسجدونو ته وليږئ ، يا يې د خپلو ځانونو سره راوړئ بلکه يوازې همدومره يې ويلي دي چې که چيرې هغوې افضل لمونځ پريږدي او د ادنې لمونځ له پاره مسجد ته راځي او ددې له پاره اجازه وغواړي نو مه يې منه کوئ. سيدنا عمر رضى الله عنه چې د اسلام د روح ډير راز پيژندونکې و د شارع دغه حکمت يې نه پيژانده لکه چې په موطا کې راغلي دي چې د هغه ښځه عاتکه بنت زيد به تل دهغه سره په جنجال کې وه. امير المؤمنين عمر رضى الله عنه نه غوښتل چې هغه دې مسجد ته ولاړه شى خو هغې به په تللو اصرار کاوه کله به چې هغې اجازه غوښتله نو هغه به په سهې ډول په نبوي حکم عمل کاوه او خاموشه به پاته کيده. مقصد به يې داو چې زه تانه منه کوم خو په ډانګ پيلې توګه به يې اجازه هم نه ورکوله.

او هغه به هم په خپله خيره پنبه ولاړه وه ، ويل به يې په الله تعالې سوګند چې زه به ځم ، تر هغې چې په څرګندو الفاظو باندې منه نه کړل شم [... دا يوازې دعمر رضى الله عنه د ښځې حال نه و ځکه په نبوي دور کې ډيرې زياتې ښځې د جمعې د لمانځه له پاره مسجد ته تللې. په ابوداود کې راغلي چې په نبوي مسجد کې به زيات وخت د ښځو دوه دوه صفونه جوړيدل.]

مسجد ته د تللو شرايط:

مسجد ته د تللو سره څو شرائط هم تاکل شوي دي دهغوې څخه لومړى شرط دادې چې ښځې دې د ورځې په وختونو کې مسجد ته ولاړې نه شى. بلکه يوازې په هغو لمونځونو کې دې ګډون وکړي چې په تياره کې اداء کيږي يعنې د ماسختن او سهار لمونځونه:

[عن ابن عمر رضى الله عنه قال قال رسول الله صلي الله عليه وسلم ائذنوا للنساء بالليل الي المساجد «ترمذي»]

ketabton.com - The Digital Library

(د ابن عمر رضی الله عنه نه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چې: د شپې په وخت کې ښځو ته اجازه ورکړئ چې مسجدونو ته ولاړې شي.)

[قال نافع مولی ابن عمر کان احتصاص الیل بذالک لکونه استرو اخفی]

(دسیدنا عمر رضی الله عنه شاګرد نافع وایي چې د شپې تخصیص یې په دې خاطر ورکړې چې د شپې په تیاره کې په ښه توګه پرده خوندي پاته کیږي)

[عن عایشة رضی الله عنها قالت کان رسول الله صلي الله علیه وسلم لیصلی الصبح فینصرف النساء متلففات بمروطهن مایعرفن من الغلس]

(سیدة عایشة رضی الله عنها فرمایی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به د سهار لمونځ په داسې وخت کې کاوه چې ښځې به د لمانځه وروسته په خپلو څادرونو کې داسې را تاوې وې چې په تیاره کې به نه پیژندل کیدې.)[د ترمذي په یوه حدیث کې دا هم راغلي چې د لمانځه د ادا کولو وروسته به نبي اکرم صلی الله علیه وسلم او ټول نارینه لمونځ کونکي ترهغې ناست پاته کیدل ترڅو به چې ښځې په مکمله توګه نه وې را وتلې.]

دوهم شرط یې دادې چې مسجد ته به د زینت سره نه را ځی او نه به د راتګ په وخت کې خوشبوي استعمالوي.

عایشة رضی الله عنها فرمایي چې یو ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم په مسجد کې ناست و چې د مزینه د قبیلې یوه ډیره سینګار کړل شوې ښځه د نازو نخرو سره راغله ، نو نبي کریم صلی الله علیه و سلم سمدستي و فرمایل چې:

اې خلکو ! خپلې ښځې د زینت ، سینګار او نازو او نخرو سره مسجد ته د را تللو څخه منه کړئ « ابن ماجه باب فتنه النساء»

دریم : د خوشبوي په هکله فرمایي چې په کومه شپه چې تاسې په لمانځه کې د شرکت له پاره راځئ نو په هغې شپه د راتګ په وخت کې هیڅ ډول عطر مه استعمالوئ بلکه په ساده لباس کې راشئ هغه ښځه چې عطر استعمالوي او لمانځه ته راشي نو دهغې لمونځ نه کیږي «موطا باب خروج النساء الی المساجد»

څلرم شرط دادې چې ښځې دې د سړیو په صفونو کې ځان نه ورګډوي او نه دې مخکې صفونو کې دریږي هغوې باید د سړیو د صفونو وروسته و دریږي لکه چې فرمایي:

[خیر صفوف الرجال اولها او شرها اخرها و خیر صفوف النساء اخرها و شرها اولها]

(د نارینه و له پاره بهترین صف لمړی صف دې او بدترین صف وروستې صف دې او د ښځو له پاره بهترین مقام په اخري صفونو کې او بدترین مقام په لمړیو صفونو کې دې)

دجماعت د لمانځه په هکله سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه قاعده ټاکلې ده چې: (ښځې او نرډې په یوه ځاې په ګډ دریدو سره لمونځ نه ادا کوي که څه هم هغه میړه او ښځه او یا مور او زوې هم وي.)

د انس رضی الله عنه وینا ده چې زما نیا ملیکه رضی الله عنها سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته میلمستیا وکړه له خوراک او څښاک وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم د لمانځه له پاره و درید زه او یتیم « دا غالبا چې د سید انس رضی الله عنه د ورور نوم دې» د محمد صلی الله علیه وسلم پسې وروسته ودریدو او زمونږ نیا ملیکه رضی الله عنا زمونږ نه وروسته د ودریدا « ترمذي»

د سیدنا انس رضی الله عنه څخه یوبل روایت دې چې فرمایي رسول الله صلی الله علیه وسلم زمونږ کور کې لمونځ ادا کړ زه او یتیم د هغې پسې و دریدو او زمونږ مور ام سلیم رضی الله عنها زمونږ پسې وروسته ودریده « بخاري»

ketabton.com - The Digital Library

د ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت دي چې یو ځل رسول الله صلي الله علیه و سلم د لمانځه له پاره راپورته شو زه دهغې تر څنګ و دریدم او بي بي عایشة رضی الله عنها زمونږ پسې و دریده «نسایي باب موقف الامام اذا کان معه صبی او امراة»

پنځم شرط دادي چې ښځې دي په لمانځه کې اواز نه پورته کوی قاعده دغسې ټاکل شوې چې که چیرې امام څه اشتباه وکړي نو دهغې دتنبیه کولو له پاره سړي سبحان الله وایي او ښځې دې لاس و ټکوي «بخاري»

ددې ټولو حدودو او قیودو تر څنګ چې کله سیدنا عمر رضی الله عنه ته په مسجد کې دښځو ا و نرو د خلط کیدو اندیښنه پیدا شوه نو هغې مسجد کې دښځو له پاره یو ځانته دروازه ولګوله او سړي یې په هغې دروازې د تللو څخه منه کړل «ابو داود باب اعتزال النساء لي المساجد عن الرجال».

په حج کې دښځو له پاره اصول:

د اسلام دویمه ستره ټولنیزه فریضه د حج تر سره کول دي. دا د نارینه و په څیر په ښځو هم فرض دي مګر د امکان تر حده یې ښځې د طواف په وخت کې د نارینه و سره له ورګډیدو څخه منه کړی دي په بخاري کې د عطار څخه روایت دي چې په نبوي دور کې به ښځو د نارینه و سره یو ځاې طواف کاوه خو یوله بله سره به یې له ورګډوډیدو څخه ځان ژغوره «باب طواف النساء»

په فتح الباري کې د ابراهیم نخعي څخه روایت دي چې سیدنا عمر رضی الله عنه به د طواف په وخت کې ښځو او نرو د ګډو ډیدو څخه مخنیوي کاوه ، یو ځل هغه رضی الله عنه یو سړي دښځو په ډله کې وکوت نو ویې نیوه او په دُرّو یې وواهه «فتح الباري دریم ټوک ۳۱۲م مخ»

په موطا کې راغلي چې عبد الله بن عمر رضی الله عنه به خپله ښځه او کوچنیان د مزدلفي څخه وختي منی ته لیږل ترڅو چې د خلکو د راتګ تر مخه د سهار د لمانځه او رَمي (شیطان ویشتلو) څخه فارغه شي. همدا راز د سیدنا ابوبکر رضی الله عنه لور اسماء رضی الله عنها به د سهار په تیاره کې منې ته تشریف یوړ ځکه چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په عهد کې د ښځو له پاره همدغه دستور و « موطا ابواب الحج باب تقدیم النساء والصبیان»

د جُمعې او اخترونو په لمونځونو کې د ښځو ګډون:

په اسلام کې چې څومره اهمیت د جُمعې او اخترونو لمونځونه لري هغه د بیان محتاج نه دی ، دهغې د اهمیت په نظر کې نیولو په اساس شارع ددې غونډو له پاره په ځانګړې توګه هغه شرط له منځه وړي چې په عامو لمونځونو کې یې پر ښځو عاید کړې و. یعنې دا چې دورځې دې په جماعت کې نه شریک کیږی که څه هم د جَمعې لمانځه له پاره دغه ډول صراحت شوې چې ښځې د جَمعې د فرضیب څخه مستثنی دي «ابوداود باب الجمعة»

په اخترونو کې هم دښځو ګډون ضروري نه دي خو که هغوې غواړي نو د جُمعې د لمونځونو د نورو شرایطو دپه نظر کې نیولو سره په دغو لمونځونو کې هم ګډون کولې شي. د حدیث څخه دا ثابته ده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به پخپله خپلې بیبیانې د اخترونو د لمونځونو له پاره بوتللې.

ketabton.com - The Digital Library

[عن ام عطية قالت ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يخرج الا بكار و العواتق و زوات الخدور و الحيض فى العيدين فاما الحيض فيعترلن المصلى و يشهدن دعوة المسلمين « ترمذي . باب خروج النساء فى العيدين»

د ام عطيه رضى الله عنها څخه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ځوانې او پيغلي نجونې او په کور کې ناستې او په مياشتنۍ ناروغتياو ککړې ښځې هم په اختررونو کې له ځان ه سره لمانځه ته وړلې. کومې ښځې به چې د لمانځه وړ وي هغوي به لمونځ کاوه او کومې به چې د لمانځه وړ نه وې نو هغوي به په ځانته ځاې کې ناستې وې او په دعاکې به يې ګډون کاوه.)

[عن ابن عباس رضى الله عنه ان النبى صلى الله عليه وسلم كان يخرج بناته و نسائه فى العيدين « ابن ماجه ، با ب خروج النساء فى العيدين»

(د ابن عباس رضى الله عنه څخه روايت دي چې نبې کريم صلى الله عليه وسلم به خپلې لونې او بيبيانې د اخترونو لمونځو نو له پاره له ځانه سره بوتلې.)

د قبرونو زيارت او د جنازې په لمونځونو کې ګډون:

د يوه مسسلمان د جنازې په لمانځه کې ګډون کول کفايي فرض دي او د هغې په اړوند چې کوم تاکيدي احکام راغلي د پوهو خلکو څخه پټ نه دي خو دا ټول د نارنيه و له پاره دي. ښځې يې په جنازو کې د ګډون څخه منه کړې دي ، که څه هم په دې ممانعت کې سختي نه شته او کله کله يې اجازه هم ورکړې خو د شارع دارشاداتو څخه په ډاګه کيږي چې په جنازو کې د ښځو ګډون کول د کراهت نه خالي نه دي. په بخاري کې د ام عطيه رضى الله عنها څخه روايت دي چې:

[نهينا عن اتباع الجنائز و لم يعزم علينا] «باب اتباع النساء الجنازه»

(مونږ يې د جنازو سره د تللو څخه منه کړي يو خو په سختۍ سره نه)

په ابن ماجه او نسايي کې روايت دي چې رسو ل الله صلي الله عليه وسلم په يوې جنازې کې شريک و او يوه ښځه په نظر راغله ، سيدنا عمر رضى الله عنه هغه ورټله ، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل :[يا عمر دعها](اې عمره ! پريږده يې !)

په ډاګه ده چې دا ښځه به د مړي د خپلوانو څخه وه ،او د غم د ډيروالي په خاطر به د جنازې سره تلله ، نبې کريم صلي الله عليه و سلم د هغې د جذباتو او احساساتو مراعات وکړ او سيدنا عمر رضى الله عنه يې د هغې د ترټلو نه منه کړ.

د قبرونو د زيارت کولو هم هدغه حال دي ،ښځې ډيرې نرم زړې وي ، د خپلو مړو خپلوانو غم د هغوي په زړونو کې ډير وي نو د هغوي جذبې او احساسات په مکمله توګه تر پښو لاندې کول د شارع له نظره درست کار نه دي خو دايې په ډانګ پيلې فرمايلې چې قبرونو ته د ښځو ډير زيات ورتلل منه دي.

ترمذي کې د ابو هريرة رضى الله عنه څخه روايت دي چې:

[لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم زوارات القبور] «باب ماجاء فى اكراهية زيارة القبور»

(رسول الله صلى الله عليه وسلم قبرونو ته ډيرې زياتې ورتلونکو «ښځو» باندې لعنت ويلې دي.)

ketabton.com - The Digital Library

سیدة عایشه رضی الله عنها د خپل ورور عبدالرحمن بن ابی بکر قبر ته ولاړه او ویې ویل :[والله لو شهد تک مازرتک] (په الله سوګند که چیرې زه ستا د وفات په وخت کې موجوده واې نو اوس به ستا د قبر زیارت ته نه واې راغلې«ترمذي باب ماجاء فی زیارت القبور للنساء»)

د انس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دې چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم یوه ښځه د قبر تر څنګ ناسته په ژړا و لیده نو هغه یې منه نه کړه بلکه یوازې یې دا ورته وویل چې [اتقي الله و اصبري] (د الله څخه وویریږه او صبر وکړه)

په دې احکامو غور وکړئ «لمونځ یو مقدس عبادت دې ، مسجد یو پاک مقام دې، په حج کې انسان د ډیرو پاکو فکرونو سره د الله تعالې په دربار کې حاضریږي . قبرونو ته په ورتګ او جنازه کې د حاضریدو څخه د انسان مخې ته د مرګ فکر ار ژوندي کیږي او د غم او الم وریځې پرې خپریږي ، دا ټولې هغه پیښې او فرصتونه دي چې جنسي جذبات په کې بلکل له منځه تللې وي او که پاته هم وي نو د نورورپاکو جذباتو تر اغیز لاندې راځي. خو ددې تر څنګ بیا هم شارع په دغسې ټولنو او غونډو کې د نارینه و او ښځو ګډوډ او خلط کیدل نه خوښوي ، د ځاې ، موقع ، داهدافو د پاکوالي او د ښځو د جذباتو د رعایت په ساتلو سره خو هغوې ته د وتلو اجازه ورکړل شوې او په ځینو وختونو کې یې پخپله له ځانه سره وړي خو د حجاب له پاره یې دومره بندیزونه پرې لګولي تر څو د فتنې د راپیدا کیدو ډیر لږ احتمالات هم پاته نه شي ، بیا د حج نه اخوا د ټولو نورو اموراتو په هکله یې فرمایلي چې په هغوې کې د ښځو ګډون نه کول ډیر غوره دي.دکوم قانون چې دغسې رجحان وي ایا تاسې د هغې څخه دا توقع او امید کولې شئ چې هغه دې په مکتبونو او لیسو کې ، په دفترونو اوکارخانو کې ، په پارکونو او تفریح ځایو کې، په تیاترونو او سینماګانو کې ، په قهوه ځایو او نځا ځایونو کې او .... د نر او ښځو اختلاط ته اجازه ورکړي ؟

په جنګ کې د ښځو ګډون:

تاسې د حجاب په هکله سختي و لیدله ، اوس و ګورئ چې په هغې کې نرمي تر کومه ځایه او د کومو اړتیاو په خاطر کیږي.

مسلمانان په جنګ کې اخته کیږی ، دعام مصیبت او غم وخت وي ، وخت غوښتنه کوی چې ولس خپل ټول توان په ټولنیزه دفاع کې صرف کړي. په دغسې حالاتو کې اسلام د ولس لونډو ته اجازه ورکړي چې هغوې دې په جنګی خدماتو کې ونډه واخلي خو ددې تر څنګ دا حقیقت هم دهغوې تر مخه دې چې ښځه د مور جوړیدلو له پاره جوړه شوې د سرغوڅولواو ویني تویولو له پاره نه ده جوړه شوې. دهغې په لاس کې توره او ټوپک ورکو ل د هغوې د فطرت د مسخ کولو او له منځه وړلو په معنا دي. په دې خاطر هغه ښځو ته د خپل ځان ددفاع په خاطر د توري او ټوپک د پورته کولو اجازه ورکوي اما په عمومي توګه په عسکري خدمت کې د ښځو را ښکیلول د هغې د پالیسو نه بهر دي ، هغه په جنګ کې د ښځو څخه د غسې خدمت اخستل غواړی چې هغوې دې د زخمیانو په زخمونو ملهم کیږدي . تږو خلکو ته اوبه ور ورسوي ، د عسکرو له پاره خوراک تیار کړي او د مجاهیدنو تر شا د کمپونو ساتنه وکړي ، ددې کارونو دتر سره کولو له پاره د پردې حدود ډیر راکم کړل شوي دي بلکه ددغه خدماتو تر سره کولو له پاره د لږې اصلاح سره یې هماغه لباس اغوستل شرعا روا دي چې نن ورځ یې عیسایي تبلیغي ښځې اغوندي.

ketabton.com - The Digital Library

د ټولو احاديثو څخه ثابته ده چې په جنګ کې به پاکي بيبيانې او نورې مسلمانې ښځې د محمد صلی الله عليه وسلم سره يو ځاې تللې او مجاهدينو ته به يې اوبه ور رسولې او د زخميانو په زخمونو به يې ملهم پټۍ ايښودې او همدغه طريقه د حجاب د احکامو د نازليدو وروسته هم روانه وه.
په ترمذي کې راغلي دي چې ام سليم او دا نصارو نورې ښځې به ډير وخت د نبي کريم صلی الله عليه وسلم سره يو ځاې غزاواتو ته تللې «بخاري باب حمل الرجل المراة فی الغزو»
همدا راز په بخاري کې راغلي چې يوې ښځې نبي کريم صلی الله عليه و سلم ته عرض وکړ چې ماته دعا وکړه چې زه د بحري غازيانو سره يو ځاې شم هغه ورته وفرمايل [اللهم اجعلها منهم «بخاري»] د احد د غزا په وخت کې چې د اسلام لښکر د ماتې سره مخامخ شو نو سيدې عايشې ا و سيدې ام سليم دواړو به په خپلو ملاګانو مشکونه راوړل او جنګياليو غازانو ته به يې اوبه ورکولې ، سيد انس رضی الله عنه وايې چې په دغه وخت کې ما دغه دواړه بيبيانې و کتلې چې پايڅې به يې را پورته کړې وې او په ځغاسته به يې تګ راتګ کاوه او دهغوې دپنډيو لاندې برخه به ښکاريده «بخاري باب غزوة النساء و قتالهن مع الرجال»]
د يوې بلې ښځې ام سليم په اړه امير المؤمنين عمر رضی الله عنه د نبی کريم صلی الله عليه وسلم دا ونيا را نقل کړې ده [د احد په جنګ کې ما خپل ښي او چپ اړخ ته او هرې لورې ته چې کتل نو ام سليم زما څخه د دفاع له پاره په جنګ کې مصروفه په نظر راتلله]
په همدغه جنګ کې ربيع بنت معوذ او دهغې سره ښځينه ډلې د زخميانو په زخمونو ملهم او پټۍ ايښودلې او زخميان به يې پورته کول او د مديني ښار ته به يې رسول « بخاري باب مداوات النساء الجرمي فی العزء»
د حنين په جنګ کې ام سليمي يو خنجر په لاسکې نيولې و او ګرځيدله نبي کريم صلی الله عليه وسلم ورځيني پوښتنه وکړه چې دا د چا له پاره ؟ هغې ورته وويل چې که چيرې کوم مشرک ماته را نژدې شي نو دهغې ګيډه به په دې و شکوم. «مسلم باب غزوة النساء مع الرجال»
ام عطيه رضی الله عنها په اوو جنګونو کې ګډون کړې و او دکمپ ساتنه ، اود مجاهدينو له پاره د خوراک څښاک تيارول ، د زخميانو او ناروغانو خدمت د هغې په غاړه و .« ابن ماجه باب العبيد و النساء يشهدون مع المسلمين»
د ابن عباس رضی الله عنه وينا ده چې هغه خويندو به چې دغه ډول خدمات تر سره کول هغوې ته به د غنيمت دمال څخه انعام ورکول کيده.
ددې څخه دا اندازه کيږي چې د اسلامي پردې نو عيت د کوم جاهلي رسم او رواج په څير نه دې چې د ښيګڼو او اړتياو له اړخه په کې کمښت يا ډيرښت و نه شي. هلته چې ريښتونې اړتياوې را مخته کيږي هلته د هغې حدود کميږی ، نه يوازې څهره او لاس خلاص پريښوول کيږی بلکه ځيني غړې چې په ستر عورت کې داخل دي که د هغې ځيني برخې هم د اړتياو په وخت کې را بربنډ شي نو کومه ګناه پرې نه شته. خو کله چې اړتياوې پوره شی نو حجاب دې بيرته په هماغه حدودو کې را ونغاړي چې په عامو حالاتو کې ورته ټاکل شوې.
لکه څنګه چې دغه پرده جاهلي پرده نه ده په دې اساس دهغې تخفيف هم د جاهلي ازادۍ په څير نه دې. همدا راز د مسلمانو ښځو حال د اروپايي ښځو په څيرهم نه دې چې کله هغوې د جنګ داړتياو په خاطر دکور نه بيرون را ووتلي نو د جنګ د پاې ته رسيدو وروسته يې خپلو حدودو ته د ورتګ څخه انکار وکړ.

ketabton.com - The Digital Library

د پاې ټکې:

دا د عدل هغه اساسې او منځنې مقام دې چې نړۍ دخپل پرمختګ ،خوشحالۍ او اخلاقي امن له پاره ورته اړ او ډیره زیاته اړ ده. لکه څرنګه چې مو په لمړیو پاڼو کې بیان کړل چې نړۍ د زرګونو کالو را هیسې په تمدن کې دښځې یعنې د انساني عالم د نیمای برخې د مقام دټاکلو په هکله تیندکونه خوري کله د افراط په لور ځي او کله هم د تفریط په لور. خو ددې دواړو پایلې د هغې له پاره زیانمنې ثابتې شوي. تجربې او مشاهدې په دغه زیان باندې ګواهي ورکوي ، ددغې دواړو انتها و ترمینځ د عدل او وسط ځاې چې د عقل او فطرت عین مطابق او د انساني اړتیاو له پاره بلکل مناسب دي هماغه دي چې اسلام وړاندې کړي. خو افسوس په دې دي چې په موجوده وختونو کې داسې بې شمیره خندونه را پیدا شوې دي چې دهغې په واسطه خلکو ته د صراط مستقیم پیژندل او دهغې قدر کول ډیر ستونزمن شوي.

ددې خندونو څخه تر ټولو مهم خند دادې چې د اوسنۍ نوې زمانې انسان په عامه توګه د «یرقان یا زیړي» په ناروغۍ اخته شوې او د شرق په فرنګي ډوله خلکو باندې ددغې یرقان ناروغۍ یوه بله خطرناکه حمله کړې چې د یرقان ابیض په نامه یادیږي. زه په خپلو دغه سپینو خبرو دخپلو دوستانو او ورونو څخه بښنه غواړم خو هغه څه چې حقیقت دې د هغې په را څرګندولو کې هیڅ ډول مروت باید خند و نه ګرځي دا یو واقعي امر دې چې د اسلام هیڅ حکم یا هیڅ مسئله داسې نه شته چې د ثابت شویو علمي څیړنو پر خلاف وي بلکه ډیره سهي خبره داده چې هر هغه څه چې علمي حقیقت دې هماغه پخپله اسلام دې. خو دهغې د کتلو له پاره بې رنګه نظر ته اړتیا ده تر څو هر شې په هغه خپل اصلي رنګ کې و کتل شي. پراخه نظر ته اړتیا ده تر څو د هرشي ټول اړخونه و کتل شي ، پراخه زړه او سلیم فطرت ته اړتیا ده ترڅو حقایق لکه څنګه چې دي په هماغه ډول و منل شي او دخپلو غوښتنو د تابع کولو پر ځاې د نفس غوښتنې دهغې تابع کړل شي.

هلته چې دغه شې نه دې موجود نو هلته که علم موجود هم وي خو بې کاره به وي ، رنګین نظر ونه چې څه ګوري په هماغه رنګ کې به یې ګوري چې پر هغې باندې رنګ کړل شوي وي. محدود نظر د مسایلو او معاملاتو یوازې هماغه څنډې کتلاې شي چې د هماغې زاویې تر مخه پرتې دي چې دې یې تر یې ګوري ، بیا ددې ټولو ترڅنګ علمي څیړنې په خپلو اصلی حالاتو کې تر ډیرې ژورتیا پورې رسیږی چې په هغې هم د زړه تنګیدل او د فطرت کورټوالي خپل اغیز شیندي. هغه د حقایقو څخه غوښتنه کوي چې د هغې د نفس غوښتنې او دهغې د جذباتو او رجحاناتو په موافق پریوزی او که نه پریوزي نو هغه په هغې حقایقو د پوهیدو سره سره بیا هم هغه له نظره غورزوي او دخپلو غوښتنو تابعداري کوي. ښکاره ده چې کله چې انسان په داسې ناروغتیا ککړ شي نو بیا علم ، تجربه ، مشاهده ... هیڅ شې هغه ته لار نښوونه نه شې کولاې. او دداسې ناروغ له پاره دا ناممکنه ده چې هغه دې داسلام کوم حکم په پوره توګه درک کړي ځکه چې اسلام د فطرت دین ، بلکه پخپله فطرت دې ، د غربې نړۍ له پاره اسلام په دې خاطر ستونزمن ګرځیدلې چې هغوې په دغه ناروغۍ ککړ شوې دي ، دهغوی سره چې څومره علم شته هغه ټول « اسلام» دې خو پخپله دهغوې سترګې او نظرونه رنګین دي او بیا همدغه رنګ په یرقان ابیض باندې تبدیل او دشرق د نوي تعلیم یافته ځوانانو په سترګو باندې را خپور شوې او دغه ناروغتیا هغوې هم دعلمي څیړنو څخه د سهي نتایجو د لاسته راوړو او د ژوندانه مسایلو ته د فطرت په نظر د لیدلو څخه بیګانه کړي دي.

ketabton.com - The Digital Library

د هغوي څخه چې څوک مسلمان دی نو کیداې شي چې هغوي د اسلام په دین ایمان ولري او دهغې په ربښتینوالي باندې اعتراف هم و کړي او ددین دجذبې د اتباع څخه هم خالي نه وي.خو هغه غریب به دخپلو سترګو د یرقان سره څه کوي ؟ ځکه هغه څه چې هغه یې په دغې یرقان وهلو سترګو وینې نو د هغې رنګ ورته پخپله د(صبغت الله) «د الله د رنګ» په خلاف ښکاري. بل لامل چې د سهي پوهې په مخ کې خنډ واقع کیږي دادې چې کله هم په عام ډول خلک داسلام په کومه مسئله باندې غور کوي نو په هغه نظام او سیستم باندې په هر اړخیز ډول نظر نه اچوي چې دغه مسئله ورسره اړیکي لري. بلکه د نظام څخه یې په بیلولو او په مجرده توګه تر بحث او څیړنې لاندې راوړي. پایلې یې داکیږي چې هغه مسئله د ټولو حکمتونواو فایدو څخه خالي او تشه په نظر راځي او ډول ډول شکونه تري را ولاړیږي. د نمونې په توګه د سود په مسئله کې همداسې وشول ، هغه یې د اسلامي «فطرت»د اقتصاد ي اصولو او ګټیز نظام څخه جدا کړ او په دې ترتیب په زرګونو ستونزې په کې په نظر راغلي ان تردې چې ډیرو سترو سترو پوهانو هم د شریعت د مقاصدو او اهدافو په خلاف په هغې کې د ترمیم یا اصلاح کولو اړتیا محسوس کړه ، غلامي او د ښځو په شمیر کې او همدا راز د زوجنیو په حقوقو او داسې نورو ډیرو مسایلو کې د همدغې بنسټیزې غلطۍ اعاده وکړل شوه او د پردې مسئله هم دهمدغې ناروغۍ ښکار و ګرځیده که چیرې تاسې د ټول عمارت د کتلو پر ځاې یوازې یوه ستنه وویني نو طبیعي ده چې تاسې به حیران شئ چې دا دلته ولې ولاړه ده ، تاسې ته به په هغه ځاې کې دهغې دریدل د ټولو حکمتونو څخه خالي په نظر درشي تاسې به هیڅکله هم پوه نه شئ چې انجنیر ددغه عمارت د جوړښت په خاطر په کوم ډول تناسب سره دا په موزون ډول لګولې ده. د هغې په را پرزولو سره به عمارت ته څومره زیان ورسیږي. د پردې مثال هم بلکل همداسې دې کله چې دا ددغه ټولنیز نظام څخه جدا کړل شي چې ددې عمارت د یوې ستنې په څیر د یوې اړتیا او مناسبت په نظر کې نیولو په اساس نصب کړل شوې نو هغه ټول حکمتونه به د سترګو څخه پناه شی چې ددې پورې تړلي اوپه دې خبره به هیڅوک پوه نه شي چې د انساني نوع ددواړو صنفونو تر منځ دغه امتیازي پولې ولې جوړې کړل شوي دي. نو ددغې ستنو د حکمتونو د ښه پوهیدو له پاره دې ته اړتیا ده چې دغه ټول عمارت یو ځل و کتل شي په کوم کې چې دا ستن نصب شوي ده.

اوس د اسلام له اړخه نافذ شوې ربښتونې پرده سمدستي تر مخ ده او هغه ټولنیز نظام هم ستاسې تر مخ دې دکوم د خوندي ساتلو له پاره یې چې د پردې اصول او مقرارت ټاکلي دي.

ددې نظام ټول هغه ارکان هم ستاسې تر مخ دي چې د هغې سره یې د یو خاص توازن دپه نظر کې نیولو په اساس د پردې رکن وریو ځاې کړې دي. هغه ټول ثابت شوي علمي حقایق او څیړنې هم ستاسې تر مخ دي چې پرې ددغه ټول ټولنیز نظام بنسټ اینبودل شوې اوس ددې ټولو د لیدلو وروسته ووایاست ایا په کوم ځاې کې تاسې ته کمزوري اوبې اعتدالي په نظر راځي ؟ کوم ځاې داسې دي چې دکومې خاصې ډلې د نظر پرته یوازې په علمي او عقلي بنسټونو هلته کوم اصلاحي وړاندیز وشي ؟ زه په یقین سره دا وایم چې ځمکه او اسمان چې په کوم عدل ولاړ دي ، د کائناتو په نظام کې چې په کوم ډول هماهنګي او مساوات لیدل کیږي ، د یوې کوچنۍ زرې د جوړښت او شمسي نظام په بندش کې چې کو م توازن او تناسب تاسې وینئ نو په همدې توګه اعتدال ، برابري او توازن او تناسپ په دغه ټولنیز نظام کې هم موجود دي. افراط و تفریط چې د انسانی کارونو څخه نه جدا کیدونکي کمزوري ده ، دهغه څخه دغه نظام په مکمله توګه پاک دي. په دې کې د اصلاح وړاندیز کول د انسان د توان او عقل نه بیرون دي. انسان د خپل خام عقل د مداخلې په اساس که چیرې په دې کې ډیر کم وړاندې وروسته وکړي نو دهغې د اصلاح پر ځاې به دهغې توازون ګډوډ کړی.

ketabton.com - The Digital Library

افسوس چې له ماسره داسې وسایل نه شته چې خپلو هغه انسانانو وروتو ته خپل اواز ور ورسوم چې په امریکه ، روسیه ، جاپان او اروپا کې اوسیږي ، هغوې د یوه سهي تمدني نظام د نه لاسته راوړو په اساس خپل ژوند دتباهۍ سره مخ کړي او تر څنګ يې د نړۍ د نورو ولسونو دتباهۍ موجب هم ګرځيدلي . کاشکې چې ما تر هغوې پورې دغه د ژوند اوبه وررسولاې شواې چې هغوې ورته تږې ناست دي که څه هم هغوې دغه تنده نه شي محسوسولاې. بيا هم زمونږ د ګاونډيو هيوادونو ، هندوان ، سکهان ، عيسايان ،پارسيان ...زما سره نږدي دي او زيات يې زما په ژبه هم پو هيږي. زه هغو ته بلنه ورکوم چې د مسلمانانو سره دتاريخي او سياسي دښمنيو او نښتو په اساس چې کوم تعصب دهغوې په زړونو کې کې د اسلام پر خلاف پيدا شوې دهغې څخه خپل زړونه پاک کړئ او دحق د موندونکو په څير د اسلام دغه ټولنيز نظام وويني چې مونږ پرته د زيادت او کمښت څخه په دغه کتاب کې بيان کړې دې اوبيا د غربي ټولنيز نظام سره دهغې موازنه وکړئ د کوم له پاره چې هغوې ډيرې زياتې منډې ترړې وهي او په اخر کې زما يا د بل چا په خاطر نه بلکه پخپله دخپلې ګټې له پاره پريکړه وکړئ چې د هغوې ريښتونې برې او سوبه په څه کې ده ؟

ددې وروسته زه د عامو وګړو په لور مخ را ګرځوم او څو ټکي خپلو هغو بې لارې شوو وروتو ته وړاندې کوم چې دمسلمانانو په نوم يادیږي.

زمونږ يو شمير نوي تعليم يافته وروته پورته ياده شوې خبره مني خو وايي چې د اسلام په قوانينو کې د وخت او حالاو په نسبت سره د نرمښت او سختۍ ډير ځاې شته چې دهغې څخه تاسې پخپله هم انکار نه شئ کولې نو زمونږ غوښتنه يوازې همدومره ده چې د همغې ځاې څخه ګټه پورته کړائ شئ اوځرنګه چې د اوسنۍ زماني حالات د پردې په هکله د نرمښت غوښتنه کوی نو دې ته اړتياده چې مسلماني نجوني مکاتبو او ليسو ته ولاړې شي اولوړې زده کړې وکړي ، داسې روزنه ترلاسه کړي چې په کې ورته د هيواد دتمدني ، اقتصادي ، ټولنيزو او سياسي مسايلو د حل په لارو کې پوهه ورپه برخه شي. او له دې پرته به مسلمانان د ژوند به ځغاسته کې د ګاونډيو څخه وروسته پاته شي او دا اندېښنه راپيدا کيږي چې مسلمانان به ډير زيات زيانمن شي . همدا راز د هيواد په سياسي ژوند کې چې ښځو ته کوم حقوق ورکړل کيږي که چيرې په مسلمانو ښځو کې د هغې حقوقو څخه دګټې پورته کول صلاحيت پيدا نه شي او يا دپردې د بندیزنو له امله هغوې دهغې څخه ګټه پورته نه کړاې شي نو دهيواد په سياسي تله کې به د مسلمانانو وزن ډير کم پاته شي . وګورئ ! د اسلامي نړۍ پر مختللې هيوادونه لکه ترکيه ، ايران هم د زماني د حالاتو د په نظر کې نيولو سره د اسلامي حجاب به بندیزونو کې ډيره نرمي کړې ده.[....دا لفظ يوازې د بحث له پاره استعمال شوې او که نه هلته تخفيف يا نرمي نه بلکه مسخ شوې ده] او يوازې په څو کالو کې يې له دې څخه ډيرې ګټې ترلاسه کړي دي. که چيرې مونږ هم دهغوې په قدم قدم کيږدو نو اخر په دې کې به څه بدي وي ؟

څومره خطرات چې دلته بيان شوې دي مونږ دا ټول لکه څنګه چې دي همغسې منو ، بلکه که د خطراتو په لست کې د دې لس هومره نور هم ورزيات کړل شی بيا هم په کې څه بدوالې نه ليدل کيږی. په هر حال د دغه ډول کوم خطر په اساس د اسلام په قانون کې ترميم يا تخفيف کول روا نه دی په اصل کې د دغې ټولو خطراتو نوعيت دادې چې د نمونې په توګه تاسې قصدا دخپل حماقت او يا ناپوهۍ په واسطه او يا دخپلې کمزورۍ د محبوريت له مخې په بيهوده ، چټل او مضر چاپيريال کې ژوند کوئ او هلته د صحت د ساتنې د اصولو په اساس تاسې ته ژوند کول نه يوازې ستونزمن دي بلکه د چټلو خلکو په کلي کې د اوسيدو په اساس تاسې ته د ګندګۍ او چټلۍ دخپلولو څخه پرته ژوند کول ستونزمن دي. په دغسې حالاتو کې په ډاګه ده چې د صحت د ساتنې په اصلوو کې د ترميم يا تخفيف پوښته هم نه راولاړيږي که چيرې دغه اصول سهي ګڼئ نو په تاسې

ketabton.com - The Digital Library

فرض دي چې دخپل چاپيريال سره مبارزه وکړئ ،پاک او اصلح يې کړئ خو که د مبارزې جرئت او همت نه لرئ او دخپلې کمزورتيا په اساس دخپل چاپيريال تر اغيز لاندې مغلوب شوئ ، نو بيا راشئ او ولاړ شئ او کومې چټلياوې چې وينئ ځان په کې ښه ککړ کړئ.

اخر ولې ستاسو په خاطر د صحت او روغتيا په قوانينو کې ترميم او اصلاح وشي ؟ او که چيرې په ريښتيا سره تاسې هغه قوانين غلط ګڼئ او دهغې غلاظت او چټليتا سره ستاسې طبيعت بلد شوې دې نو بيا تاسې دخپل ځان له پاره څنګه مو چې خوښه وي قانون جوړ کړئ ، د پاکۍ او طهارت په قوانينو کې د هغې خلکو د غوښتنو له پاره هيڅ ځاې نه شته چې د چټليتا له پاره ميلان ولري. په دې کې هيڅ شک نه شته چې د هر بل قانون په څير اسلامي قانون هم په دې خبره ټينګار کوي چې د سختۍ او نرمښت په هکله د پريکړې کولو له پاره حالات په هماغه نظر او هماغه روح سره وکتل شي چې د اسلام نظر او د اسلام روح دې. د يوه مختلف ليد څخه د حالاتو کتل او بيا په هغه کې د تخفيف د قينچي په استمال سره د هغې په قانوني موادو حمله کول د تخفيف په تعريف کې نه راځي بلکه دا ښکاره او صريح تحريف دې. کومو حالاتو ته چې د غير اسلامي افکارو له اړخه ليدل کيږي او بيا په اسلامي قانون کې د تخفيف غوښتنه کيږي خو که د اسلامي فکر له اړخه وليدل شي نو دا پريکړه به وکړل شي چې په دغه حالاتو کې د تخفيف يا نرمښت نه بلکه شدت او سختوالي ته اړتياده. نرمښت يوازې هغه وخت کيدلاې شي چې د قانون اهداف د نورو لارو څخه نه تر سره کيږي. بلکه نور ټول قوانين دهغې د له منځه وړلو له پاره کار کوي او دهغې مقاصدو د تر لاسه کولو ټول مدار يوازې په تحفظاتو ولاړ وې نو په داسې وخت کې يوازې هغه څوک د تخفيف يا نرمښت خيا ل کولاې شي چې د قانون د روح څخه بلکل نا خبره وی.

په مخکينيو پاڼو کې مونږ په پوره تفصيل سره بيان کړل چې د اسلامي ټولنيزو قوانينو هدف د ازدواج د ظوابطو ساتنه ، د جنسي انتشار مخنيوي او د غير معتدلو شهواني تحريکاتو له منځه وړل دي. ددې مقصد په خاطر شارع دري تدبيرونه ښوولې دي.

لمړی د اخلاقو اصلاح:

دويم تعزيري يا جزايي قوانين:

دريم انسدادی يا د مخنيوی تدبيرونه (ستر و حجاب).

دا په حقيقت کې دري ستنې دي چې دغه عمارت پرې درول شوېدې او دهغې په ټينګښت کې د عمارت ټينګښت او ځواک نغښتې دې او دهغې د منځه وړل او نړيدل د ټول عمارت د را پرزيدو سبب ګرځي. راځئ چې اوس د خپل هيواد (هندوستان) په موجوده حالاتو باندې نظر وکړو او ووينو چې د دغې دري وارو ستنو حال دلته څه ډول دې ؟

تر هرڅه لمړی خپل اخلاقي چاپيريال ته نظر واچوئ تاسې په هغه هيواد کې اوسئ چې اويا سلمه نفوس يې ستاسې د پخوانيو او اوسنيو لنډ پاليو او کمزورتياو په اساس تر اوسه پورې غير مسلمان دي. او يو غير مسلمان قوم پرې حکمراني کوي او يو غير اسلامي تهذيب پرې د سيلۍ او توپان په څير را خپور شوې دې. غير اسلامي اخلاق او د غير اسلامي تهذيب تخيلات د ساري ناروغيو په توګه ټوله فضا په خپله غيږ کې نيولې او هوا يې زهرجنه کړې ده او دهرې لورې يې تاسې راګيرکړي ياست ، د فحش او بې حيايې دکوموخبرو تخيل چې څوکاله وړاندې يې ستاسې وينښتان را نيغول اوس دومره عام شوې دې چې تاسې يې ورځني کارونه ګڼئ. ستاسې کوچنيان په ورځني اخبارونو ،مجلو او اعلانونو کې فحش عکسونه هره ورځ

ketabton.com - The Digital Library

ويني او د بې حيايې سره عادي کيږي . ستاسې بوډاګان ، ځوانان او کوچنيان ټول سينماو ته ځي چيرته چې د بې حيايي ، لوڅوالي ، بربنډتوب او شهواني محبت څخه پرته نور څه زيات په زړه پورې نه شته. پلار او زوې ، ورور او خور مينديې او لونې يو د بل په اړخ کې کيني او په ډاګه د مُچولو ا و غاړې غړۍ کيدو ،او داختلاط او لوبو صحني ويني او هيڅ شرم پرې نه محسوسوي. اخري درجه هيجان بارونکې او چټلې سندرې په کور کور او دکان دکان کې اوريدل کيږي او د هيچا غوږ ددغسې اوازونو د اوريدو څخه خوندې نه دې. د هندې او فرنګي ټولنو د لوړو طبقو ښځې په نيم لوڅو کالیو کې ګرځي را ګرځي او سترګې ددغه ډول کالیو سره اوس دومره عادي شوې چې هيڅوک په کې دبې حيايې احساس هم نه کوي. داخلاقو هغه تصور او نمونې چې د غربې ښوونې او روزنې سره يو ځاې خپريږي د هغې په اساس نکاح يو له منځه تللې زوړ او فرسوده رواج ، زنا يوه تفريح، د نرو اوښځو تر منځ اختلاط نه يواځې د نيوکې وړ نه بلکه يو ستايل شوې کار، طلاق يوه لوبه ، ازدواجي فرائض يو نه زغميدونکې ټرون ، توالد او تناسل يو حماقت او بې عقلي ، د ميړه اطاعت يو ډول غلامي ، ښځه کيدل يو مصيبت او معشوق کيدل يو خيالي جنت ګنل کيږي.

بيا په خپل ولس باندې دهمدې چاپيريال اغيز ووينئ چې څومره دئ ؟ ايا ستاسې په ټولنه کې اوس د سترګو ټيټوالې «غض بصر» چيرې هم شته؟ ايا په لکونو انسانانو کې داسې انسان پيدا کيږي چې د پرديو ښځو د ښايست د ليدلو څخه دخپلو سترګو دښکته کولو پروا وکړي ؟ ايا په ډانګ پييلې توګه د سترګو اوژبې زنا نه کيږي ؟ ايا ستاسې ښځې هم د تبرج الجاهليه او د زينت څرګندونې او دښکلا د ښوونې څخه ځان ژغوری ؟ ايا نن ستاسې په کورنو کې هم هماغه ډول لباس نه اغوستل کيږي د کوم په اړه چې سيدنا رسول الله صلي الله عليه وسلم فرميلې چې:

[نساء کاسيات عاريات حميلات مائلات ؟]

ايا تاسې خپلې خويندې، لونې او مينديې په هماغه لباس کې نه وينئ چې يوه مسلمانه ښځه يې د ميړه پرته د بل چا په مخ کې نه شي اغوستلې ؟ ايا ستاسې په ټولنه کې د فحش داستانونه او د محبت چټلې پيښې پرته له کومې ستونزې نه اوريدل او نه ويل کيږي ؟

ايا ستاسې په غونډو کې دخپلې بد فعلۍ په بيانولو څوک هم څه شرم محسوسوي؟

نو که حال همدا وی نو ووايا ست چې د اخلاقو د پاکوالي هغه لمړنۍ تر ټولو کلکه ستنه کله باقي پاته کيږي په کومه چې د اسلامي ټولنې عمارت جوړ شوې و ؟

اسلامي غيرت تردې حده پورې له منځه تللې چې مسلماني ښځې يوازې د مسلمانانو نه بلکه د کافرو په ناروا تصرف کې هم ورغلې دې يوازې د انګريزانو په حکومت کې نه بلکه په اسلامي رياستونه کې هم دغه ډول پيښې په ښکاره توګه کيږي. مسلمانان دغه پيښې وينې خو وينه يې په جوش نه راځي ، داسې بې غيرته مسلمانان هم شته چې خپلې خويندې يې د غير مسلمانو په تصرف کې دې او هغوې په فخر سره دا وايې چې زه د هغه فلانکي کافر خپلوان او اوښې يم [دا پيښه د هند په جنوب کې شوې ، زما يو دوست ماته ډيرې دغسې افسوسناکې پيښې بيان کړي . په شرقي هند کې يوې په نوم مسلماني ښځې د يوه غير مسلمان شتمن سړي سره په ډانګ پييلې اړيکې درلودل او د هغې په پايلو کې هغه ډير دولت او مال خاونده شوه ، زما دوست وايې چې ډير ځله ځايې مسلمانانو ،.. په نوم مسلمانانو ...په دې ډيره خوښې ښکاره کوله چې د يوه غير مسلمان څخه يو مسلمان ته دومره دولت په لاس ورغلې دې.]

ايا ددې وروسته هم د بې حيايې او اخلاقي انحطاط کومه درجه پاته کيږي ؟

ketabton.com - The Digital Library

اوس ددغې دويمې ستنې حال وويئ ، د ټول هندوستان څخه داسلامي تعزيراتو قانون په مکمله توګه لرې کړل شوې دي ، د زنا او قذف حد نه په اسلامي رياستونو کې نافذ دي او نه په انګليسي هند کې. يوازې دا نه ده بلکه هغه قانون چې نن په هيواد کې نافذ دي په هغه کې زنا ته د جرم په حيث نه کتل کيږي.که چيرې کومه نيکه او شريفه ښځه يانجلۍ څوک تيرباسي او دهغې د بد کاره کولو هڅه وکړي نو له تاسره هيڅ داسې قانوني ذريعه نه شته چې دهغې په واسطه دهغې عزت خوندي وساتل شي. که چيرې څوک په يوې بالغې ښځې سره دهغې په خوښه ناروا عمل «زنا» وکړي نو تاسې د قانون له مخې هغه ته سزا نه شئ ورکولاې. که چيرې کومه ښځه په ډاګه په بدکاری «زنا» لاس پورې کړي ، قانون يوازې د زنا بالجبر مخه نيسي خو هغوې چې په قانون پوهيږي دهغو څخه و پوښتئ چې د زنا بالجبر ثبوت وړاندې کول څومره ستونزمن کار دي.
دنکاح شوې ښځې غولول او وړل هم جرم دي خو د انګريزې قانو پوهانو څخه و پوښتئ چې که چيرې نکاح شوې ښځه په خپله خوښه د چا په کور ورننوځي نو دهغې له پاره ستاسې دبادارنو په محکمه کې څه ډول قانون شتون لري ؟
غور وکړئ دغه دواړه ستنې له منځه تللي او س ستاسې د ټولنې ټولنيز نظم يوازې په يوې ستنې ولاړ دي. ايا تاسې دغه ستنه هم له منځه وړل غواړئ ؟ له يوه اړخه دپردې هغه زيانونه دي چې تاسې ورته پورته ګوته نيولې ده او د بله اړخه د پردې په لرې کولو کې د اخلاقي او ټولنيز نظام مکمله تباهي نغښتې ده ، اوس ددې دواړو تر منځ موازنه وکړئ ، مصيبتونه خو دواړه دی. په هر حال د دواړو څخه به يو اخلئ اوس تاسې پخپله دخپل زړه څخه فتوې واخلئ چې په هغې دواړو کې کوم مصيبت کوچنې او وړوکې دې؟
نو که چيرې پريکړه د وخت او زمانې په حالاتو باندې منحصره وي نو زه وايم چې ددې ځاې حالات د پردې په تخفيف باندې نه بلکه د نورو ډيرو کلکيدو اهتمام او غوښتنه کوي ، ځکه چې ستاسې د ټولنيز نظام د ساتنې دوه ستنې پخوا تردې له منځه تللي او اوس د هغې تکيه او اعتماد يوازې په يوې ستنې باندې دې.
د تمدن ، اقتصاد او سياست ټول مسايل او ستونزې به تاسې حل کوئ نو سر په لاسو کې و نيسئ او فکر وکړئ چې ايا د اسلامي حدودو په داخل کې ددې د حل نورې کومې لارې هم پيدا کيږي؟ خو اوس هغه پاته ستنه چې وار تر مخه ډيره کمزورې شوې ددې نه زياته مه کمزوری کوئ. په دې کې د تخفيف کولو د مخه لږ تر لږه دومره توانايي پيدا کول په کار دي چې که چيرې کومه مسلمانه ښځه بې نقابه وي او دهغې لورې ته د بدو کتلو د پاره دوه سترګې موجودې وي نو هلته بايد د هغې سترګو د ويستلو له پاره پنځه لاسونه هم موجود وی.
پای.

د استاد قريب الرحمن سعيد نورې پښتو ژباړې:

1. اسلامي سيات.(مولانا ګوهر الرحمن«رح») (چاپ شوی)
2. اسلامي رياست.(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(د چاپ لاندې)
3. خلافت او ملوکيت..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)

ketabton.com - The Digital Library

4. پرده..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)
5. د حدیثو د انکار نه د قران تر انکاره پورې.(مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(چاپ شوی)
6. دنبوت پائ.(مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(د چاپ لاندې)
7. دصلاح الدین یوبي ریښتنې پیښې(دایمان پلورونکو داستان)(التمش)(د چاپ لاندې)
8. د رسول الله(ص) د انقلاب حکمت.(سید اسعد ګیلاني «رح»)(چاپ شوی)
9. یو شمیر نورې کوچنۍ رسالې (په اردو او پښتوژبو) چې نومونه یې زما په لیکنو کې کتلائ شئ.
10. زیات شمیر پښتو مضامین او دانګلیسي او د اردو ژبو څخه ژباړل شوې او هم په انګلیسي ژبه سیاسي شننې، مقالې او لیکنې چې په پښتو او نګلیسي ژبو ورځپاڼو او یو شمیر اونیزو او میاشتنیزو کې خپاره شوې دي.(په خواشینۍ سره چې ریکارډ یې له ژباړن سره نشته.)

د ژباړې پای

قریب الرحمن سعید

د ۱۳۸۸ لمریز هجري کال د اسد میاشت.

۲۰۰۹ زیږدیز کال د اګست میاشت.

ketabton.com - The Digital Library

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English